

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKOELMA

HELSINGIN KAUPUNGIN
TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA

30

1952

AAKKOSELLINEN HAKEMISTO VUOSILTA 1923—1952

HELSINGIN KAUPUNGIN
PAINATUS- JA HANKINTATOIMISTO
1953

AJANLUVUNMUKAINEN HAKEMISTO
HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN VUODELTA
1952.

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1925 Joulukuu	8	<u>Taksa, jonka mukaan kannetaan korvaus Helsingin satamalaitoksen aluksien käyttämisestä; satamalautakunnan vahvistama .....</u>	85	137
1950 Joulukuu	20	<u>Helsingin kaupunginviskaaleille annetun työjärjestyksen muuttaminen; oikeuskanslerin vahvistama .....</u>	78	125
1951 Tammikuu	31	<u>Kuljetusmaksut linjaliikenteessä; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamat .....</u>	-	45
Elokuu	30	<u>Helsingin kaupungin vaakunan selitys; sisäasiainministeriön päätös .....</u>	-	201
Syyskuu	26	<u>Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen taloudenhoitajan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama ...</u>	114	176
1952 Tammikuu	3	<u>Helsingin kaupungin lastentarhain lautakunnan ja sen alaisten laitosten ohjesääntö; sosiaaliministeriön vahvistama .....</u>	1	1
"	3	<u>Rakennustoiminnan säännöstely; valtioneuvoston päätös .....</u>	2	12
"	3	<u>Rakennustoiminnan säännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen täytäntöönpano- ja soveltaminen; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös .....</u>	3	13

Tammikuu	8	<u>Henkilökuljetusmaksut yksityisten linjaliikenteenharjoittajain Helsingin kaupungin alueella liikennöimillä linjoilla; maistraatin päätös</u>	26	44
"	9	<u>Kunnallisverotuksessa tehtävät tulonvähennykset; kaupunginvaltuuston päätös</u>	4	15
"	9	<u>Helsingin kaupungin kotitalouslautakunnan johtosäännön muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	6	17
"	10	<u>Lahjoitusrahastojen varoista myönnettyjen lainojen korko; kaupunginhalituksen päätös</u>	27	45
"	11	<u>Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta</u>	5	15
"	11	<u>Asetus yleisiin kasvatuslaitoksiin ja valtion ylläpitämiin turvakohteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta</u>	7	18
"	16	<u>Helsingin raastuvanoikeuden kokoonpano ja toiminta; korkeimman oikeuden päätös</u>	10	20
"	17	<u>Hintojen ja maksujen säännöstely; valtioneuvoston päätös</u>	8	18
"	18	<u>Apukouluasetus</u>	11	21
"	18	<u>1. kaupunginosan korttelia n:o 43 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	135	207
"	18	<u>2. kaupunginosan korttelia n:o 39 c koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	136	207
"	18	<u>10. kaupunginosan korttelia n:o 274 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	137	208

Tammikuu	18	<u>81. kaupunginosan kortteleita n:o 137 ja 138 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle ....</u>	138	210
"	21	<u>Eräille asuntokiinteistöjen omistajille myönnettävästä veronhuojenuksesta annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen; valtiovarainministeriön päätös .....</u>	9	19
"	23	<u>Vesilaitoksen taksan korotus; kaupunginvaltuuston päätös .....</u>	28	45
"	24	<u>Helsingin kaupungin vaakunan käyttöä koskevat ohjeet; kaupunginhallituksen vahvistamat .....</u>	124	200
"	25	<u>Asetus maatalousministeriön eläinlääkintöosaston oikeudesta myöntää lievennyksiä eläintautilain soveltamisesta annetun asetuksen määräyksistä .....</u>	13	23
"	25	<u>Asetus toimenpiteistä eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi eräissä poikkeuksellisissa olosuhteissa annetun lain soveltamisesta .....</u>	14	23
"	25	<u>Sukupuolitautilaki .....</u>	15	24
"	25	<u>Laki kansaneläkelain muuttamisesta .....</u>	17	32
"	28	<u>Taksan, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamapalveluskunta on oikeutettu kantamaan korvausta luotsauksista, korottaminen; satamalahtakunnan päätös .....</u>	29	46
"	30	<u>Viranhaltijain lääkärintodistukset; kaupunginhallituksen yleisjaoston päätös .....</u>	23	43
"	31	<u>Kaupungeille ja kauppalloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1951 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus; valtioneuvoston päätös .....</u>	12	22
"	31	<u>Lääkärintodistusten käyttöä koskevien kaupunginhallituksen ohjeiden täydentäminen; kaupunginhallituksen päätös .....</u>	24	43

Helmikuu	1	<u>Asetus sosiaalihuollon hallinnosta annetun asetuksen muuttamisesta ..</u>	20	41
"	1	<u>Työtulospisteen raha-arvo ja työvelvollisten ylläpitomaksu Tervalammen työlaitoksessa; huoltolautakunnan päätös .....</u>	25	44
"	6	<u>Helsingin kaupungin urheilu- ja rekkeilylautakunnan johtosäännön muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös .....</u>	21	42
"	7	<u>Omaa henkilöautoaan kaupungin ajoissa käyttävien viranhaltijain velvoittaminen pitämään yhdenmukaista ajokirjaa; kaupunginhallituksen päätös .....</u>	22	43
"	9	<u>21. kaupunginosan korttelia n:o 656 ja Vegankadun muuttamista puistoksi koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	139	211
"	9	<u>22. kaupunginosan korttelia n:o 559 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	140	211
"	14	<u>Eräiden polttoaineiden käytön kieltäminen lämpimän veden valmistukseen; valtioneuvoston päätös .....</u>	52	82
"	15	<u>Vanhuusavustuslaki .....</u>	18	33
"	15	<u>Laki kansaneläkelain muuttamisesta</u>	53	82
"	19	<u>Määräykset maidon ja kerman pastöroimisesta sekä pastöroidun maidon ja kerman myynnistä Helsingin kaupungissa; maatalousministeriön vahvistamat .....</u>	60	94
"	20	<u>Helsingin kaupungin tilastotoimiston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama .....</u>	54	82
"	22	<u>Sukupuolitautiasetus .....</u>	16	28
"	28	<u>Kaupungin sisäisen työnvälityksen tehostaminen; kaupunginhallituksen päätös .....</u>	30	47

VII

Helmi	29	<u>Asetus vanhuusavustuslain täytäntöönpanosta</u>	19	39
Maaliskuu	1	<u>14. kaupunginosan korttelia n:o 481 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	141	212
"	6	<u>Kunnallisten kodinhoitajain koulutukseen ja palkkaukseen annettava valtionapu; valtioneuvoston päätös</u> ..	33	48
"	8	<u>Helsingin kaupungin autovakuutusrahaoston lakkauttaminen; sisäasiainministeriön vahvistama</u>	31	47
"	8	<u>Erityisestä rokotustilaisuudesta suoritettava palkkio; sisäasiainministeriön päätös</u>	51	81
"	10	<u>Venelaituripaikkojen vuokra ja veneiden rekisteröimismaksu; satamalautakunnan päätös</u>	32	48
"	10	<u>Kalastuksen harjoittamista Helsingin kaupunkiin kuuluviissa kalavesissä koskevien sääntöjen 1 §:n muutos; satamalautakunnan vahvistama</u>	40	64
"	12	<u>Urheilukentän järjestyssäännöt; urheilu- ja retkeilylautakunnan vahvistamat</u>	89	139
"	12	<u>Rantakylpylän järjestyssäännöt; urheilu- ja retkeilylautakunnan vahvistamat</u>	90	139
"	20	<u>Rakennustoiminnan säännöstelystä annetun päätöksen täytäntöönpano ja soveltaminen; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös</u>	50	80
Huhtikuu	2	<u>Helsingin kaupungin poliisijärjestyksen muutokset; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistamat</u>	41	65
"	2	<u>Helsingin kaupungin rakennusjärjestyksen muutos; sisäasiainministeriön vahvistama</u>	42	67
"	2	<u>Piirinuohoojien virkapuvut; kaupunginvaltuuston päätös</u>	43	68

VIII

Huhtikuu	3	<u>Huoneenvuokrasäännöstely; valtioneuvoston päätös</u>	39	63
"	3	<u>Helsingin kaupungin maistraatin työjärjestys; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama</u>	46	72
"	18	<u>Laki kansanedustajain vaalista</u>	47	76
"	22	<u>2. kaupunginosan korttelia n:o 32 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	142	213
"	22	<u>15. kaupunginosan korttelia n:o 621 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	143	213
"	22	<u>20. kaupunginosan korttelia n:o 780 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	144	214
"	22	<u>31. kaupunginosan korttelia n:o 31131 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	145	214
"	23	<u>Alennuksen myöntäminen 4-12 vuotiaalle lapsille liikennelaitoksen linjoilla; kaupunginvaltuuston päätös</u>	37	63
"	23	<u>Kulkutautisairaalan nimen muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös</u> ..	48	78
"	23	<u>Helsingin kaupungin sairaalalautakunnan alaisia poliklinikkoja varten vahvistetun taksan muutos ja täydentäminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	49	78
"	24	<u>Lastenkotien vuosimenoihin vuonna 1952 annettavan valtionavun määrä; valtioneuvoston päätös</u>	38	63
"	28	<u>25. kaupunginosan korttelia n:o 840 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	146	215

IX

Huhtikuu	30	<u>Helsingin kaupungin kodinhoitotoiminnan ohjesääntö; sosiaaliministeriön vahvistama</u>	45	69
"	30	<u>Asuntotuotantokomitean valtuudet; kaupunginhallituksen vahvistamat</u>	61	97
Toukokuu	2	<u>Mielisairaslaki</u>	34	49
"	2	<u>Laki tuberkuloosilain muuttamisesta</u>	35	61
"	7	<u>Tonttien myynnissä noudatettavat periaatteet; kaupunginvaltuuston vahvistamat</u>	36	62
"	8	<u>Korvaus kaupungin laitosten henkilökunnan vaatteiden pesusta ja silityksestä; kaupunginhallituksen päätös</u>	62	98
"	9	<u>Laki elintarvikelain muuttamisesta</u>	58	92
"	13	<u>30. kaupunginosan korttelia n:o 30053 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	147	216
"	15	<u>Perhelisälain toimeenpano; valtioneuvoston päätös</u>	63	98
"	15	<u>Erinäisten ammattien oppiohjelmat ja -ajat; kauppa- ja teollisuusministeriön päätös</u>	82	130
"	19	<u>Helsingin sataman nosturitaksa; satamalautakunnan vahvistama</u>	64	99
"	20	<u>Senaatintorin ympäristön julistaminen vanhaksi kaupunginosaksi; sisäasiainministeriön päätös</u>	134	206
"	21	<u>Maksut palokunnan antamasta avustuksesta; kaupunginhallituksen vahvistamat</u>	65	101
"	23	<u>Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin annettun lain muuttamisesta</u>	66	102
"	28	<u>Ajomaksut raitiotie- ja omnibuslinjoilla; kaupunginvaltuuston päätös</u>	68	103
"	30	<u>Laki kunnallisen vaalilain muuttamisesta</u>	67	102

Kesäkuu	3	<u>Helsingin kaupungissa henkilöau- toilla harjoitettavaa ammatti- maista alueliikennettä varten vahvistettujen järjestysohjei- den muuttaminen; maistraatin pää- tös .....</u>	81	129
"	5	<u>Helsingin kaupungin kuorma-ajuritak- sa; maistraatin vahvistama .....</u>	44	68
"	5	<u>Rakennustoiminnan säännöstely; kul- kulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös .....</u>	69	104
"	6	<u>Asetus eräiden sairaanhoito- ja syn- nytyslaitosten sairaalamaksujen ulosmittauksesta annetun asetuksen muuttamisesta .....</u>	59	93
"	6	<u>Laki lainhuudatus- ja kiinnitysasi- ain käsittelystä kaupungissa .....</u>	70	105
"	11	<u>Periaatteet, joita on noudatettava luovutettaessa kaupungin omista- maa maata moottoripolttoainejake- luasemia ja moottoriajoneuvohuol- toasemia varten; kaupunginvaltuus- ton vahvistamat .....</u>	75	110
"	13	<u>Linja-autoliikenne; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön pätös .....</u>	94	141
"	17	<u>Kunnalliskodin hoidokkien ahkeruus- rahat; huoltolautakunnan päätös ..</u>	133	206
"	18	<u>Lihan tarkastus ja siitä johtuva li- han arvosteleminen; maatalousmi- nisteriön päätös .....</u>	55	83
"	18	<u>Viranhaltijain lääkärintodistukset; kaupunginhallituksen yleisjaoston pätös .....</u>	91	140
"	19	<u>Kansakoulunopettajan oikeudesta ikä- lisan ja eläkkeen saamista varten lukea hyväkseen muuta kuin kunnal- lisessa kansakoulussa virkakelpoi- sena palvelemaansa aikaa annetun valtioneuvoston päätöksen muutta- minen; valtioneuvoston päätös ....</u>	71	107
"	19	<u>Perheellisille sotaleskille annetta- vat sairausavustukset; valtioneu- voston päätös .....</u>	72	107

Kesäkuu	26	<u>Tilapäisruokailusta Helsingin kaupungin lastenhuoltolaitoksissa kannettava maksu; kaupunginhallituksen päätös .....</u>	92	140
"	26	<u>Helsingin kaupungin vuokramoottori-venetaksa; malstraatin vahvistama</u>	93	141
"	27	<u>Asetus autoasetuksen muuttamisesta</u>	73	108
"	27	<u>Muutoksia ja lisäyksiä valtioneuvoston päätökseen liikennemerkeistä; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös .....</u>	74	109
Heinäkuu	1	<u>Eräistä huonerakenteista annettun päätöksen muuttaminen; sisäasiainministeriön päätös .....</u>	76	113
"	2	<u>Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin Kunnantöntekijäin Keskustoimikunta r.y:n välillä; palkkalautakunnan ja Helsingin Kunnantöntekijäin Keskustoimikunta r.y:n allekirjoittama .....</u>	77	116
"	9	<u>6. kaupunginosan korttelia n:o 115 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	148	216
"	11	<u>Helsingin kaupungin liikennejärjestyksen muuttaminen; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama .....</u>	129	205
"	17	<u>14. kaupunginosan korttelia n:o 484 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	149	217
"	17	<u>21. kaupunginosan kortteleita n:o 653 ja 657 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	150	217
"	21	<u>Helsingin kaupungin käyttörahaston sääntöjen muutos; sisäasiainministeriön vahvistama .....</u>	79	126
"	21	<u>1. kaupunginosan korttelia n:o 44 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	151	218

Heinäkuu	21	<u>21. kaupunginosan korttelia n:o 650</u> <u>koskeva asemakaavanmuutos asema-</u> <u>kaavamääräyksineen; sisäasiainmi-</u> <u>nisteriön kirjelmä Uudenmaan lää-</u> <u>ninhallitukselle .....</u>	152	219
"	23	<u>30. kaupunginosan korttelia n:o</u> <u>30016 koskeva asemakaavanmuutos</u> <u>asemakaavamääräyksineen; sisä-</u> <u>asiainministeriön kirjelmä Uu-</u> <u>denmaan lääninhallitukselle .....</u>	153	219
"	23	<u>30. kaupunginosan korttelia n:o</u> <u>30059 koskeva asemakaavanmuutos</u> <u>asemakaavamääräyksineen; sisä-</u> <u>asiainministeriön kirjelmä Uu-</u> <u>denmaan lääninhallitukselle .....</u>	154	220
"	23	<u>31. kaupunginosan korttelia n:o</u> <u>31044 koskeva asemakaavanmuu-</u> <u>tos asemakaavamääräyksineen;</u> <u>sisäasiainministeriön kirjelmä</u> <u>Uudenmaan lääninhallitukselle ..</u>	155	221
"	25	<u>30. kaupunginosassa olevan urhei-</u> <u>lualueen laajennusta koskeva</u> <u>asemakaavanmuutos; sisäasiain-</u> <u>ministeriön kirjelmä Uudenmaan</u> <u>lääninhallitukselle .....</u>	156	221
"	25	<u>31. kaupunginosan kortteliä n:o</u> <u>31050 sekä samassa kaupungin-</u> <u>osassa olevaa Kotkavuoren puis-</u> <u>toaluetta koskeva asemakaavan-</u> <u>muutos asemakaavamääräyksineen;</u> <u>sisäasiainministeriön kirjelmä</u> <u>Uudenmaan lääninhallitukselle ..</u>	157	222
"	26	<u>Linja-autoliikenne; maistraatin</u> <u>päätös .....</u>	94	141
Elokuu	1	<u>Purkausmaksut Helsingin kaupungin</u> <u>teurastamossa; teurastamolauta-</u> <u>kunnan vahvistamat .....</u>	95	142
"	1	<u>3. kaupunginosan korttelia n:o 50</u> <u>koskeva asemakaavanmuutos asema-</u> <u>kaavamääräyksineen; sisäasiain-</u> <u>ministeriön kirjelmä Uudenmaan</u> <u>lääninhallitukselle .....</u>	158	222
"	1	<u>29. kaupunginosan korttelia n:o</u> <u>29109 koskeva asemakaavanmuutos</u> <u>asemakaavamääräyksineen; sisä-</u> <u>asiainministeriön kirjelmä Uu-</u> <u>denmaan lääninhallitukselle .....</u>	159	223

XIII

Elokuu	5	<u>Viranhaltijain vapunpäivänä suorittaman työn korvaaminen; palkkautakunnan päätös .....</u>	97	142
"	7	<u>Maidontarkastamon taksan korottaminen; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama .....</u>	86	138
"	8	<u>Asetus julkisista arkistoista annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta .....</u>	56	90
"	9	<u>10. kaupunginosan korttelia n:o 252 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle ..</u>	160	224
"	9	<u>29. kaupunginosan, Haagan, eteläosan ja 46. kaupunginosan, Pitäjämäen, 1töosan asemakaava; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle ....</u>	161	224
"	13	<u>Helsingin kaupungin poliisijärjestyksen täydentäminen; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama ...</u>	88	139
"	13	<u>Viranhaltijain lääkärintodistukset; kaupunginhallituksen yleisjaoston päätös .....</u>	91	140
"	20	<u>29. kaupunginosan korttelien n:o 29116-29136 asemakaava sekä samassa kaupunginosassa olevaa Ilkantieta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle ....</u>	162	228
"	30	<u>7. kaupunginosan korttelia n:o 109 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	163	229
Syyskuu	3	<u>Helsingin kaupunginarkiston johtosäännön muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös .....</u>	57	91
"	3	<u>Axel August Ekströmin rahaston säännöt; kaupunginvaltuuston vahvistamat .....</u>	80	127

XIV

Syyskuu	3	<u>Palkkion maksaminen varattomien puolesta päivystyspuhelimien välittämille lääkäreille ns. M-lomakkeen kirjoittamisesta; kaupunginvaltuuston päätös .....</u>	83	136
"	3	<u>Taksa palolaitoksen sairaankuljetusautojen käyttämisestä; kaupunginvaltuuston vahvistama ....</u>	87	138
"	9	<u>13. kaupunginosan korttelia n:o 419 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	164	230
"	12	<u>Asetus keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta .....</u>	84	136
"	17	<u>Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös .....</u>	98	142
"	18	<u>22. kaupunginosan korttelia n:o 580 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	165	230
"	18	<u>25. kaupunginosan korttelia n:o 861 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle ....</u>	166	231
"	18	<u>81. kaupunginosan korttelia n:o 109 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle ...</u>	167	232
Lokakuu	2	<u>Laiturihuollon taksa; satamalautakunnan päätös .....</u>	100	143
"	3	<u>Asetus lainhuudatus- ja kiinnitysasiain käsittelystä kaupungissa annetun lain soveltamisesta ...</u>	119	193
"	9	<u>Viranhaltijoille tulevan ylityökorvauksen laskemistapa; kaupunginhallituksen päätös .....</u>	99	143

Lokakuu	9	<u>Tulojen enimmäismäärät perheen-</u> <u>asuntoavustuksia myönnettäessä;</u> <u>valtioneuvoston päätös .....</u>	103	144
"	15	<u>1. kaupunginosan korttelia n:o 10</u> <u>koskeva asemakaavanmuutos asema-</u> <u>kaavamääräyksineen; sisäasiain-</u> <u>ministeriön kirjelmä Uudenmaan</u> <u>lääninhallitukselle .....</u>	168	232
"	16	<u>Käypää vuokraa alempien vuokratu-</u> <u>lojen merkitseminen talousarvi-</u> <u>oon; kaupunginhallituksen pää-</u> <u>tös .....</u>	101	143
"	16	<u>Liikenne linjalla n:o 17 Kaptee-</u> <u>ninkadun puistikko-Aleksis Ki-</u> <u>venkatu; maistraatin päätös ...</u>	106	160
"	24	<u>Asetus vanhuusavustuslain väliai-</u> <u>kaisten täyttämönpäätöskäytännös-</u> <u>ten kumoamisesta .....</u>	102	144
"	30	<u>Asuntotuotantokomitean valtuudet;</u> <u>kaupunginhallituksen päätös ...</u>	132	206
"	31	<u>Laki kansakoulujen lääkärintoimes-</u> <u>ta .....</u>	125	202
Marraskuu	7	<u>Laki työnantajan lapsilisä- ja</u> <u>kansaneläkemaksusta annetun</u> <u>lain voimassaoloajan pitentä-</u> <u>misestä .....</u>	130	205
"	11	<u>24. kaupunginosan kortteleita n:o</u> <u>950-952 koskeva asemakaavanmuu-</u> <u>tos asemakaavamääräyksineen;</u> <u>sisäasiainministeriön kirjelmä</u> <u>Uudenmaan lääninhallitukselle..</u>	169	233
"	11	<u>25. kaupunginosan kortteleita n:o</u> <u>859 a ja 871 koskeva asemakaa-</u> <u>vanmuutos asemakaavamääräyksi-</u> <u>neen; sisäasiainministeriön kir-</u> <u>jelmä Uudenmaan lääninhallituk-</u> <u>selle .....</u>	170	233
"	11	<u>81. kaupunginosan kortteleita n:o</u> <u>117-120 koskeva asemakaavanmuu-</u> <u>tos asemakaavamääräyksineen;</u> <u>sisäasiainministeriön kirjelmä</u> <u>Uudenmaan lääninhallitukselle..</u>	171	234

Marraskuu	12	<u>Taksa Helsingin kaupungin teuras-</u> <u>tamon lihan tukkumyyntihallin</u> <u>halli-, myynti- ym. maksujen</u> <u>laskemiseksi; kaupunginvaltuus-</u> <u>ton vahvistama .....</u>	96	142
"	12	<u>Gösta Waseniuksen rahaston sään-</u> <u>nöt; kaupunginvaltuuston vah-</u> <u>vistamat .....</u>	121	197
"	13	<u>Huoneenvuokrien korotusmäärät;</u> <u>valtioneuvoston päätös .....</u>	126	203
"	14	<u>Helsingin kaupungin ja Imatran</u> <u>Voima Oy:n välinen sähköhan-</u> <u>kintasopimus; kaupunginhalli-</u> <u>tukseen ja hankkijayhtiön alle-</u> <u>kirjoittama .....</u>	109	171
"	18	<u>Henkilökuljetusmaksut yksityisten</u> <u>linjaliikenteenharjoittajain</u> <u>Helsingin kaupungin alueella</u> <u>liikennöimillä linjoilla; mais-</u> <u>traatin päätös .....</u>	131	206
"	18	<u>22. kaupunginosan kortteleita n:o</u> <u>698 ja 701 koskeva asemakaavan-</u> <u>muutos asemakaavamääräyksineen;</u> <u>sisäasiainministeriön kirjelmä</u> <u>Uudenmaan lääninhallitukselle..</u>	172	235
"	18	<u>43. kaupunginosassa olevan Hert-</u> <u>toniemen itäisen asuntoalueen</u> <u>eteläosan asemakaava; sisäasi-</u> <u>ainministeriön kirjelmä Uuden-</u> <u>maan lääninhallitukselle .....</u>	173	235
"	20	<u>Helsingin kaupungin huoltokassan</u> <u>sääntöjen muutos; kaupunginhal-</u> <u>lituksen päätös .....</u>	117	191
"	21	<u>Elintarvikeasetus .....</u>	104	145
"	25	<u>9. kaupunginosan korttelia n:o</u> <u>199 koskeva asemakaavanmuutos</u> <u>asemakaavamääräyksineen; si-</u> <u>säasiainministeriön kirjelmä</u> <u>Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	174	237
"	25	<u>10. kaupunginosan korttelia n:o</u> <u>293 koskeva asemakaavanmuutos</u> <u>asemakaavamääräyksineen; si-</u> <u>säasiainministeriön kirjelmä</u> <u>Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	175	237

Marraskuu	25	<u>15. kaupunginosan korttelia n:o 610 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	176	238
"	25	<u>23. kaupunginosan kortteleita n:o 669, 671 ja 672 koskeva asemakaava; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	177	238
"	25	<u>31. kaupunginosan korttelia n:o 31003 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u> ...	178	239
"	25	<u>46. kaupunginosan korttelia n:o 19 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u> ...	179	240
"	26	<u>C.F. Ekholmin stipendirahastoa koskevien määräysten muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	113	175
"	26	<u>Kadun ja viemärin rakennuskustannusten jakaminen kaupungin ja tontinomistajien kesken; kaupunginvaltuuston päätös</u>	120	195
"	26	<u>Tukholman päiväkodin ottaminen kaupungin haltuun; kaupunginvaltuuston päätös</u>	123	199
Joulukuu	2	<u>Vuosisijaisina toimivien kansakoulunopettajien ikälisät; palkkalautakunnan päätös</u>	128	204
"	3	<u>Liikennelaitoksen omaisuuden arvon ja poistoprosenttien tarkistaminen; kaupunginhallituksen päätös</u>	127	204
"	5	<u>Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä</u>	111	175
"	9	<u>Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvaukset; palkkalautakunnan päätös</u>	110	174

XVIII

Joulukuu	12	<u>Helsingin kaupungin tuberkuloosi-</u> <u>piirin ohjesääntö; lääkintöhal-</u> <u>lituksen vahvistama</u>	107	161
"	12	<u>Helsingin kaupungin tuberkuloosi-</u> <u>piirin johtosääntö; lääkintöhal-</u> <u>lituksen vahvistama</u>	108	165
"	18	<u>Laki eräistä väliaikaisista poik-</u> <u>keussäännöksistä verolakeihin</u>	105	159
"	23	<u>Mielisairasasetus</u>	115	177
"	29	<u>Laki eräiden talletusten, obliga-</u> <u>tioiden ja osuustodistusten</u> <u>omistajille sekä eräiden vel-</u> <u>kasitoumusten saajille myönnet-</u> <u>tävästä veronhuojennuksesta an-</u> <u>netun lain muuttamisesta</u>	116	190
"	29	<u>Helsingin kaupungin palokunnan</u> <u>rahaston säännöt; sisäasiain-</u> <u>ministeriön vahvistamat</u>	122	198
"	30	<u>Laki väliaikaisista poikkeuksista</u> <u>kansaneläkelakiin</u>	112	175
"	30	<u>Laki siirtoväen huollon järjestä-</u> <u>misestä vuosina 1953 ja 1954</u> ..	118	191
1953 Maaliskuu	26	<u>Helsingin kaupungin vaakunan käyt-</u> <u>tää koskevat ohjeet; kaupungin-</u> <u>hallituksen vahvistamat</u>	-	201
		<u>Tonttijaonmuutokset vuonna 1952</u>	180	241
		<u>Muutokset sääntöpalkkaisten vir-</u> <u>kosten luokitteluun vuonna 1952</u>	181	243

AAKKOSELLINEN HAKEMISTO
HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN
VUODELTA 1952

Ahkeruusrahat, kunnalliskodin hoidokkien	206
Ajokirja, omaa henkilöautoaan kaupungin ajoissa käyttävien viranhaltijain velvoittaminen pitämään sellaista	43
Ajomaksut raitiotie- ja omnibuslinjoilla	103
Alukset, satamalaitoksen, taksa niiden käyttämisestä ..	137
Ammattien oppiohjelmat ja -ajat	130
Apukouluasetus	21
Arkistot, julkiset, niistä annetun asetuksen muuttaminen	90
Asemakaava, 29. kaupunginosan (Haagan) eteläosan	224
29. kaupunginosan kortt. n:o 29116-29136	228
43. " Herttoniemen itäisen asuntoalueen eteläosan	235
46. " (Pitäjänmäen) itäosan	224
Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:	
1. kaupunginosan kortt. n:o 10	232
1. " " " 43	207
1. " " " 44 a	218
2. " " " 32	213
2. " " " 39 c	207
3. " " " 50	222
6. " " " 115	216
7. " " " 109	229
9. " " " 199	237
10. " " " 252	224
10. " " " 274	208
10. " " " 293	237
13. " " " 419	230
14. " " " 481	212
14. " " " 484	217
15. " " " 610	238
15. " " " 621	213
20. " " " 780	214
21. " " " 650	219
21. " " " 653 ja 657	217
21. " " " 656 ja Vegankadun muuttamista puistikoksi	211
22. " " " 559	211
22. " " " 580	230
22. " " " 698 ja 701	235
23. " " " 669, 671 ja 672	238
24. " " " 950-952	233

25. kaupunginosan kortt. n:o 840	215
25. " " " 859 a ja 871	233
25. " " " 861	231
29. " " " 29109	223
29. " Ilkantieä	228
30. " kortt. n:o 30016	219
30. " " " 30053	216
30. " " " 30059	220
30. kaupunginosassa olevan urheilualan laajennusta	221
31. kaupunginosan kortt. n:o 31003	239
31. " " " 31044	221
31. " " " 31050 ja Kotkavuoren puis- toaluetta	222
31. " " " 31131	214
46. " " " 19	240
81. " " " 109	232
81. " " " 117-120	234
81. " " " 137 ja 138	210
Asetus, apukoulu-	21
autoasetuksen muuttamisesta	108
elintarvike-	145
eräiden sairaanhoito- ja synnytyslaitosten sairaala- maksujen ulosmittauksesta annetun asetuksen muutta- misesta	93
julkisista arkistoista annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta	90
kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väli- aikaisesta muuttamisesta	15
keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta	136
lainhuudatus- ja kiinnitysasiain käsittelystä kaupun- gissa annetun lain soveltamisesta	193
maa- ja metsätaloudenministeriön eläinlääkintöosaston oikeudesta myöntää lievennyksiä eläintautilain soveltamisesta annetun asetuksen määräyksistä	23
mielisairas-	177
sosiaalihuollon hallinnosta annetun asetuksen muutta- misesta	41
sukupuolitauti-	28
toimenpiteistä eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi eräissä poikkeuksellisissa olosuhteissa annetun lain soveltamisesta	23
vanhuusavustuslain täytäntöönpanosta	39
vanhuusavustuslain väliaikaisten täytäntöönpanosään- nösten kumoamisesta	144
yleisiin kasvatustaloksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista op- pilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun ase- tuksen muuttamisesta	18
Asuntokiinteistöjen omistajille myönnettävästä veronhuo- jennuksesta annetun lain täytäntöönpano ja sovelta- minen	19
Asuntotuotantokomitean valtuudet	97, 206

Autoasetuksen muuttaminen	108
Autot, henkilö-, järjestysohjeiden niillä harjoitettava ammattimaista alueliikennettä varten muuttaminen	129
Autovakuutusrahaston lakkauttaminen	47
Ekholm, C.F., stipendirahasto, sitä koskevien määräysten muuttaminen	175
Ekström, Axel August, hänen lahjoitusrahastonsa säännöt	127
Elintarvikeasetus	145
Elintarvikelain muuttaminen	92
Eläintaudit, asetus oikeudesta myöntää lievennyksiä eläintätilain soveltamisasetuksen määräyksistä ...	23
niiden leviämisen ehkäisemiseksi poikkeuksellisissa olosuhteissa annetun lain soveltaminen	23
Henkilöautot, järjestysohjeiden niillä harjoitettavaa ammattimaista alueliikennettä varten muuttaminen ..	129
Hintojen säännöstely	18
Huoltokassan sääntöjen muutos	191
Huoneenvuokrasäännöstely	63
Huoneenvuokrien korotusmäärät	203
Huonerakenteet, niistä annetun päätöksen muuttaminen ..	113
Imatran Voima Oy:n ja kaupungin välinen sähkönhankintasopimus	171
Johtosääntö, Helsingin kaupungin tuberkuloosipiiriin...	165
kansakoululaitoksen taloudenhoitajan	176
kaupunginarkiston, sen muuttaminen	91
kotitalouslautakunnan, sen muuttaminen	17
tilastotoimiston, sen muutos	82
urheilu- ja retkeilylautakunnan, sen muuttaminen	42
Järjestysohjeet henkilöautoilla harjoitettavaa ammattimaista alueliikennettä varten, niiden muuttaminen	129
Kadun rakennuskustannusten jakaminen kaupungin ja tontinomistajien kesken	195
Kadut, niiden nimet, vahvistetut uudet ja poistettut 211,	226,
229,	236,
	239
Kalastuksen harjoittamista Helsingin kaupunkiin kuuluvissa kalavesissä koskevien sääntöjen 1 §:n muutos	64
Kansakoulujen lääkirintoimi, laki siitä	202
Kansakoululaitos, sen taloudenhoitajan johtosääntö ...	176
sen ylläpitämiseen vuodelta 1951 maksettava valtionavustus	22
Kansakoulunopettajat, oikeus ikälisän saamista varten lukea hyväkseen muu kuin kunnallisessa kansakoulussa palveltu aika	107
vuosisijaisina toimivat, heidän ikälisänsä	204
Kansanedustajain vaalit, laki niistä	76
Kansaneläkelaki, sen muuttaminen	32, 82, 175
sen toimeenpanoasetuksen väliaikainen muuttaminen ...	15
väliaikaisia poikkeuksia siihen	175
Kansaneläkemaksu, työnantajan, laki siitä annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä	205

Kasvatuslaitokset, yleiset, niihin otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttaminen	18
Kaupunginarkiston johtosäännön muuttaminen	91
Kaupunginviskaaleille annetun työjärjestyksen muuttaminen	125
Kerman pastöroiminen	94
Keskusparantolain valtionapu, asetukset siitä	136
Kiinnitysasiain käsittely kaupungissa, laki ja asetukset siitä	105, 193
Kodinhoitajat, kunnalliset, heidän koulutukseensa ja palkkaukseensa annettava valtionapu	48
Kodinhoitotoiminnan ohjesääntö	69
Kotitalouslautakunnan johtosäännön muuttaminen	17
Kulkutautisairaalan nimen muuttaminen	78
Kunnallisen vaalilain muuttaminen	102
Kunnalliskodin hoidokkien ahkeruusrahat	206
Kunnallisverotuksessa tehtävät tulonvähennykset	15
Kuorma-ajuritaksat	68
Käyttörahasen sääntöjen muutos	126
Lahjoitusrahastojen varoista myönnettyjen lainojen korko	
	45
Lainhuudatusasiain käsittely kaupungissa	105, 193
Laiturihuollon taksa	143
Laki elintarvikelain muuttamisesta	92
eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille sekä eräiden velkasitoumusten saajille myönnettävästä veronhuojennuksesta annetun lain muuttamisesta	190
eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	159
eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain muuttamisesta	102
kansakoulujen lääkärintoiminta	202
kansanedustajain vaalista	76
kansaneläkelain muuttamisesta	32, 82
kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä	175
kunnallisen vaalilain muuttamisesta	102
lainhuudatus- ja kiinnitysasiain käsittelystä kaupungissa	105
mielisairas-	49
siirtoväen huollon järjestämisestä vv. 1953 ja 1954	191
sukupuolitauti-	24
tuberkuloosilain muuttamisesta	61
työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä	205
vanhuusavustus-	33
väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin	175
Lapsilisä- ja kansaneläkemaksu, työnantajan, laki siitä annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä	205
Lastenhuoltolaitoksissa tilapäiseruokailusta kannettava maksu	140
Lastenkotien valtionapu v. 1952	63

Lastentarhain lautakunnan ja sen alaisten laitosten ohjesääntö	1
Lihan tarkastus, tarkempia määräyksiä siitä	83
Liikennejärjestyksen muutos	205
Liikennelaitoksen omaisuuden arvon ja poistoprosenttien tarkistaminen	204
Liikennemerkit, muutoksia ja lisäyksiä niistä annettuun päätökseen	109
Linja-autoliikenne	141, 160
Linja-automaksut, alennuksen myöntäminen 4-12 vuotiaille lapsille	63
Linjaliikenteenharjoittajat, yksityiset, henkilökuljetusmaksut heidän Helsingin kaupungin alueella liikennöimillään linjoilla	44, 206
Luontoisetukorvaukset	98, 174
Luotsaustaksan korottaminen	46
Luottamusmiehet, kaupungin, heidän palkkiosääntönsä....	142
Lämmin vesi, eräiden polttoaineiden käytön kieltäminen sen valmistukseen	82
Lääkärintodistukset, kaupungin viranhaltijain	43, 140
Maidon pastöroiminen	94
Maidontarkastamon taksan korottaminen	138
Maistraatin työjärjestys	72
Maksut, niiden säännöstely	18
palokunnan antamasta avustuksesta	101
purkaus-, teurastamossa	142
veneiden rekisteröimisestä	48
yksityisten linjaliikenteenharjoittajien Helsingin kaupungin alueella liikennöimillä linjoilla ...	44, 206
Mielisairaasetus	177
Mielisairaslaki	49
Moottoriajoneuvohuoltoasemat, periaatteet, joita on noudatettava luovutettaessa kaupungin omistamaa maata niitä varten	110
Moottoripolttoainejakeluasemat, periaatteet, joita on noudatettava luovutettaessa kaupungin omistamaa maata niitä varten	110
Nosturitaksa	99
Ohjesääntö, Helsingin kaupungin tuberkuloosipiirin	161
kodinhoitotoiminnan	69
lastentarhain lautakunnan ja sen alaisten laitosten	1
Omnibuslinjat, ajomaksut niillä	103
Oppiajat eri ammateissa ja ammatinhaaroissa	130
Palkkio päivystyspuhelimien välittämille lääkäreille ns. M-lomakkeen kirjoittamisesta	136
rokotuksesta suoritettava	81
Palkkiosääntö, sen muuttaminen	142
Palokunnan rahaston säännöt	198
-Palokunta, maksut sen antamasta avustuksesta	101
Palolaitoksen sairaankuljetusautot, taksa niiden käyttämisestä	138

Pastöroiminen, maidon ja kerman	94
Perheenasuntoavustukset, tulojen enimmäismäärät niitä myönnettäessä	144
Ferhelisälain toimeenpano	98
Piirinuohoojien virkapuvut	68
Poliiisjärjestyksen muutokset	65, 66, 139
Poliklinikat, sairaalalautakunnan alaiset, niiden taksa	78
Purkausmaksut teurastamossa	142
Raastuvanoikeuden kokoonpano ja toiminta	20
Raitiotielinjat, ajomaksut niillä	103
Raitiotiemaksut, alennuksen myöntäminen 4-12 vuotiaille lapsille	63
Rakennusjärjestyksen muutos	67
Rakennustoiminnan säännöstely	12, 13, 80, 104
Rantakylpylän järjestyssäännöt	139
Rokotuksesta suoritettava palkkio	81
Sairaalamaksujen ulosmittaus, siitä annetun asetuksen muuttaminen	93
Sairaalat, kaupungin, niiden poliklinikkojen taksa	78
Sairaankuljetusautot, palolaitoksen, taksa niiden käyttämisestä	138
Senaatintorin ympäristön julistaminen vanhaksi kaupungin- osaksi	206
Siirtoväen huolto vv. 1953-1954, laki sen järjestämisestä	191
Sosiaalihuollon hallinnosta annetun asetuksen muuttami- nen	41
Sotallesket, perheelliset, heille annettavat sairausavus- tukset	107
Sukupuolitautiasetus	28
Sukupuolitautilaki	24
Sähkönhankintasopimus kaupungin ja Imatran Voima Oy:n välillä	171
Taksa, kuorma-ajuri-	68
laiturihuollon	143
luotsaus-, sen korottaminen	46
maidontarkastamon, sen korottaminen	138
nosturi-	99
palolaitoksen sairaankuljetusautojen käyttämisestä ..	138
satamalaitoksen aluksien käyttämisestä	137
teurastamon lihantukkumyyntihallin maksujen laskemi- seksi	142
vesilaitoksen, sen korotus	45
vuokramoottorivene-	141
Tervälammen työlaitos, työtulospisteen raha-arvo ja työ- velvollisten ylläpitomaksu siinä	44
Terveystoimintalautakunta, palkkion maksaminen sen välit- tämille lääkäreille ns. M-lomakkeen kirjoittamisesta	136
Teurastamo, purkausmaksut siinä	142
sen lihantukkumyyntihallin maksut	142
Tilastotoimiston johtosäännön muutos	82
Tonttien myynnissä noudatettavat periaatteet	62
Tonttijaon muutokset	241

Tuberkuloosilain muuttaminen	61
Tuberkuloosipiiri, Helsingin kaupungin, sen johtosääntö sen ohjesääntö	165 161
Tukholman päiväkodin ottaminen kaupungin haltuun	199
Tulonvähennykset, kunnallisverotuksessa tehtävät	15
Työehtosopimus kaupungin ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskustoimikunta r.y:n välillä	116
Työntekijät, kaupungin, heidän työehtosopimuksensa	116
Työnvälitys, kaupungin sisäinen, sen tehostaminen	47
Urheilu- ja retkeilylautakunnan johtosäännön muuttaminen	42
Urheilukentän järjestysäännöt	139
Vaakuna, Helsingin kaupungin, sitä koskevat määräykset	200
Vaalilaki, kunnallinen, sen muuttaminen	102
Valtionavustus, kansakoululaitoksen	22
kunnallisten kodinhoitajien	48
lastenkotien	63
Vanhuusavustuslaki	33
sen täytäntöönpanoasetus	39
väliaikaisten täytäntöönpanosäännösten kumoaminen, ase- tus siitä	144
Wasenius, Gösta -nimisen rahaston säännöt	197
Veneiden rekisteröimismaksu	48
Venelaituripaikkojen vuokra	48
Verolait, väliaikaiset poikkeussäännökset niihin	102, 159
Veronhuojennuksesta annetun lain täytäntöönpano ja sovel- taminen	19
Veronhuojennus, talletusten, obligatioiden ja osuustodis- tusten omistajille myönnettävä	190
Vesilaitoksen taksan korotus	45
Viemärin rakennuskustannusten jakaminen kaupungin ja ton- tinomistajien kesken	195
Viranhaltijat, heidän luontoisetukorvauksensa	98, 174
heidän lääkärintodistuksensa	43, 140
heidän vapunpäivänä suorittamansa työn korvaaminen ...	142
heille tulevan ylityökorvauksen laskemistapa	143
omaa henkilöautoaan kaupungin ajoissa käyttävät, hei- dän velvoittamisensa pitämään ajokirjaa	43
Virat, sääntöpalkkaiset, muutokset niihin	243
Vuokramoottorivenetakea	141
Vuokratulot, käypää vuokraa alemmat, niiden merkitseminen talousarvioon	143
Vuokrien korotusmäärät	203
Ylityökorvauksen laskemistapa	143

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1952

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 1.

S i s ä l l y s : 1. Helsingin kaupungin lastentarhain lautakunnan ja sen alaisten laitosten ohjesääntö, s. 1. - 2. Rakennustoiminnan säännöstely, s. 12. - 3. Rakennustoiminnan säännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen täytäntöönpano ja soveltaminen, s. 13. - 4. Kunnallisverotuksessa tehtävät tulonvähennykset, s. 15. - 5. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta, s. 15.

---

1. Helsingin kaupungin lastentarhain lautakunnan ja sen alaisten laitosten ohjesääntö.

Sosiaaliministeriön vahvistama tammikuun 3 p:nä 1952.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä joulukuun 19 p:nä 1951)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1930:42 ja 1949:159)

1 L u k u.

Toiminnan yleiset perusteet.

1 §. Lastentarhain lautakunnan tehtävänä on hoitaa lastentarhatoimintaa sekä sen yhteydessä lastensuojelulain 7 §:n mukaisesti kaupungin ylläpitämää ja avustamaa kotikasvatuksen tukemista tarkoittavaa toimintaa, lukuun ottamatta kasvatusneuvoloita ja syvemmin vajaamielisten päivähuoltoloita. Lisäksi lastentarhain lautakunnan tehtävänä on hoitaa leikkikenttä- ja puistoleikkitoimintaa.

2 §. Helsingin kaupungin lastentarhain, lastenseimien ja koululasten päiväkotien tehtävänä on tukea ja täydentää Helsingin kaupunkikuntaan kuuluvien lasten hoitoa ja valvontaa sekä kasvatusta edistämällä heidän ruumiillista ja henkistä kehitystään.

Lastentarhain toiminta on järjestetty noudattaen lakia lastentarhojen valtionavusta ja asetusta lastentarhoista, jotka saavat valtionapua. Tarkoituseränsä ja toimintaohjeensa nähdessä ne ovat sosiaaliministeriön valvonnan ja tarkastuksen alaiset.

Lastenseimet ja koululasten päiväkodit toimivat joko lastentarhoihin liittyvinä erillisinä osastoina tai eri laitoksina.

3 §. Leikkikenttä- ja puistoleikkitoiminnan tarkoituksena on järjestää ja kehittää ulkoleikkitoimintaa Helsingin kaupungissa.

2 L u k u.

Lautakunnan kokoonpano ja tehtävät.

4 §. Lastentarhain lautakuntaan, joka samalla toimii lastentarhojen, lastenseimien ja koululasten päiväkotien johtokuntana, kuuluu yhdeksän kaupunginvaltuuston kolmeksi vuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä, minkä lisäksi kullakin jäsenellä on varajäsen. Valtuusto määrää yhden jäsenistä puheenjohtajaksi ja yhden varapuheenjohtajaksi.

Lautakunnassa, jonka jäsenistä ja varajäsenistä tulee vähintään kahden olla naisia ja samoin vähintään kahden miehiä, tulee olla lastensuojelun ja kasvatuksen tuntemusta omaavia henkilöitä, joista ainakin yhden on oltava käytännölliseen opetus- ja kasvatustoimeen sekä yhden terveydenhoitoon perehtynyt henkilö, minkä lisäksi on otettava huomioon, että lautakunta saa riittävästi kotitalouden tuntemusta.

Yhden jäsenen tulee olla myöskin jäsenenä lastensuojelulautakunnassa ja niin ikään yhden myös huoltolautakunnassa.

5 §. Lastentarhain lautakunnan kokouksissa ovat lastentarhain tarkastaja, apulaistarkastajat, puistoleikkitoiminnan tarkastaja ja lastentarhojen lääkäri velvolliset sekä kaupunginhallituksen edustaja ja lastensuojelulautakunnan ja huoltolautakunnan puheenjohtajat oikeutetut olemaan saapuvilla, ja on heillä oikeus ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

Lastentarhanopettajien keskuudestaan valitsema edustaja on oikeutettu olemaan läsnä lautakunnan kokouksissa, joissa hänellä on oikeus ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

6 §. Jokainen lastentarhain lautakunnan alainen viranhaltija on velvollinen puheenjohtajan tai tarkastajan kutsusta saapumaan lautakunnan kokoukseen.

7 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta tarpeen vaatiessa.

Puheenjohtaja on velvollinen kutsumaan lautakunnan koolle milloin vähintään kolmannes kaikista jäsenistä ilmoittamaansa asiaa varten sitä häneltä kirjallisesti pyytää.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kaksi kolmanesta sen äänivaltaisista jäsenistä on saapuvilla.

Päätökset tehdään yksinkertaisella ääntenemmistöllä. Äänten jakautuessa tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaa-leissa kuitenkin arpa.

8 §. Lautakunnan kokouksista on kirjallisesti annettava tieto kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle, kaupunginhallituksen edustajalle lautakunnassa, lautakunnan jäsenille sekä lastensuojelulautakunnan ja huoltolautakunnan puheenjohtajille viimeistään kolme päivää ennen kokousta, kokouspäivä mukaanluettuna.

Kiireellisissä tapauksissa voidaan lautakunta kuitenkin kutsua kokoukseen määräaikaan noudattamatta.

Kokouskutsussa tulee olla mainittuina kokouksessa esiteltävät asiat.

Asia, jota ei ole ehditty kokouskutsuun merkitä, voidaan, jos se on kiireellinen, ottaa kokouksessa käsiteltäväksi.

9 §. Pöytäkirjan pitämisestä ja tarkastamisesta on voimassa, mitä kunnallisten hallintoelinten pöytäkirjoista on määrätty.

Päätöksiin nähden, jotka saatetaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittaviksi, on lastentarhain lautakunnan noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty.

Pöytäkirjan kokouksissa laatii lautakunnan valitsema sihteeri.

10 §. Lastentarhain lautakunnan kokouksissa toimii esittelijänä lastentarhain tarkastaja ja hänen estyneenä ollessa apulaistarkastaja.

11 §. Lastentarhain lautakunnan tehtävänä on:

1) valvoa yleistä hallintoa ja täytäntöönpanoa lautakunnan toimivaltaan kuuluvilla 1 §:ssä mainituilla toiminta-aloilla,
2) tehdä alaiستensa laitosten ja johtamansa toiminnan edistämistä tarkoittavia esityksiä sekä pyydettyessä antaa lausuntoja hallintoalaansa kuuluvissa asioissa,

3) ottaa ja erottaa alaiستensa viranhaltijat, mikäli ei ole toisin määrätty,

4) määrätä laitosten työkauden alkaminen ja päättyminen sekä päivittäinen aukioloaika,

5) määrätä lasten ravinnosta sekä seimilasten hoidosta ja kasvatuksesta suoritettavien maksujen suuruus ja maksuaika,

6) valvoa, että talousarvioehdotuksen laadinnassa, rahavarojen säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventauksessa sekä kiinteistö- ja kalustoluetteloiden laadinnassa noudatetaan kaupungin tilisäännön määräyksiä,

7) lähettää vuosittain sosiaaliministeriölle määrättyinä aikana oikeaksi todistettu tilitys lastentarhain menoista ja tuloista edellisenä vuonna sekä alaiستensa laitosten kuluvan vuoden talousarvio,

8) antaa vuosittain ennen elokuun loppua kaupunginhallitukselle kertomus omasta ja alaiستensa laitosten toiminnasta edellisenä vuonna sekä sosiaaliministeriölle määräaikana lastentarhojen, lastenseimien ja koululasten päiväkotien toiminnasta edellisenä vuonna,

9) hoitaa muut sellaiset tehtävät, jotka kaupunginhallitus jättää sen valmisteltaviksi tai täytäntöönpantaviksi, sekä

10) otta tarpeen mukaan yhteistoiminnassa lastensuojelulautakunnan, huoltolautakunnan, kansakoulujen johtokuntien ja terveydenhoitolautakunnan sekä muiden viranomaisten, vapaiden järjestöjen ja yhteisöjen kanssa toimialaansa koskevissa asioissa.

12 §. Lastentarhain lautakunnan on ainakin kerran vuodessa kokoonnuttava yhteiseen neuvottelukokoukseen lastensuojelulautakunnan ja huoltolautakunnan kanssa käsittelemään yhteisiä sosiaalihuoltokysymyksiä.

13 §. Lastentarhain lautakunnan ja sen alaiستensa laitosten kassa- ja tilivirasto on rahatoimisto.

3 L u k u.

Lastentarhain toimisto ja sen viranhaltijat.

14 §. Lastentarhain lautakunnan toimeenpanevana elimenä on lastentarhain toimisto.

Lastentarhain toimiston päällikkönä toimii lastentarhain tarkastaja sekä muina viranhaltijoina lastentarhain apulaistarkastajat, puistoleikkitoiminnan tarkastaja, toimistonhoitaja sekä muita viranhaltijoita sen mukaan kuin kaupunginvaltuuston vahvistamassa talousarviossa tai muuten sitä varten varoja on osoitettu.

15 §. Lastentarhain tarkastajan, apulaistarkastajat ja puistoleikkitoiminnan tarkastajan valitsee kaupunginhallitus lautakunnan julistettua virat haettaviksi ja annettua hakijoista lausuntonsa.

Muut lastentarhain toimiston vakinaiset ja tilapäiset viranhaltijat valitsee lastentarhain lautakunta.

16 §. Lastentarhain tarkastajan ja apulaistarkastajan tulee tietopuolisesti ja käytännöllisesti tuntee lastentarhaintyö, olla perehtyneitä lastensuojelutoimintaan ja henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan näihin toimiin sopivia. Etusi- ja virkoja täytettäessä on annettava lastentarhanopettajapätevyyden omaaville hakijoille.

Puistoleikkitoiminnan tarkastajan tulee olla perehtynyt kasvatustyöhön ja lastensuojelutoimintaan.

Lastentarhain tarkastajan, apulaistarkastajien sekä puistoleikkitoiminnan tarkastajan virka kuuluu II kielitaitoluokkaan.

Yhden apulaistarkastajan tulee kuitenkin omata täydellinen ruotsin kielen ja hyvä suomen kielen suullinen ja kirjallinen taito.

17 §. Lastentarhain tarkastajan tulee:

- 1) johtaa lastentarhain lautakunnan toimivaltaan kuuluvaa toimintaa,
- 2) panna täytäntöön lastentarhain lautakunnan päätökset, mikäli täytäntöönpano erityisten määräysten tai lautakunnan päätöksen mukaan ei ole muun viranhaltijan tehtävänä,
- 3) valmistaa ja esitellä lautakunnan käsiteltäväksi tulevat asiat,
- 4) valvoa, että lautakunnan alaiset viranhaltijat täyttävät tehtävänsä ja että lautakunnan alaisia laitoksia huolellisesti hoidetaan,
- 5) laatia vuosittain toimintakertomus ja ehdotus talousarvioksi,
- 6) järjestää tarpeen vaatiessa laitosten johtajien ja opettajien yhteisiä neuvottelukokouksia, joissa käsitellään lasten kasvatusta ja hoitoa sekä laitosten toimintaa ja taloutta koskevia kysymyksiä,
- 7) tehdä ehdotuksia toimenpiteiksi, jotka tarkoittavat lautakunnan alaisen toiminnan kehittämistä, sekä
- 8) olla määräraikoina tavattavissa lastentarhain toimistossa.

18 §. Lastentarhain apulaistarkastajan tulee:

- 1) yhteistoiminnassa lastentarhain tarkastajan kanssa valvoa ja ohjata lasten kasvatusta ja hoitoa lastentarhoissa, lastenseimissä ja koululasten päiväkodeissa sekä laitosten taloutta ja hoitoa,
- 2) tehdä ehdotuksia lastentarhojen, lastenseimien ja koululasten päiväkotien toiminnan kehittämiseksi ja järjestämiseksi,
- 3) olla määräraikoina tavattavissa lastentarhain toimistossa, sekä
- 4) hoitaa muutkin lautakunnan ja tarkastajan määräämät hänen toimialaansa kuuluvat tehtävät.

19 §. Puistoleikkitoiminnan tarkastajan tulee:

- 1) yhteistoiminnassa lastentarhain tarkastajan kanssa valvoa ja hoitaa leikkikenttä- ja puistoleikkitoimintaa,
- 2) tehdä ehdotuksia toiminnan järjestämiseksi ja kehittämiseksi,
- 3) olla määräraikoina tavattavissa lastentarhain toimistossa, sekä
- 4) hoitaa muutkin lautakunnan ja tarkastajan määräämät hänen toimialaansa kuuluvat tehtävät.

20 §. Toimistonhoitajan tulee huolehtia ja vastata kirjanpito-, tilitys- ja muiden toimistotöiden suorittamisesta.

Toimistoapulaisten tulee hoitaa heille määrätyt toimistotehtävät.

21 §. Lastentarhain toimiston viranhaltijat ovat velvollisia alistumaan tähän ohjesääntöön mahdollisesti tehtäviin muutoksiin.

4 L u k u.

Terveyshuolto lastentarhoissa ja -seimissä.

22 §. Lastentarhain lääkäri ja lastenneuvolat huolehtivat lastentarhojen ja lastenseimien terveydenhuollosta.

23 §. Kaupungin lastenpsykiatri valvoo poikkeuksellisten lasten hoitoa ja kasvatusta lastentarhoissa.

24 §. Lastentarhalapsille annetaan maksuttomasti hampaiden hoitoa kouluhammasklinikoilla.

25 §. Lastentarhain lääkärin ottaa toimeensa kaupunginhallitus lastentarhain lautakunnan julistettua viran haettavaksi ja lastentarhain lautakunnan sekä terveydenhoitolautakunnan annettua lausuntonsa hakijoista.

26 §. Lastentarhojen kaikki lapset tarkastetaan syyskuukauden kuluessa sekä kevätkuukauden alussa ne lapset, joita aikaisemmin ei ole tarkastettu tai joitten terveys edellisessä tarkastuksessa on ollut epätydyttävä. Tarvittaessa suoritetaan tarkastuksia useammin.

27 §. Lääkrintarkastus on lastenseimissä kerran kuukaudessa, tarvittaessa useamminkin.

N:o 1 (jatk.)

28 §. Lastentarhain lääkärin tehtävänä hänen valvontaansa määrättyissä laitoksissa on:

- 1) tarkastaa lapset tämän ohjesäännön määräysten mukaisesti,
- 2) antaa laitoksille terveydellisiä kysymyksiä ja lasten hoitoa koskevia neuvoja ja ohjeita,
- 3) valvoo, että laitoksissa noudatetaan terveydenhuollolle asetettavia vaatimuksia,
- 4) tehdä tarvittaessa ehdotuksia laitosten terveydenhuollon edistämiseksi,
- 5) valvoo, että tarkastuksissa tehdään muistiinpanot lasten terveystietoihin,
- 6) valvoo, että tarttuvista taudeista viipymättä ilmoitetaan terveydenhoitovirastoon ja lastentarhain tarkastajalle sekä ryhtyä toimenpiteisiin tautien leviämisen ehkäisemiseksi,
- 7) laatia yhteistoiminnassa lastentarhojen johtajien kanssa ehdotus, jonka perusteella lapset sijoitetaan kesäsiirtoloihin,
- 8) tarkastaa lapset ennen kesäsiirtolaan menoa ja heidän sieltä palattuaan,
- 9) antaa kesäkuussa lastentarhain lautakunnalle kertomus valvomiensa laitosten terveydenhuollosta edellisenä toimintavuotena,
- 10) valvoo laitosten henkilökunnan terveydentilaa ja tarkastaa työntekijät ennen kuin he ryhtyvät toimiinsa ja myöhemmin kerran vuodessa sekä lisäksi aina milloin siihen syytä ilmenee,
- 11) ylläpitää yhteyttä lastenneuvoloihin lastentarhojen ja lastenseimien terveydenhuoltoa koskevissa kysymyksissä,
- 12) antaa kuukausittain terveydenhoitolautakunnalle tiedot lastentarhoissa ja -seimissä esiintyvistä sairauksista sekä
- 13) pitää esitelmiä alaansa kuuluvista aiheista laitoksissa järjestetyissä vanhempien kokouksissa.

29 §. Neuvolalääkäreiden tulee heidän valvontaan määrättyissä laitoksissa suorittaa 28 §:n 1-9 kohdissa mainitut tehtävät.

5 L u k u.

Lastentarhain, lastenseimien ja koululasten pöivökotien viranhaltijat.

30 §. Jokaisessa laitoksessa tulee olla johtaja sekä tarpeellinen määrä opettajia, lastenhoitajia, keittäjiä, talous-apulaisia, lastentarha-apulaisia sekä muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita ja työntekijöitä sen mukaan kuin kaupunginvaltuuston vahvistamassa talousarviossa tai muuten sitä varten varoja on osoitettu.

31 §. Johtajat ja opettajat ottaa toimiinsa lastentarhain lautakunta virkojen oltua haettaviksi julistettuja ja asianomaisen laitoksen johtajan annettua opettajan viran hakijoista lausuntonsa.

Laitosten muun henkilökunnan ottaa toimiinsa laitoksen johtaja kaupungin virkasäännön määräyksiä noudattaen.

32 §. Lastentarhan johtajaksi ja opettajaksi valittavalta vaaditaan lastentarhanopettajan pätevyys.

Lastenseimen johtajaksi tai opettajaksi valittavalta vaaditaan pientenlastenhoitokurssi sekä riittävä teoreettinen ja käytännöllinen kasvattajavalmennus.

Koululasten päiväkodin johtajaksi tai opettajaksi valittavalta vaaditaan lastentarhanopettajan tai kansakoulunopettajan pätevyys taikka muu valmistus kasvattamaan ja ohjaamaan kouluikäisiä lapsia.

Virkoihin valittavien tulee olla henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan näihin toimiin sopivia.

33 §. Johtajat ja opettajat valitaan yhdeksi koevuodeksi.

34 §. Lastentarhan ja koululasten päiväkodin opettajan työaika on kolmekymmentäviisi (35) tuntia viikossa, minkä lisäksi tulevat kotikäynnit ja vanhempien kokoukset.

35 §. Lastenseimien lastenhoitajilta vaaditaan pientenlastenhoitajan pätevyys.

36 §. Jokainen lastentarhan, lastenseimen ja koululasten päiväkodin viranhaltija ja työntekijä on velvollinen toimeen astuessaan ja tarpeen vaatiessa muutenkin lääkärintodistuksella osoittamaan olevansa terve ja vapaa tarttuvista taudeista.

37 §. Johtajalla ja opettajalla on oikeus kahtena päivänä syystoimikaudella ja samoin kahtena päivänä kevättoimikaudella tutustua kaupungin toisten laitosten toimintaan laitoksille sopivina päivinä.

38 §. Johtajan tulee johtajatoimensa ohella hoitaa yhtä osastoa ellei lautakunta laitoksen suuruuden takia häntä siitä osittain tai kokonaan vapauta.

39 §. Johtajan tulee:

1) seurata yleistä kehitystä kasvatuksen ja lastensuojelun alalla ja valvoa, että laitos täyttää sille asetettavat vaatimukset,

2) hoitaa tämän ohjesäännön ja lautakunnan sekä tarkastajan ohjeiden mukaisesti laitosta ja sen omaisuutta,

3) valvoa, että laitoksen viranhaltijat ja työntekijät täyttävät tehtävänsä,

4) huolehtia laitoksen hallussa olevien varojen ja muun omaisuuden hoidosta, kirjanpidosta, tilityksestä sekä muista toimistotehtävistä voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaisesti,

5) huolehtia laitoksen paloturvallisuudesta,

6) valmistaa yhteistoiminnassa opettajien kanssa työkauden alussa toimintaohjelma ja suunnitella opettajien työnjakko,

7) ottaa tarkastajan ja lautakunnan valvonnan alaisena lapset laitokseen,

8) jakaa talousarvioon merkittyjen määrärahojen puitteissa varattomille lapsille vaatteita ja jalkineita sekä vapauttaa

heidän huoltajansa tarvittaessa osittain tai kokonaan ateria- ja hoitomaksuista,

9) valvoa päiväkirjojen pitämistä ja luetteloa lapsista ja heidän kotioloistaan,

10) hankkia tarpeellinen kalusto ja valvoa sen hoitoa,

11) huolehtia työ-, ruoka- ym. tarvikkeiden ostamisesta sekä valvoa niiden säilyttämistä ja käyttöä,

12) tehdä lautakunnalle ehdotuksia laitoksen hoitoa ja järjestystä koskevissa asioissa,

13) antaa tarkastajalle laitosta koskevia tilasto- ja muita tietoja,

14) laatia työkausittain kertomus laitoksen toiminnasta sekä talousarvioehdotus määräaikana,

15) ilmoittaa viipymättä lääkärille ja tarkastajalle esiintyvät tarttuvat taudit,

16) huolehtia yhdessä opettajien kanssa vanhempien kokousten järjestämisestä,

17) ilmoittaa tarkastajalle viipymättä viranhaltijan tai työntekijän poissaolo toimestaan sekä syy siihen ja aika jolloin hän palaa toimeensa, sekä

18) saattaa opettajien ja muun henkilökunnan tietoon laitosta ja henkilökuntaa koskevat määräykset ja päätökset.

40 §. Opettajan tulee:

1) hoitaa tämän ohjesäännön sekä lautakunnan, tarkastajan ja johtajan ohjeiden mukaan yhtä osastoa ja pitää päiväkirjaa sekä luetteloa osastonsa lapsista,

2) yhteistoiminnassa johtajan kanssa:

a) suunnitella laitoksen kasvatustoiminta, osallistua laitoksen hoitoon ja ylläpitää järjestystä,

b) osallistua kaluston ja työskentelyvälineiden hankkimiseen ja hoitamiseen,

c) osallistua lasten vanhempien kokousten järjestämiseen,

3) käydä tarvittaessa lasten kodeissa,

4) hoitaa lautakunnan päätöksen ja tarkastajan ohjeiden mukaisesti johtajan estyneenä ollessa hänen tehtäviään,

5) antaa tarkastajalle ja johtajalle tarvittavat tilasto- ja muut tiedot.

41 §. Lastenhoitajan, emännöitsijän, keittäjän, talousapulaisen, lastentarha-apulaisen, siivoojan sekä laitoksen johtajan toimeensa nimittämän muun viranhaltijan ja työntekijän kuin myös harjoittelijan tulee hoitaa tointaan johtajan ohjeiden mukaan ja osallistua niihin tehtäviin, joita laitoksen ja sen huolto- ja kasvatustyön menestyminen vaatii.

42 §. Johtajille ja opettajille on Helsingin kaupungin virkasäännön määräyksistä poiketen varattava vähintään kahden kuukauden vuosiloma.

6 L u k u.

Lastentarhat.

43 §. Lastentarhat ovat sosiaalipedagogisia laitoksia, joihin otetaan kolmen ja seitsemän ikävuoden välillä olevia lapsia arkipäivisin hoidettaviksi ja kasvatettaviksi. Lastentarhojen tehtävänä on edistää lasten kehitystä järjestämällä lapsille sopivassa ympäristössä heidän ikäänsä ja kehitystasoaan vastaavaa toimintaa.

44 §. Lastentarhojen normaali- eli puolipäivöosastojen rinnalle perustetaan tarpeen mukaan kokopäivöosastoja pääasiallisesti sellaisille lapsille, joiden äitien perheen toimeentulon takia on pakko käydä ansiotyössä kodin ulkopuolella.

45 §. Erityislastentarhoja ja -osastoja perustetaan tarpeen mukaan poikkeuksellisia lapsia varten.

46 §. Hoito ja kasvatustarpeet lastentarhoissa on maksuton. Lasten aterioista on kuitenkin suoritettava lautakunnan määräämä maku, mikäli lapsen huoltaja ei ole siitä osittain tai kokonaan vapautettu.

Varattomien vanhempien lapsille voidaan antaa avustuksena vaatteita ja jalkineita.

47 §. Lapset ilmoitetaan lastentarhaan toimikauden alussa. Jos pyrkijöitä on enemmän kuin tila ja opettajien lukumäärä edellyttää, on etusija annettava sellaisille lapsille, jotka ennen muita tarvitsevat lastentarhan kasvatusta ja hoitoa.

Mikäli tilaa on, otetaan uusia lapsia myös toimikauden aikana.

48 §. Lasten lukumäärä lastentarhassa saa olla enintään seitsemänkymmentäviisi, ellei lautakunta katso poikkeusta tarpeelliseksi.

49 §. Lapset ryhmitetään osastoihin ottaen huomioon kasvatukselliset näkökohdat. Yhden opettajan kasvatettavana ja hoidettavana saa olla enintään kaksikymmentäviisi lasta.

Erityislastentarhoissa saa poikkeuksellisia lapsia olla osastolla yleensä enintään viisitoista.

50 §. Normaali- eli puolipäivöosastoissa on päivittäinen toiminta-aika lapsille neljä tuntia lautakunnan määräämänä aikana. Lauantaisin ja juhlapäivän aattoina voidaan työ lopettaa tuntia aikaisemmin. Kokopäivöosastot avataan viimeistään kello 7 ja lapset voivat viipyä niissä kello 17 asti, erikoistapauksissa myöhempäänkin, lauantaisin ja aattopäivinä kello 15 asti. Lastentarhojen aukioloajat on järjestettävä niin, että niitä käyttävät äidit eivät joudu vaikeuksiin lastensa sijoittamisessa henkilökunnan lomien aikana.

51 §. Normaali- eli puolipäivöosastot toimivat lautakunnan määräämänä aikana lähinnä kansakoulujen lukukausia seuraten, kaikkiaan vähintään kaksisataa (200) päivää vuodessa.

Kokopäivöosastot toimivat tarpeen mukaan ympäri vuoden. Lupapäivistä on sovittava etukäteen tarkastajan kanssa.

52 §. Lastentarhain päiväjärjestyksessä tulee leikin ja työn, vapaan askartelun ja levon vaihdella sopivalla tavalla lasten iän, kehitystason ja voimien mukaan.

Lapset on johdatettava tutustumaan ympäröivään elämään sekä totutettava hyviin tapoihin ja omatoimisuuteen.

Päiväjärjestykseen tulee sisältyä ulkoilua, ateriat ja kopäiväosastoilla myöskin lepoaika.

7 L u k u.

Lastenseimet.

53 §. Lastenseimiin otetaan kuuden kuukauden - erikoistapauksissa nuorempiakin - ja kolmen ikävuoden välillä olevia lapsia, jotka äidin ansiotyön tai muun pakottavan syyn takia jäävät ilman tarpeellista hoitoa ja kasvatusta.

54 §. Lasten hoidosta, ruoasta ja kasvatuksesta on suoritettava lastentarhain lautakunnan määräämä maksu, mikäli lapsen huoltajaa ei ole siitä osittain tai kokonaan vapautettu.

Varattomille lapsille voidaan antaa avustuksena vaatteita ja jalkineita.

55 §. Lastenseimeen otetaan enintään kuusi lasta toimihenkilökohden. Jos pyrkijöitä on enemmän kuin tila ja henkilökunnan lukumäärä edellyttävät, on etusija annettava lapsille, jotka ennen muita tarvitsevat lastenseimen hoitoa ja kasvatusta.

56 §. Lastenseimet toimivat kautta vuoden, ellei lautakunta toisin määrää.

Tarpeellisista siivouspäivistä, jolloin lastenseimi on suljettu, on sovittava tarkastajan kanssa.

57 §. Lastenseimet avataan arkipäivisin viimeistään kello 7 ja lapset voivat viipyä niissä kello 17 asti, erikoistapauksissa myöhempäänkin. Lauantaisin sekä juhlapäivien aattona lastenseimet ovat avoinna kello 15 asti.

58 §. Lastenseimien päiväjärjestyksessä on otettava huomioon lasten ikä ja levon tarve sekä riittävä ateriointi.

Lasten ruumiillisesta ja henkisestä kehityksestä on huolehdittava noudattamalla lääkärin antamia ohjeita, totuttamalla lapset säännöllisille tavoille ja tyydyttämällä heidän leikin ja toiminnan tarvettaan.

Lasten ulkoiluun on kiinnitettävä erityistä huomiota.

8 L u k u.

Koululasten päiväkodit.

59 §. Koululasten päiväkodit ovat tarkoitetut seitsemän ja neljäntoista ikävuoden välillä oleville lapsille, jotka kouluajan ulkopuolella tarvitsevat päiväkodin valvontaa ja kasvatusta.

60 §. Koululasten päiväkodeissa on suoritettava lautakunnan määräämä päivämaksu, mikäli lapsen huoltajaa ei ole siitä osittain tai kokonaan vapautettu.

61 §. Lapset ilmoitetaan koululasten päiväkotiin toimikauden alussa. Jos pyrkijöitä on enemmän kuin mitä tila ja opettajien lukumäärä edellyttää, on etusija annettava sellaisille lapsille, jotka ennen muita tarvitsevat päiväkodin kasvatusta ja valvontaa.

Mikäli tilaa on, otetaan uusia lapsia myös toimikauden aikana.

62 §. Koululasten päiväkodissa saa yleensä olla enintään kaksikymmentäviisi lasta opettajaa kohden.

63 §. Koululasten päiväkodit toimivat lautakunnan määräämänä aikana seuraten lähinnä kansakoulujen lukukausia, kaikkiaan vähintään kaksisataa (200) päivää vuodessa.

Päiväkodit ovat avoimna arkipäivisin lautakunnan määräämänä aikana.

Lupepäivistä on sovittava etukäteen tarkastajan kanssa.

64 §. Lapset on koululasten päiväkodissa ohjattava omatoimisuuteen ja hyviin tapoihin. Heille on varattava aikaa koulutehtävien suorittamiseen. Toimintaohjelmaan tulee sisältyä leikkiä ja vapaata askartelua, kotitaloustoimia, käsitöitä sekä retkeilyä, ateriointia ja ulkoilua.

Toimintaan tulee olla vapaata ja kodin luontoista vastapainoksi koulutyölle.

9 L u k u.

Lastentarhoja, lastenseimiä ja koululasten päiväkoteja koskevia yhteisiä määräyksiä.

65 §. Lastentarhoissa, lastenseimissä ja koululasten päiväkodeissa on pidettävä päiväkirjaa läsnä- ja poissaolevista lapsista sekä luetteloa, johon merkitään tarvittavat henkilötiedot lapsista ja heidän kotioloistaan.

66 §. Yhteistyötä lasten vanhempien kanssa ylläpidetään käymällä tarvittaessa lasten kodeissa sekä järjestämällä neuvottelutilaisuuksia ja vanhempien kokouksia.

Muita määräyksiä.

67 §. Tämä ohjesääntö tulee voimaan heti, kun se on saanut sosiaaliministeriön vahvistuksen. Samalla kumotaan kaupunginvaltuuston kesäkuun 11 päivänä 1930 hyväksymä ja sosiaaliministeriön joulukuun 29 päivänä 1930 vahvistama Helsingin kaupungin lastentarhain ja niihin liittyvien laitosten johtosääntö siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

2. Rakennustoiminnan säännöstely.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 3 piltä 1952.
 (Muutoksineen tammikuun 15 piltä 1952)
 (Suomen as.-kok. 3 ja 24/52)
 (Vrt. kunn. as.-kok. 1951:29)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Milloin voimassa olevien säännösten mukaan uudisrakennustyötä varten tarvitaan rakennuslupa tai sitä koskevat piirustukset on viranomaisen hyväksyttävä, alköön rakennuslupaa annettako alköönkä rakentamistyötä aloitettako ilman tässä päätöksessä tarkoitettua rakennustyön aloittamislupaa.

Viranomaisella tarkoitetaan 1 momentissa myös maanviljelys- ja talousseuraa niiden suorittaessa sellaisia tehtäviä, jotka mainitaan eräitä väliaikaisia poikkeuksia rakentamisesta maaseudulla annettuun lakiin koskevassa, 22 päivänä maaliskuuta 1946 annetussa laissa (222/46).

Mitä tässä pykälässä on säädetty, koskee myös sellaisia uudisrakennustöitä, joita varten rakennuslupa on myönnetty tai joita koskevat piirustukset on hyväksytty ennen tämän päätöksen voimaantuloa.

2 §. Rakennustyön aloittamisluvan myöntää kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö taikka sen ohjeiden mukaan muu viranomainen, jonka ministeriö on oikeuttanut myöntämään määrätynlaisia rakennustöitä koskevia rakennustyön aloittamislupia.

Rakennustyön aloittamislupaa myönnettäessä voidaan määrätä, mistä ajankohdasta alkaen ja mihin saakka lupaan perustuva oikeus rakennustyön aloittamiseen on voimassa, niin myös milloin erityisiä syitä on, antaa määräyksiä rakennustyön suorittamisaikaan ja työvoiman käyttöön nähden.

3 §. Rakennustyön aloittamisluvan myöntämistä koskevaa asiaa ratkaistaessa on otettava huomioon toisaalta rakennusyrityksen kiireellisyys ja tärkeys ja toisaalta rakennusaine- ja työvoimatilanne sekä sijoitustoiminnan ohjaamiseen liittyvät ja muut asiaan vaikuttavat näkökohdat.

4 §. Aloittamislupaa koskevaan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätökseen alköön haettako muutosta valittamalla. Muun viranomaisen aloittamislupaa koskevasta päätöksestä, jolla asia on ratkaistu, saadaan valittaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöön 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on päätöksestä saanut tiedon. Valituskirja on tällöin jätettävä viranomaiselle, joka on päätöksen antanut.

5 §. Rakennustoiminnan säännöstelyä koskevia asioita valmistelevana elimenä toimii kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön yhteydessä valtioneuvoston asettama rakennusasiain-

toimikunta, jonka tulee noudattaa investointineuvoston antamia ohjeita.

Viranomaisten on annettava investointineuvostolle ja rakennusasiaintoimikunnalle niiden pyytämiä tietoja. *Valtioneuvosto 15.1.1952.*

6 §. Rakennustoiminnan säännöstelyn toimeenpanon valvonnasta huolehtivat niiden viranomaisten ohella, joille se voimassa olevien säännösten mukaan kuuluu, sanottuun tehtävään erikseen määrätyt henkilöt.

7 §. Tähän päätökseen sisältyvien ja sen nojalla annettujen määräysten rikkomisesta on rangaistus ja muut seuraamukset määrätty säännöstelyrikosten rankaisemisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa (1064/43).

8 §. Tarkemmat määräykset tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

9 §. Tällä päätöksellä kumotaan rakennustoiminnan säännöstelystä 1 päivänä helmikuuta 1951 annettu valtioneuvoston päätös (72/51).

3. Rakennustoiminnan säännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen täytäntöönpano ja soveltaminen.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös
tammikuun 3 piltä 1952.

(Suomen as.-kok. 4/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:30)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on valtioneuvoston 3 päivänä tammikuuta 1952 rakennustoiminnan säännöstelystä antaman päätöksen (3/52) täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antanut seuraavat ohjeet:

1 §. Uudisrakennustyötä, johon asemakaavalain (145/31), rakennussäännön (41/32) tai rakentamisesta maaseudulla annetun lain (683/45) mukaan vaaditaan rakennuslupa (varsinainen rakennuslupa), alköön aloitettako ilman tässä päätöksessä tarkoitettua rakennustyön aloittamislupaa (aloittamislupa).

Mitä edellä 1 momentissa on aloittamisluvasta säädetty, koskee vastaavasti myös uudisrakennustyötä, jota varten eräistä väliaikaisista poikkeuksista rakentamisesta maaseudulla annettuun lakiin annetun lain (222/46) tai rakennussäännön mukaan on varsinaisen rakennusluvan hakemisen sijasta piirustukset esitettävä viranomaisen hyväksyttäväksi.

2 §. Aloittamislupaa on vahvistetulla lomakkeella anottava samalla, kun haetaan varsinaista rakennuslupaa tai piirustukset esitetään viranomaisen hyväksyttäväksi.

Jos varsinainen rakennuslupa on myönnetty tai viranomaisen

hyväksynyt piirustukset ennen tämän päätöksen voimaantuloa, mutta rakennustyötä ei ole aloitettu, on aloittamislupa anottava erikseen. Rakennustyö katsotaan aloitetuksi, niin pian kuin on ryhdytty työvaiheeseen, joka edellyttää varsinaista rakennuslupaa.

3 §. Aloittamislupa-anomuksen ratkaisee, paitsi tämän pykälän 2-4 momenteissa mainituissa tapauksissa, kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö. Tätä varten tulee viranomaisen, jolle kuuluu varsinaisen rakennusluvun myöntäminen tai piirustusten hyväksyminen, todettuaan, että edellytykset sanotun luvan myöntämiseen tai piirustusten hyväksymiseen muuten ovat olemassa, lähettää anomusasiakirjat kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle.

Rakentamisesta maaseudulla annetussa laissa tarkoitetun rakennuslautakunnan asiana on, asiakirjoja kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle lähettämättä, ratkaista aloittamislupa-anomukset sanotun ministeriön ohjeita noudattaen rakennustöihin, jotka koskevat:

- 1) asuinrakennusta, jonka rakennusala on enintään 120 m² ja tilavuus enintään 600 m³, lukuun ottamatta kuitenkin keuhkuvilloita ja niihin verrattavia,
- 2) maatalousrakennusta, jossa lämpöä pitäväksi rakennetun osan tilavuus on enintään 500 m³ sekä
- 3) muuta talousrakennusta ja siihen verrattavaa pienehköä rakennusta.

Maanviljelys- tai talousseuran asiana on sen toimissa eräistä väliaikaisista poikkeuksista rakentamisesta maaseudulla annettuun lakiin annetun lain nojalla myöntää kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamia ohjeita noudattaen aloittamislupa maanhankintalain (396/45) tarkoittamille rakennustöille.

Viranomainen, joka päättää varsinaisesta rakennusluvasta, myöntää kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamia ohjeita noudattaen aloittamisluvan maanhankintalain tarkoittamille rakennustöille sekä rakennustöille, joille on myönnetty valtion asuntolaina.

Milloin aloittamislupaa 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa anotaan erillään varsinaisesta rakennusluvasta tai piirustusten hyväksymisestä, noudatetaan soveltuvin osin tämän pykälän säännöksiä.

4 §. Jos aloittamislupa-anomus hylätään, on tämän vuoksi myös samassa yhteydessä tehty hakemus varsinaisen rakennusluvun myöntämisestä tai piirustusten hyväksymisestä hylättävä.

Jos hakemus varsinaisen rakennusluvun myöntämisestä tai piirustusten hyväksymisestä on hylättävä muulla kuin 1 momentissa tarkoitettulla perusteella, palautetaan aloittamislupa-anomus hakijalle tutkittavaksi ottamatta tai sitä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle lähettämättä.

5 §. Aloittamislupaa koskevaan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätökseen alkoon haettava muutosta valittamalla. Muun viranomaisen aloittamislupaa koskevasta päätöksestä, jolla asia on ratkaistu, saadaan valittaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöön 30 päivän kuluessa siitä,

kun valittaja on päätöksestä saanut tiedon. Valituskirja on tällöin jätettävä viranomaiselle, joka on päätöksen antanut.

6 §. Viranomaisen, jonka asiana on päättää aloittamisluvasta, on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle annettava tieto myöntämistään aloittamisluvista.

Viranomaisen, joka on myöntänyt varsinaisia rakennuslupia tai hyväksynyt piirustuksia, on annettava kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle tämän antamien ohjeiden mukaan tilastoilmoitus valmistuneista ja keskenkäisistä olevista uudisrakennustöistä.

7 §. Tähän päätökseen sisältyvien ja sen nojalla annettujen määräysten rikkomisesta on rangaistus ja muut seuraamukset määrätty säännöstelyrikkosten rankaisemisesta annetussa laissa (1064/43).

4. Kunnallisverotuksessa tehtävät tulonvähennykset.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 9 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:164)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että vuodelta 1951 toimitettavassa taksoituksessa lapsivähennyksen suuruus on 30.000 mk ja asteettaisen tulonvähennyksen korkein määrä 60.000 mk.

5. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu tammikuun 11 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 20/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:142)

Sosiaaliministeriön esittelystä muutetaan kansaneläkelain toimeenpanosta 1 päivänä huhtikuuta 1938 annetun asetuksen 11, 18, 21 ja 23 §, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1946 annetussa asetuksessa (870/46), väliaikaisesti näin kuuluviksi:

11 §. Työntekijän, joka kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (635/50) 13 §:ssä mainitussa tapauksessa pyytää työnantajalta takaisin liikaa suorittamansa vakuutusmaksun osaa tai sen perimistä työnantajalta ulosottoteitse, on esitettävä hakemuksensa tueksi verolautakunnan puheenjohtajan todistus, josta il-

menee työnantajan nimi ja suorittamatta jääneen työnantajan kansaneläkemaksun määrä.

18 §. Lääninhallituksen tulee maksaessaan kunnalle ennakoperintälain (696/46) 49 §:n mukaan tulevan osuuden pidätyksestä suoritettavasta määrästä samalla eläkelaitokselle makseaa työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuista annetun lain (544/48) mukaiset työnantajien kansaneläkemaksut vähentämällä kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (635/50) 23 §:n mukaan etukäteen maksetut määrät.

Kunnan tulee vuosittain ennen toukokuun 1 päivää ilmoittaa kunnassa samana vuonna kiinteistöstä, elinkeinosta, liikkeestä ja ammatista saadusta tulosta kansaneläkemaksuja varten maksuunpantujen ennakkojen yhteismäärä eläkelaitokselle, jonka tulee antaa lääninhallituksille kunnittain laaditut luetelot sanotuista ennakoista eläkelaitokselle tulevista ennakosuorituksista.

21 §. Milloin vakuutettu voi tehdä uskottavaksi, että hänen verokirjansa tai ennakoperintälain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettu pidätystodistus on turmeltunut, hävinnyt tai joutunut hukkaan, on hänen saadakseen lukea vakuutusmaksukseen myös työnantajan suorittaman vakuutusmaksuosuuden, liitettävä veroilmoitukseensa työnantajan todistus tämän vakuutetulle suorittamista määristä ja niistä maksetuista työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuista. Mikäli työnantaja on käyttänyt veromerkkejä, on hänen sitä paitsi mainitussa todistuksessa annettava vakuutus siitä, että hän on vakuutetun verokirjaan tai pidätystodistukseen kiinnittänyt työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua vastaavan määrän veromerkkejä sekä tehnyt ne ennakoperintälain 14 §:ssä määrättyin tavoin kelpaamattomiksi.

23 §. Työnantajan kansaneläkemaksu tai sen osa, jota kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (635/50) 8 §:n 2 momentin mukaisesti ei käytetä vakuutusmaksuksi, on kunnan tilitettävä eläkelaitokselle sen antamien ohjeiden mukaan.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1952 luekin ja se on voimassa saman vuoden loppuun, minkä jälkeen tässä muutetut pykälät tulevat jälleen voimaan sellaisina, kuin ne olivat voimassa ennen 1 päivää lokakuuta 1948. Sinä aikana, jona tämä asetus on voimassa, ei kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen (147/38) 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19 ja 20 §:ää sovelleta.

Tätä asetusta on vuoden 1952 jälkeenkin sovellettava vakuutusmaksuihin ja vakuutusmaksun ennakkoihin, joita on määrätty tai määrätään tämän asetuksen voimassaoloajalta.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1952

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 2

S i s ä l l y s: 6. Helsingin kaupungin kotitalouslautakunnan johtosäännön muuttaminen, s. 17.- 7. Asetus yleisiin kasvatustilaisuuksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaisista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta, s. 18.- 8. Hinjojen ja maksujen säännöstely, s. 18.- 9. Erälle asuntokiinteistöjen omistajille myönnettävästä veronhuojennuksesta annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen, s. 19.- 10. Helsingin raastuvain oikeuden kokoonpano ja toiminta, s. 20.- 11. Apukouluasetus, s. 21.- 12. Kaupungeille ja kauppalaille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1951 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus, s. 22.- 13. Asetus maatalousministeriön eläinlääkintöosaston oikeudesta myöntää lievennyksiä eläintautilain soveltamisesta annetun asetuksen määräyksistä, s. 23.- 14. Asetus toimenpiteistä eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi eräissä poikkeuksellisissa olosuhteissa annetun lain soveltamisesta, s. 23.- 15. Sukupuolitautilaki, s. 24.- 16. Sukupuolitautilain asetus, s. 28.- 17. Laki kansaneläkelain muuttamisesta, s. 32.

---

6. Helsingin kaupungin kotitalouslautakunnan johtosäännön muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 9 piltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:80)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa syyskuun 7 päivänä 1949 vahvistamansa kotitalouslautakunnan johtosäännön 7 §:n näin kuuluvaksi:

7 §. Lautakunnan henkilökuntana on vakinaisia, päteviä talous- ja käsityönopeettajia, joista lautakunta voi määrätä yhden toimimaan johtajaopettajana, sekä kotitalousneuvoja- tai vastaavan koulutuksen saaneita kotitalous- ja käsityöneuvojia.

Talous- ja käsityönopeettajan ammattipätevyys saavutetaan maatalous- tai kouluhallituksen alaisissa opettajavalmistustilaisuuksissa.

Kotitalousneuvojapätevyys saavutetaan maataloushallituksen alaisissa kotitalousneuvojaopistoissa ja käsityöneuvojapätevyys valtion viranomaisten valvonnan alaisissa vähintään kahdeksivuotisissa ompelijataropistoissa, joiden lisäksi vaaditaan yhden vuoden käytännöllinen kokemus.

Tarpeen mukaan ja asianomaisen määrärahan puitteissa voi lautakunta palkata tilapäisiä opettajia ja luennoitsijoita.

7. Asetus yleisiin kasvatuslaitoksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu tammikuun 11 p:nä 1952.
(Suomen as.-kok. 22/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:40)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan yleisiin kasvatuslaitoksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista 28 päivänä tammikuuta 1919 annetun asetuksen 1 §, sellaisena kuin se on 9 päivänä helmikuuta 1951 annetussa asetuksessa (92/51), näin kuuluvaksi:

1 §. Valtion kasvatuslaitoksiin otetuista oppilaista on vuosittain suoritettava hoitomaksua 36.000 markkaa oppilaalta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1952.

8. Hintojen ja maksujen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 17 p:ltä 1952.
(Suomen as.-kok. 36/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:20 ja 92)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain 1 ja 2 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat 22 päivänä joulukuuta 1951 annetussa laissa (652/51), sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt muuttaa hintojen ja maksujen säännöstelystä sekä teollisuustuotteiden ja kaupan hinnoitteluperusteista 25 päivänä tammikuuta 1951 antamansa päätöksen (60/51) 59, 63 ja 64 §:n, 63 §:n sellaisena kuin se on 23 päivänä huhtikuuta 1951 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (242/51), näin kuuluviksi:

59 §. Maksulla tarkoitetaan tässä päätöksessä korvausta, joka suoritetaan

- a) henkilön ja tavaran kuljetuksesta,
- b) toisen kiinteistön, laitoksen, tarvikkeen tai muun omaisuuden käyttämisestä, kuten tontin, hällimyyntälän, tori- tai muun myyntipaikan ja säilytyspaikan sekä ajoneuvon, koneen tai muun laitteen vuokramaksuja,
- c) sähkövirran, muun voiman, kaasun tai veden luovuttamisesta, ja
- d) toisen hyväksi tulleesta palveluksesta sekä muista eduista ja työnsuorituksista, kuten jalkineiden korjausmaksuja, pesu-, silitys- ja värjäysmaksuja, sauna-, parturi- ja

kampaamomaksuja, vaatturimaksuja, majoitusliikkeiden maksuja, sairaala-, koulu- ja kurssimaksuja, puhelinmaksuja, huoltomaksuja, satamatyömaksuja ja huvitilaisuuksien pääsymaksuja.

Maksuksi ei kuitenkaan katsota korvausta, joka suoritetaan julkisoikeudellisen työsuhteen perusteella tai työsopimuslain alaisesta työstä, eikä huoneenvuokrasuhteesta johtuvaa vuokraa maksua ja siihen rinnastettavaa tai liittyvää maksua ja korvausta. Tämän päätöksen määräykset eivät myöskään koske maksuja, joiden suuruus on määrätty laissa tai asetuksessa.

Tässä päätöksessä tarkoitettuun maksuun luetaan kaikki itselle tai toiselle joko välittömästi tai erityisin välipuhein otetut, vaaditut, varatut, maksetut, tarjotut tai luvattut varallisuusedut.

63 §. Tässä päätöksessä tarkoitetuille maksuille on haettava vahvistus. Vahvistusta ei kuitenkaan tarvitse hakea, jos maksun saaja ottaa, vaatii tai varaa maksun, joka ei ole korkeampi kuin hänen 1 päivänä huhtikuuta 1951 tai, jos maksua ei ole sanottuna päivänä otettu, vaadittu tai varattu, viimeksi sitä ennen noudattamansa maksu. Mikäli sosiaaliministeriö on vahvistanut tai vahvistaa muunlaisen maksun, sitä ei saa ylittää.

Maksun vahvistamista koskeva hakemus on tehtävä kirjallisesti sosiaaliministeriölle, ja tulee hakemuksen perusteeksi totuudennukaisesti esittää täydellinen selvitys niistä kustannuseristä, joista maksun suuruus riippuu, samoin kuin ne muut tiedot, jotka ovat tarpeen asiaa ratkaistaessa.

64 §. Maksun suuruutta määrättäessä on noudatettava soveltuvin osin vastaavasti, mitä hintojen säännöstelystä sekä teollisuustuotteiden yleisistä hinnoitteluperusteista tässä päätöksessä on sanottu.

Maksun suuruuden vahvistaa tarvittaessa sosiaaliministeriö, jolla myös on valta määrätä, että jollekin tai joillekin maksuille ei tarvitse hakea vahvistusta.

Huhtikuun 23 päivänä 1951 jälkeen annetut sosiaaliministeriön päätökset, joilla eräitä maksuja on vapautettu säännöstelystä siten, ettei niille tarvitse hakea vahvistusta, jäävät edelleen voimaan.

9. Eräille asuntokiinteistöjen omistajille myönnettävästä veronhuojennuksesta annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen.

Valtiovarainministeriön päätös tammikuun 21 piltä 1952.

(Suomen as.-kok. 55/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:187)

Valtiovarainministeriö on eräille asuntokiinteistöjen omistajille myönnettävästä veronhuojennuksesta 28 päivänä joulukuuta 1951 annetun lain (666/51) 8 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Eräille asuntokiinteistöjen omistajille myönnettävästä veronhuojennuksesta annetun lain 3 §:n 1 momentissa tarkoitettun tulo- ja omaisuusveron uudelleen määrääminen on loppuunsaattettava ja veroluettelon lyhennysote pantava nähtäväksi viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 1952.

2 §. Milloin uudelleen maksuunpantu tulo- ja omaisuusvero on suurempi kuin aikaisemmassa maksuunpanossa määrätty ensimmäinen kantoerä, on uudelleen maksuunpanulle verolle määrättävä kaksi kantoerää, joista ensimmäinen on määrättävä yhtä suureksi kuin aikaisemman maksuunpanon ensimmäinen kantoerä ja toinen määräksi, jolla uudelleen maksuunpannun veron kokonaisuusmäärä ylittää ensimmäisen kantoerän määrän.

Uudelleen maksuunpannun tulo- ja omaisuusveron toinen erä on suoritettava viimeistään 31 päivänä toukokuuta 1952.

Milloin uudelleen maksuunpantu tulo- ja omaisuusvero on yhtä suuri tai pienempi kuin aikaisemmassa maksuunpanossa määrätty ensimmäinen kantoerä, ei uudelleen maksuunpanulle verolle määrätä eri kantoeriä.

3 §. Ennen kuin veroluettelon lyhennysote on pantu nähtävälle, on niille verovelvollisille, joille on maksuunpantu uusi tulo- ja omaisuusvero, toimitettava valtiovarainministeriön vahvistaman lomakkeen mukaiset veroliput.

4 §. Milloin verovelvollinen on aikaisemman maksuunpanon perusteella suorittanut enemmän veroa kuin mitä hänelle veroa uudelleen määrättäessä on maksuunpantu, lääninkonttorin on hakemuksetta palautettava liikaa maksettu määrä.

Jos aikaisemmin maksuunpantua veroa ei ole suoritettu tai sitä on suoritettu vähemmän kuin veroa uudelleen määrättäessä on veroa maksuunpantu, lääninkonttorin on perittävä mitä viimeksi mainitusta verosta on suorittamatta ja sille laskettava veronlisäys.

5 §. Mikäli eräille asuntokiinteistöjen omistajille myönnettävästä veronhuojennuksesta annetussa laissa tai tässä päätöksessä ei ole toisin säädetty tai määrätty, on tässä päätöksessä tarkoitetussa verotuksessa soveltuvin kohdin noudatettava, mitä tulo- ja omaisuusverotuksesta on säädetty tai määrätty.

10. Helsingin raastuvanoikeuden kokoonpano ja toiminta.

Korkeimman oikeuden päätös tammikuun 16 piltä 1952.

(Suomen as.-kok. 56/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:189)

Helsingin kaupunginvaltuuston esityksestä Korkein oikeus on päättänyt muuttaa Helsingin raastuvanoikeuden kokoonpanosta ja toiminnasta 4 päivänä joulukuuta 1950 annetun päätöksen 2 §:in ja 7 §:in d) kohdan näin kuuluviksi:

2 §. Raastuvanoikeuden apuna on kiinteistönotaari, kaksi siviilinoitaaria ja kahdeksantoista rikosasiainnotaaria.

Notaareilla tulee olla tuomarinvirkaa varten säädetyt opin-
näytteet.

Raastuvanoikeuden sihteerinä toimii oikeusneuvosmies, no-
taari tai muu tuomarinvirkaa varten säädetyt opinnäytteet suo-
rittanut sopiva henkilö, joka tehtävään määrätään.

Sitäpaitsi raastuvanoikeuden apuna on kaupunginpalvelijoi-
ta ynnä arkistossa ja siihen kuuluvassa puhtaaksikirjoitus-
kansliassa arkistonhoitaja, apulaisarkistonhoitaja ja toimis-
tecapulaisia.

7 §. Yleisjaoston tehtävänä on:

d) määrätä sihteeri ja ottaa tarvittava tilapäinen henkilö-
kunta;

11. Apukouluasetus.

Annettu tammikuun 18 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 32/52)

Opetusministerin esittelystä säädetään kansakoulutoimen
järjestysmuodon perusteista 18 päivänä toukokuuta 1923 ane-
tun lain (137/23) 16 §:n nojalla:

1 §. Apukoulu on kansakoulu, jossa annetaan oppivelvolli-
suudesta 15 päivänä huhtikuuta 1921 annetun lain 13 §:ssä
tarkoitettua erityisopetusta saman lain 4 §:n 2 momentin mu-
kaan oppivelvollisuuden suorittamisesta heikon käsityskyvyn
vuoksi vapautettaville lapsille.

2 §. Apukoulussa on kähdeksän vuosiluokkaa. Apukoulun en-
simmäiselle luokalle voidaan ottaa lapsia, jotka vähintään
vuoden ovat käyneet yleistä kansakoulua siinä menestymättä
ja jotka johtokunta sen tähden on kansakoulutarkastajan luval-
la vapauttanut suorittamasta oppivelvollisuuttaan yleisessä
kansakoulussa. Ylemmille luokille voidaan ottaa vastaavasti
pitemmän ajan yleistä kansakoulua käyneitä.

Erityisestä syystä voidaan apukoulun ensimmäiselle luokal-
le ottaa lapsi, joka ei ole käynyt yleistä kansakoulua.

3 §. Yhdessä älköön ilman kouluhallituksen lupaa apukou-
lussa opetettako useampaa kuin viittätoista oppilasta. Yhdessä
opetettavat oppilaat voivat olla koulun eri asteilta.

4 §. Apukoulun ensimmäisellä luokalla opetetaan 20-24 viik-
kotuntia, toisella 24, kolmannella 26-28, neljännellä 28-30
ja sitä ylemmällä 30-32.

Apukoulun lukuvuoden oppiaika on sama kuin yläkansakoulun.

5 §. Apukoulun oppilaan, joka osoittaa riittävää edisty-
mistä, voi apukoulun johtokunta siirtää takaisin yleiseen
kansakouluun.

6 §. Apukoulussa opetetaan samoja aineita kuin yleisessä
kansakoulussa, niiden oppimäärä kuitenkin siten lyhentämällä
kuin opetuksen menestyminen vaatii.

Apukoulun ylempillä luokilla tulee opetuksella olla käytännölliseen elämään valmistava luonne.

7 §. Apukoulusta oppilaille annettavaan kansakoulun päästökirjaan on tehtävä merkintä siitä, että se on annettu oppivelvollisuuslain 13 §:ssä säädetystä erityisopetuksesta.

8 §. Apukoulunopettaja on yläkansakoulunopettaja. Apukoulunopettajan virkaan on kelpoinen se, joka on pätevä vastaavaan yläkouluun tai jatko-opetuksen opettajanvirkaan. Kunta voi ohjesäännössä määrätä, että apukoulunopettajan virkaan nimitettävältä vaaditaan lisäksi erikoisopintoja.

9 §. Kaupunki voi ohjesäännöllä määrätä ne perusteet, joiden mukaan apukoulunopettajan kansakoululaitoksen kustannuksista annetaan lain 21 §:ssä säädettyyn opetusvelvollisuuteen saadaan lukea luokan ulkopuolella suoritettavaa työtä.

10 §. Apukoulussa oppivelvollisuutensa suorittaneiden jälkihuoltoa varten kunta voi asettaa kuraattorin, jolta vaaditaan apukoulun opettajan virkakelpoisuus ja perehtyneisyyttä sosiaaliseen huoltotyöhön ja jonka tehtävät määrätään apukoulun ohjesäännössä.

Jos kunta kansakoululaitostaan varten perustaa koulupsykologin ja koulupsykiatrin virkoja, on näiden viran haltijain tehtävistä apukoulun osalta määrättävä apukoulun ohjesäännössä.

11 §. Apukoulunopettaja, joka lain määräämistä kolmestakymmenestä vuodesta vähintään viisitoista vuotta on hoitanut opettajan virkaa apukoulussa, on eläkkeeseen oikeutettu täytettyään viisikymmentäviisi vuotta.

12 §. Maalaiskunnassa ja kauppalassa on apukoulun johtokuntana kansakoululautakunta ja apukoulun piirinä koko kunta, jollei muuta ole apukoulun ohjesäännössä määrätty.

13 §. Mikäli tässä asetuksessa ei ole toisin säädetty, on apukoulusta soveltuvin osin voimassa, mitä yleisestä kansakoulusta on säädetty.

14 §. Kunnan tulee järjestää apukoulunsa toiminta ohjesäännöllä, joka on alistettava kouluhallituksen vahvistettavaksi.

12. Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1951 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 31 p:ltä 1952.

(Suomen as.-kok. 64/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:33)

Kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 17 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1949 annetussa laissa (886/49), valtioneu-

vosto on, opetusministeriön esittelystä, määrännyt, että valtion varoista kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1951 maksettava avustus, jonka kaupunkikunta saa mainitun 17 §:n 1 momentin mukaan, on oleva viisituhatta markkaa, sekä se avustus, jonka kauppalakunta saa sanotun 17 §:n 2 momentin mukaan, kahdeksansataa markkaa kutakin oppilasta kohden vuodessa.

13. Asetus maatalousministeriön eläinlääkintöosaston oikeudesta myöntää lievennyksiä eläintautilain soveltamisesta annetun asetuksen määräyksistä.

Annettu tammikuun 25 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 60/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:158)

Maatalousministerin esittelystä säädetään 21 päivänä elokuuta 1937 annetun eläintautilain (302/37) 13 §:n nojalla, että maatalousministeriön eläinlääkintöosastolla on, milloin erityiset olosuhteet niin vaativat, vuoden 1960 loppuun asti oikeus myöntää lievennyksiä eläintautilain soveltamisesta 29 päivänä lokakuuta 1937 annetun asetuksen (356/37) määräyksistä.

14. Asetus toimenpiteistä eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi eräissä poikkeuksellisissa olosuhteissa annetun lain soveltamisesta.

Annettu tammikuun 25 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 61/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:121)

Maatalousministerin esittelystä säädetään toimenpiteistä eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi eräissä poikkeuksellisissa olosuhteissa 29 päivänä kesäkuuta 1951 annetun lain (408/51) 2 §:n nojalla:

1 §. Milloin vaarallinen eläinkulkutauti on ilmaantunut maahan tai on syytä varoa, että sellainen saattaa ilmaantua maahan tänne saapuvien taikka paikkakunnalta toiselle tai työpaikasta toiseen siirtyvien henkilöiden ja heidän tavaroidensa mukana, voi maatalousministeriön eläinlääkintöosasto antaa määräyksen sellaisten henkilöiden ja heidän tavaroidensa puhdistamisesta ja desinfiomisesta.

2 §. Edellä 1 §:ssä mainittu puhdistaminen ja desinfiointi voi tapahtua valtion tai yksityisen omistamassa sairaalassa taikka sauna- tai muussa puhdistuslaitoksessa ja on siihen nähden noudatettava maatalousministeriön eläinlääkintöosaston antamia määräyksiä. Puhdistamisesta ja desinfiointis-

ta suorittaa maatalousministeriön eläinlääkintöosasto sairaalan tai puhdistuslaitoksen omistajalle kohtuullisen korvauksen.

3 §. Tämä asetus on voimassa vuoden 1960 loppuun.

15. Sukupuolitautilaki.

Annettu tammikuun 25 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 52/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939:38 ja 1943:153)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Tämän lain säännöksiä on sovellettava, milloin sukupuolitauti on tarttuvassa vaiheessa tai milloin on perusteltua syytä epäillä sen sikiövaiheessa siirtyvän jälkeläiseen. Lääkintöhallituksella on kuitenkin oikeus erityisistä syistä määrätä tämän lain 10-14 §:n säännöksiä sovellettavaksi myös muunlaiseen kuin 1 momentissa tarkoitettuun sukupuolitautiin.

2 §. Sukupuolitauteja sairastavan on alistuttava tarpeelliseksi katsottavaan lääkärin tutkimukseen ja hoitoon.

3 §. Henkilö, joka sairastaa sukupuolitauteja tai jonka perustellusti voidaan epäillä sitä sairastavan, on tartunnan leviämisen estämiseksi velvollinen alistumaan ja ryhtymään lääkärin tai terveydenhoitolautakunnan määräämiin varovaisuus-toimenpiteisiin sekä esittämään terveydenhoito- ja poliisiviranomaisen vaatimuksesta terveydentilastaan terveydenhoitolautakunnan hyväksymän lääkärin todistuksen.

Milloin poliisiviranomaisella on perusteltua aihetta epäillä, ettei 1 momentissa mainittu henkilö tulisi esittämään häneltä vaadittavaa lääkärintodistusta, on tämä henkilö velvollinen alistumaan sellaiseen 2 §:ssä tarkoitettuun tutkimukseen, johon hänet poliisiviranomaisen toimesta viedään.

4 §. Sukupuolitauteja sairastava henkilö, jota on pidettävä ympäristölleen erityisen tartunnanvaarallisenä taikka joka on keskeyttänyt saamansa lääkärin hoidon tahi laiminlyönyt noudattaa taudin hoitamiseksi tai tartunnan leviämisen estämiseksi hänelle annettuja määräyksiä, voidaan terveydenhoitolautakunnan määräyksestä sijoittaa sairaalaan tai muuhun hoitolaitekseen, vaikkei se muutoin olisikaan hänen tautinsa hoitamiseksi tarpeen.

5 §. Milloin tartunnan leviämisen ehkäisemiseksi on tarpeen, voi lääkintöhallitus päättää, että määrättyillä paikkakunnilla on tietyissä laitoksissa tai aluksissa toimitettava sukupuolitaudin toteamiseksi tarkastuksia, joihin jokainen, jota määräys koskee, on velvollinen alistumaan, jollei hän terveydenhoitolautakunnan hyväksymän lääkärin todistuksella osoita, ettei hän sairasta sukupuolitauteja.

6 §. Nainen, joka tietää tai jolla on aihetta epäillä

sairastavansa sukupuolitautia, ei saa ottaa toisen lasta imettäväkseen tai muutoin hoidettavakseen.

Sukupuolitautia sairastavaa tai sellaiseksi epäiltyä lasta ei saa antaa vieraan henkilön imettäväksi. Sellaista lasta ei myöskään saa antaa hoitoon tai kasvatettavaksi olosuhteissa, joissa muita lapsia sen johdosta joutuu tartunnan vaaralle alttiiksi.

Milloin 2 momentissa tarkoitettu lapsi muutoin annetaan hoitoon tai ottolapseksi, on antajan ilmoitettava, mitä lapsen terveydentilasta tiedetään.

7 §. Lääkäriin tai kättilön, joka tutkii raskaana olevaa naista tahi antaa hänelle synnytysapua, on otettava hänen hoidettavanaan olevasta naisesta verikoe mahdollisen sukupuolitaudin toteamiseksi lääkintöhallituksen antamien ohjeiden mukaisesti.

8 §. Kuntien on valtion viranomaisten valvonnan alaisina tämän lain sekä sen nojalla annettavien säännösten ja määräysten mukaisesti pidettävä huolta sukupuolitautien vastustamisesta.

Kunnassa kuuluvat edellä 1 momentissa tarkoitetut tehtävät terveydenhoitolautakunnalle. Terveydenhoitolautakunnan on myös valvottava jäljempänä 11 §:ssä tarkoitettun sukupuolitautien virkälääkäriin toimintaa sekä harjoitettava sukupuolitautien vastustamiseen kuuluvaa valistustoimintaa.

9 §. Valtio ylläpitää sukupuolitautia sairastavien henkilöiden hoitamista varten tarvittavia sairaaloita, sairaalaoasastoja ja muita hoitolaitoksia.

10 §. Kunnan on varattava jokaiselle henkilölle, joka sairastaa sukupuolitautia, tilaisuus saada maksutta lääkärihoitoa, lääkärin määräämät lääkkeet, hoitovälineet, tutkimukset ja muu tarpeellinen hoito sekä sellaiselle henkilölle, joka epäilee sairastavansa sukupuolitautia tai joka tämän lain mukaan on velvollinen alistumaan tarkastukseen sellaisen taudin toteamiseksi, tilaisuus saada maksuton tarkastus tarpeellisine tutkimuksineen ja viranomaisen vaatima todistus tarkastuksen tuloksesta.

Kunnalla on oikeus lääkintöhallituksen luvalla järjestää tässä laissa säädettyjä tarkastuksia myös muiden maksuttomien terveystarkastusten yhteydessä.

Kunnan, jonka alueella sukupuolitautia sairastava vakinaisesti oleskelee, on maksettava potilaan matkasta 9 §:ssä tarkoitettuun sairaalaan tai muuhun hoitolaitokseen ja sieltä takaisin oleskelupaikkakunnalle aiheutuvat välttämättömät kustannukset.

Milloin 3 momentissa tarkoitettu potilas lähetetään sairaalaan tai muuhun hoitolaitokseen muusta kuin vakinaisesta oleskelukunnastaan, on lähettävän kunnan maksettava potilaan matkakustannukset, mutta saa se perä ne 3 momentissa mainitulta kunnalta.

Kunnallisessa työlaitoksessa säilytettäviin sukupuolitautia sairastaviin henkilöihin nähden on työlaitosta ylläpitävällä kunnalla tai kuntayhtymällä ne velvollisuudet, jotka kunnalla 1 ja 3 momentin mukaan on.

11 §. Edellä 10 §:ssä säädetyn tarkastuksen toimittaa sekä lääkärihoidon ja todistuksen antaa kunnan sukupuolitautilien virkalääkäri.

Sukupuolitautilien virkalääkäriä toimii kaupungin- tai kunnanlääkäri. Jos kunnassa ei ole sellaista lääkäriä taikka jollei kunta anna sukupuolitautilien virkalääkäriin tehtävää hänen hoidettavakseen, on kunnan palkattava tarkoitusta varten erityinen lääkäri, tahi sovittava paikkakunnalla tai sen läheisyydessä toimivan muun lääkäriin kanssa sukupuolitautilien virkalääkäriin tehtävän hoitamisesta.

Sukupuolitautilien virkalääkäri saa tehtävästään kunnalta korvauksen sisäasiainministeriön vahvistaman taksan mukaisesti, jollei kunnan ja lääkäriin välillä ole lääkintöhallituksen suostumuksella sovittu muunlaisesta korvauksesta.

12 §. Sisäasiainministeriö voi lääkintöhallituksen esityksestä velvoittaa kaupungin tai kauppalan perustamaan ja ylläpitämään yhdessä tai tarvittaessa useammassa paikassa toimivan erityisen sukupuolitautilien poliklinikan 10 §:ssä säädetyn tarkastuksen toimittamista sekä lääkärihoidon ja todistuksen antamista varten. Milloin lääkintöhallitus katsoo sen tarpeelliseksi, on tällaisessa poliklinikassa myös annettava lääkintöhallituksen määrääminä aikoina sukupuolitautilien ehkäisyhoitoa. Poliklinikan johtava lääkäri toimii kaupungin tai kauppalan sukupuolitautilien virkalääkäriä.

Lääkintöhallitus voi erityisen tarpeen vaatiessa oikeuttaa kaupungin tai kauppalan ylläpitämään 1 momentissa tarkoitettua poliklinikan yhteydessä sairaansijoja sukupuolitautilien hoitamista varten.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua poliklinikan johtavaksi lääkäriksi on, mikäli mahdollista, valittava sukupuolitautilien erikoislääkäri tahi niiden hoitoon erityisesti perehtynyt lääkäri. Kaupungin tai kauppalan valittua johtavan lääkäriin antaa lääkintöhallitus valitulle määräyksen virkaan. Jos havaitaan, ettei valittu, vaikka hän onkin laillistettu lääkäri, ole virkaan pätevä tai sopiva, lääkintöhallituksella on oikeus kieltäytyä antamasta määräystä.

Sukupuolitautilien poliklinikka on sijoitettava lääkintöhallituksen hyväksymään huoneistoon.

13 §. Valtion sairaalassa tai muussa valtion hoitolaitoksessa annettavan sukupuolitautilien hoidon kustantaa valtio.

Edellä 12 §:ssa tarkoitettujen poliklinikoiden henkilökunnan hyväksyttävistä palkkauskannuksista korvataan kunnalle puolet valtion varoista sisäasiainministeriön päättämien perusteiden mukaisesti. Mainituissa hoito- ja tarkastuspaikoissa käytetyistä tarpeellisista lääkkeistä ja lääkintöhallituksen hyväksymistä hoitovälineistä sekä 12 §:n 2 momentissa tarkoitettujen sairaansijojen ylläpitämisestä johtuvat kustannukset suoritetaan kunnalle kokonaisuudessaan valtion varoista.

Kustannukset, jotka aiheutuvat 10 §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti muualla kuin 12 §:ssä tarkoitetuissa poliklinikoissa toimitettavasta tarkastuksesta sekä annettavasta hoidosta ja todistuksesta samoin kuin niitä varten tarpeellisista lääkkeistä, korvataan kunnalle valtion varoista.

Sukupuolitautilien toteamiseksi tai hoidon antamiseksi tarpeellinen serologinen, bakteriologinen tai muu niihin verrat-

tava erityinen tutkimus toimitetaan lääkintöhallituksen hyväksymissä laboratorioissa valtion kustannuksella niissä tapauksissa, joissa näytteen ottaneelle lääkärille maksettava palkkio korvataan tämän lain mukaan valtion varoista, kuin myös 12 §:ssä mainituissa poliklinikoissa otettujen näytteiden tutkiminen.

Asevelvollisuuttaan suorittavan tai rangaistuslaitoksessa olevan henkilön sukupuolitaudin hoidon kustantaa valtio.

14 §. Ne sukupuolitautien vastustamisesta ja hoitamisesta aiheutuvat kustannukset, joita 13 §:n mukaan ei makseta tai korvata valtion varoista, jäävät lopullisesti asianomaisen kunnan tai, 10 §:n 5 momentissa tarkoitetussa tapauksessa, kuntayhtymän kannettaviksi.

15 §. Pakolliseen sairaalahoitoon määrätyn henkilön, joka rikkoo sairaalan järjestyssääntöjä taikka luvattomasti poistuu sairaalasta, voi lääninhallitus sairaalan johtavan lääkärin esityksestä ja hankittuaan asiaan tarpeellisen selvityksen määrätä pidettäväksi määräjän, kuitenkin enintään kuusi kuukautta, sellaisessa pakkotyössä, josta säädetään irtolaislaissa (57/36). Pakkotyölaitoksesta on rikkoja palautettava sairaalaan, jos laitoksen lääkäri pitää sen tarpeellisena.

Milloin sairaalan johtava lääkäri päättää tehdä lääninhallitukselle edellä 1 momentissa tarkoitetun esityksen, on poliisiviranomaisen tarvittaessa otettava rikkoja huostaansa ja lääninhallituksen huolehdittava hänen sijoittamisestaan vankilaan tai hoitamisestaan muulla sopivalla tavalla, kunnes esityksen johdosta on annettu päätös.

Lääninhallituksella on oikeus määrätä, että edellä 1 momentissa tarkoitettu määräys pakkotyössä pitämisestä on pantava täytäntöön, vaikka siitä tehtäisiin valitus.

16 §. Jos henkilö, joka tämän lain mukaan on velvollinen tulemaan tarkastukseen tai hoitoon taikka sairaalaan tahi muuhun laitokseen, siitä kieltäytyy, poliisiviranomaisen on annettava terveydenhoitoviranomaiselle sekä sairaalan lääkärille tai johtajalle tarpeellista virka-apua hänen toimittamiseksi yllämainittuun toimitukseen tai laitokseen. Samoin on virka-apua annettava karanteenin tuomiseksi takaisin sairaalaan.

17 §. Milloin sukupuolitautia sairastava on kahdeksatoista vuotta nuorempi, on myös holhoojan mahdollisuuksien mukaan huolehdittava, että holhokki täyttää tässä laissa säädetty velvollisuutensa.

18 §. Terveydenhoitolautakunnan päätökseen, joka nojautuu tähän lakiin tai sen nojalla annettuihin säännöksiin, voidaan hakea muutosta siinä järjestyksessä, kuin terveydenhoitolautakunnan päätöksestä tehtävästä valituksesta on terveydenhoitolaissa (192/27) säädetty.

19 §. Tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten rikkoja rangaistaan, jollei teosta muulla ole säädetty ankarampaa rangaistusta, enintään sadalla päiväsakolla.

20 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

21 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1952. Sillä kumotaan 9 päivänä kesäkuuta 1939 annettu sukupuolitautilaki (198/39) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

16. Sukupuolitautilasetus.

Annettu helmikuun 22 p:nä 1952.
(Suomen as.-kok. 96/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1939:39)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 25 päivänä tammi-kuuta 1952 annetun sukupuolitautilain (52/52) 20 §:n nojal-
la:

1 L u k u.

Yleiset säännökset.

1 §. Sukupuolitautilaissa tarkoitettuja sukupuolitauteja ovat kuppatauti (syphilis, lues), tippuri (gonorrhoea), pehmeä haava (ulcus molle) ja lokeronivusajos eli neekerisankke-ri (lymphogranuloma inguinale).

Sukupuolitaudin on katsottava olevan tarttuvassa vaiheessa niin kauan kuin tarttuvaisuusoireita havaitaan tai sellaisia voidaan epäillä vielä ilmaantuvan.

Lääkintöhallituksella on oikeus antaa sukupuolitautilain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu määräys sellaisista taudintau-
pauksista, jotka hoidon puutteessa voisivat johtaa vaikeisiin
jatkosairauksiin, kuitenkin niin, että sukupuolitautilain sään-
nöksiä ei voida ulottaa sovellettavaksi muun kuin sukupuoli-
taudin hoitoon.

2 L u k u.

Lääkärin velvollisuudet.

2 §. Jos lääkäri toteaa tarkastamassaan tai hoitamassaan henkilössä sukupuolitaudin, on hänen ilmoitettava potilaalle tämän taudin laatu ja sen tarttuvaisuus sekä annettava hänelle ohjeet niistä varovaisuustoimenpiteistä, joita potilaan on noudatettava suhtautumisessaan ympäristöönsä ja etenkin työ-
paikassaan, niin myös tarvittaessa muistutettava häntä siitä, että tarttuvassa vaiheessa olevaa sukupuolitautila sairastava ei saa mennä avioliittoon. Sen lisäksi lääkärin on annettava potilaalle tämän taudin laatua ja hoitoa sekä sen leviämisen ehkäisemistä koskevia ohjelehtisiä.

Lääkärillä on oikeus poiketa edellä 1 momentissa mainitus-
ta ilmoittamisvelvollisuudesta, jos hän katsoo potilaan ter-
veydentilan tai hänen muiden olosuhteidensa ehdottomasti vaa-
tivan, ettei taudin laatua toistaiseksi potilaalle ilmoiteta.

3 §. Milloin lääkäri katsoo olevan perusteltua aihetta otaksua, että sairas on levittänyt sukupuolitaudin tartuntaa

taikka että tämän lähin ympäristö on tartunnan vaarassa, hänellä on oikeus asiaa tarkoin harkittuaan ja, mikäli mahdollista, neuvoteltuaan toisen lääkärin kanssa, ilmoittaa asiasta niille, jotka ovat voineet tai voivat saada tartunnan.

4 §. Jos lääkäri katsoo tarpeelliseksi, että potilas käy sukupuolitautilaan takia jatkuvasti lääkärin hoidettavana tai tarkastettavana, voi hän kirjallisella ilmoituksella, jonka vastaanottamisesta on potilaalta vaadittava todistus, kehoittaa sairasta saapumaan määräaikoina vastaanotolle taikka ennen määräpäivää antamaan todistuksen siitä, että toinen lääkäri on ryhtynyt häntä hoitamaan.

5 §. Jollei potilas noudata edellä 4 §:ssä mainittua kehoitusta tai tartunnan ehkäisemiseksi annettuja määräyksiä taikka jos hän keskeyttää lääkärin hoidon esittämättä todistusta siirtymisestä toisen lääkärin hoidettavaksi, lääkärin on ilmoitettava siitä kirjallisesti asianomaiselle sukupuolitautilien virkalääkärille.

6 §. Saatuaan selville sukupuolitaudin tapauksen, jota toinen lääkäri tiettävästi ei ole aikaisemmin todennut, lääkärin on ilmoitettava siitä kirjallisesti asianomaiselle sukupuolitautilien virkalääkärille. Ilmoituksessa on mainittava taudin laatu sekä sairaan sukupuoli, ikä, toimi tai ammatti ja asuinpaikkakunta, mutta ei hänen nimeään.

Lääkärin on lääkintöhallituksen määrääminä aikoina ja sen antamien ohjeiden mukaisesti annettava hoitamistaan sukupuolitautilien tapauksista tietoja lääkintöviranomaisille.

7 §. Todettuaan sukupuolitaudin on lääkärin koetettava saada potilaalta selville, keneltä ja millaisissa olosuhteissa tämä on saanut tartunnan. Kun joku henkilö on ilmoitettu tartunnan lähteeksi ja tartunnan leviämisen vaara on olemassa, on lääkärin, jollei ilmoitus ole ilmeisesti väärä, viipymättä ilmoitettava kirjallisesti asianomaiselle sukupuolitautilien virkalääkärille epäilyksenalaisen henkilön nimi ja asunto, mikäli hän on saanut niistä selon, sekä muut tiedot, jotka voivat helpottaa tartunnan lähteen selvittämistä.

8 §. Kun sairaalasta pääsee sukupuolitaudin takia siellä hoidettu potilas, joka edelleen tarvitsee hoitoa, eikä sitä voida hänelle antaa sairaalassa tai sen yhteyteen järjestetyssä poliklinikassa, on sairaalan johtajan ilmoitettava asiasta kirjallisesti sille lääkärille, jonka hoitoon potilas ilmoittaa siirtyvänsä, sekä asianomaiselle sukupuolitautilien virkalääkärille mahdollisen hoidon järjestämiseksi.

3 L u k u.

Sukupuolitautilien virkalääkärin tehtävät.

9 §. Kun sukupuolitautilien virkalääkärille on saapunut 7 §:ssä tarkoitettu ilmoitus hänen toimialueellaan oleskelevasta tartuntaa levittävästä henkilöstä tai kun virkalääkäri muutoin on saanut tietää, että kunnassa oleskeleva henkilö on todennäköisesti antanut aiheen sukupuolitaudin leviämiseen tai

olematta lääkärihoidossa sairastaa sellaista tautia, virkälääkärin on todisteellisesti tiedoksi annettavalla kehoituksella määrättävä sanottu henkilö lyhyen määräajan kuluessa menemään lääkärin tarkastettavaksi sen selvittämiseksi, sairastako hän sukupuolitautilia, sekä esittämään virkälääkärille todistus tarkastuksen tuloksesta.

Kun 1 momentissa mainitussa tarkastuksessa havaitaan, että henkilö sairastaa sukupuolitautilia, on virkälääkärin määrättävä hänet asetetun määräajan kuluessa alistumaan lääkärinhoitoon ja esittämään siitä todistus virkälääkärille.

Saatuaan todistuksen hoidon alkamisesta on virkälääkärin ilmoitettava hoitavalle lääkärille 1 momentissa tarkoitetun määräyksen antamisen syy.

10 §. Jollei sukupuolitautilien virkälääkäri saa sellaista henkilöä, josta hän on saanut 5 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen, alistumaan lääkärinhoitoon, hänen on pyydettävä terveydenhoitolautakunnan toimenpidettä potilaan saattamiseksi lääkärinhoitoon tahi, milloin katsotaan tarpeelliseksi, hänen toimittamisekseen sairaalaan tahi muuhun hoitolaitokseen.

11 §. Sukupuolitautilien virkälääkärille saapunut 5 tai 7 §:ssä tarkoitettu ilmoitus, joka koskee tiettävästi toisen kunnan alueella oleskelevaa henkilöä, on viipymättä lähetettävä viimeksi mainitun kunnan virkälääkärille.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus, joka koskee asevelvollisuuttaan suorittavaa henkilöä, on toimitettava asianomaiselle sotilaslääkärille ja ilmoitus, joka koskee sairaalassa, huoltolaitoksessa, vankilassa tai pakkotyölaitoksessa olevaa henkilöä, laitoksen johtajalle.

4 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

12 §. Sukupuolitautilain 12 §:ssä tarkoitetun poliklinikan vastaanottoajat määrää terveydenhoitolautakunta huomioottaen ehkäisyhoidon antamisen ajoista mainitun lainkohdan mukaan ehkä annetun määräyksen. Vastaanotot on järjestettävä erikseen miehille ja erikseen naisille sekä siten, että yleisö voi käydä vastaanotolla työaikaansa sanottavasti menettämättä.

13 §. Terveydenhoitolautakunnan on ilmoitettava lääkintöhallitukselle ja lääninlääkärille, kuka kulloinkin toimii kunnassa sukupuolitautilien virkälääkärinä.

14 §. Lääkäri, terveydenhoitolautakunnan jäsen tai lautakunnan palveluksessa oleva henkilö ei saa sivulliselle ilmaiseta, mitä hän on toimessaan saanut tietää sukupuolitautilia sairastavasta henkilöstä.

Milloin 7 §:n mukaisesti tartunnan lähteeksi ilmoitettu henkilö osoittaa, ettei hän ole voinut olla tartunnan levittäjänä, on mainitussa pykälässä tarkoitetun ilmoituksen lähettä-

neellä lääkrillä kuitenkin oikeus antaa sanotulle henkilölle tieto siitä, kuka hänet oli tartunnan lähteeksi ilmoittanut.

15 §. Kutsu sukupuolitautilain 5 §:ssä säädettyyn tarkastukseen on annettava lääkintöhallituksen määräämällä tavalla.

Ellei henkilö, jonka on alistuttava 1 momentissa mainittuun tarkastukseen, noudata muulla tavoin annettua kutsua, on hänet määrättävä todisteellisesti tiedoksi annettavalla kutsulla uutena määrääjakana täyttämään velvollisuutensa.

16 §. Tässä asetuksessa tarkoitettu määräys, joka koskee viittätoista vuotta nuorempaa lasta, on toimitettava lapsen holhoojalle tai sille, jonka hoidossa lapsi on. Milloin viisi-toista, mutta ei kahdeksaatoista vuotta täyttänyt henkilö niskoittelee häntä koskevan määräyksen noudattamisessa, on määräys toimitettava myös hänen holhoojalleen tai sille, jonka hoidossa hän on.

Niin ikään lääkärin on annettava edellä 2 §:ssä tarkoitettu ilmoitus ja ohje, joka koskee viittätoista vuotta nuorempaa lasta, lapsen holhoojalle tai sille, jonka hoidossa lapsi on. Harkintansa mukaan lääkäri voi menetellä vastaavasti, mikäli on kysymys viittätoista, mutta ei kahdeksaatoista vuotta täyttäneestä henkilöstä koskevasta tällaisesta ilmoituksesta tai ohjeesta.

17 §. Jos henkilö, johon nähden on ryhdyttävä sukupuolitautilaissa tai tässä asetuksessa säädettyihin toimenpiteisiin, on muuttanut toiseen tiettyyn kuntaan, ryhtynyt suorittamaan asevelvollisuuttaan tai siitä vapautunut taikka otettu 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun laitokseen, päästetty sieltä pois tai siirretty toiseen sellaiseen laitokseen, on asianomaisen sukupuolitautilain virkälääkärin, sotilaslääkärin tai laitoksen johtajan viipymättä ilmoitettava kirjallisesti sille viranomaiselle, jonka toimivallan alaiseksi henkilö on siirtynyt, mitä asiassa on käynyt ilmi.

18 §. Sairaalassa hoidettavat sukupuolitautilaissa sairastavat nuoret henkilöt ja lapset, mikäli viimeksi mainitut eivät ole yhdessä äitinsä kanssa, on sijoitettava erilleen muista sukupuolitautilaillaista.

19 §. Sukupuolitautilaissa sairastavalle annetaan maksutonta sairaalahoitoa yleisen sairaalan alinta maksuluokkaa vastaavalla hoitopaikalla.

20 §. Sukupuolitautilain 11 ja 12 §:ssä tarkoitettujen kustannukset on kunnan kuukausittain tilauksesta suoritettava asianomaisille.

Sukupuolitautilain mukaan valtion varoista maksettavaa korvausta on kunnan haettava lääkintöhallitukselta kultakin kalenterivuodelta viimeistään seuraavan vuoden maaliskuun kuluessa. Hakemukseen on liitettävä lääkintöhallituksen määräämä selvitys.

21 §. Tässä asetuksessa mainittuja määräyksiä, ilmoituksia, kehoituksia ja hakemuksia varten tarvittavat lomakkeet vahvistaa ja 2 §:ssä tarkoitettujen ohjeellisten julkaisien lääkintöhallitus.

Lomakkeita ja ohjelehtisiä on lääkintöhallituksen toimesta pidettävä maksutta lääkärrien ja terveydenhoitolautakuntien sekä muiden viranomaisten saatavana.

22 §. Lääkintöhallituksen on mahdollisuuden mukaan julkaisemalla yleistajuisia kirjoja ja lehtisiä sekä muilla sopivilla tavoilla levitettävä yleisön keskuuteen tietoja sukupuolitautilien laadusta, tartunnan leviämistavoista ja vastustamiskeinoista.

Asevelvollisuuttaan suorittaville on sotilaslääkärrien toimesta annettava opetusta sukupuolitaudeista ja niiden vastustamisesta.

Yleistä valistustoimintaa taistelussa sukupuolitauteja vastaan sekä erityisiä vastustamistoimenpiteitä voidaan myös uskoa sanotussa työssä toimivan yhteisön hoidettavaksi.

23 §. Poliisiviranomaisten tulee tarvittaessa antaa virkaapua tämän asetuksen toimeenpanossa.

24 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa lääkintöhallitus.

25 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1952.

17. Laki kansaneläkelain muuttamisesta.

Annettu tammikuun 25 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 57/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943:159)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä toukokuuta 1937 annetun kansaneläkelain (248/37) 37 §, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa (1094/43), näin kuuluvaksi:

37 §. Jos vakuutusmaksun suorittamisessa on tapahtunut laiminlyöntiä, ennen kuin eläkelaitos on tehnyt päätöksensä eläkehakemuksesta, vähennetään eläkkeen täydennysosasta määrä, joka on samassa suhteessa eläkkeen täydennysosaan kuin laiminlyöty keskimaksu määrättyyn keskimaksuun, ei kuitenkaan, milloin vähennys olisi enintään viisi sadalta täydennysosan määrästä. Laiminlyötyä keskimaksua laskettaessa alkioon otettako huomioon sitä suorittamatta jätettyä vakuutusmaksua, joka on erääntynyt työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen jälkeen.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1952

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 3

S i s ä l l y s: 18. Vanhuusavustuslaki, s. 33.- 19. Asetus vanhuusavustuslain täytäntöönpanosta, s. 39.- 20. Asetus sosiaalihuollon hallinnosta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 41.- 21. Helsingin kaupungin urheil- ja retkeilylautakunnan johtosäännön muuttaminen, s. 42.- 22. Omaa henkilöautoaan kaupungin ajoissa käyttävien viranhaltijain velvoittaminen pitämään yhdenmukaista ajokirjaa, s. 43.- 23. Viranhaltijain lääkärintodistukset, s. 43.- 24. Lääkärintodistusten käyttöä koskevien kaupunginhallituksen ohjeiden täydentäminen, s. 43.- 25. Työtulospiis-teen raha-arvo ja työvelvollisten ylläpitomaksu Tervalammen työlai- toksessa, s. 44.- 26. Henkilökuljetusmaksut yksityisten linjaliiken- teenharjoittajain Helsingin kaupungin alueella liikennöimillä lin- joilla, s. 44.- 27. Lahjoitusrahastojen varoista myönnettyjen lainojen korko, s. 45.- 28. Vesilaitoksen taksan korotus, s. 45.- 29. Taksan, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamapalveluskunta on oikeutettu kanta- maan korvausta luotsauksista, korottaminen, s. 46.- 30. Kaupungin sisäi- sen työnvälityksen tehostaminen, s. 47.- 31. Helsingin kaupungin auto- vakuutusrahaston lakkauttaminen, s. 47.- 32. Venelaituripaikkojen vuoka- ra ja veneiden rekisteröimismaksu, s. 48.- 33. Kunnallisten kodinhoita- jain koulutukseen ja palkkaukseen annettava valtionapua, s. 48.

18. Vanhuusavustuslaki.

Annettu helmikuun 15 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 88/52)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 L u k u.

Vanhuusavustuksen saajat.

1 §. Suomessa asuvalla vuonna 1883 tai sitä ennen synty- neellä avustuksen tarpeessa olevalla henkilöllä on oikeus saa- da vanhuusavustus, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Vanhuusavustus myönnetään ja sen suuruus määrätään samojen perusteiden mukaan kuin kansaneläkelain mukainen lisä- eläke, mikäli jäljempänä ei toisin säädetä.

3 §. Vanhuusavustusta määrättäessä ei ole voimassa, mitä kansaneläkelain 41 §:n 3 momentissa ja 42 §:ssä on säädetty tulomäärien ja lisäeläkkeiden korottamisesta.

Vuositulolla tarkoitetaan vanhuusavustusta määrättessä sitä tuloa, jota asianomaisen henkilön voidaan kohtuullisen arvon mukaan edellyttää jatkuvasti saavan vuosittain lisätynä kymmenennellä osalla siitä määrästä, jolla hänen omaisuutensa ylittää 1 500 000 markkaa, tai, jos hänellä on yhteinen talous puolisonsa kanssa, siitä määrästä, jolla puolet puolisoiden yhteisestä omaisuudesta ylittää 1 200 000 markkaa. Jos joku on luovuttanut omaisuutta toiselle korvauksetta tai suhteettoman vähäistä korvausta vastaan ja saa elatuksensa tai osan siitä omaisuuden vastaanottajalta, voidaan luovutetun omaisuuden arvioitu kohtuullinen tuotto joko kokonaan tai osaksi lukea luovuttajan vuosituloksi, mikäli se ylittää sen määrän puolitoistakertaisena, johon täyttä lisälätkettä saavan yksinäisen eläkkeensaajan vuositulot ensimmäisessä kuntaryhmässä enintään saavat nousta.

Vuosituloksi ei lueta köyhäinhuoltolain mukaan työnantajalta, hänen perilliseltään tai liikkeen tahti yrityksen omistajalta saatavaa elatusta, mikäli se ei ylitä sitä määrää puolitoistakertaisena, johon täyttä lisälätkettä saavan yksinäisen eläkkeensaajan vuositulot ensimmäisessä kuntaryhmässä enintään saavat nousta.

Työnantajaa ei tämän lain mukaan maksettava avustus vapauta köyhäinhuoltolain 5 §:n mukaan hänelle kuuluvasta elatusvelvollisuudesta.

Vuosituloksi ei lueta tämän lain mukaan maksettavaa vanhuusavustusta, kansaneläkelain mukaan maksettavaa lisälätkettä, lapsiliselain mukaan maksettavaa lapsilisää, perheliselain mukaan maksettavaa perhelisää, sitä elatusta, jota köyhäinhuoltolain mukaan on annettava omaisille, eikä sukulaisuustai lankoussuhteen vuoksi vapaaehtoisesti annettua elatusta tai avustusta, mikäli tämä ei sanottavasti ylitä köyhäinhuoltolain mukaan omaiselle annettavan elatuksen määrää.

Vanhuusavustusta ei suoriteta, jos sen vuotuisen määrä edellä sanotulla tavalla laskettuna ja alennettuna kansaneläkelain mukaisen lisälätkkeen väliaikaisesta korottamisesta joulukuun 30 päivänä 1943 annetun lain (1096/43) 2 §:ssä säädettyä perustetta käyttäen kulloinkin vallitsevien elinkustannusten ja elokuun 1 päivän 1938 ja saman päivän vuonna 1939 välisenä aikana vallinneiden elinkustannusten suhteessa on 600 markkaa pienempi.

4 §. Henkilölle, joka on muuttanut Suomeen asumaan ja joka muuten täyttää 1 §:ssä säädetyt ehdot, aletaan vanhuusavustusta maksa sen jälkeen, kun hän on asunut Suomessa keskeytymättä viisi vuotta. Sellaiselle 1 §:ssä tarkoitettulle Suomen kansalaiselle, joka kahdeksantoista vuotta täytettyään on asunut Suomessa kaksikymmentäviisi vuotta, maksetaan vanhuusavustus kuitenkin vuoden kuluttua siitä, kun hän on muuttanut Suomeen asumaan.

Se aika, jonka Suomen kansalainen on ollut Suomen valtion, suomalaisen yhdyksunnan tahti sellaisen laitoksen, yrityksen tahti yhdistyksen, jolla on kotipaikka Suomessa, vakinaisessa palveluksessa ulkomailla saaden siitä pääasiallisen toimeentulonsa, luetaan tätä pykälää sovellettaessa hänen hyväkseen samalla tavoin kuin se aika, jonka hän on asunut Suomessa.

5 §. Vanhuusavustus voidaan evätä tai sitä vähentää joko määräjaksi tai pysyvästi siltä,

1) joka siirtämällä toisen hyväksi omaisuutta tai sitä hävittämällä tahi muulla tavoin on heikontanut taloudellista asemaansa; taikka

2) joka vanhuusavustusta hakiessaan on tahallisesti antanut vääriä tietoja omista tai puolisonsa tuloista tai omaisuudesta.

6 §. Oikeus myönnetyn vanhuusavustuksen saamiseen alkaa avustuksen hakemista seuraavan kuukauden alusta. Avustus suoritetaan kuitenkin 1 päivästä heinäkuuta 1952 lukien, jos siitä on haettu vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta lukien. Vanhuusavustusta ei suoriteta avustuksen saajan kuoltua.

7 §. Jos avustuksensaajan vuositulo olennaisesti poikkeaa siitä vuositulosta, jonka perusteella hänen vanhuusavustuksensa on määrätty, tahi vanhuusavustuksen määrä ei ole hänen asuinkuntansa kalleusryhmän mukainen, on avustus oikaistava hänen olosuhteitaan vastaavaksi tahi lakkautettava. Vanhuusavustuksen muuttamisesta avustuksensaajan muuttaessa kunta-ryhmästä toiseen on voimassa, mitä kansaneläkelaiissa on vastaavasti säädetty lisäeläkkeestä.

Aiheettomasti maksettua avustuserää ei peritä takaisin, ellei sen myöntämisen tai maksamisen ole katsottava johtuvan avustuksensaajan vilpillisestä menettelystä tahi törkeästä tuottamuksesta.

2 L u k u.

Vanhuusavustuksen hakeminen, myöntäminen ja maksaminen.

8 §. Kansaneläkelaitos huolehtii tämän lain täytäntöönpanosta ja valvoo sen noudattamista.

9 §. Vanhuusavustuksen hakemisesta, myöntämisestä ja maksamisesta sekä sitä koskevan asian käsittelystä on, mikäli tässä laissa tai sen nojalla ei ole toisin säädetty tai määrätty, voimassa, mitä kansaneläkkeistä on vastaavasti säädetty tai määrätty.

10 §. Jos asianomainen ei sairauden, vanhuudenheikkouden tai muun sellaisen syyn takia pysty itse hakemaan vanhuusavustusta eikä hänellä ole holhoojaa, voi hakemuksen hänen puolestaan tehdä joko hänen asuinkuntansa sosiaalilautakunta tai se henkilö, joka pääasiallisesti on huolehtinut hänen elatuksestaan, tahi hänen valtuuttamansa henkilö.

11 §. Jos vanhuusavustuksen hakija pyydetäessä kieltäytyy antamasta tietoa, joka on tarpeen hänen avustushakemuksensa ratkaisemiseksi, voidaan avustushakemuksen käsittely keskeyttää, kunnes tieto on saatu. Avustus voidaan tällöin määrätä alkavaksi sen kuukauden alusta, joka lähinnä seuraa pyydetyn tiedon antamista.

Jos vanhuusavustuksen saaja pyydetäessä kieltäytyy antamasta tietoa, joka on tarpeen tarkistettaessa hänen oikeuttaan avustuksen saamiseen, voidaan avustuksen maksaminen keskeyttää, kunnes tieto on saatu. Tällaisessa tapauksessa voidaan

avustus joko lakkauttaa tahi sen määrää vähentää avustuksen maksamisen keskeyttämisen ajankohdasta lukien.

12 §. Vanhuusavustus maksetaan vuosineljänneksen pituisin väliajoin.

13 §. Jos avustuksensaaja on sosiaalilautakunnan toimesta köyhäinhoitolain mukaisesti sijoitettu laitos- tai yksityiskotihoitoon, jonka voidaan olettaa jatkuvan yli puolen vuoden ajan, maksetaan vanhuusavustus ilmoituksesta siltä ajalta, jonka tällainen hoito kestää, sosiaalilautakunnalle käytettäväksi avustuksensaajan vastaiseen huoltoon. Sosiaalilautakunnan on tällöin maksettava avustuksensaajalle kuukausittain etukäteen asetuksella vahvistettava avustuksen osa hänen omaan käyttöönsä henkilökohtaisia tarpeita varten, jollei kansaneläkelaitos sosiaalilautakunnan esityksestä määrää toisin.

3 L u k u.

Vanhuusavustusten kustannukset.

14 §. Vanhuusavustus suoritetaan valtion ja kuntien varoista. Valtion ja kunnan osuus vanhuusavustuksesta määrätään saman perusteen mukaan kuin kansaneläkelain mukainen lisäeläkeosuus, ja on vanhuusavustusosuudesta ja sen perimisestä tämän pykälän 2 momentissa mainituin poikkeuksin voimassa, mitä lisäeläkeosuudesta on säädetty.

Valtion tulee suorittaa kansaneläkelaitokselle etukäteen ennen maksukuukauden 4 päivää kahdeksankymmentä sadalta kansaneläkelaitoksen saman kuukauden alussa postin maksettavaksi toimittamien vanhuusavustusten yhteismäärästä. Valtion ja kansaneläkelaitoksen kesken tehdään tilitys sen kuukauden aikana, joka ensiksi seuraa sen vuosineljänneksen jälkeistä vuosineljänneistä, jonka kuluessa avustus on toimitettu maksettavaksi. Tällöin on kunnan myös suoritettava avustusosuutensa kansaneläkelaitokselle. Avustuksensaajan asuinkunnalla ei ole oikeutta periä suorittamaansa vanhuusavustusosuutta siltä kunnalta, jossa avustuksensaajalla on köyhäinhuollollinen kotipaikkaoikeus, eikä valtiolta.

4 L u k u.

Lain välttämättömät täytäntöönpanosäännökset.

15 §. Sen lisäksi, mitä muualla tässä laissa säädetään, ja siitä poiketen noudatetaan vuoden aikana lain voimaantuloista lukien, mitä tässä luvussa säädetään. Tämän luvun voimaoloaikaa voidaan kuitenkin lyhentää asetuksella.

16 §. Jokaiseen kuntaan asetetaan vanhuusavustushakemusten käsittelyä varten vanhuusavustuslautakunta. Kansaneläkelaitos ja lääninhallitus asettavat kumpikin yhden lautakunnan jäsenen ja hänelle henkilökohtaisen varamiehen. Kunnan sosiaalilautakunta määrää yhden jäsenen ja hänen varamiehensä. Van-

huusavustuslautakunnan puheenjohtajana toimii kansaneläkelaitoksen ja varapuheenjohtajana lääninhallituksen nimittämä jäsen.

Kunnan asukasluvun suuruuden tai muun erityisen syyn takia kansaneläkelaitos voi kunnallishallitusta kuultuaan määrätä kuntaan perustettavaksi kaksi tai useampia vanhuusavustuslautakuntia. Sosiaalilautakunta valitsee silloin lautakunnan yhden jäsenen ja varajäsenen.

Jos vanhuusavustushakemusten käsittely kunnan suuren väkiluvun ja sen väestön tiheyden vuoksi ei voi tarkoituksenmukaisesti tapahtua vanhuusavustuslautakunnassa, valtioneuvosto voi kansaneläkelaitoksen esityksestä ja kunnallishallitusta kuultuaan määrätä kuntaan perustettavaksi vanhuusavustuslautakuntien käsittelyä varten väliaikaisen vanhuusavustustoimiston.

Kansaneläkelaitoksen ja lääninhallituksen nimittämä henkilö voi kieltäytyä vanhuusavustuslautakunnan jäsenyydestä, jos hän on täyttänyt 60 vuotta tai hänellä on kieltäytymiseensä lääninhallituksen hyväksymä pätevä syy.

17 §. Edellä 16 §:n 3 momentissa tarkoitettussa vanhuusavustustoimistossa on johtaja, jonka on oltava huolto- ja hallinnollisten kysymyksien käsittelyyn perehtynyt henkilö. Vanhuusavustushakemusten ratkaisijaksi voidaan tarvittaessa johtajan ohella ottaa sihteereitä. Lisäksi on toimistossa vanhuusavustuksen hakijain neuvoja ja muuta tarpeellista henkilökuntaa.

Kunnallishallitus nimittää vanhuusavustustoimiston johtajan ja sihteerit. Johtaja ottaa toimeen toimiston muun henkilökunnan.

Vanhuusavustushakemusten käsittelystä vanhuusavustustoimistossa on 20 § 2 kohdan säännöstä lukuun ottamatta voimassa, mitä tässä laissa tai sen nojalla säädetään tahi määrätään käsittelystä vanhuusavustuslautakunnassa, ja toimiston on huolehdittava niistä tehtävistä, joita tässä laissa tai sen nojalla annetaan vanhuusavustuslautakunnalle, sen puheenjohtajalle sekä sosiaalihuollon piirivalvojalle.

18 §. Vanhuusavustushakemus jätetään sille sosiaalihuollon piirivalvojalle, jonka piirissä hakijalla on vakainainen asuinpaikka. Hakemus voidaan myös lähettää postitse tai valtuutetun henkilön välityksellä. Piirivalvojan on avustettava hakijaa vanhuusavustushakemuksen teossa.

Piirivalvojan on annettava hakemuksesta lausuntonsa ja toimitettava se viipymättä vanhuusavustuslautakunnalle.

Sosiaalilautakunta voi valita jonkin sosiaalihuollon piirissä asuvan ja sen väestön hyvin tuntevan henkilön asianomaisen piirivalvojan sijasta hoitamaan viimeksi mainitulle tässä laissa asetettuja tehtäviä. Valitun henkilön oikeudesta kieltäytyä vastaanottamasta tehtävää on voimassa, mitä 16 §:n 4 momentissa on säädetty.

Vanhuusavustushakemus voidaan antaa myös kunnantoiimistoon, josta se on viipymättä toimitettava asianomaiselle piirivalvojalle lausunnon antamista varten.

Jos avustuksen hakija on täyden köyhäinhoidon varassa, annetaan vanhuusavustushakemus sosiaalilautakunnan lausunnon seuraamana vanhuusavustuslautakunnalle.

19 §. Vanhuusavustuslautakunnan on vahvistettava vanhuusavustuksen hakijan ja hänen puolisonsa vuositulon määrä sekä päätettävä vanhuusavustuksen myöntämisestä. Jos hakemuksen käsitteily keskeytetään 11 §:ssä mainitusta syystä, on lautakunnan annettava siitä päätös.

Lautakunnan on viipymättä kirjatussa kirjeessä annettava tieto päätöksestään avustuksen hakijalle sekä lähetettävä päätöksensä ja hakemusta käsiteltäessä kertyneet asiakirjat kansaneläkelaitokseen.

20 §. Vanhuusavustuslautakunnan päätös on alistettava kansaneläkelaitoksen lopullisesti ratkaistavaksi:

1) jos lautakunta on 5 §:n mukaan evännyt vanhuusavustuksen tai vähentänyt sitä;

2) jos lautakunnan päätös ei ole ollut yksimielinen, jolloin kuitenkin avustuksen maksaminen on aloitettava viipymättä lautakunnan enemmistön päätöksen mukaisesti.

21 §. Avustuksenhakija voi hakea muutosta avustuslautakunnan päätökseen kansaneläkelaitokselta. Muutoksenhakukirjelmä on annettava tahi postitse lähetettävä kansaneläkelaitokselle tai hakijan asuinkuntaan määrätylle kansaneläkelaitoksen piiriasiamiehelle kahden viikon kuluessa siitä päivästä lukien, jona päätös on annettu postista hakijalle tai hänen edustajalleen, sanottua päivää lukuun ottamatta.

22 §. Vanhuusavustuksenhakijan vuositulo arvioidaan tuloluokittain. Vuositulona, jonka perusteella oikeus vanhuusavustukseen määrätään, pidetään tuloluokan keskimmäistä tuloa. Jos hakija on yksinäinen henkilö, käytetään tuloluokitusta, jossa tuloluokkien väli on 20 000 markkaa ja kunkin tuloluokan suurin tulo on tasan jaollinen 20 000:lla. Arvioitaessa puolisoitten yhteistä vuosituloa käytetään tuloluokitusta, jossa tuloluokkien väli on 40 000 markkaa ja kunkin tuloluokan suurin tulo on tasan jaollinen 40 000:lla.

23 §. Vanhuusavustuslautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenelle maksetaan kokouspalkkio saman perusteen mukaan kuin kunnallisten lautakuntien puheenjohtajalle ja jäsenelle. Sosiaalihuollon piirivalvojalla on oikeus yhtä suureen kokouspalkkioon kuin vanhuusavustuslautakunnan jäsenellä.

Sosiaalihuollon piirivalvojalle maksetaan asetuksessa säädetty palkkio kutakin vanhuusavustushakemusta kohden, josta hän on antanut lausuntonsa.

Kunta päättää 17 §:ssä tarkoitetun vanhuusavustustoimiston toimihenkilöiden palkkauksesta.

24 §. Kunnan on suoritettava 23 §:ssä säädetty palkkiot ja vanhuusavustuslautakuntien ja toimistojen toimihenkilöiden palkat sekä annettava niille tarpeelliset työvälineet ja käyttövarat. Valtio on velvollinen korvaamaan kunnalle kolme neljäsosaa tämän lain täytäntöönpanosta johtuneista kustannuksista.

Kunnan on kuitenkin kovauksetta järjestettävä vanhuusavustuslautakunnan ja vanhuusavustustoimiston käyttöön tarpeellinen huonetila valoinen ja lämpöineen.

25 §. Kansaneläkelaitos vahvistaa vanhuusavustuslautakunnalle ja vanhuusavustustoimistolle työjärjestyksen ja antaa ohjeita työn suorituksesta sekä niistä perusteista, joita käytetään arvioitaessa vuositulon määrää. Kansaneläkelaitos voi niin ikään määrätä vanhuusavustusten käsittelyjärjestyksestä ikäluokittain.

5 L u k u.

Erinäiset säännökset.

26 §. Tätä lakia sovellettaessa noudatettakoon soveltuvin osin, mitä kansaneläkelain 93, 97, 104, 105, 106, 107, 109, 110 ja 111 §:ssä on säädetty.

27 §. Valtio, kunta ja muu julkisoikeudellinen yhteisö samoin kuin vakuutus- ja eläkelaitos, eläkekassa, säätiö sekä työnantaja on velvollinen antamaan tämän lain täytäntöönpanoa varten tarpeelliset tiedot ennen vuotta 1884 syntyneelle henkilölle suorittamastaan eläkkeestä ja elinkorosta sekä hänelle antamastaan jatkuvasta avustuksesta ja elatuksesta.

28 §. Kansaneläkelaitokselle tämän lain täytäntöönpanosta aiheutuvat todelliset kustannukset korvataan valtion veroista valtioneuvoston vahvistamien perusteiden mukaan. Nämä kustannukset on suoritettava eläkelaitokselle kultakin kalenterivuodelta seuraavan vuoden maaliskuun kuluessa.

29 §. Vanhuusavustus on vapaa valtiolle ja kunnalle tulon perusteella suoritettavista veroista.

30 §. Tämän lain täytäntöönpanosta säädetään asetuksella.

31 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1952. Kansaneläkelaitoksen, lääninhallituksen ja kuntien on ennen lain voimaantuloa ryhdyttävä sen täytäntöönpanoa varten tarpeellisiin toimiin.

19. Asetus vanhuusavustuslain täytäntöönpanosta.

Annettu helmikuun 29 p:nä 1952.
(Suomen as.-kok. 107/52)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 15 päivänä helmikuuta 1952 annetun vanhuusavustuslain (88/52) 30 §:n nojalla:

1 §. Vanhuusavustuslakia täytäntöönpanossa noudatetaan soveltuvin osin, mitä kansaneläkelain toimeenpanosta annetussa asetuksessa (147/38) on säädetty, jollei tässä asetuksessa ole toisin määrätty.

2 §. Vanhuusavustuslain 13 §:n mukaisesti sosiaalilautakunnalle suoritettavasta vanhuusavustuksesta lautakunnan on

maksettava avustuksensaajalle kuukausittain etukäteen hänen omaan käyttöönsä henkilökohtaisia tarpeita varten kansaneläkelain 40 §:ssä tarkoitettussa ensimmäisessä kuntaryhmässä vähintään 800, toisessa kuntaryhmässä vähintään 700 ja kolmannessa kuntaryhmässä vähintään 600 markkaa, jollei kansaneläkelaitos sosiaalilautakunnan esityksestä toisin määrää.

3 §. Kansaneläkelaitoksen tulee toimittaa sosiaaliministeriölle ilmoitus vanhuusavustuslain 14 §:n 2 momentissa tarkoitettun, valtion varoista suoritettavan ennakon määrästä ennen maksukuukautta edeltävän kuukauden päättymistä.

Kansaneläkelaitoksen on toimitettava sosiaaliministeriölle tarpeellinen selvitys ensimmäisessä momentissa mainitussa lainkohdassa tarkoitettua tilitystä varten ennen tilityskuukauden 15 päivää, johon mennessä kansaneläkelaitoksen on myös toimitettava kunnille selvitys kunnan varoista saman kuukauden aikana suoritettavista vanhuusavustusosuuksista.

Kansaneläkelain toimeenpanoasetuksen 49 §:ää ei sovelleta vanhuusavustuslakia täytäntönpantaessa.

4 §. Vanhuusavustuslain 18 §:ssä säädetyssä järjestyksessä tehtyyn vanhuusavustushakemukseen ei liitetä väestörekisterin pitäjän antamaa, hakijaa ja hänen puolisoaan koskevaa virkatodistusta, jos asianomaisen väestörekisterin pitäjän toimisto on vanhuusavustuksen hakijan asuinkunnassa.

Vanhuusavustuslautakunnan on saatuaan hakemuksen, johon 1 momentin mukaisesti ei ole liitetty virkatodistusta, lähetettävä se heti väestörekisterin pitäjälle. Rekisterin pitäjän on tarkistettava, ovatko hakemuksessa annetut, hakijaa ja hänen puolisoaan koskevat henkilötiedot oikeat, ja tehtyään hakemukseen niitä koskevat tarpeelliset korjaukset, viipymättä palautettava hakemus vanhuusavustuslautakunnalle.

5 §. Vanhuusavustuslautakunnan puheenjohtajan on ennen hakemuksen käsittelyä vanhuusavustuslautakunnassa tarvittaessa hankittava:

- 1) verotusviranomaisilta selvitys hakijan ja hänen puolisonsa tuloista ja omaisuudesta;
- 2) sosiaalilautakunnalta tietoja hakijan ja hänen puolisonsa mahdollisesti saamasta köyhäinhuollosta ja sen antamisen syistä; sekä
- 3) muutakin tarpeellista selvitystä.

6 §. Vanhuusavustushakemukset on käsiteltävä kiireellisesti vanhuusavustuslautakunnan kokouksessa sosiaalihuoltopiireittäin. Kansaneläkelaitos voi määrätä kunnassa noudatettavaksi muutakin käsittelyjärjestystä. Sosiaalihuollon asianomaisen piirivalvojan tai vanhuusavustuslain 18 §:n 3 momentissa tarkoitettun muun henkilön on oltava lautakunnan kokouksessa saapuvilla antamassa lisätietoja ja selvityksiä.

Vanhuusavustuslautakunta on päätösvaltainen täysilukuisena.

7 §. Vanhuusavustuslautakunnan on huolehdittava siitä, että kunnan ilmoitustaululle ja kunnan alueella oleviin posti-toimipaikkoihin viimeistään kahta viikkoa ennen vanhuusavustuslain voimaan tuloa pannaan julki ilmoitus sosiaalihuoltopiirien alueista ja niiden henkilöiden nimistä ja osoitteis-

ta, joille vanhuusavustushakemukset annetaan, samoin kuin ajasta, johon mennessä vanhuusavustushakemukset kehoitetaan tehdä. Ilmoitus on lautakunnan toimesta niin ikään saman ajan kuluessa julkaistava niissä sanomalehdissä, joissa kunnalliset ilmoitukset on päätetty julkaistaviksi.

8 §. Kansaneläkelaitoksen on huolehdittava vanhuusavustuslain täytäntöönpanossa tarpeellisten lomakkeiden painattamisesta ja toimittamisesta vanhuusavustuslautakunnille.

9 §. Kansaneläkelaitos määrää vanhuusavustuslautakunnassa suoritetusta työstä maksettavan palkkauksen ja matkakustannusten korvaamisen perusteista.

10 §. Vanhuusavustuslain 23 §:n 2 momentissa tarkoitettu palkkio on 150 markkaa.

11 §. Kunnan on tehtävä sosiaaliministeriölle tilitys vanhuusavustuslain 24 §:n 1 momentin mukaisen korvauksen saamista varten ennen 1 päivää heinäkuuta 1954. Valtion on suoritettava edellä mainittu korvaus kuuden kuukauden kuluessa tilityksen saapumisesta.

12 §. Vanhuusavustuslautakunnan lopetettua toimintansa on avustushakemusten käsittelyssä syntyneet asiakirjat lähetettävä kansaneläkelaitokselle.

13 §. Vanhuusavustuslautakunnat on asetettava ja väliaikaisten vanhuusavustustoimistojen johtajat nimitettävä ennen 30 päivää huhtikuuta 1952.

20. Asetus sosiaalihuollon hallinnosta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu helmikuun 1 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 69/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:29)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan sosiaalihuollon hallinnosta 17 päivänä maaliskuuta 1950 annetun asetuksen (144/50) 11, 12 ja 18 § näin kuuluviksi:

11 §. Kunnan on alistatessaan sosiaaliohjesääntönsä sosiaaliministeriön vahvistettavaksi liitettävä asiakirjoihin kunnallisvaltuuston hyväksymä ohjesääntöehdotus kolmena kappaleena sekä ohjesääntönsä hyväksymistä koskeva kunnallisvaltuuston päätös samoin kuin muu tarpeelliseksi katsottu selvitys.

Milloin sosiaaliohjesääntönsä on kunnan sosiaalihuollon hallinto esitetty järjestettäväksi sosiaalihuollon hallinnosta annetun lain säännöksistä poikkeavaksi, on 1 momentissa tarkoitettuihin asiakirjoihin lisäksi liitettävä:

- 1) selvitys kunnan väkiluvusta viimeksi toimitetun henkirjoituksen aikana;
- 2) ilmoitus kunnan sosiaalihuoltomenoista edellisenä vuonna;
- 3) selostus sosiaalihuoltoa kunnassa saaneiden henkilöiden lukumäärästä ja heidän saamansa huollon laadusta edellisenä vuonna; sekä
- 4) selvitys muista sosiaalihuollon hallinnon poikkeuksellista järjestelyä vaativista syistä.

12 §. Milloin vahvistetun sosiaaliohjesäännön mukaan sosiaalihuollon hallintoa varten kunnassa on erillisiä lautakuntia tai sosiaalilautakunnalle kuuluvia tehtäviä hoitaa kunnan muu toimielin, on tiedonanto siitä sosiaaliministeriön toimesta julkaistava asetuskokoelmassa.

18 §. Sosiaalilautakunnan ja sen osaston puheenjohtajalla sekä sosiaalijohtajalla ja, milloin sosiaaliohjesäännössä niin määrätään, sosiaalisihteerillä on oikeus itse tai asiamiehen kautta käyttää lautakunnan tai osaston puhevaltaa tuomioistuinten ja muiden viranomaisten luona sekä ottaa vastaan niiden puolesta haasteet ja muut tiedoksiannot.

Sen lisäksi, mitä laissa tai asetuksessa on säädetty tai muutoin määrätty, sosiaalijohtajan ja sosiaalisihteerin tai, milloin kunnassa ei niitä ole, puheenjohtajan tulee:

- 1) huolehtia lautakunnassa tai osastossa käsiteltävien asiain valmistelusta ja esittelystä sekä niiden päätösten tiedoksiannosta ja täytäntöönpanosta;
- 2) huolehtia lautakunnan tai osaston kirjeenvaihdosta ja pöytäkirjan pitämisestä; sekä
- 3) suorittaa muutkin ohje- tai johtosäännön mukaan heille määrätyt tehtävät.

21. Helsingin kaupungin urheilu- ja retkeilylautakunnan johtosäännön muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 6 piltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:196)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä toukokuun 23 päivänä 1945 vahvistamansa ja marraskuun 27 päivänä 1946 muuttamansa urheilu- ja retkeilylautakunnan johtosäännön 2 §:ään näin kuuluvan uuden 14) kohdan:

antaa oman hallintovaltansa mukaisiin tarkoituksiin vuokralle enintään 5 vuoden ajaksi kansanpuistoissa sijaitsevia alueita sekä vuokrata urheilukenttiä tilapäisesti niiden varsinaisesta käytöstä poikkeavaankin käyttöön sikäli kuin siihen liittyvät muut seikat eivät edellytä kiinteistölautakunnan esiintymistä vuokranantajana.

22. Omaa henkilöautoaan kaupungin ajoissa käyttävien viranhaltijain velvoittaminen pitämään yhdenmukaista ajokirjaa.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 7 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:146)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä velvoittaa kaikki omaa henkilöautoaan kaupungin ajoissa käyttävät viranhaltijat pitämään järjestelytoimiston laatimaa ajokirjaa niistä ajoista, joista kaupunki suorittaa korvauksen.

23. Viranhaltijain lääkärintodistukset.

Kaupunginhallituksen yleisjaoston päätös tammikuun 30 p:ltä 1952.

Kaupunginhallituksen yleisjaosto päätti mainittuna päivänä ilmoittaa kaikille kaupungin virastoille ja laitoksille, että kaupunginhallituksen ohjeiden mukaan hankittujen lääkärintodistusten aiheuttamat kustannukset saadaan suorittaa asianomaisen viraston tai laitoksen tarverahojen tililtä.

24. Lääkärintodistusten käyttöä koskevien kaupunginhallituksen ohjeiden täydentäminen.

Kaupunginhallituksen päätös tammikuun 31 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:166)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä täydentää marraskuun 1 päivänä 1951 tekemänsä päätöksen asianomaista kohtaa kaupungin palveluksessa jo olevien siirtyessä toiseen kaupungin virkaan vaadittavista lääkärintodistuksista siten, että asianomainen lääkärintodistuslomake on vaadittava silloin, kun kaupungin viranhaltija hakeutuu uuteen virkaan, paitsi milloin uusi virka on luonteeltaan samanlaatuinen eikä ole korkeammassa palkkaluokassa kuin aikaisempi virka eikä nimittävä viranomaislainen myöskään pidä lääkärintodistuksen vaatimista välttämättömänä. Milloin sääntöpalkkainen viranhaltija määrätään hoitamaan viransijaisena korkeampaan palkkaluokkaan kuuluvaa virkaa, lääkärintodistusta ei tarvitse esittää edellyttäen, että virkamääräys on annettu 6 kuukautta lyhyemmäksi ajaksi. Sairausloma-ajan palkkaan korkeamman viran palkkaluokan mukaan viransijaisella on tällöin oikeus enintään kahdelta viikolta. Jos virkamääräys on annettu 6 kuukaudeksi tai pitemmäksi ajaksi,

on lääkärintodistus vaadittava. Sairausloma-ajan palkkaan on viransijainen tällöinkin oikeutettu korkeamman palkkaluokan mukaan vain sijaisuusmääräyksen kestämisajalta.

Kaupunginhallitus päätti lisäksi hyväksyä lääkärintodistuksen vaatimisesta eräissä tapauksissa kaupungin viranhaltijoiksi ulkopuolelta otettavilta ja lääkärintodistusten käsittelytavasta marraskuun 1 päivänä 1951 antamiinsa ohjeisiin sellaisen lisäyksen, että viransijaisuus- ym. tapauksissa, jolloin kaupungin palvelukseen otetaan virka- tai työsuhteeseen tuleva henkilö toistaiseksi ja korkeintaan kuutta kuukautta lyhyemmäksi ajaksi, häneltä ei ole vaadittava lääkärintodistusta terveydentilastaan, mutta että palvelussuhde on tällöin selvästi määrittävä kestäväksi vain toistaiseksi ja korkeintaan kuutta kuukautta lyhyemmän määräajan ja että palvelukseen otettavalle henkilölle on nimenomaan huomautettava, että hänellä virkasäännön 39 §:n tai työsuhteessa olevien työntekijöiden sairaus- ja hautausapusäännön 2 §:n mukaisesti ei ole oikeutta saada sairausavustusta yli tosiasiallisesti jatkuvan tai sovitun palvelussuhdeajan eikä enempää kuin sen ajan, minkä hän on ollut työssä ennen sairastumistaan, kuitenkin enintään kaksi viikkoa.

Edelleen kaupunginhallitus päätti, että milloin laitoksilla on oma lääkäri, tämän sallitaan avata viran tai toimen hakuun liittyvä lääkärintodistuksen sisältävä kirjekuori ja liittää siihen, jos hän katsoo sen tarpeelliseksi, oma lausuntonsa hakijan terveydentilasta kysymyksessä olevien tehtävien hoitamista silmällä pitäen, ennen kuin kirjekuori uudelleen suljettuna lähetetään edelleen kaupungin tarkastavalle lääkärille.

25. Työtulospisteen raha-arvo ja työvelvollisten ylläpitomaksu Tervalammen työlaitoksessa.

Huoltolautakunnan päätös helmikuun 1 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:134)

Huoltolautakunta päätti mainittuna päivänä korottaa Tervalammen työlaitoksessa työvelvollisten työtulospisteen raha-arvon 55 mk:aan ja ylläpitomaksun 275 mk:aan, helmikuun 1 päivästä 1952 lukien.

26. Henkilökuljetusmaksut yksityisten linjaliikenteenharjoittajain Helsingin kaupungin alueella liikennöimillä linjoilla.

Maistraatin päätös tammikuun 8 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:86)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä, kumoten kesäkuun 6 päivänä 1950 antamansa päätöksen yksityisten liikenteenharjoittajain Helsingin kaupungin alueella maistraatin myöntämien

lupien nojalla harjoittamassa linja-autoliikenteessä noudatettavista henkilökuljetusmaksuista, sosiaaliministeriön suostuksella vahvistaa sanotussa liikenteessä noudatettavaksi tammikuun 15 päivästä 1952 lukien kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön tammikuun 31 päivänä 1951 linjaliikenteen maksuista tekemän päätöksen mukaiset kuljetusmaksut.

Matkan ensimmäiseltä 20 km:n osalta 3 mk henkilökilometritä, seuraavilta kilometreiltä 50 kilometriin saakka 2 mk 75 penniä ja yli 50 km:n ulottuvalta matkan osalta 2 mk 50 penniä henkilökilometritä, alimman maksun kuitenkin ollessa 20 markkaa.

Enintään 30 km:n linjoilla on myytävä henkilöille, jotka käyvät kaupungissa tai vastaavassa asutuskeskuksessa vakinaisesti työssä tai koulua, 50:een yksinkertaiseen matkaan oikeutuvia alennuskortteja hintaan, joka lasketaan enintään 2 km:n 15 pennin mukaan henkilöltä ja kilometritä halvimman kuukausilipun hinnan ollessa 500 mk. *Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö 31.1.1951.*

27. Lahjoitusrahastojen varoista myönnettyjen lainojen korko.

Kaupunginhallituksen päätös tammikuun 10 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:135)

Kaupunginhallitus vahvisti mainittuna päivänä lahjoitusrahastojen varoista myönnettyjen lainojen koron 7½ %:ksi vuodessa, tammikuun 1 päivästä 1952 lukien.

28. Vesilaitoksen taksan korotus.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 23 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:159)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä korottaa, sosiaaliministeriön hintaosaston tammikuun 8 päivänä 1952 tekemän päätöksen mukaisesti, huhtikuun 29 päivänä 1936 vahvistamansa vesilaitoksen taksan mukaan lasketut maksut noin 550 %:lla. Vesimaksut ja mittarinvuokrat vahvistettiin kuitenkin seuraaviksi:

Kulutus vuosineljänneksessä	Maksu
0 - 2000 m ³	13:50 mk/m ³
2001 - 4000 "	13 "
yli 4000 "	12 "

Mittarin antokyky tunnissa	Maksu vuosineljän- nekseltä
3 m ³	97 mk
5 "	130 "
7 "	195 "
10 "	260 "
20 "	325 "
30 "	390 "
50 "	455 "
100 "	650 "
200 "	975 "

Kaupunginvaltuusto päätti edelleen, että korotettua taksaa sovelletaan veden osalta siihen kulutukseen, joka alkaa vuoden 1951 viimeisen neljänneksen mittarien lukemisen jälkeen ja muiden maksujen osalta tammikuun 1 päivästä 1952.

29. Taksan, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamapalveluskunta on oikeutettu kantamaan korvausta luotsauksista, korottaminen.

Satamalautakunnan päätös tammikuun 28 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927:56, 1949:156 ja 1950:174)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä korottaa marraskuun 8 päivänä 1927 vahvistetussa, viimeksi marraskuun 21 päivänä 1949 korotetussa taksassa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamapalveluskunta on oikeutettu kantamaan korvausta luotsauksista, mainitut maksut seuraavasti, maaliskuun 1 päivästä 1952 lukien:

Aluksen vetomäärä nettorekisteritonneissa	Siirto satamasta toiseen Maksu, mk	Siirto samassa satamassa Maksu, mk
alle 100	270	180
100 - 200	315	225
200 - 400	360	270
400 - 600	405	315
600 - 800	450	360
800 - 1000	495	405
1000 - 1200	540	450
1200 - 1400	585	495
1400 - 1600	630	540
1600 - 1800	675	585
1800 - 2000	720	630
2000 - 2200	765	675
2200 - 2400	855	720
2400 - 2600	945	765
2600 - 2800	1035	810
2800 - 3000	1125	855
3000 - 3200	1170	900
3200 - 3400	1215	945
3400 - 3600	1260	990
3600 - 3800	1305	1035
3800 - 4000	1350	1080
ylä 4000	1440	1125

Milloin luotsi on tilattu määrättyksi ajankohdaksi, mutta luotsaus ei ala puolen tunnin kuluttua tästä, saadaan odotusajalta perä 100 mk jokaiselta tämän puolen tunnin jälkeen alkavalta tunnilta.

30. Kaupungin sisäisen työnvälityksen tehostaminen.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 28 piltä 1952. (lyhennysote)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

että kaikkien virastojen ja laitosten tulee tehdä työnvälitystoimistolle ilmoitus kaupungin palveluksesta ilman omaa syytään vapautuvista työntekijöistä ja tilapäisistä viranhaltijoista sekä kehoittaa asianomaisia henkilökohtaisesti ilmoittautumaan työnvälitystoimistoon;

että työnvälitystoimiston tulee laatia edellä mainituista työntekijöistä erillinen kortisto;

että virastojen ja laitosten tulee työntekijäin ja tilapäisten viranhaltijain kulloinkin olevasta tarpeestaan ilmoittaa työnvälitystoimistolle;

että kaikkia lauta- ja johtokuntia sekä virastoja ja laitoksia kehoitetaan sijoittamaan vapaina oleviin työpaikkoihin ja virkoihin kaupungin palveluksesta ilman omaa syytään vapautuneita tai vapautuvia henkilöitä, mikäli he ovat päteviä ja sopivia asianomaisiin työpaikkoihin tai virkoihin;

että järjestelytoimiston tehtäväksi annetaan kokeilumielessä järjestää vakinaisten ja tilapäisten viranhaltijain tilapäisluontoinen välitystoiminta sekä että kaupungin viranomaisia kehoitetaan ilmoittamaan ne vakinaiset ja tilapäiset viranhaltijansa, joilla ei ole tilapäisesti riittävästi työtä tarjolla, järjestelytoimistolle ja toiselta puolen tarvittaessa tällaista tilapäistä työvoimaa tiedustelemaan sitä järjestelytoimistolta;

31. Helsingin kaupungin autovakuutusrahaston lakkauttaminen.

Sisäasiainministeriön vahvistama maaliskuun 8 p:nä 1952.

(Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 23 piltä 1952)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935:17)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston tammikuun 23 päivänä 1952 tekemän päätöksen, jonka mukaan valtuuston maaliskuun 27 päivänä 1935 hyväksymät ja valtioneuvoston toukokuun 7 päivänä 1935 vahvistamat Helsingin kaupungin autovakuutusrahaston säännöt kumotaan ja rahaston varat saadaan käyttää kaupungin omistamien autojen vakuutusmaksujen suorittamiseen.

32. Venelaituripaikkojen vuokra ja veneiden rekisteröimismaksu.

Satamalautakunnan päätös maaliskuun 10 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:54)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa kaupungin venelaituripaikkojen maksut kesäkaudeksi 1952 seuraaviksi:

Venepaikka peräpaaluineen	1 500 mk
" ilman peräpaalua	1 000 "

Kaupungin alueella käytettävistä veneistä on suoritettava 100 mk:n rekisteröimismaksu. Jos veneelle on lunastettu venelaituripaikka, rekisteröimismaksua ei kanneta.

33. Kunnallisten kodinhoitajain koulutukseen ja palkkaukseen annettava valtionapu.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 6 p:ltä 1952.
(Suomen as.-kok. 128/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:15)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut kunnallisten kodinhoitajain koulutukseen ja palkkaukseen annettavasta valtionavusta 18 päivänä tammikuuta 1951 antamansa päätöksen (37/51) 2 §:n näin kuuluvaksi:

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettuja ylläpitokustannuksia ovat ne kohtuulliset menot, jotka aiheutuvat:

- 1) kodinhoitajakoulun oppilaiden asuin-, työ-, opetus- ja ruokailuhuoneiden ja saunan sekä kanslian ja muiden koulun toiminnalle välttämättömien huonetilojen vuokrasta, lämmöstä ja valaistuksesta;
  - 2) oppilaitoksen johtajan sekä laitoksen toiminnalle tarpeellisten opettajien ja muun henkilökunnan palkkauksesta;
  - 3) oppilaiden ravinnosta, sairaanhoidosta ja puhtaanapidosta;
  - 4) oppilaiden pito- ja makuuvaatteista;
  - 5) tarpeellisten huonekalujen sekä opetus- ja työvälineiden samoin kuin kanslia- ja keittiökaluston sekä -tarvikkeiden täydennyksestä ja korjauksesta; sekä
  - 6) opetuksessa käytettävien työaineiden hankinnasta.
- Edellä 1 momentin 1) kohdassa tarkoitettuun vuokraan luetaan todelliset vuokramaksut sekä oppilaitoksen omille rakennuksille sosiaaliministeriön vahvistamien perusteiden mukaan laskettu vuokra-arvo.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1952.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1952

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 4

S i s ä l l y s : 34. Mielisairaslaki, s. 49. - 35. Laki tuberkuloosilain muuttamisesta, s. 61. - 36. Tonttien myynnissä noudatettavat periaatteet, s. 62. - 37. Alennuksen myöntäminen 4-12 vuotiaille lapsille liikennelaitoksen linjoilla, s. 63. - 38. Lastenkotien vuosimenoihin vuonna 1952 annettavan valtionavun määrä, s. 63. - 39. Huoneenvuokrasäännöstely, s. 63. - 40. Kalastuksen harjoittamista Helsingin kaupunkiin kuuluvissa kalavesissä koskevien sääntöjen 1 §:n muutos, s. 64.

---

34 Mielisairaslaki.

Annettu toukokuun 2 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 187/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929:18, 1937:78, 1944:52 ja 1945:252)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 L u k u.

Mielisairaanhoidon järjestysuoto.

1 §. Mielisairaanhoidon katsotaan tässä laissa mielisairaiden hoidon ohella sisältyvän myös mielisairauksien vastustamistyön.

2 §. Mielisairaanhoidon ylin johto ja valvonta kuuluu lääkintöhallitukselle.

3 §. Mielisairaanhoidon järjestäminen on ensi sijassa kuntien asia. Sitä varten maa jaetaan mielisairaanhuoltopiireihin, joista jäljempänä käytetään nimitystä huoltopiiri.

Huoltopiirien rajat vahvistaa lääkintöhallituksen esityksestä valtioneuvosto.

Milloin huoltopiiriin kuuluu useampia kuntia, huolehtii mielisairaanhoidosta näiden kuntien muodostama kuntainliitto.

4 §. Kullakin huoltopiirillä on valtioneuvoston tarkoitukseensa hyväksymät keskusmielisairaala ja huoltotoimisto. Kunnan tai kuntainliiton on ylläpidettävä huoltotoimistoa ja keskusmielisairaala, jotka kunta tai kuntainliitto omistaa tai joita se pysyvän oikeuden nojalla hallitsee. Niiden osastoja voi olla toisella paikkakunnalla samoin kuin keskusmielisairaalakin, jos paikalliset olosuhteet niin vaativat.

Keskusmielisairaalan ylilääkäri toimii huoltopiirin johtavana lääkäriinä.

Yliopistollisen mielitautiopin opetuksen järjestämisestä huoltopiirissä voidaan säätää asetuksella.

5 §. Keskusmielisairaalan ohella on mielisairaanhoidtoa varten valtion mielisairaaloita. Lisäksi voi olla kunnallisia ja yksityisiä mielisairaaloita. Mielisairaaloissa voi olla avo- ja siirtolaosastoja sellaisia mielisairaita varten, jotka eivät ole suljetun laitoshoidon tarpeessa. Samoin voidaan näiden laitosten alaisina osastoina järjestää erityisiä työkoteja laitoksen ulkopuolella annettavaa mielisairaanhoidtoa silmällä pitäen.

Mielisairaiden tutkimusta ja tilapäistä hoitoa varten voi huoltopiirissä olla kunnallisia vastaanottoasemia, joista on voimassa, mitä kunnallisista mielisairaaloista on säädetty.

Paitsi 1 momentissa mainittuja mielisairaaloita on sanottua tarkoitusta varten kunnalliskotien mielisairasosastoja.

Mielisairaanhoidtoa varten voi olla kunnallisia ja yksityisiä mielisairaanhoidtokoteja.

Mielisairaita voidaan sijoittaa mielisairaalan yhteyteen järjestettyyn perhehoitoon, niin myös julkisen valvonnan alaisina yksityiskoteihin.

Kunnallisella mielisairaalla ja mielisairaanhoidtokodilla tarkoitetaan tässä laissa laitosta, jota kunta, kuntainliitto tai muu kuntayhtymä taikka osakeyhtiö, jonka pääasiallisina osakkeenomistajina ovat kunnat, ylläpitää. Edellä 1 momentissa tarkoitetuiksi kunnallisiksi mielisairaaloiksi katsotaan myöskin kunnallisten sairaalan mielisairasosastot, joista, ellei nimenomaan toisin säädetä, on voimassa, mitä kunnallisista mielisairaaloista on säädetty. Mielisairaaloita, kunnalliskotien mielisairasosastoja sekä mielisairaanhoidtokoteja nimitetään jäljempänä mielisairaanhoidtolaitoksiksi.

Mielisairaanhoidtolaitokseen älköön mielisairaita otettako, ennen kuin sellainen laitos on tähän tarkoitukseen hyväksytty.

6 §. Mielisairaalassa on vastuunalainen lääkäri, joka ylinä vastaa siellä annetusta sairaanhoidosta. Huoltotoimiston toiminnasta vastaa lähinnä sen johdossa oleva lääkäri. Kunnalliskodin mielisairasosasto on lääkärin säännöllisen valvonnan alaisena, niinkuin erikseen on säädetty.

Mielisairaanhoidtokodin sairaanhoidon tulee olla lääkintöhallituksen hyväksymän lääkärin valvonnan alaisena. Milloin perhehoito on järjestetty laitoksen yhteyteen, valvoo sitä laitoksen lääkäri.

7 §. Keskusmielisairaalan ja huoltotoimiston lääkärin valitsee kunta tai kuntainliitto. Valitulle lääkintöhallitus antaa määräyksen virkaan. Jos valittu ei ole siihen sopiva tai jos hänet suoritettujen opinnäytteiden, muutoin osoitetun taidon tai aikaisemman virkatoiminnan perusteella on katsottava kanssahakijoitaan huomattavasti heikommaksi, lääkintöhallituk-

sella on valta määrätä, että uusi vaali on toimitettava. Milloin hakijoiden joukossa ei ole virkaan sopivaa henkilöä, on lääkintöhallituksen määrättävä, että virka on uudelleen julistettava haettavaksi.

8 §. Huoltopiirin keskusmielisairaalassa tulee jokaisella piirillä kuuluvalla kunnalla olla käytettävänä hoitopaikkoja määrä, minkä valtioneuvosto lääkintöhallituksen esityksestä, sitten kun asianomaista kuntaa ja, mikäli on kysymys kuntainliiton ylläpitämistä keskusmielisairaalaista, asianomaista kuntainliittoa on kuultu, vahvistaa.

Valtioneuvosto voi kuitenkin oikeuttaa kaksikielisen ja erityisesti syystä muunkin kunnan pitämään hoitopaikkojaan toisen huoltopiirin keskusmielisairaalassa, jolloin kunta on myöskin tätä keskusmielisairaalaan ylläpitävän kuntainliiton jäsenenä keskusmielisairaalaan koskeissa asioissa.

9 §. Keskusmielisairaalaan otetaan mielisairaita, joilla on köyhäinhoidollinen kotipaikaoikeus jossakin huoltopiirin kunnassa ja joiden tutkiminen ja hoito vaativat erityistä asiantuntemusta.

Tutkimusta ja tilapäistä hoitoa varten voidaan keskusmielisairaalaan ottaa muita huoltopiirin alueella oleskelevia mielisairaita.

Lääkintöhallitus voi kunnan tai kuntainliiton kanssa tehdä sopimuksen 12 §:n mukaan valtion mielisairaalaan hoidettavien tai tutkittavien potilaiden sijoittamisesta keskusmielisairaalaan. Ellei vapaaehtoiseen sopimukseen päästä, valtioneuvosto voi velvoittaa valtion hoitokustannuksista suoritettavaa korvausta vastaan keskusmielisairaalaan vastaanottamaan mainittuja potilaita siinä määrin, kuin se, huomioon ottaen valtion mielisairaaloissa ja keskusmielisairaaloissa käytettävissä olevien sairaansijojen lukumäärän sekä asianomaisen huoltopiirin oman mielisairaanhoidon tarpeen, on kohtuullista ja maan mielisairaanhoidon kannalta tarpeellista.

10 §. Huoltotoimiston tulee huoltopiirissään:

- 1) järjestää ja johtaa mielisairauksien vastustamistyötä;
- 2) pitää vastaanottoja psykiatrisen polikliinisen hoidon ja huollon antamista varten; sekä
- 3) valvoa 11 §:n 2 momentissa tarkoitettujen laitosten toimintaa, kunnalliskotien mielisairasosastojen osalta kuitenkin vain niiden sairaanhoidollista toimintaa, sekä hoitoa 5 §:n 4 ja 5 momentissa tarkoitetuissa yksityisissä mielisairaanhoidokodeissa ja yksityiskodeissa.

Huoltotoimistolle voidaan lääkintöhallituksen suostumuksella antaa tehtäviä keskusmielisairaalan yhteydessä tapahtuvan perhehoidon järjestelyssä ja valvonnassa.

Huoltotoimistolla on oikeus saada mielisairaanhoidolaitoksilta toimintaansa varten tarvitsemiensa tietoja.

11 §. Niissä kunnallisissa mielisairaaloissa, jotka asemansa, sisustuksensa, varustelutensa ja ajanmukaisten hoitotapojensa puolesta ovat verrattavissa keskusmielisairaaloihin ja jotka lääkintöhallitus nimenomaan on määrännyt niihin verrattaviksi, hoidetaan sellaisia potilaita, kuin 9 §:ssä on säädetty.

Muihin kuin 1 momentissa mainittuihin kunnallisiin mielisairaaloihin sekä kunnalliskotien mielisairasosastoihin ja kunnallisiin mielisairaanhoidokoteihin sijoitetaan sellaisia helposti hoidettavia, itselleen ja muille vaarattomia mielisairaita, jotka eivät tarvitse erikoishoitoa ja joiden sijoittaminen perhehoitoon ei sairauden laadun vuoksi ole asianmukaista tai muusta syystä mahdollista.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun laitokseen saadaan kuitenkin laitoksen ohjesäännössä mainituilla edellytyksillä sijoittaa väliaikaisesti hoidettavaksi myös mielisairas, joka on 9 §:ssä mainitun hoidon tarpeessa, mutta jolle paikkaa mielisairaalassa ei heti ole saatavissa.

12 §. Valtion mielisairaalaan otetaan puolustus- tai rajavartiolaitokseen kuuluvia mielisairaita henkilöitä, mielisairaita vankeja tai muita henkilöitä, jotka ovat valtion välttämässä huollossa, henkilöitä, joiden mielentila on 33 §:n mukaan mielisairaalassa tutkittava tai joita siellä on 34 ja 35 §:n mukaan hoidettava, sekä sellaisia valtion virassa tai toimessa olevia henkilöitä, jotka mielentilan tutkimusta varten 25 tai 31 §:n mukaisesti on määrätty mielisairaalaan.

Valtion mielisairaalain erityisen vahvoiksi järjestettyihin osastoihin otetaan hoidettavaksi mielisairaita, joiden hoidon lääkintöhallitus katsoo erityisen vaaralliseksi ja vaikeaksi.

Mikäli tilaa riittää, voidaan valtion mielisairaaloihin ottaa hoidettavaksi muitakin kuin 1 ja 2 momentissa mainittuja mielisairaita.

13 §. Yksityisellä mielisairaalalla tai yksityisellä mielisairaanhoidokodilla tarkoitetaan tässä laissa yhdistykselle, muulle kuin 5 §:n 6 momentissa tarkoitettulle osakeyhtiölle, säätiölle tai muulle niihin verrattavalle yhtymälle taikka yksityiselle henkilölle kuuluvaa laitosta.

Lääkintöhallitus määrää, minkälaisia mielisairaita voidaan ottaa hoidettaviksi 1 momentissa tarkoitettuihin laitoksiin.

Yksityiskodeissa saadaan pitää ainoastaan rauhallisia, itselleen ja muille vaarattomia mielisairaita.

14 §. Milloin huoltotoimisto taikka terveydenhoito- tai sosiaalilautakunnan tai sen asianomaisen osaston puheenjohtaja tahi poliisiviranomainen on saanut tietoonsa, että jossakin henkilössä esiintyy mielisairauden oireita, eikä sairaan puoliso, omainen, hoilooja tai muu huoltovelvollinen ole huolehtinut hoidon hankkimisesta hänelle, on sanotun viranomaisen viipymättä ryhdyttävä sitä tarkoittaviin toimenpiteisiin.

Puolustus- tai rajavartiolaitokseen kuuluvan taikka vankilassa, yleisessä kasvatus- tai työlaitoksessa tahi muussa sen kaltaisessa laitoksessa olevan mielisairaanhoidokotiksi tai hoidettavaksi saattamisesta on asianomainen päällikkö tai johtaja velvollinen huolehtimaan.

15 §. Kunnan- ja kaupunginlääkärille sekä kunnalliselle terveysasarelle voidaan asetuksella antaa tehtäviä mielisairauksien vastustamistyössä.

2 L u k u.

Yksilöä koskevat säännökset.**A. Mielisairaalaan hoidettavaksi ottaminen
ja sieltä poistaminen.**

16 §. Hakemuksen mielisairaalaan tai kunnalliskodin mielisairasosastoon hoidettavaksi ottamisesta voi tehdä sairas itse, mikäli hän on viisitoista vuotta täyttänyt, hänen puolisonsa, omaisensa tai holhoojansa tahi muu huoltovelvollinen, niin myös terveydenhoito- ja sosiaalilautakunnan tai sen asianomaisen osaston puheenjohtaja tai poliisiviranomainen taikka, milloin on kysymyksessä 14 §:n 2 momentissa tarkoitettu mielisairas, sanotussa lainkohdassa mainittu päällikkö tai johtaja.

17 §. Edellä 16 §:ssä mainittu hakemus on tehtävä kirjallisesti mielisairaalan vastuunalaiselle lääkärille tai, milloin hakemus tarkoittaa kunnalliskodin mielisairasosastoon ottamista, laitoksen mielisairaanhoidosta huolehtivalle lääkärille.

Hakemukseen on liitettävä rekisteriviranomaisen tai 14 §:n 2 momentissa mainitun päällikön tai johtajan antama henkilötodistus sekä esteettömän lääkärin henkilökohtaiseen tutkimukseen, joka on suoritettu aikaisintaan kolmekymmentä päivää ennen hakemuksen sairaalaan antamista, perustuva lausunto kysymyksessä olevan henkilön mielisairaudesta ja mielisairaalahoidon tarpeellisuudesta. Tällaista lausuntoa älköön antako sen sairaalan lääkäri, johon mielisairasta annetaan otettavaksi; kuitenkin on lääkäri, joka yksin huolehtii sairaanhoidosta kunnalliskodissa, oikeutettu antamaan lausunnon mielisairaalan sijoittamisesta kunnalliskodin mielisairasosastoon. Tästä toimenpiteestä hänen on viipymättä tehtävä ilmoitus huoltopiiriin lääkärille. Jos vanki siirretään mielisairaalaan, on asianomainen vankilanlääkäri oikeutettu antamaan lausunnon.

Ellei kirjallista hakemusta tai 2 momentissa mainittuja asiakirjoja voida ilman haitallista ajanhukkaa saada, voidaan mielisairas ilman niitäkin ottaa hoidettavaksi, jos esteettömän henkilön antamasta todistuksesta käy ilmi, että se, jonka sairaalaan sijoittamisesta on kysymys, on vaarallinen joko yleiselle turvallisuudelle tai itselleen taikka ilmeisesti kiireellisen hoidon tarpeessa, mutta on sanotut asiakirjat kuitenkin ensi tilassa ja viimeistään neljäntoista päivän kuluessa toimitettava. Ellei henkilö, jonka on huolehdittava sairaan hoidosta, ole mainitussa ajassa toimittanut sairaalaan puuttuvia asiakirjoja, on ne hänen kustannuksellaan heti sinne hankittava.

Jos sairas itse on hakijana, on hänen nimikirjoituksensa oltava kahden esteettömän henkilön oikeaksi todistama, ja voidaan hänet tällöin ottaa hoitoon ilman edellä mainittua lääkärin lausuntoa.

Edellä 1 momentissa mainittu lääkäri ratkaisee, onko hakemukseen suostuttava ja asianomainen henkilö otettava mielisairaalaan tai kunnalliskodin mielisairasosastoon.

18 §. Hoidettavaksi otettu on velvollinen suorittamaan korvauksen hänelle annetusta mielisairaalahoidosta. Jos korvauksen on suorittanut mielisairaalan puolesta toinen henkilö tai 14 §:n 2 momentissa mainitun mielisairaalan puolesta asianomaisen laitoksen ylläpitäjä, on näillä oikeus saada korvaus sairaalaan otetulta, mikäli eivät sitoumuksensa mukaan vastaa lopullisesti maksusta tai se erityisten säännösten mukaan ole valtion suoritettava.

Varattoman mielisairaalan hoitokustannuksista on erikseen säädetty.

19 §. Mielisairaalaan hoidettavaksi otettu voidaan, siinä järjestyksessä kuin siitä asetuksella säädetään, siirtää toiseen sellaiseen laitokseen.

20 §. Jos mielisairaalaan tai kunnalliskodin mielisairasosastoon otetun henkilön mielentilaa tutkittaessa käy ilmi, ettei hän ole mielisairaalahoidon tarpeessa, on laitoksen vastuunalaisen lääkärin viipymättä huolehdittava hänen sieltä poistamisestaan. Sama olkoon laki, jos tällaiseen laitokseen hoidettavaksi otettu mielisairas on parantunut tai hänen tilansa on käynyt siinä määrin paremmaksi, ettei vastuunalainen lääkäri katso hänen tarvitsevan mielisairaalahoittoa.

Kun hakemuksen mielisairaalaan tai kunnalliskodin mielisairasosastoon hoidettavaksi ottamisesta tehnyt henkilö, hoidettavaksi otetun holhooja, uskottu mies, puoliso tahi se, joka vastaa hoitokustannuksien suorittamisesta, vaatii hoidettavaksi otetun poistamista mielisairaalaan tai kunnalliskodin mielisairasosastosta, on vastuunalaisen lääkärin siihen suositettava. Jos lääkäri kuitenkin katsoo, että poistaminen voi aiheuttaa vaaraa yleiselle turvallisuudelle tai sairaalle itselleen eikä ole takeita siitä, että asianomainen henkilö siirretään hoitoon muuhun mielisairaalaan, on lääkärin alistettava kysymys sairaalasta poistamisesta lääkintöhallituksen ratkaistavaksi.

Jos vastuunalainen lääkäri ei ole noudattanut mielisairaalasta tai kunnalliskodin mielisairasosastosta poistamista koskevaa vaatimusta, voi niin ikään jokainen, joka 2 momentin mukaan voi vaatia poistamista, ilmoittaa asiasta kirjallisesti lääkintöhallitukselle.

Ilmoituksista, joita mielisairaalan vastuunalaisen lääkärin on sairaalaan otetuista taikka sieltä poistetuista henkilöistä tehtävä, säädetään asetuksella.

21 §. Jos mielisairaalassa hoidettavana oleva vanki ennen rangaistusaajan päättymistä paranee, tulee vastuunalaisen lääkärin palauttaa hänet vankilaan.

Jos mielisairaalassa oleva vanki on havaittu pysyväisesti mielisairaaksi ja siitä syytää ennen rangaistusaajan päättymistä vapautettu rangaistusta kärsimästä, on hänen sairaalasta poistamisensa alistettava lääkintöhallituksen ratkaistavaksi. Ehdollisesti vapautetun vangin poistamisesta määrää vastuunalainen lääkäri.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty mielisairaalassa hoidettavasta vangista, on myös voimassa pakkolaitoksessa säilytetävästä vaarallisesta rikoksenuusijasta.

B. Mielisairaalaan ottaminen mielentilan tutkimusta varten.

22 §. Jos joku haluaa saada mielentilansa tutkituksi mielisairaalassa, voidaan hänet ottaa sinne tällaista tutkimusta varten.

23 §. Kun on aihetta epäillä, että henkilö, joka esiintymisestään päättäneen on ilmeisesti vaarallinen yleiselle turvallisuudelle tai itselleen, on mielisairas, tulee poliisiviranomaisen huolehtia hänen toimittamisestaan mielisairaalaan mielentilan tutkimusta varten.

24 §. Jos puolustus- tai rajavartiolaitoksen palveluksessa olevaa tai 14 §:n 2 momentissa mainittuun laitokseen otettua henkilöä on syytä epäillä mielisairaaksi, on asianomaisen johtajan tai päällikön huolehdittava hänen toimittamisestaan mielisairaalaan mielentilan tutkimusta varten.

25 §. Milloin joku viranomainen pyytää lääkintöhallitukselta lausuntoa julkisessa virassa tai toimessa olevan henkilön mielentilasta, lääkintöhallitus voi, jos on riittävää syytä otaksua, että hän on mielentilansa johdosta käynyt kykenemättömäksi virkaansa tai tointansa hoitamaan eikä hänen mielentilastaan muutoin voida saada luotettavaa selvitystä, määrätä asianomaisen toimittavaksi mielentilan tutkimusta varten mielisairaalaan.

26 §. Mielisairaalaan otetaan mielentilan tutkimusta varten 22 §:ssä mainittu henkilö omakätisesti laaditun ja kahden esteettömän todistajan oikeaksi vahvistaman kirjallisen hakemuksen perusteella, johon tulee liittyä selostus hakemuksen aiheuttaneista seikoista sekä rekisteriviranomaisen antama henkilötodistus.

Henkilö, joka mainitaan 23 ja 24 §:ssä, otetaan mielentilan tutkimusta varten sairaalaan asianomaisen viranomaisen kirjallisesta esityksestä, johon on liitetty lääkärin henkilökohtaisen tutkimisen perusteella antama lausunto ja vakuutus siitä, että on syytä epäillä tutkittavaa mielisairaaksi.

Mitä 17 §:n 2 momentissa on säädetty oikeudesta antaa lääkärinlausunto, on vastaavasti voimassa tämän pykälän 2 momentissa mainituissa tapauksissa.

27 §. Mielentilan tutkimusta varten sairaalaan otetun henkilön tutkimus on suoritettava viipymättä, ja saa tutkittavaa, mikäli on kysymys 23, 24 tai 25 §:ssä tarkoitettua henkilöistä, tässä tarkoituksessa pitää sairaalassa enintään kuukauden ajan, jollei lääkintöhallitus erityisestä syystä anna lupaa tutkimusajan pitennykseen.

28 §. Omasta hakemuksestaan mielentilan tutkimusta varten sairaalaan otettu henkilö on viipymättä sieltä poistettava, kun hän sitä vaatii. Jos vastuunalainen lääkäri kuitenkin katsoo sellaisen henkilön poistamisesta koituvan vaaraa yleiselle turvallisuudelle tai tutkittavalle itselleen eikä ole ta-

keita siitä, että hänet siirretään hoitoon muuhun mielisairaalaan, tulee lääkärin alistaa asia lääkintöhallituksen ratkaistavaksi.

29 §. Milloin 23 §:n perusteella mielisairaalaan tutkittavaksi otettu henkilö tutkimuksen päätyttyä sairaalan vastuunalaisen lääkärin käsityksen mukaan ei ole mielisairaalahoidon tarpeessa, on lääkärin viipymättä ilmoitettava tästä sille viranomaiselle, jonka toimesta henkilö on otettu tutkittavaksi, ja ellei tällä ole aihetta toimenpiteeseen tutkittavaan nähden, on hänet heti poistettava sairaalasta. Jos taas lääkäri katsoo tutkittavan tarvitsevan hoitoa mielisairaalassa, tulee hänen alistaa asia lääkintöhallituksen ratkaistavaksi sekä ilmoittaa asianomaiselle viranomaiselle, tuleeko tutkittava jättää sairaalaan vai eikö.

30 §. Jos 24 §:n perusteella mielisairaalaan tutkittavaksi otettu henkilö tutkimuksen päätyttyä vastuunalaisen lääkärin käsityksen mukaan ei ole mielisairaalahoidon tarpeessa, on hänet toimitettava viipymättä asianomaiseen vankilaan, laitokseen tai joukko-osastoon, mutta jos lääkäri katsoo sellaisen hoidon hänelle tarpeelliseksi, tulee hänen alistaa asia lääkintöhallituksen ratkaistavaksi.

31 §. Jos 25 §:n perusteella mielisairaalaan tutkittavaksi otettu henkilö tutkimuksen päätyttyä vastuunalaisen lääkärin käsityksen mukaan ei ole mielisairaalahoidon tarpeessa, on hänet poistettava viipymättä sairaalasta, mutta jos lääkäri katsoo sellaisen hoidon tarpeelliseksi, tulee hänen alistaa asia lääkintöhallituksen ratkaistavaksi.

32 §. Jollei henkilön, joka 23 §:n nojalla on otettu mielisairaalaan mielentilan tutkimusta varten, ole havaittu tarvitsevan mielisairaalahoitoa, suoritetaan hänen tutkimusaikana sairaalassa olostaan aiheutuneet kustannukset valtion varoista. Niistä kustannuksista, jotka aiheutuvat 25 §:n nojalla mielisairaalassa suoritetusta mielentilan tutkimuksesta ja lausunnon laatimisesta, vastaa se, jonka viranomainen on tutkimusta pyytänyt. Jos tutkittava tutkimuksen päättymisen jälkeen on jatkuvan mielisairaanhoidon tarpeessa, olkoon soveltuvin osin voimassa, mitä 18 §:ssä on säädetty.

C. Rikoksesta syytettyjen ja irtolaisuudesta pidätettyjen tai köyhäinlaitoksessa järjestyksensä tehneiden henkilöiden mielentilan tutkimus ja heidän käsittelynsä tutkimusajan päätyttyä.

33 §. Jos tuomioistuin on oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 45 §:n nojalla määrännyt rikoksesta syytetyn pidettäväksi mielisairaalassa mielentilan tutkimusta varten, on kaikki juttuun kuuluvat asiakirjat viipymättä toimitettava lääkintöhallitukselle. Asiakirjat saatuaan on lääkintöhallituksen määrättävä, missä sairaalassa tutkimus on suoritettava, sekä tutkimuksen tapahtuttua annettava oikeudelle lausunto syytetyn mielentilasta.

Lääninhallituksen on, jos on syytä epäillä, että irtolaisena pidätetty tai köyhäinlaitoksessa tekemästään järjes-

tysrikoksesta lääninhallituksen rangaistavaksi saatettu henkilö on mielisairas, ennen asian ratkaisemista hankittava lausunto hänen mielentilastaan lääkintöhallitukselta, jonka on tarpeen vaatiessa määrättävä hänet mielentilan tutkimusta varten pidettäväksi mielisairaalassa.

Tässä pykälässä mainittu lausunto on viipymättä annettava.

34 §. Jos 33 §:ssä mainittu henkilö, joka mielentilan tutkimusta varten on otettu mielisairaalaan, tutkimusajan päätyttyä lääkintöhallituksen mielestä ei ole mielisairaalahoidon tarpeessa, on hänet viipymättä poistettava sairaalasta ja, jos hän on vangittuna, palautettava vankilaan. Erityisten syitten vaatiessa voidaan tutkittava lääkintöhallituksen suostumuksella poistaa sairaalasta vankilaan jo ennen, kuin häntä koskeva lausunto on lääkintöhallituksessa käsitelty, jos sairaalan vastuunalainen lääkäri toimittamassaan tutkimuksessa katsoo, ettei tutkittava, joka on vangittuna, ole mielisairaalahoidon tarpeessa.

Jos tutkittavaksi otettu henkilö sitä vastoin tarvitsee jatkuvaa mielisairaalahoittoa, jääköön hän samaan sairaalaan tai siirrettäköön hänet johonkin muuhun mielisairaalaan hoitoa saamaan, kunnes lainvoimainen päätös on annettu. Jos tästä päätöksestä ilmenee, että sanotulla tavalla hoitoon jäänyt tutkittava on sairaalloisen mielentilansa vuoksi vapautettu syytteestä taikka, että häntä ei sen vuoksi ole määrätty työlaitokseen tai pakkotyöhön, on hänelle annettava mielisairaalahoittoa, kunnes lääkintöhallitus päättää, että hänet voidaan poistaa sairaalasta. Kun syytetty on tuomittu rangaistukseen tai työlaitokseen tahi pakkotyöhön taikka syyte tai vaatimus on muusta syystä kuin hänen mielentilansa vuoksi hylätty, on hänet lääninhallituksen toimesta poistettava sairaalasta, jollei vastuunalainen lääkäri katso hänen edelleenkin olevan mielisairaalahoidon tarpeessa ja alista asiaa lääkintöhallituksen ratkaistavaksi.

Jäljennös oikeuden tai lääninhallituksen päätöksestä, jolla henkilö, jonka mielentilan tutkimusta on pyydetty, mielentilansa vuoksi on vapautettu syytteestä tai jätetty määräämättä työlaitokseen tai pakkotyöhön, on lähetettävä kiireellisesti lääkintöhallitukselle tiedoksi. Samoin on meneteltävä, milloin henkilö, jonka lääkintöhallitus on katsonut olevan mielisairaalahoidon tarpeessa, on tuomittu rangaistukseen tai määrätty työlaitokseen tai pakkotyöhön.

35 §. Jos tuomioistuin ilman 34 §:ssä tarkoitettua menettelyä syytetyn mielentilan tutkimiseksi on jättänyt tämän ymmärrystä vailla olevana henkilönä rangaistukseen tuomitsematta, on hänelle, mikäli lääkintöhallitus tuomioistuimen esityksestä niin määrää, annettava mielisairaalahoittoa siinä järjestyksessä, kuin edellä mainitussa pykälässä on säädetty.

Tarpeen vaatiessa tuomioistuin voi määrätä 1 momentissa mainitun henkilön säilytettäväksi vankilassa, siksi kunnes lääkintöhallituksen päätös on annettu.

Lääkintöhallituksen asiassa antaman päätöksen täytäntönpaano on lääninhallituksen asiana.

36 §. Kustannukset 33 ja 34 §:ssä mainitusta mielentilan tutkimuksesta sekä sen jälkeen viimeksi mainitun pykälän mukaisesti annettavasta samoin kuin 35 §:ssä tarkoitetusta mielisairaalahoidosta suorittaa valtio.

D. Yhteisiä määräyksiä.

37 §. Mielisairaita on hyvin kohdeltava ja huolellisesti hoidettava.

Mielisairaanhoidolaitokseen otettuun älköön sovellettako muuta pakkoa, kuin mitä sairaalle annettava hoito tahi hänen ympäristönsä turvallisuus välttämättä vaatii.

38 §. Mielisairaanhoidolaitoksen vastuunalaisella lääkäriellä on oikeus tarkastaa tai tarkastuttaa laitokseen otetun henkilön lähettämät ja tälle saapuneet kirjeet ja muut lähetykset sekä, jos katsotaan hoidon, tutkimuksen, järjestyksen tai turvallisuuden sitä välttämättä vaativan, pidättää ne. Samoin on vastuunalaisella lääkäriellä oikeus olla toimittamatta asiakirjaa tai lähetystä rikoksesta syytetylle tai hänen lähettämänään edelleen, milloin asiakirja tai lähetys, jota ei ole osoitettu julkiselle viranomaiselle, sisältää sellaista, mikä voi estää rikoksen selvilleesaamista tai rikostutkinnan kulkua.

Laitoksessa olevan kirjoitukset lääkintöhallitukselle, oikeuskanslerinvirastolle ja eduskunnan oikeusasiamiehelle sekä näiden viranomaisten kirjeet hänelle on kuitenkin aina toimitettava perille, niin myös laitoksessa olevan kirjeet holhoojalleen ja tämän kirjeet hänelle, jollei kysymyksessä ole rikoksesta syytetty, jolloin on meneteltävä, niinkuin 1 momentissa on säädetty.

3 L u k u.

Hoitomaksut ja valtionapu.

39 §. Kunnallisten, valtionapua saavien mielisairaanhoidolaitosten päivämaksut vahvistaa sisäasiainministeriö lääkintöhallituksen esityksestä.

Keskusmielisairaalain päivämaksujen tulee olla yhtenäiset koko maassa. Toisesta huoltopiiristä olevan potilaan päivämaksu voidaan, jollei häntä ole 9 §:n 3 momentin nojalla sairaalaan toimitettu, määrätä enintään 50 sadalta suuremmaksi.

40 §. Huoltotoimiston toimesta annettu hoito ja huolto sekä todistukset ovat maksuttomat.

41 §. Kunnalliset mielisairaanhoidolaitokset jaetaan valtionavun saamista varten kahteen ryhmään: A- ja B-luokkaan. A-luokkaan luetaan keskusmielisairaalat ja niihin 11 §:n 1 momentin mukaisesti verrattaviksi määrättyt mielisairaalat. Muut kunnalliset mielisairaalat, kunnalliskotien mielisairasosastot ja kunnalliset mielisairaanhoidokodit muodostavat B-luokan.

42 §. A-luokan mielisairaanhoidolaitoksille annetaan valtionapua perustamiskustannuksiin, vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin sekä perhehoitokustannuksiin.

Huoltotoimistolle annetaan valtionapua perustamiskustannuksiin sekä vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin.

B-luokan mielisairaanhoidolaitoksille annetaan valtionapua niiden mielisairaiden vuotuisiin hoitokustannuksiin, joita 11 §:n 2 ja 3 momentin mukaisesti näissä laitoksissa on hoidettava.

43 §. A-luokan mielisairaanhoidolaitoksen ja huoltotoimiston perustamiskustannuksiin annetaan valtionapua puolet kustannusten määrästä. Valtionapu maksetaan, sitten kun sisäasiainministeriö, lääkintöhallituksen esityksestä, on hyväksynyt perustamistyöt otettaviksi valtionapua koskevaan yleiseen suunnitelmaan, ja yleensä siinä järjestyksessä, kuin rakennustyöt suoritetaan.

Perustamiskustannuksina pidetään myös laajentamisesta tai peruskorjauksista aiheutuneita kustannuksia.

44 §. Valtionapua annetaan A-luokan mielisairaanhoidolaitoksille vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin hoitopäivää kohti määrä, joka vastaa puolta kaikkien keskusmielisairaalan hyväksyttävien todellisten kunnossapito- ja käyttökustannusten keskimäärästä, sekä vuotuisiin perhehoitokustannuksiin puolet hyväksyttävien todellisten kustannusten määrästä.

45 §. Huoltotoimiston kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annetaan valtionapua puolet hyväksyttävien todellisten kustannusten määrästä.

46 §. Valtionapua annetaan B-luokan mielisairaanhoidolaitoksille kunkin 11 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetun, laitokseen sijoitetun mielisairaanhoidovuorokaudelta puolet kaikkien tähän luokkaan kuuluvien mielisairaanhoidolaitosten hyväksyttävien todellisten kunnossapito- ja käyttökustannusten keskimäärästä.

47 §. Valtioneuvosto voi myöntää valtion varoista avustusta kaukaisella, harvaan asutulla ja vähävaraisella syrjäseudulla sijaitseville kunnille, joiden taloudellinen kantokyky on heikko, 43-46 §:n mukaan kuntien suoritettaviksi jääviin kustannuksiin.

48 §. Tässä laissa tarkoitettua valtionapua ja sen saamisen ehtoja koskevat tarkemmat määräykset annetaan asetuksella.

4 L u k u.

Erindisiä säännöksiä.

49 §. Kunta, jota valtioneuvosto ei ole oikeuttanut pitämään muun huoltopiirin keskusmielisairaalassa olevia hoitopaikkojaan, en selvollinen 50 §:ssä säädettyä korvausta vastaan luovuttamaan ne sanottuun piiriin kuuluvalle kunnalle, jolla ei ole 8 §:n mukaisista määrää hoitopaikkoja keskusmielisairaalassa. Jos useat kunnat tahtovat käyttää lunastusoikeutta, määrää valtioneuvosto, ottaen huomioon kuntien hoitopaikkojen tarpeen ja taloudellisen aseman, mille kunnalle lunastusoikeus on annettava.

50 §. Kunnan suoritettava korvaus 49 §:n mukaan lunastettavaa hoitopaikasta määrätään siten, että hoitopaikan kunnan osalle tulevista, lunastuksen ajankohtana arvioitavista perustamiskustannuksista vähennetään kohtuullinen arvonalennus. Jollei korvauksesta sovita, on sen vahvistaminen jätettävä väli-
miesten ratkaistavaksi.

51 §. Kunnalla on kahdentoista vuoden kuluessa siitä, kun 59 §:n 1 momentissa tarkoitettu lääkintöhallituksen huoltopiiriä koskeva määräys on annettu, oleva 8 §:ssä säädetty määrä huoltopiirin keskusmielissairaalan hoitopaikkoja, ja on sen viipymättä ryhdyttävä toimenpiteisiin näiden hankkimiseksi.

52 §. Sisäasiainministeriö voi lääkintöhallituksen esityksestä määrätä keskusmielissairaalaan ja huoltotoimistoon tai, milloin nämä kuuluvat kuntainliitolle, liiton hallitukseen edustajansa seuraamaan sairaalan ja huoltotoimiston hallintoa koskevien asioiden hoitamista.

53 §. Jos keskusmielissairaala tai huoltotoimisto, joka on saanut valtionapua perustamiskustannuksiin, ei täytä niitä ehtoja, jotka valtionavun saamiseksi vaaditaan, valtioneuvostolla on lääkintöhallitusta kuultuaan oikeus määrätä, mikäli siihen siihen ilmaantuu, sairaala tai huoltotoimisto toistaiseksi lisätyn valvonnan alaiseksi siten, että valtioneuvosto asettaa erityisen valvojan valvomaan näiden hallintoa ehtojen asianmukaisessa täyttämiseksi. Laiminlyönnin edelleenkin jatkuessa valtioneuvosto voi päättää joko valtionavun lakkauttamisesta tai vähentämisestä taikka tehtävänsä laiminlyöneiden toimihenkilöiden erottamisesta tahi ryhtymisestä muihin korjauksen aikaansaamiseksi tarpeellisiin toimiin.

54 §. Jos kunnallisen tai yksityisen mielisairaanhoidolaitoksen pidossa ilmenee epäkohtia tahi jos sen toimintaa koskevia säännöksiä ja määräyksiä ei noudateta, voi lääkintöhallitus, jollei laissa ole muuta säädetty, määrätä sen suljettavaksi.

55 §. Työ, jonka sairas henkilö tekee mielisairaalaan ollessaan, jäh sairaalan hyväksi. Kuitenkin on vastuunalaisella lääkärillä oikeus, milloin se hoidollisesti katsotaan edulliseksi, sallia sairaan tehdä työtä myös omaksi tahi perheensä hyväksi. Sairaalan hyväksi tehdystä työstä voidaan sairaan parantumista edistävänä keinona suorittaa kehoitusrahoja.

Edellä 1 momentissa mainitun ansionsa saa sairas vastuunalaisen lääkärin suostumuksella käyttää tarpeisiinsa tahi säilytetään se sairaalan toimesta. Sairaan lähtöissä sairaalasta maksetaan käyttämättä oleva määrä hänelle itselleen tahi hänen holhoajalleen, mutta jollei sitä vuoden kuluessa peritä, jäh se sairaalan hyväksi.

56 §. Jos henkilö, joka tämän lain mukaan on otettava mielisairaalaan tai kunnalliskodin mielisairasosastoon, vastustaa laitokseen sijoittamista, on poliisiviranomainen tai sotilas-

henkilöön nähden myös sotilasviranomaisen tarvittaessa velvollinen antamaan tarpeellista virka-apua.

Jos mielisairaalaan tai kunnalliskodin mielisairasosastoon otettu henkilö luvatta poistuu sieltä, on poliisiviranomainen velvollinen antamaan virka-apua hänen palauttamisekseen laitokseen.

57 §. Lääkintöhallitukseen voidaan tämän lain täytäntöönpanoa varten perustaa peruspalkkainen mielisairaanhoidon tarkastajan virka.

58 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

59 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1953, kuitenkin niin, että lääkintöhallituksen asiana on määrätä, milloin ja missä järjestyksessä kukin huoltopiiri alkaa toimintansa, ja sillä kumotaan 18 päivänä kesäkuuta 1937 annettu mielisairaslaki (286/37) sekä mielisairaiden hoidosta 28 päivänä toukokuuta 1889 annetun asetuksen ja kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkuloosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtionavusta 31 päivänä toukokuuta 1929 annetun lain (269/29) vielä voimassa olevat säännökset, niin myös muut tämän lain kanssa ristiriidassa olevat säännökset.

Jos sairaalan perustamistyö, jota varten valtionapua on aikaisemman lain mukaan myönnetty tai joka on hyväksytty sitä varten vahvistettuun yleiseen suunnitelmaan, on aloitettu ennen tämän lain voimaantuloa, suoritetaan valtionapua aikaisemman lain mukaan.

60 §. Jos laissa tai asetuksessa viitataan lainkohtaan, jonka tilalle on tullut tämän lain säännös, on viimeksi mainittua säännöstä noudatettava.

35 Laki tuberkuloosilain muuttamisesta.

Annettu toukokuun 2 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 188/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:139)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 3 päivänä syyskuuta 1948 annetun tuberkuloosilain (649/48) 4 § näin kuuluvaksi:

4 §. Tuberkuloosin vastustamistyön järjestäminen tuberkuloosipiirissä on kuntien asia.

Milloin tuberkuloosipiiriin kuuluu useampia kuntia, huolehtii tuberkuloosin vastustamistyöstä näiden muodostama kuntainliitto.

Kunnan tai kuntainliiton on ylläpidettävä tuberkuloositoumistoa ja kekusparantolaa, jotka kunta tai kuntainliitto omistaa tai joita se pysyvästi oikeuden nojalla hallitsee. Niiden osastoja voi olla toisella paikkakunnalla. Keskusparantolaan

voi liittyä erillisinä parantolaosastoina työhoito-osasto ja tuberkuloosi-invaliidien ammattioppilaitos.

Sen estämättä, mitä edellä 2 ja 3 momentissa on säädetty, voi osakeyhtiö, jonka pääasiallisina osakkeenomistajina ovat kunnat, ylläpitää tässä laissa tarkoitettua tuberkuloositoimistoa ja keskusparantolaa. Tällaisesta osakeyhtiöstä on soveltuvin osin voimassa, mitä tässä laissa on säädetty kuntainliitosta.

Yliopistollisen tuberkuloosiopetuksen järjestämisestä tuberkuloosipiirissä voidaan säätää asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1952.

36 Tonttien myynnissä noudatettavat periaatteet.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat toukokuun 7 p:nä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1939:8 ja 1944:134)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että valtuuston helmikuun 22 päivänä 1939 vahvistamien ja marraskuun 1 päivänä 1944 muuttamien, kaupungin omistamien, vahvistettuun asemakaavaan merkittyjen rakennettaviksi tarkoitettujen tonttien myynnissä noudatettavien periaatteiden I A sekä III A 1) kohdat muutetaan näin kuuluviksi:

I. Myyntitapa.

A. Tontinmyyntiluettelo.

Sitä mukaa kuin uusia asuntoalueita tai luovutettavaksi sopivia osia niistä valmistuu, on kiinteistölautakunnan laadittava ja kaupunginhallituksen vahvistettavaksi lähetettävä luettelo niistä tonteista, jotka alueelta tai sen osasta aiotaan myydä. Luettelossa on mainittava myytävän tontin numero, korttelin numero, osoite, pinta-ala, arviohinta ja muut tarpeelliset tiedot.

Kaupunginhallituksen vahvistamat arviohinnat ovat voimassa viisi vuotta, kuitenkin niin, että mikäli tontinmyyntiluettelon vahvistamisen jälkeen virallinen elinkustannusindeksi muuttuu, on kiinteistölautakunnan ennen asianomaisen tontin myyntiä tarkistettava tontin hinta elinkustannusindeksin muutosta vastaavaksi.

Vahvistettu luettelo on pidettävä yleisön saatavana.

III. Myyntihinnan maksutapa.

A. Käteismaksu.

Tontin hinnasta on maksettava käsirahana:

1) jos tontti on myyty huutokaupalla, huutokauppatilaisuudessa 150 000 markkaa.

37 Alennuksen myöntäminen 4-12 vuotiaille lapsille liikennelaitoksen linjoilla.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 23 p:ltä 1952.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että 4-12 vuotiaat lapset saavat matkustaa liikennelaitoksen raitiotievaunu- ja linja-autolinjoilla toukokuun 1 päivästä 1952 alkaen 10 mk:n hintaisella lipulla arkisin klo 18:n jälkeen sekä sunnuntai- ja pyhäpäivinä.

38 Lastenkotien vuosimenoihin vuonna 1952 annettavan valtionavun määrä.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 24 p:ltä 1952.

(Suomen as.-kok. 180/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:89)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä lastenkotien valtionavusta annetun lain (852/49) 3 §:n nojalla vahvistanut lastenkodin vuosimenoihin annettavan valtionavun määrän vuonna 1952 lastenkodissa hoidettavana ollutta lasta ja hyväksyttyä hoitovuorokautta kohden:

- 1) pysyväisluontoista huoltoa antavalle eli tavalliselle lastenkodille 48 markaksi,
- 2) muulle lastenkodille 60 markaksi, sekä
- 3) äiti- ja lapsikodille siellä hoidettavana olevan äidin osalta 60 markaksi.

Lisäksi sosiaaliministeriö voi korottaa edellä 1,2 ja 3 kohdassa mainitun valtionavun rajaseudulla sijaitsevan sekä poikkeuksellisesti muuallakin taloudellisissa vaikeuksissa toimivan lastenkodin osalta enintään 25 sadalta, kuitenkin edellyttäen, että näin korotettu valtionapu ei ylitä lastenkotien valtionavusta annetun lain 3 §:ssä mainittua enimmäismäärää.

39 Huoneenvuokrasäännöstely.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 3 p:ltä 1952.

(Suomen as.-kok. 161/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:36)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla, sellaisena kuin se on voimassa 22 päivänä joulukuuta 1951 annetulla lailla (652/51) tehdyn muutoksen

jälkeen, sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt muuttaa huoneenvuokrasäännöstelystä 8 päivänä helmikuuta 1951 antamansa päätöksen (81/51) 97 §:n seuraavasti:

97 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

Poiketen siitä, mitä huoneenvuokrasäännöstelystä muutoin on voimassa, valtioneuvosto voi antaa eri määräyksiä sellaisen rakennuksen osalta, jonka ulkomaan valtio omistaa ja johon sen lähetystö sijoitetaan.

Tämä päätös tulee voimaan 9 päivänä huhtikuuta 1952.

40 Kalastuksen harjoittamista Helsingin kaupunkiin kuuluvissa kalavesissä koskevien sääntöjen 1 §:n muutos.

Satamalautakunnan vahvistama maaliskuun 10 p:nä 1952.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 547 sekä kunn. as.-kok. 1947:157)

Satamalautakunta vahvisti mainittuna päivänä kalastuksen harjoittamista Helsingin kaupunkiin kuuluvissa kalavesissä koskevien, helmikuun 1 päivänä 1890 vahvistettujen sääntöjen 1 §:n, sellaisena kuin se on satamalautakunnan maaliskuun 17 päivänä 1947 tekemän päätöksen mukaan, muutettuna näin kuuluvaksi:

1 §. Jokaisella kaupungin asukkaalla kuin myöskin niillä, jotka asuvat kaupunkiin yhdistetyllä maalla, mutta ei muilla, on lupa kaupungin kalavesissä, niitä alueita lukuunottamatta, joihin kalastusoikeus 2 §:n mukaan on erikseen myönnetty, harjoittaa kalanpyyntiä suorittamalla kaupungin kassaan vuotuiset maksut kalastuksessa käytetyistä kalanpyydykseistä, nimittäin nuotasta 2 000 markkaa, isosta rysästä 2 000 markkaa, kustakin silakkaverkosta, verkosta ja tavallisesta rysästä 200 markkaa, katiskasta 300 markkaa sekä kaikenlaatuista koukuista 200 markkaa sadalta. Oikeudesta kalastaa vetouistimella on maksu 200 markkaa ja oikeudesta kalastaa heittouistimella on maksu 400 markkaa vuodessa. Onkimisesta ei mitään maksua suoriteta.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1952

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 5

S i s ä l l y s: 41. Helsingin kaupungin poliisijärjestyksen muutokset, s. 65. - 42. Helsingin kaupungin rakennusjärjestyksen muutos, s. 67. - 43. Piirinuohoojien virkapuvut, s. 68. - 44. Helsingin kaupungin kuorma-ajuritaksa, s. 68. - 45. Helsingin kaupungin kodinhoitotoiminnan ohjessääntö, s. 69. - 46. Helsingin kaupungin maistraatin työjärjestys, s. 72. - 47. Laki kansanedustajain vaalista, s. 76. - 48. Kulkutautisairaalan nimen muuttaminen, s. 78. - 49. Helsingin kaupungin sairaalalautakunnan alaisia poliklinikkoja varten vahvistetun taksaan muutos ja täydentäminen, s. 78. - 50. Rakennustoiminnan säännöstelystä annetun päätöksen täytäntöönpano ja soveltaminen, s. 80.

---

41. Helsingin kaupungin poliisijärjestyksen muutokset.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistamat huhtikuun 2 p:nä 1952.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymät tammikuun 23 p:nä ja maaliskuun 5 p:nä 1952)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945:91)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston tammikuun 23 päivänä 1952 tekemän päätöksen, jonka mukaan heinäkuun 7 päivänä 1945 vahvistetun Helsingin kaupungin poliisijärjestyksen 23 § muutettiin seuraavasti:

23 §. Torikaupan lisäksi saadaan yleisillä paikoilla harjoittaa ravintoaineiden, virvokkeiden, virvoitusjuomien, tupakan, sanomalehtien, aikakauskirjojen, kukkien, huvirihkaman ja muun sellaisen myyntiä kioskeista, vaunuista, myyntipöydiltä tai muista niihin verrattavista kiinteistä tai liikkuvista myyntipaikoista, mutta ainoastaan asianomaisen kaupungin viranomaisen luvalla ja sen osoittamilla paikoilla tai alueilla. Luvan antamisesta on hankittava poliisin lausunto ja, milloin myynti käsittää nautittaviksi tarkoitettuja tavaroita, terveydenhoitolautakunnan suostumus.

Mitä edellä on sanottu, koskee soveltuvin osin myös filmausta, valokuvausta ja kengänkiilloitusta, ilmapallojen, joulukuusien ja turistiesineiden myyntiä, kaukoputkien ja automaattisten henkilövaakojen sijoittamista ja muuta samantapaista ansiotoimintaa.

Ulkosalla olevan myyntiautomaatin asettamiseen ja pitämiseen on hankittava asianomaisen kaupungin viranomaisen ja maistraatin lupa.

Myyntikojujen ja -telineiden, kuten kärryjen, vaunujen ja pöytien, tulee olla siistejä ja siromuotoisia, asianmukaisesti

ti hyväksytyt piirustusten mukaan valmistettuja sekä terveydellisessä suhteessa terveydenhoitolautakunnan hyväksymiä.

Ulkosalla tapahtuva arpojen myynti on kielletty, ellei asianomainen kaupungin viranomainen, hankittuaan poliisin lausunnon, ole antanut siihen lupaa.

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston maaliskuun 5 päivänä 1952 tekemän päätöksen, jonka mukaan Helsingin kaupungin poliisijärjestyksen 40, 41 ja 42 §:t muutettiin näin kuuluviksi:

40 §. Maan paljaana ollessa on katu sekä jalkakäytävän että ajotien osalta ennen kello kahdeksaa (8) puhtaaksi laikaistava ja tarpeen mukaan päivän kuluessakin lika siltä poistettava. Ennen lakaisemista on jalkakäytävät ja ajotie sellaisena vuodenaikana, jolloin vesi ei jäädy, kuivalla säällä kostutettava pölyämisen estämiseksi, ellei kadun pintaa ole tehokkaasti käsitelty pölyä sitovilla aineilla tai puhdistuksessa käytettä koneita, jotka eivät nostata pölyä.

Jalkakäytäviltä ja ajotieltä on ruoho poistettava.

41 §. Talvisin on ennen kello kahdeksaa (8) jalkakäytäviltä, suojateiltä ja korokkeilta poistettava liikennettä haittaava uusi lumi sekä käytävät ja korokkeet tasoitettava, jolloin on pidettävä huolta siitä, että jalkakäytävien ja korokkeiden reunat ovat selvästi nähtävissä ja että katuojat ovat vapaat lumesta. Käytävät, suojatiet ja korokkeet on myöskin niin hyvin aamuisin kuin muulloinkin, milloin se liukkauden välttämiseksi on tarpeen, hiekoitettava kivettömällä ja puhtaalla hiekalla.

Lumen sulamisen edistämiseksi käytettäköön ainoastaan sellaisia aineita, jotka eivät ole syövyttäviä eivätkä tahraavia.

Lumisateen aikana on jalkakäytävillä ja suojateillä pidettävä avoimena riittävän leveä polku. Lumisateen tauottua on jalkakäytävä koko leveydeltään avattava ja tasoitettava.

Tavallista leveämmällä jalkakäytävällä ja muualla, missä liikenne sen sallii, voi poliisi antaa luvan lumen luomiseen käytävän ulkoreunalle, johon kuitenkin on jätettävä ajotielle johtavia aukkoja tarpeen mukaan.

42 §. Ajotie on talvella tasoitettava ja pidettävä ajokelpoisessa kunnossa sen mukaisesti, mitä liikennenäkökohtia silmällä pitäen suoritettavan katujen luokituksen yhteydessä on määrätty. Liikennettä haittaava lumi ja jää on poistettava. Liukkaan kelin aikana on ajotie kaupungin toimesta tarpeen mukaan hiekoitettava.

Lumen ja jään kaatopaikoista on ennen kunkin vuoden marraskuun loppua kaupunginhallituksen toimesta yleisölle kuulutuksella ilmoitettava, ja on ne muutetut määräykset näistä päi-

koista, joita talvikauden varrella voidaan pitää tarpeellisina, hyvissä ajoin samalla tavoin saatettava julkisuuteen.

Lumen ja jään kaataminen muualle kuin kuulutuksessa mainituille paikoille on kielletty.

42. Helsingin kaupungin rakennusjärjestyksen muutos.

Sisäasiainministeriön vahvistama huhtikuun 2 p:nä 1952.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 5 p:nä 1952)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1945:247)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston maaliskuun 5 päivänä 1952 tekemän päätöksen, jonka mukaan joulukuun 27 päivänä 1945 vahvistetun Helsingin kaupungin rakennusjärjestyksen 82 § muutettiin seuraavasti:

82 §. 1. Vuosittain toukokuun 15 päivään mennessä tulee maistraatin määräyksestä yhden sen jäsenistä sekä rakennustarkastajan ja kaupungin rakennustoimiston edustajan tarkoitukseen soveliaalla tavalla kuulutettuna aikana toimittaa katujen ja yleisten paikkojen katselmus sekä samalla tarkastaa rakennusten ulkosivut, portit ja aidat samoin kuin tontilla olevat istutukset saadakseen selville, ovatko ne asianmukaisessa kunnossa. Katselmuksesta on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkittään havaitut puutteellisuudet sekä katselmusmiesten ehdottamat toimenpiteet puutteellisuuksien poistamiseksi. Pöytäkirja on katselmusmiesten allekirjoittamana jätettävä maistraattiin ennen seuraavan kesäkuun 1 päivää.

2. Maistraatin tulee ennen kesäkuun 20 päivää ilmoittaa niille, joille kunnossapitovelvollisuus kuuluu tai heidän asiamiehilleen katselmuksessa tehdyistä muistutuksista ja asettaa heille määräaika puutteellisuuksien korjaamiseksi. Tämän ajan päätyttyä tulee rakennustarkastustoimiston ja kaupungin rakennustoimiston edustajien viivytyksettä huolehtia jälkikatselmuksesta ja määrätyn ajan kuluessa ilmoittaa tuloksista maistraatille. Sitten kun tämä ilmoitus on jätetty, maistraatti kutsuttakoon heti kuultaviksi ne asianomaiset tai heidän asiamiehensä, jotka eivät ole korjanneet ilmoitettuja puutteellisuuksia, sekä velvoittakoon heidät rakennussäännön 114 §:n säätämällä uhalla määräjässä korjaukset suorittamaan.

3. Maistraatin tulee toimituttaa jatkuvaa tarkastusta siinä tarkoituksessa kuin tämän pykälän 1 momentissa säädetään.

4. Poliisi voi maistraatin sijasta kehoittaa kunnossapitovelvollisia viipymättä korjaamaan havaitsemansa ajoratoihin ja jalkakäytäviin syntyneet liikenteelle vaaralliset viat. Antamistaan kehoituksista on poliisin viipymättä ilmoitettava maistraatille. Korjauskehoituksen saanut voi 7 päivän kuluessa kehoituksen saatuaan ilmoittaa asian maistraatin käsiteltäväksi.

43. Piirinuohoojien virkapuvut.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 2 p:ltä 1952. (Lyhennysote)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1937:48)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että piirinuohoojat velvoitetaan päivystys- ja tarkastuspalveluksessa esiintymään palokunnan virkapuvussa, joka luovutetaan korvausetta kullekin piirinuohoojalle henkilökohtaisesti, ainoastaan virkatehtävissä käytettäväksi.

-----

44. Helsingin kaupungin kuorma-ajuritaksa.

Maistraatin vahvistama kesäkuun 5 p:nä 1952.

Maistraatti on tänä päivänä, kumoten tammikuun 31 päivänä 1946 vahvistamansa Helsingin kaupungin kuorma-ajuritaksan, sosiaaliministeriön hintaosaston suostumuksella vahvistanut seuraavat maksut tavaran kuljetuksista hevosajoneuvoilla Helsingin kaupungissa:

Matkan mukaan laskettaessa on maksu yhden kilometrin tai sitä lyhyemmältä matkalta 120 mk. Jokaista seuraavaa alkavaa puolta kuljetusmatkan kilometriä kohden saadaan tähän määrään lisätä 40 mk.

Matka katsotaan alkavaksi lähimmältä kuorma-ajuriasemalta.

Ajan mukaan laskettaessa on maksu tilapäisajossa 300 mk tunnilta ja jatkuvassa, 6 tuntia tai kauemmin kestävässä ajossa 260 mk. Aika lasketaan siitä hetkestä, jolloin ajuri tilauksen saatuaan lähtee liikkeelle, purkauksen päättymiseen saakka, kultakin alkaneelta neljännestunnilta. Vähin maksu on kuitenkin 120 mk.

Kuormauksesta ja purkauksesta ei saada periä eri maksua, paitsi milloin maksut lasketaan matkan mukaan, jolloin saadaan siltä osalta yhteenlaskettua kuormaus- ja purkausalkaa, joka ylittää puolen tunnin, periä enintään 50 % ajan mukaan lasketavasta maksusta.

Jos tilaajalla on kuormaus myös paluumatkaa varten, saadaan siitä periä 50 % taksan mukaisesta maksusta.

Ajalta, jona ajoneuvoa kuljetuksen antajasta riippumattomasta syystä ei käytetä hänen lukuunsa, ei maksua saada periä.

Maksu halonajosta on yhden kilometrin tai sitä lyhyemmältä matkalta 100 mk m³:ltä. Jokaista seuraavaa alkavaa puolta kuljetusmatkan kilometriä kohden saadaan tähän lisätä 17 mk m³:ltä.

Tätä taksaa noudatetaan kaupungin töissä kesäkuun 5 päivästä 1952 alkaen. *Palkkalautakunta 2.7.1952.*

45. Helsingin kaupungin kodinhoitotoiminnan ohjesääntö.

Sosiaaliministeriön vahvistama huhtikuun 30 p:nä 1952.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 7 p:nä 1951)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:80 ja 81)

1 §. Kodinhoitotoiminnasta Helsingin kaupungissa on voimassa, mitä kunnallisista kodinhoitajista annetussa laissa ja asetuksessa säädetään sekä tässä ohjesäännössä määrätään.

2 §. Kodinhoitotoiminnan johto ja valvonta kuuluu huoltolautakunnan hallinto-osastolle.

3 §. Kodinhoitotoimintaa hoitaa huoltoviraston yleisen toimiston alainen kodinhoitokanslia.

Kodinhoitokanslian toimintaa johtaa kanslianhoitaja.

Kodinhoitokanslian muina viranhaltijoina on terveysisaria, kodinhoitajia, kodinsiivoojia ja toimistoapulaisia.

4 §. Kodinhoitoapua annetaan ensi sijassa varattomille ja vähävaraisille lapsirikkailla perheille sekä varattomille avun tarpeessa oleville vanhuksille. Kodinhoitoapua voidaan kuitenkin antaa äidin tarpeellisen loman ajaksi, ja muuhunkin kotiin, joka on vailia perheenemännän työvoimaa, jos muuta apua ei kohtuullisin kustannuksin ole saatavissa, sekä muulloinkin, milloin kodinhoitajien työohjelma sen sallii. Kodinhoitoapua annettaessa on otettava huomioon avuntarpeen kiireellisyys.

5 §. Kodinhoitoapua annetaan, käytettävissä olevan kodinhoitajatyövoiman sallimissa rajoissa, milloin kodinhoitoapuanomuksen tai ilmoituksen johdosta tai muutoin todetaan tarpeelliseksi.

6 §. Kodinhoitoavun antamisesta päättää kodinhoitokanslian kanslianhoitaja.

Mikäli kanslianhoitajan päätös on kielteinen, ja kielteinen päätös johtuu muista syistä kuin käytettävissä olevan kodinhoitajatyövoiman riittämättömyydestä, on asia heti siirrettävä huoltoviraston apulaisjohtajan, sekä jos hänenkin päätöksensä on kielteinen ja asianomainen on siihen tyytymätön, hallinto-osaston ratkaistavaksi.

Hallinto-osaston puheenjohtajalla ja jäsenillä sekä huoltotoimen toimitusjohtajalla on oikeus alistaa kodinhoitokanslian kanslianhoitajan ja huoltoviraston apulaisjohtajan päätös hallinto-osaston tutkittavaksi.

7 §. Kodinhoitoapua älköön yhdenjaksoisesti annettakosamalle perheelle muutoin kuin poikkeustapauksessa pitemmäksi kuin kahden viikon ajaksi.

8 §. Kodinhoitoapu on varattomalle ja vähävaraiselle perheelle maksuton. Vähävaraiseksi katsotaan tällöin 30 p:nä huhtikuuta 1943 annetussa perhelisäläisessä tarkoitettu perhelisään oikeutettu tai taloudellisesti vastaavassa asemassa oleva perhe.

Jos kodinhoitoapua saavan perheen taloudellinen asema on edellisessä kappaleessa tarkoitettua tasoa parempi, peritään

kodinhoitoavusta huoltolautakunnan päättämän, sosiaaliministeriön vahvistamiin perusteisiin nojautuvan taksan mukainen korvaus.

9 §. Korvaukset kodinhoitoavusta perii kodinhoitokanslia. Jos korvausta perittäessä osoittautuu, ettei kodinhoitoavun saaja kykene suorittamaan hänelle määrättyä taksan mukaista korvausta, on hallinto-osastolla oikeus alentaa korvauksen määrää tahi luopua sen perimisestä.

Jos korvausta kodinhoitoavusta ei ole saatu eikä hallinto-osasto ole luopunut korvausta vaatimasta, on korvauksen periminen oikeudenkäyntiteitse jätettävä huoltoviraston asiamiestoimistolle.

10 §. Kodinhoitokanslian viranhaltijan ottamisesta ja erotamisesta sekä heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan Helsingin kaupungin viranhaltijoina yleensä on voimassa, mitä Helsingin kaupungin virkasäännössä, Helsingin kaupungin huolto-ohjesäännössä sekä Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisen viranhaltijain johtosäännössä on määrätty.

Jos henkilö, joka käyttää kodinhoitajan apua, ei varattomuuden takia voi antaa kodinhoitajalle ravintoa tai yösiijaa, kaupunki suorittaa hänen puolestaan niiden hankkimisesta aiheutuvat kohtuulliset kustannukset kaupunginvaltuuston erikseen vahvistamien perusteiden mukaan.

11 §. Kodinhoitokanslian kanslianhoitajan, terveysisaren, toimistoapulaisten ja kodinsiivoojan tehtävistä määrätään Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisen viranhaltijain johtosäännössä.

12 §. Kodinhoitajan tehtävänä kodissa on, perheenjäseniä mahdollisuuksien mukaan apunaan käyttäen:

- 1) valmistaa ruoat, pestä astiat samoin kuin siivota huoneet, parsia ja paikata jokapäiväisessä käytössä välttämättömät vaatteet;
- 2) huolehtia vuoteiden sijaamisesta, huoneiden lämmittämisestä sekä järjestyksen ja puhtauden ylläpitämisestä kodissa;
- 3) hoitaa lapset ja tarvittaessa valvoa heidän koulunkäyntiään;
- 4) suorittaa perheenemännän tehtävät kotieläinten hoitamisessa sekä tarvittaessa välttämättömät työt kotipuutarhassa;
- 5) pitää huolta, että sairas tai synnyttävä perheenjäsen saa tarpeenmukaista hoitoa ja että lääkärin, kätilön, terveysisaren tai sairaanhoitajan antamia hoito-ohjeita noudatetaan;
- 6) ryhtyä toimenpiteisiin syöpäläisten hävittämiseksi ja tehdä tarvittaessa asiasta ilmoitus asianomaisille viranomaisille; sekä
- 7) suorittaa muutkin säännölliseen kodinhoitoon välttämättömästi kuuluvat tehtävät.

13 §. Kodinhoitaja ei ole kodissa velvollinen suorittamaan suursiivousta, suurpyykkiä eikä ullakon ja ympäristön puhdistustyötä.

14 §. Kodinhoitajan tulee mahdollisuuksien mukaan perehtyä kodin asumis- ja ravinto-oloihin ja totumuksiin sekä välttää asiatoita sekaantumista perheenjäsenten keskinäisiin suhteisiin, sen uskonnollisiin, poliittisiin ja muihin käsityksiin.

Hänen on myös omalla esimerkillään sekä sopivalla ja hienotunteisella ohjauksella pyrittävä kohottamaan kodin ruokavaliota ja ravintotaloutta sekä edistämään kodissa säästävyyttä, järjestystä, siisteyttä ja viihtyisyyttä.

Kodinhoitaja on velvollinen hänen apuaan käyttävissä kodeissa sopivalla tavalla ohjaamaan perheen jäseniä omatoimisuuteen epäkohtien ja vaikeuksien poistamiseksi sekä kodin hoitotason kohottamiseksi.

15 §. Kodinhoitajan on opastettava koteja lääkkeiden ja myrkyllisten aineiden, varsinkin lipeäkiven, samoin tulitikkujen ja muiden tulenarkojen aineiden säilyttämisessä ja huolellisessa käsittelyssä.

16 §. Kodinhoitajan tulee raittiilla ja hyvien tapojen mukaisella esiintymisellään sekä toiminnallaan ja käytöksellään pyrkiä saavuttamaan sen perheen luottamus, jossa hän toimii. Hänen on hienovaraisesti otettava selkoa kodin taloudellisista mahdollisuuksista ja järjestettävä taloudenhoito niiden mukaisesti.

Kodinhoitajan tulee työpaikassaan esiintyä siististi ja tarkoituksenmukaisesti pukeutuneena.

17 §. Niistä varoista ja tarvikkeista, jotka kodinhoitoavun saaja on jättänyt kodinhoitajalle käytettäväksi perheen taloudenpitoon, on kodinhoitajan tehtävä perheelle hyväksyttävä tilitys.

18 §. Kodinhoitaja on velvollinen kaupungin sosiaalihuoltoviranomaisille tekemään ilmoituksia kotien huollon tarpeesta.

19 §. Kodinhoitajan on tultava hoitamaansa kotiin päivittäin niin aikaisin, että hän voi pakottavassa tapauksessa huolehtia lasten lähettamisestä kouluun, sekä mikäli mahdollista poistuttava sieltä vasta sen jälkeen, kun päivän askareet on suoritettu tai joku perheenjäsenistä, naapuri tai muu sopiva henkilö on ottanut huolehtiakseen kodissa olevien pienten lasten tai sairaiden hoidosta.

20 §. Kodinhoitajan varsinainen työaika on enintään 120 tuntia kahden viikon pituisena ajanjaksona. Varsinaiseen työaikaan kuuluvaksi luetaan tällöin aika, jonka kodinhoitaja käyttää tämän ohjesäännön edellyttämiin tai kodinhoitokanslian kanslianhoitajan määräämiin tehtäviin, sekä se kohtuullinen aika, joka häneltä menee toimituspaikkaan kulkemiseen ja sieltä palaamiseen.

Kodinhoitaja on velvollinen kodissa esiintyvien olosuhteiden vaatiessa työskentelemään myös sunnuntai- ja juhlapäivinä.

21 §. Kodinhoitaja ei ole oikeutettu hänelle, tain mukaan tulevien etuisuuksien lisäksi vastaanottamaan hänen apuaan käyttävältä perheeltä palkkiota eikä muuta etua toimeensa kuuluvien tehtävien hoitamisesta.

22 §. Kodinhoitaja on velvollinen pitämään työstään päiväkirjaa ja esittämään sen kuukausittain ennen seuraavan kuukauden 5 päivää kanslianhoitajan tarkastettavaksi ja tarkastusmerkinnällä varustettavaksi sekä antamaan toiminnastaan kussakin kodissa selostuksen kodinhoitokanslialle kahden päivän kuluessa työn päättymisestä.

23 §. Kodinhoitaja on velvollinen kaksi kertaa vuodessa alistumaan kaupungin kustannuksella tapahtuvaan lääkärintarkastukseen kodinhoitokanslian määräämänä ajankohtana.

24 §. Kodinhoitajan toiminta kodeissa on pyrittävä järjestämään niin, ettei siitä aiheudu hänelle ilmeistä terveydellistä eikä siveellistä vaaraa.

25 §. Kodinhoitotoiminnan järjestelyssä huoltolautakunnan ja huoltolautakunnan hallinto-osaston on pyrittävä hyvään yhteistoimintaan terveydenhoitokunnan, lastensuojelulautakunnan ja muiden sellaisten kunnallisten elimien samoin kuin järjestöjen kanssa, joiden toiminnalla on yhteyttä kodinhoitotoimintaan.

46. Helsingin kaupungin maistraatin työjärjestys.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama huhtikuun 3 p:nä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1940:43)

1 §. Maistraatti kokoontuu istuntoon joka tiistai, torstai ja lauantai kello yksitoista ja on koolla vähintään kello kahteentoista.

Puheenjohtajan kutsusta voidaan edellä mainitut istunnot aloittaa aikaisemmin sekä tarpeen vaatiessa pitää ylimääräisiä istuntoja.

2 §. Maistraatti on päätösvaltainen kolmen jäsenen läsnäollessa paitsi asemakaava- ja rakennusasiain käsittelyssä, jolloin maistraatissa tulee olla saapuvilla asiantuntijana lisäjäsen, kuten laissa lähemmin on säädetty.

3 §. Kunnallispuormestarin tulee, paitsi mitä hänellä maistraatin jäsenenä ja puheenjohtajana on velvollisuutena:

valvoa maistraatin töiden hoitamista;
johtaa maistraatin kansliaa ja valvoa, että maistraatissa toimivat viranhaltijat täyttävät velvollisuutensa;
valmistella ja maistraatissa esitellä ne asiat, jotka siinä saapuvat ja ovat maistraatin ratkaistavat, paitsi niitä asioita, joiden esittely kuuluu oikeusneuvosmiehelle;
valvoa, että kaikkiin niihin virka-aputoimiin ryhdytään, joita maistraatilta pyydetään ja jotka ilman maistraatissa tapahtunutta esittelyä sen puolesta voidaan suorittaa, paitsi niitä toimenpiteitä, joiden suorittamisesta oikeusneuvosmiehen on huolehdittava;

antaa siviilivioliittokuulutukset ja toimittaa siviilivioliittovihkimiset; sekä
olla joka arkipäivä tavattavissa maistraatissa kello 12-13.

4 §. Oikeusneuvosmiehen tulee, paitsi mitä hänellä maistraatin jäsenenä ja varapuheenjohtajana on velvollisuutena:

valmistella ja esitellä ulosottoasiat, pitää pöytäkirjaa näissä asioissa sekä laatia ja allekirjoittaa niistä syntyneet toimituskirjat ja kirjeet;

valvoa kaupunginvoutien ja ulosottolaitoksen palveluskunnan työskentelyä;

valvoa että maistraatille kuuluva rangaistusten täytäntöön-

pano tulee toimitetuksi;

pitää maistraatin sakkoluetteloa ja luetteloa rangaistus-
määräyksistä;

olla joka arkipäivä tavattavissa maistraatissa kello 11-12
ja 13-14; sekä

hoitaa pormestarin tehtäviä hänen estyneenä ollessaan.

Jos pormestari ja oikeusneuvosmies edellä mainituissa asi-
oissa ovat eri mieltä, on asia esiteltävä maistraatin ratkais-
tavaksi.

Oikeusneuvosmies kustantaa niiden toimituskirjain puhtaak-
sikirjoittamisen, joista hän saa lunastuksen, jota vastoin
muiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittaminen suoritetaan
maistraatin toimesta.

5 §. Kunnallisneuvosmiesten tulee sen lisäksi mitä heillä
maistraatin jäseninä on velvollisuutena:

suorittaa kaikki ne katselmuksset ja arvioimiset valtion,
kaupungin, yleisen laitoksen tai yksityisen henkilön puolesta,
jotka maistraatin jäsenen on toimitettava tai jotka maistraati-
ti määrää toimitettaviksi;

yhdessä muiden katselmusmiesten kanssa suorittaa merilaissa
ja rakennussäännössä sekä kaupungin rakennusjärjestyksessä ja
poliisijärjestyksessä ynnä muissa kunnallisissa asetuksissa
tarkemmin määrätyt katselmuksset ja toimitukset.

Kunnallisneuvosmiehet kustantavat niiden toimituskirjain
puhtaaksikirjoittamisen, joista he saavat lunastuksen.

6 §. Maistraatissa on maistraatinsihteeri, maistraatinno-
taari, ensimmäinen ja toinen julkinen notaari, ulosottolaitok-
sen tarkkaaja, arkistonhoitaja, kirjaja, apulaiskirjaja ja se-
kä tarpeellinen määrä toimistoapulaisia ja kaupunginpalveli-
joita.

Rikostuomioiden toimeenpanijan ominaisuudessa avustaa maist-
raattia rikostuomioiden toimeenpanija ja rikostuomioiden toi-
meenpanijan konttorin henkilökunta.

Kunnallispuormestari, neuvosmiehet ja maistraatinsihteeri
nimitetään virkaan kuten siitä on erikseen säädetty, jota vas-
toin muut viranhaltijat nimittää maistraatti.

7 §. Maistraatinsihteerin velvollisuutena on:

laatia ja varmentaa kaikki maistraatin toimituskirjat, jot-
ka eivät ole oikeusneuvosmiehen, kunnallisneuvosmiesten, maist-
raatinnotaarin, julkisten notaarien tai arkistonhoitajan huo-
lehdittavina sekä valvoa, että ne tulevat lähetetyiksi;

esitellä hakemukset sellaisten todistusten saamisesta, jot-
ka maistraatin puheenjohtaja voi ilman maistraatin päätöstä
antaa, sekä laatia ja lähettää ne;

pitää pöytäkirjaa maistraatin istunnoissa niissä asioissa,
joissa pöytäkirjanpito ei kuulu oikeusneuvosmiehelle tai maist-
raatinnotaarille;

pitää erityistä luetteloa lykätystä asioista;

laatia viimeistään viikon kuluessa pöytäkirja ja jättää se
tarkistettavaksi;

viimeistään viikon kuluessa tarkistuksesta toimittaa toi-
mituskirjat;

huolehtia siitä, a) että maistraatissa käsitellyt asiat
ulosotto- ja poliisiasioita lukuun ottamatta, diaarioidaan

maistraatin antamien määräysten mukaan, b) että sanotuista asioista pidetään laeissa ja asetuksissa säädettyjä luettelolaita sekä maistraatin mahdollisesti päättämiä muita luettelolaita;

antaa ja lähettää edellä mainituista luetteloista kirjoittettavat otteet ja niiden perusteella annettavat tilasto- ym. tiedot.

Pöytäkirjanotteet maistraatin lopullisesti ratkaisemissa asioissa sekä kirjeet, jotka on laadittava maistraatin istunnoissa käsiteltyjen asiain johdosta, allekirjoittaa pormestari ja varmentaa maistraatinsihteeri. Kaikki muut tässä pykälässä ylempänä mainitut toimituskirjat ja kirjeet allekirjoittaa maistraatinsihteeri.

Maistraatinsihteeri kustantaa niiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisen, joista hän saa lunastuksen. Muitten toimituskirjain puhtaaksikirjoittaminen suoritetaan maistraatin toimesta.

8 §. Maistraatinnotaarin velvollisuutena on:

laatia ja allekirjoittaa maistraatin kirjeet niissä virka-apuasioissa, jotka ilman maistraatissa tapahtunutta esittelyä voidaan toimittaa;

pitää pöytäkirjaa maistraatin istunnoissa poliisiasioissa; laatia viimeistään viikon kuluessa poliisiasian pöytäkirja ja jättää se tarkistettavaksi; viimeistään viikon kuluessa tarkistuksesta toimittaa toimituskirjat;

pitää poliisiasian diaaria ja tehdä siihen tarpeelliset merkinnät;

pitää aluskiinnitys- ja alusrekisteriasiainpöytäkirjaa ja hoitaa alusrekisteriä siihen kuuluvine asiakirjoineen sekä antaa toimituskirjat;

laatia ja edelleen toimittaa maistraatin kuulutukset.

Pöytäkirjanotteet poliisiasioissa sekä kirjeet, jotka on laadittava maistraatin istunnoissa käsiteltyjen poliisiasian johdosta, kuin myös alusten kansallisuuskirjat ja alusrekisteriä koskevat kirjeet, tilastoilmoituksia lukuun ottamatta, allekirjoittaa pormestari ja varmentaa maistraatinnotaari.

Maistraatinnotaari kustantaa niiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisen, joista hän saa lunastuksen. Muitten toimituskirjain puhtaaksikirjoittaminen suoritetaan maistraatin toimesta.

9 §. Ensimmäisen ja toisen julkisen notaarin tulee vuoronsa maistraatin määräysten mukaan virkahuoneessaan ja viraston ulkopuolella toimittaa notaarin virkaan kuuluvat virkatehtävät.

Ensimmäinen julkinen notaari on toisen julkisen notaarin lähin esimies, kuitenkin siten, että notaarien ollessa erimielisiä jostakin menettelystä, asian ratkaisee maistraatti.

Virkahuoneessa tapahtuvia tehtäviä ovat nimikirjoitusten, jäljennösten sekä ansioluetteloiden oikeaksi todistamiset, täysivaraisuus- ja muiden virkaan kuuluvien todistusten ja pöytäkirjanotteiden antamiset ynnä kaupanvahvistukset. Viraston ulkopuolella toimitettavia tehtäviä ovat vekseliprotestit, obligaatio- ja raha-arvonnat sekä muut notaarin läsnäoloa vaa-

tivat virkatoimet, kuin myös viraston ulkopuolella tapahtuvat kaupanvahvistukset.

Laeissa ja asetuksissa erikseen määrättyjen luetteloiden lisäksi tulee julkisten notaareiden pitää yhtenäistä luetteloa toimittamistaan vekseliprotesteista.

Julkiset notaarit ovat velvolliset kunkin kuukauden 1 ja 15 päivien jälkeen viivytyksettä tilittämään rahatoimistolle muut paitsi julkisina kaupanvahvistajina virassaan kantamat lunastukset. Tilittettävät lunastukset, samoin kuin perityn leimaveron määrä on merkittävä maistraatin hyväksymille tilityslomakkeille.

10 §. Ulosottolaitoksen tarkkaajan tulee jatkuvasti tarkastaa kaupunginvoudinkonttorien ja avustavan rikostuomioiden toimeenpanijan konttorin sekä maistraattiin talletettujen varojen kirjanpitoa ja kassanhoitoa.

11 §. Avustavan rikostuomioiden toimeenpanijan tulee toimittaa kaikki rangaistusten täytäntöönpanoa sekä valtiolle tuomittujen korvausten perimistä koskevat tehtävät, joita eri viranomaiset hänelle lähettävät, sekä tehdä säädetyssä ajassa perittävien korvausten, sakkojen ja muiden rangaistusten täytäntöönpanon tilit.

Avustavan rikostuomioiden toimeenpanijan virkahuoneen tulee olla yleisölle avoinna kello 11-12, lauantaisin kuitenkin kello 13-15.

12 §. Arkistonhoitajan tulee:

valvoa arkiston hoitoa, rekisteröidä ja merkitä arkistomateriaali, huolehtia arkistoitavien asiakirjojen järjestämisestä sidontaa varten ja niiden sidonnasta, antaa jäljennöksiä ja todistuksia arkistossa säilytettävistä asiakirjoista; järjestää arkistossa säilytettävät asemakaava- ja rakennuspiirustukset;

pitää maistraatin kalustoluetteloja;

pitää henkilökortteja ja nimikirjaa maistraatin viranhaltijoista sekä huolehtia nimikirjaotteiden antamisesta;

vastaanottaa maistraatin vahvistettaviksi saapuneet rangaistusvaatimukset ja pitää niistä luetteloja;

vastaanottaa maistraattiin talletettavat varat ja huolehtia niistä;

antaa metsästyskortit ja huolehtia riistanhoitomaksujen sekä tapporahojen tilittämisestä;

hoitaa toimimiehelle kuuluvat tehtävät;

huolehtia kaluston, konttoritarvikkeiden, paperin yms. hankinnasta sekä

antaa asianomaisille oikeusneuvosmiehen ulosottoasioissa laatimat päätökset, välipäätökset, kirjelmät ja pöytäkirjat sekä kantaa niistä lunastus ja tilittää ne.

Arkistonhoitaja kustantaa niiden toimituskirjain puhtaaksi kirjoittamiseen, joista hän saa lunastuksen.

13 §. Kirjaajan tulee:

valvoa, että maistraattiin saapuvat virkakirjelmät kuin myös kaikki maistraatille osoitetut, kirjaajankonttoriin jätetyt kirjoitukset vastaanotetaan, varustetaan tarpeellisilla merkinnöillä sekä diaarioidaan;

pitää kaupparekisteriä ja antaa siitä otteita;
 pitää luetteloa yhdistys- ja osuuskuntailmoituksista;
 pitää maistraatin päiväkirjaa tiedoksiantoasioista sekä toimittaa siitä tarpeelliset otteet;
 pitää huolta julkipanoista ja laatia ulosottoasioita käsiteltäessä tarvittavat luettelot.
 Kirjaaaja saa lunastukset viran puolesta antamistaan todistuksista.

14 §. Apulaiskirjaajan tulee edellä 13 §:ssä mainituissa tehtävien suorittamisessa avustaa kirjaajaa.

15 §. Maistraatin toimistoapulaisten tulee suorittaa ne puhtaaksikirjoitus- ja muut tehtävät, jotka pormestari määrää.

16 §. Kaupunginpalvelijoiden esimiehen tulee ensisijaisesti valvoa, että kaupunginpalvelijat viivytyksettä ja huolella suorittavat heille kuuluvat tehtävät. Tämän lisäksi tulee hänen myös osallistua tiedoksianto- ja haastetehtävien suorittamiseen.

17 §. Kaupunginpalvelijoiden tulee huolehtia heille annettujen tiedoksiantoasioiden ja haasteiden toimittamisesta ja ovat velvolliset maistraatin määräyksestä toimimaan todistajina kaikissa virkatoimituksissa.

18 §. Maistraatti voi tarpeen vaatiessa määrääjäksi, korkeintaan vuodeksi kerrallaan, siirtää maistraatinnotaarin suoritettavaksi eräitä tässä työjärjestyksessä lueteltuja maistraatinsihteerille kuuluvia tehtäviä ja päinvastoin. Niin ikään maistraatti voi antaa arkistonhoitajan tehtäväksi suorittaa myöskin muita kuin edellä 12 §:ssä lueteltuja tehtäviä.

19 §. Pormestaria ja neuvosmiehiä lukuun ottamatta on maistraatin viranhaltijain virantoimitusaika kello 8.45-15.45 paitisi lauantaisin kello 8.45-13.15.

Jos kaupungin virkasäännössä määrättyä viranhaltijain virantoimitusaikaa pidennetään tai lyhennetään, voi maistraatti vastaavasti muuttaa edellä 1 momentissa mainittua virantoimitusaikaa.

47. Laki kansanedustajain vaalista.

Annettu huhtikuun 18 p:nä 1952. (Lyhennysote)
 (Suomen as.-kok. 167/52)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Edustajain valitsemista varten valtiopäiville on Suomi jaettu seuraaviin vaalipiireihin:
 1. Helsingin kaupungin vaalipiiri;

3 §. Jokaiseen vaalipiiriin on hyvissä ajoin ennen edustajanvaalia asetettava keskuslautakunta, johon kuuluu viisi jäsentä ja kaksi varajäsentä.

Keskuslautakuntaan valitsee valtioneuvosto puheenjohtajan ja kaksi jäsentä ynnä yhden varajäsenen, määräten yhden jäsenen lautakunnan varapuheenjohtajaksi, sekä sen kunnan valtuusto, jossa lautakunnan kokoukset pidetään, kaksi jäsentä ja yhden varajäsenen; ja kestää heidän toimikautensa, kunnes uusi lautakunta on valittu.

Keskuslautakunta ottaa avukseen sihteerin, tarpeelliset laskijat sekä muun henkilökunnan.

4 §. Edustajanvaali toimitetaan joka kunnassa tähi, jos kunta on jaettu useampiin äänestysalueisiin, kussakin äänestysalueessa.

Jos maalaiskunnan asukasluku on suurempi kuin tuhatviisisataa, pitää kunnanvaltuuston viimeistään tammikuussa sinä vuonna, jolloin henkikirjoittajan on laadittava 8 §:ssä mainittu luettelo edustajanvaalia varten, jakaa kunta äänestysalueisiin. Jaossa on noudatettava kunnan jakoa kansakoulupiireihin, kuitenkin siten, että valtuusto voi jakaa kansakoulupiiriin useammaksikin äänestysalueeksi ja että erityisten syiden vaatiessa voidaan kaksi tai useampia kansakoulupiirejä taikka niiden osia yhdistää yhdeksi äänestysalueeksi, mikäli yhdistämisestä ei aiheudu äänioikeutetuille kohtuuttoman pitkiä matkoja. Niin ikään on kunnallisvaltuuston jaettava kaupunki ja eri kuntana oleva kauppala, jos niissä on enemmän kuin kolmetuhatta asukasta, riittävän useaan äänestysalueeseen.

Kunta, jonka asukasluku on pienempi, kuin edellä on sanottu, jaettakoon vastaavasti myöskin äänestysalueisiin, kun kunnallisvaltuusto katsoo sen tarpeelliseksi.

Kunnallisvaltuuston tekemää jakoa on niissä vaaleissa, joita varten 2 momentissa tarkoitettu luettelo on laadittava, noudatettava, vaikka päätöksestä onkin valitettu, kunnes valituksen johdosta annettu päätös on saanut lainvoiman.

Kunta antaa käytettäväksi vaalihuoneiston kussakin äänestysalueessa.

5 §.

Vaalilautakunnan puheenjohtaja ja jäsenet ynnä tarpeellinen määrä varajäseniä valittakoon kunnassa asuvien äänioikeutettujen henkilöiden joukosta, huomioon ottaen, että ainakin suurimmat edellisissä vaaleissa esiintyneet äänestysalueen valitsijaryhmät mahdollisuuden mukaan ovat lautakunnassa edustettuina; ja kestää heidän toimikautensa, kunnes uusi lautakunta on valittu.

6 §. Kaupungissa on maistraatti vaalilautakuntana.

Jos kaupunki on jaettu äänestysalueisiin, niin maistraatti jakautuu vaalin toimittamista varten yhtä moneen osastoon ja kutsuu tarpeen tullen lisäjäseniä näihin osastoihin.

7 §. Vaaliluettelon kutakin äänestysaluetta varten tehkään sen vaalilautakunta.

Jos kaupunki tai eri kuntana oleva kauppala on jaettu ää-

nestysalueisiin, tehköön maistraatti tai kauppalanhallitus vaaliluettelon kutakin sellaista aluetta varten.

10 §. Vaaliluettelon pitää maaliskuun 1 päivästä alkaen saman kuun 15 päivän loppuun asti olla asianmukaisen valvonnan alaisena tarkastusta varten nähtävänä kaupungissa ja kauppalassa kunnan alueella, tarvittaessa useammassa paikassa alueittain, sekä maalaiskunnassa jokaisella äänestysalueella. Paikoista, joissa vaaliluettelot ovat nähtävänä, on annettava tieto siinä järjestyksessä, kuin asianomaisen kunnan kunnallisista kuulutuksista on määrätty.

80 §. Kaikki vaalilautakuntien menot on kuntien suoritettava, jota vastoin vaaliliput kustannetaan ja kaikki keskuslautakuntien menot suoritetaan valtion varoista.

Keskus- ja vaalilautakunnilla on vapaakirjeoikeus.

82 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1952, ja sillä kumotaan edustajanvaaleista 31 päivänä tammikuuta 1935 annettu laki (66/35) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

48. Kulkutautisairaalan nimen muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 23 p:ltä 1952.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa kulkutautisairaalan nimen nimeksi Auroran sairaala - Aurora-sjukhuset.

49. Helsingin kaupungin sairaalalautakunnan alaisia poliklinikkoja varten vahvistetun taksan muutos ja täydentäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 23 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:81, 1950:39 ja 1951:115)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa toukokuun 12 päivänä 1948 vahvistamansa kaupungin sairaaloiden poliklinikoiden taksan 7) kohdan sekä lisätä taksaan uuden 9) kohdan seuraavasti:

7) Sähkölääkinnällisistä tutkimus- ja hoitotoimenpiteistä suoritetaan sairaalapoliklinikoissa seuraavat lisämaksut:

A.

I. Röntgentutkimukset.	
Ryhmä 1.	Hammassilmio..... 150 mk
" 2.	Läpivalaisu ..... 200 "
" 3.	Käden, ranteen, kyynärhivelen, jalan ja nilkan kuvaus ..... 250 "
" 4.	Kyynärvarren, käsivarren, olkapään, säären, polven, reiden, lonkan, kallon osien, kuten nenän siyuonteloiden ja korvan ja kaulanikamien tutkimus ..... 325 "
" 5.	Kallon, lantion, rintanikamien, lantionikamien, ruokatorven, munuaisten (retrogradinen pyelogrammi), emän ja keuhkojen tutkimus ..... 400 "
" 6.	Mahalaukun, suoliston, sappirakon, virtsarakon ja virtsaputken tutkimus ..... 700 "
" 7.	Munuaisten intravenöösinen pyelogrammitutkimus ja kalliita varjoaineita vaativat tutkimukset ..... 800 "
" 8.	Pienoisröntgenkoneella otettu rintakehän kuva. 75 "

II. Röntgenhoito.

Kerralta ..... 250 mk

Kaupunki suorittaa tässä kohdassa mainituista maksullisista tutkimuksista tai hoidosta lääkärille palkkiota seuraavasti:

Ryhmä 1.	50 mk
" 2.	80 "
" 3.	80 "
" 4.	125 "
" 5.	150 "
" 6.	200 "
" 7.	200 "
" 8.	- "
Röntgenhoito.....	80 "

Palkkiot, joiden jakautuminen röntgenosaston lääkärin kesken määräytyy näiden vastuun ja työn mukaan, suorittaa sairaalan taloudenhoitaja kultakin kuukaudelta erikseen kullekin asianomaiselle lääkärille röntgenosaston johtavan lääkärin osoituksen mukaisesti. Kullekin lääkärille suoritettavien palkkioiden yhteenlaskettu määrä ei kuitenkaan saa ylittää 100.000 markkaa kuukaudelta.

B.

Muusta sähkölääkinnällisestä tutkimuksesta suoritetaan sairaalapoliklinikoissa seuraavat lisämaksut:

Ryhmä 1. Elektroenkefalografia

a) monopolarinen	500 mk
b) bipolarinen	750 "
c) täydellinen lokalisoiwa ..	1 000 "

Kaupunki suorittaa tässä mainituista tutkimuksista lääkärille palkkiota seuraavasti:

Ryhmä 1. a)	250 mk
" 1. b)	375 "
" 1. c)	500 "

Palkkiot suorittaa sairaalan taloudenhoitaja kultakin kuukaudelta asianomaiselle lääkärille.

9) Psykologisista tutkimuksista peritään maksuna tutkimuksen vaatimasta ajasta ja vaikeudesta riippuen 150-400 mk.

50. Rakennustoiminnan säännöstelystä annetun päätöksen täytäntöönpano ja soveltaminen.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös
maaliskuun 20 piltä 1952.
(Suomen as.-kok. 136/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:3)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on muuttanut valtioneuvoston 3 päivänä tammikuuta 1952 rakennustoiminnan säännöstelystä antaman päätöksen (3/52) täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antamansa päätöksen (4/52) 3 §:n näin kuuluvaksi:

3 §. Aloittamislupa-anomuksen ratkaisee, paitsi tämän pykälän 2 ja 3 momenteissa mainituissa tapauksissa, kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö. Tätä varten tulee viranomaisen, jolle kuuluu varsinaisen rakennusluvan myöntäminen tai piirustusten hyväksyminen, todettuaan, että edellytykset sanottu luvan myöntämiseen tai piirustusten hyväksymiseen muuten ovat olemassa, lähettää anomusasiakirjat kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle.

Varsinaisesta rakennusluvasta päättävän viranomaisen asiana on ratkaista kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön ohjeita noudattaen aloittamislupa-anomukset rakennustöihin, jotka koskevat:

1) asuinrakennusta, jonka rakennusala on enintään 120 m² ja tilavuus enintään 600 m³, lukuun ottamatta kuitenkin kesähuviloita ja niihin verrattavia;

2) maatalousrakennusta, jossa lämpöä pitäväksi rakennetun osan tilavuus on enintään 500 m³;

3) muuta talousrakennusta ja siihen verrattavaa pienehköä rakennusta sekä

4) rakennusta, joka täyttää maanhankintalain (396/45) mukaisesta rakentamisesta annetut määräykset tai johon on myönnetty valtion asuntolaina, riippumatta rakennuksen suuruudesta.

Maanviljelys- tai talousseuran asiana on sen toimissa eräistä väliaikaisista poikkeuksista rakentamisesta maaseudulla annettuun lakiin annetun lain nojalla myöntää kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamia ohjeita noudattaen aloittamislupa maanhankintalain tarkoittamille rakennustöille.

Milloin aloittamislupaa 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa annetaan erillään varsinaisesta rakennusluvasta tai piirustusten hyväksymisestä, noudatetaan soveltuvin osin tämän pykälän säännöksiä.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1952

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 6

S i s ä l l y s: 51. Erityisestä rokotustilaisuudesta suoritettava palkkio, s. 81. - 52. Eräiden polttoaineiden käytön kieltäminen lämpimän veden valmistukseen, s. 81. - 53. Laki kansaneläkelain muuttamisesta, s. 82. - 54. Helsingin kaupungin tilastotoimiston johtosäännön muutos, s. 82. - 55. Lihan tarkastus ja siitä johtuva lihan arvosteleminen, s. 83. - 56. Asetus julkisista arkistoista annetun lain täytäntönnpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 90. - 57. Helsingin kaupunginarkiston johtosäännön muuttaminen, s. 91. - 58. Laki elintarvikelain muuttamisesta, s. 92. - 59. Asetus eräiden sairaanhoito- ja synnytyslaitosten sairaalamaksujen ulosmittauksesta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 93. - 60. Määräykset maidon ja kerman pastöroimisesta sekä pastöroidun maidon ja kerman myynnistä Helsingin kaupungissa, s. 94.

---

51. Erityisestä rokotustilaisuudesta suoritettava palkkio.

Sisäasiainministeriön päätös maaliskuun 8 p:ltä 1952.

(Suomen as.-kok. 129/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:113)

Sisäasiainministeriö on 14 päivänä kesäkuuta 1951 annetun rokotuslain (361/51) 7 §:n nojalla päättänyt:

Rokotuksista, joita rokottaja rokotuslain 7 §:n 2 momentin mukaan toimittaa, suoritetaan hänelle kunnan välityksellä valtion varoista palkkiota 60 markkaa rokotustilaisuuteen saapunnutta rokotettavaa kohden, sekä lisäksi peruspalkkiona kaupungissa, kauppalassa ja rokottajan asunnossa maaseudulla suoritettusta rokotuksesta 600 markkaa rokotuspäivältä tai siksi laskettavalta ajalta sen mukaan kuin lääkintöhallitus tarkemmin määrää. Maaseudulla muualla kuin rokottajan asunnossa suoritettusta rokotuksesta on palkkio 600 markkaa kutakin rokotuspalkkaa kohden. Jos rokotus tapahtuu sanotun lain 3 §:n 1 momentin perusteella, suoritetaan rokotuksesta 18 markkaa kultaakin rokotetulta henkilöltä.

Jos tarkastuksen suorittaa muu henkilö kuin rokottaja itse, vähennetään hänen koko palkkiostaan viidesosa korvaukseksi tarkastuksen suorittajalle.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1952.

52. Eräiden polttoaineiden käytön kieltäminen lämpimän veden valmistukseen.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 14 p:ltä 1952.
(Suomen as.-kok. 79/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:110 ja 158)

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä kumonnut eräiden polttoaineiden käytön kieltämisestä lämpimän veden valmistukseen 31 päivänä toukokuuta 1951 antamansa päätöksen (316/51), sellaisena kuin se on 27 päivänä syyskuuta 1951 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (507/51), 15 päivästä helmikuuta 1952 lukien.

53. Laki kansaneläkelain muuttamisesta.

Annettu helmikuun 15 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 89/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:76)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä toukokuuta 1937 annetun kansaneläkelain 41 §:n 6 momentti, sellaisena kuin se on 16 päivänä kesäkuuta 1950 annetussa laissa (285/50), näin kuuluvaksi:

41 §. Vuositulolla tarkoitetaan tässä pykälässä sitä tuloa, jota eläkkeensaajan ja hänen puolisonsa voidaan kohtuullisen arvion mukaan edellyttää jatkuvasti saavan vuosittain. Vuosituloksi ei kuitenkaan lueta tämän lain mukaan maksettavaa lisäeläkettä, vanhuusavustuslain mukaan maksettavaa vanhuusavustusta, lapsilisälain mukaan maksettavaa lapsilisää, perhelisälain mukaan maksettavaa perhelisää, sitä elatusta, jota köyhäinhuoltolain mukaisesti on annettava omaisille, eikä sukulaisuus- tai lankoussuhteen vuoksi vapaaehtoisesti annettua elatusta tai avustusta, mikäli tämä ei sanottavasti ylitä köyhäinhuoltolain mukaan omaiselle annettavan elatuksen määrää. Eläkettä tai elinkorkoa, joka maksetaan vapaaehtoisena taikka työ- tai virkasuhteeseen liittyvän vanhuus-, työkyvyttömyys- ja leskeneläkevakuutuksen perusteella, oman tai puolison työ- tai virkasuhteen johdosta maksettavaa eläkettä ja köyhäinhuoltolain mukaan työnantajalta, hänen perilliseltään taikka liikkeen tai yrityksen omistajalta saatavaa elatusta älköön luettako vuosituloksi, sikäli kuin se ei ylitä sitä määrää puolitoistakertaisena, johon täyttä lisäeläkettä saavan yksinäisen eläkkeensaajan vuositulot ensimmäisessä kuntaryhmässä enintään saavat nousta.

54. Helsingin kaupungin tilastotoimiston johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 20 p:nä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:68)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa huhtikuun 2 päivänä 1947 vahvistamansa ja maaliskuun 7 päivänä 1951 muuttamansa tilastotoimiston johtosäännön 3 §:n näin kuuluvaksi:

3 §. Toimiston palveluksessa on toimistopäällikkö, aktuaareja, apulaisaktuaareja, kirjasto- ja arkistoaamaneuensi sekä muita vakinaisia viranhaltijoita kaupunginvaltuuston päätöksen mukaan. Tarpeen vaatiessa voidaan toimistoon ottaa myös tilapäistä henkilökuntaa.

Toimistopäälliköksi valittavalta vaaditaan korkeakoulussa suoritettu loppututkinto sekä opinnäyttein tai tutkimustyöllä osoitettu perin pohjainen perehtyneisyys tilastoalaan.

Aktuaariksi valittavalta vaaditaan korkeakoulussa suoritettu loppututkinto sekä opinnäyttein tai tutkimustyöllä osoitettu hyvä perehtyneisyys tilastoalaan taikka kunnallishallinnon hyvä tuntemus.

Apulaisaktuaariksi valittavalta vaaditaan korkeakoulussa suoritettu loppututkinto.

Kaupunginhallituksella on oikeus poikkeustapauksessa myöntää erivapaus edellä määrättyistä pätevyysvaatimuksista.

55. Lihan tarkastus ja siitä johtuva lihan arvosteleminen.

Maatalousministeriön päätös kesäkuun 18 piltä 1952.

(Suomen as.-kok. 253/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1932:30)

Maatalousministeriö on lihantarkastuslain täytäntöönpanosta 29 päivänä huhtikuuta 1932 annetun asetuksen (130/32) nojalla päättänyt:

Teurastettavien eläinten tarkastus.

1 §. Lihantarkastuslain nojalla hyväksytyissä teurastamoissa on lihantarkastuseläinlääkärin tarkastettava teurastettavien terveydentila ennen teurastusta. Jollei eläintä ole teurastettu 24 tunnin kuluessa tarkastuksen toimittamisesta, on se tarkastettava uudelleen. Tarkastus on suoritettava päivänvalossa tai tehokkaassa keinotekoisessa valaistuksessa. Siinä on erityisesti kiinnitettävä huomiota siihen, sairastaako eläin jotakin

1) eläintautilaisissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä mainittua tautia tai onko siinä sellaiseen tautiin viittaavia oireita taikka

2) tautia tai sairautta, jonka johdosta sen terveydentila on huomattavasti häiriytynyt tai joka on aiheuttanut sen, että eläin on huomattavasti heikentynyt tai laihtunut.

Jos on syytä epäillä, että 1 tai 2 kohdissa mainittu tauti tai sairaus on kyseessä, on eläimen tarkastus suoritettava yksityiskohtaisesti.

Sairaiksi todetut eläimet on teurastettava viivytyksettä huomioon ottaen kuitenkin mitä jällempänä 5 momentissa määrätään.

Mikäli eläimessä todetaan 1 kohdassa mainittua tautia tai sen oireita, on lihantarkastuseläinlääkärin siitä ilmoitettava, niinkuin lihantarkastuslain täytäntöönpanosta annetussa asetuksessa määrätään.

Jos eläimessä on todettu tai jos on syytä epäillä sen sairastavan pernaruttoa, ritinäruttoa, karjaruttoa, raivotautia tai räkätautia, on eläin heti eristettävä sairastosastoon. Jos jokin näistä taudeista on eläimessä todettu, on sen teurastaminen kielletty.

Jos eläintä ei ole voitu elävänä kuljettaa teurastamoon, vaan se on jouduttu hätäteurastamaan ja eläimen teurastusta ei ole suoritettu loppuun, ei tätä hyväksytyssä teurastamossa saada tehdä muualla kuin sairastosastossa. Ennen kuin teurastamon tarkastuseläinlääkäri on suorittamansa tarkastuksen perusteella todennut, ettei eläin ole sairastanut edellisessä momentissa mainittua tarttuvaa eläintautia, ei mitään osia eläimestä saa viedä sairastosastosta. Jos teurastamon tarkastuseläinlääkäri ei ole todennut lihaa ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi ja liha halutaan tarkastuttaa, on liha ja elimet vietävä lihantarkastamoon tarkastettavaksi.

Milloin hyväksytyyn teurastamoon tuotu eläin siellä kuolee tai on kuollut sitä sinne kuljettaessa, on lihantarkastuseläinlääkäriin, jollei kuoleman syytä olla täysin selvillä, suoritettava eläimen raadonavaus.

Kuljetuksen johdosta uupunutta tai rasittunutta eläintä älköön teurastettako, ennen kuin se on täysin toipunut. Pikkuvasikat on kuitenkin teurastettava ensi tilassa ja mikäli mahdollista saman päivän kuluessa kun ne on teurastamoon tuotu.

Lihan tarkastus.

2 §. Hyväksytyissä teurastamoissa on tarkastuseläinlääkäriin huolehdittava siitä, että eläinten päät ja elimet järjestetään tai merkitään tarkastusta varten siten, ettei pääse syntymään epätietoisuutta siitä, minkä eläimen ne ovat.

Lihantarkastamoissa on tarkastuseläinlääkäriin ennen tarkastuksen aloittamista todettava, että tarkastusta varten tarvittavat elimet ovat luonnollisilla siteillä ruhoissa kiinni. Vasta tämän jälkeen ne saadaan tarkastusta varten irroittaa.

Tarkastus on suoritettava tehokkaassa valaistuksessa. Mikäli keinovalaistusta käytetään, tulee sen olla mahdollisimman paljon päivänvaloa muistuttavaa.

Lihaa tarkastettaessa ei lihaan eikä elimiin tule tehdä enempää eikä suurempia viilloksia kuin mikä tarkoituksen saavuttamiseksi ja tarkastuksen tehokkuuden vuoksi on välttämätöntä.

Tarkastuksessa käytettävä veitsi ja mahdolliset muut välineet on päivittäin keittämällä tai muulla sopivalla tavalla steriloitava.

Sairaita kohtia leikeltäessä on varottava, etteivät liha, lattia, tarkastajan kädet jne. tahriinnu. Tarkastusveitsi ja mahdollisesti muutkin tarkastuksessa käytetyt välineet on tällöin ennen kuin tarkastusta jatketaan, steriloitava kuten edellä on sanottu. Tarkastuksessa hylättyä lihaa tai elimiä ei saa heittää lattialle, vaan sitä varten varattuihin astioihin.

3 §. Tarkastus on yleensä suoritettava seuraavaa järjestystä noudattaen:

1. *Pää*, suuontelo, sen limakalvo ja nielu tutkitaan, kieltä tunnustellaan. Kielen tulee olla niin irroitettu, että nielu hyvin näkyy. Nielun takaiset ja leuanalusimusolmukkeet leikellään.
2. *Keuhkot* tutkitaan ja tunnustellaan. Keuhkoputket avataan läheltä niiden haarautumiskohtaa alkavilla pitkittäisillä viilteillä. Keuhkotyven ja välikarsinan imusolmukkeet leikellään.
3. *Sydänpussi* avataan, sydän tutkitaan ja halkaistaan.
4. *Maksa* tutkitaan ja tunnustellaan. Maksaportin imusolmukkeet leikellään.
5. *Perna* tutkitaan ja epäilyttävissä tapauksissa kudosa paljastetaan viilloksella.
6. *Utareet* tutkitaan ja tunnustellaan.
7. *Kohtu* tutkitaan ja epäilyttävissä tapauksissa aukaistaan.
8. *Ruho* (lihas-, side- ja rasvakudos, nivelet, pallea, onteloiden herakalvot, näkyvissä olevat verisuonet ja luut) tutkitaan. Sisäpuoliset lantiolimusolmukkeet leikellään. Munuaiset halkaistaan tarvittaessa.
9. Teurastamoissa tutkitaan lisäksi *mahat, suolet, vatsapaita* ja *suolilieve*, jonka imusolmukkeet leikellään.
10. Erityisten syiden vaatiessa on tarkastus ulotettava koskemaan ruhon muitakin osia ja elimiä kuin edellä 1-9 kohdissa sanottuja.

Eri teuraseläinten lihan ja elinten tarkastus suoritetaan seuraavasti:

Naudat: (pikkuvasikoita lukuun ottamatta)

Niinkuin 1-9 kohdissa on määrätty huomioon ottaen seuraaviin niistä tehdyt, allamainitut lisäykset:

1. Ulko- ja sisäpuoliset puremalihakset tutkitaan suurin alaleuan suuntaisin viiltein. Ulkopuolisiin puremalihaksiin on pään kummallekin puolelle tehtävä ainakin kaksi viilletä, joiden tulee ulottua alaleuan alareunasta poskikaaren harjanteeseen asti ylhäällä ja takana korvasylkirauhasimusolmukkeeseen, mikä samalla leikkaantuu. Sisäpuolisiin puremalihaksiin on kummallekin puolelle tehtävä ainakin yksi syvä viille.
2. Kurkunpää ja henkitorvi aukaistaan.
3. Halkaisemisen jälkeen sydän leikellään suurin viiltein.
4. Sappitiehyet leikellään tarvittaessa.
6. Lehmien kumpikin utarepuolisko leikataan auki pitkittäisellä maitokammioon asti ulottuvalla viilteellä ja utareimusolmukkeet leikellään.
8. Sukuelinimusolmukkeet leikellään tarvittaessa.

Pikkuvasikat:

Niinkuin 2,3,4,5 ja 8 kohdissa on määrätty huomioon ottaen 2 kohdassa, että keuhkotyven ja välikarsinan imusolmukkeita ei tarvitse leikellä.

Lampaat ja vuohet:

Niinkuin 2,3,4,5,6,8 ja 9 kohdissa on määrätty ottaen huomioon kohtaan 4 tehty seuraava lisäys:

4. Sappitiehyet leikellään.

Hevoset:

Niinkuin 1-9 kohdissa on määrätty ottaen huomioon kohtiin 1 ja 2 tehdyt seuraavat lisäykset:

1. Pää on halkaistava. Nenäonteloiden ja niiden väliseinäimien limakalvot tutkitaan.
2. Kurkunpää ja henkitorvi aukaistaan.

Siat:

Niinkuin 1-9 kohdissa on määrätty ottaen huomioon kohtaan 8 tehty seuraava lisäys:

8. Iho tutkitaan. Sukuelin- ja utareimusolmukkeet leikellään. Kiveksien olemassa oloon, niiden mahdolliseen poistoon ja leikkausarpiin kiinnitetään huomiota. Vatsaiherrat tutkitaan. Vatsalihakset tutkitaan. Liha tutkitaan triikiinien varalta, niinkuin järempänä 5 §:ssä määrätään.

4 §. Edellisessä pykälässä mainitun tavallisen tarkastuksen lisäksi menetellään allamainituissa tapauksissa seuraavasti:

1. Jos todetaan tai epäillään tuberkuloosia, on tavallisen tarkastuksen lisäksi ruho halkaistava ja täten näkyviin tulevat luut ja selkäydin kalvoineen tutkitaan. Ruhoimusolmukkeet leikellään. Sikojen ruhoja ei kuitenkaan tarvitse halkaista eikä ruhoimusolmukkeita leikellä, jos tuberkuloosi tavallisessa tutkimuksessa on todettu vain nielun takaisissa, leuanalus- tai suolilieveimusolmukkeissa.

2. Pernaruttoa epäiltäessä on mikroskooppinen tutkimus suoritettava ennen tarkastukseen ryhtymistä.

3. Jos tarkastuksessa tavataan matorakkuloita (*cysticercus inermis* tai *cellulosae*), leikellään puremalihasten ja sydämen lisäksi kieli, pallean sekä munuaistappien lihakset ohuin viiltein ja kaikki ruhon lihasosat tutkitaan erityisen tarkasti.

4. Kimoväristen hevosten ruhoista on irroitettava molemmat lavat ja täten näkyviin tulevat lihakset tutkitaan. Samoin tutkitaan tarvittaessa sisäpuoliset reisilihakset (*melanosis*).

5. Vierasta hajua tai makua epäiltäessä tai värin muutoksia havaittaessa tehdään huolellisen tarkastuksen ohella keittokoe. Tämä koe tehdään sitten kun eläimen teurastuksesta on kulunut noin 24 tuntia. Keittokoe on tehtävä m.m. kun epäillään tai todetaan ikterus tai sitä muistuttavia muutoksia, tympania, huomattavia muutoksia molemmissa munuaisissa, puutostauteja, *pericarditis traumatica*, lannehalvaus, ähky hevosella tai sukupuolihaju sekä tarvittaessa, jos todetaan, ettei eläimen mahoja ja suolia ole poistettu välittömästi teurastuksen yhteydessä.

6. Pilaantumisoireita huomattaessa tutkitaan lihan haju, näkö ja kokoomus ja tarvittaessa suoritetaan keitto- ja mahdollisia muita kokeita.

7. Jos pikkivasikassa tai porsaassa epäillään niveltulehdusta, tarkastetaan yksityiskohtaisesti kaikkien raajojen nivelet.

8. Kun pikkivasikan sisäpuoliset lantioimusolmukkeet ovat punertavat tai turvoksissa, tutkitaan ruhoimusolmukkeet ja li-

han mahdolliseen vieraaseen hajuun kiinnitetään huomiota. Jos todetaan, että munuaisrasva on vihertävää tai se on hävinnyt, tutkitaan onko lihassa todettavissa vierasta hajua.

9. Jos sian sisäpuoliset lantioimusolmukkeet ovat turvoksisia, avataan samanpuolisen raajan nivelet. Jos imusolmukkeet punottavat, tutkitaan tarkoin, onko luunmurtumia tai vertymiä.

10. Kun kysymyksessä on hätäteurastus, toimitetaan lihan tarkastus erityisen yksityiskohtaisesti. Tällöin on otettava myös selvää siitä, onko eläin teurastettaessa ollut kuolemaisillaan vai onko oikealta näyttävä teurastus suoritettu vasta eläimen kuoltua sekä onko elimet teurastettaessa heti otettu ulos ruhosta.

5 §. Trikiinitutkimusta varten otetaan sianruhosta tai sen puolikkaasta, ennen kuin se hyväksytään, munuaistapeista tai, jos ne puuttuvat, pallean muista lihasosista vähintään kaksi koepalasta. Suolatusta, savustetusta, palvatuista tai muutoin valmistetuista sianlihakappaleista otetaan kolme koepalasta kustakin. Koepalaset on otettava mahdollisimman läheltä luuta tai jännettä.

Jokaisesta eläinruhosta otetuista koepalasisista valmistetaan yhteensä vähintään neljätoista valmistetta. Jollei munuaistappeja ole jäljellä, tehdään ruhon muista osista otetuista näytepalasista yhteensä kaksikymmentäneljä valmistetta. Jokaisesta suolatusta, savustetusta, palvatuista tai muutoin valmistetusta sianlihakappaleesta otetuista koepalasisista tehdään vähintään yksi valmiste kustakin.

Omassa maassa käytettävän kotimaisen sianlihan trikiinitutkimuksesta samoin kuin siitä, montako ruhoa tai näytettä tutkija saa tunnissa tai päivässä tutkia, määrää maatalousministeriön eläinlääkintöosasto.

6 §. Bakteriologinen tutkimus on aina suoritettava, kun eläimen yleinen terveydentila, anamneesi taikka patologiisanatomiset muutokset viittaavat siihen, että yleisinfektion vaara on olemassa (veri-infektio, verenmyrkytys), jollei lihassa ja elimissä ole todettavissa siksi huomattavia muutoksia, että hylkääminen jo niiden perusteella ilman tarkempaa tutkimusta on tehtävä.

Jos on syytä epäillä pernaruttoa, on ennen muihin toimenpiteisiin ryhtymistä suoritettava mikroskooppinen tutkimus.

Bakteriologisen tutkimuksen yhteydessä on aina suoritettava keittokoe.

Lihan arvostelu.

7 §. Liha arvostellaan seuraavasti:

A. *Ruho elimineen ja veri hylätään, kun on kyseessä:*

1. karjarutto,
2. naudan keuhkorutto,
3. pernarutto,
4. ritinärutto,
5. räkätauti,
6. raivotauti tai
7. hevosen näivetystauti.

B. 1. Kun todetaan *tuberkuloosi*, arvostellaan liha seuraavasti:

I. Ruho elimineen ja veri hylätään,

- a) jos muutoksia on huomattavasti ja ne ovat laajoja ja jos eläin on huomattavasti laihtunut tai
- b) kun on kysymyksessä tuberkuloottinen veri-infektio, jollaisen voidaan katsoa olevan, jos kysymyksessä on akuuttinen varhaisgeneralisaatio tai akuuttinen myöhäisgeneralisaatio (akuuttinen miliarituberkuloosi ja sellaiset nopeasti leviävät tuberkuloosimuodot, joiden yhteydessä yleisinfektion vaara on ilmeinen).

II. Ruho elimineen hyväksytään sen jälkeen, kun muuttuneet osat on poistettu:

- a) rinta- tai vatsaontelon herakalvotuberkuloosia todettaessa, jolloin lisäksi rintakehä tai vatsapeite hylätään,
  - b) elintuberkuloosia todettaessa, jolloin elin ja sitä vastaavat imusolmukkeet hylätään,
  - c) imusolmuketuberkuloosia todettaessa, jolloin tuberkuloottisen imusolmukkeen lisäksi kaikki samaan ryhmään kuuluvat imusolmukkeet ja niiden lähikudos hylätään, lihaimusolmukkeen ollessa kyseessä hylätään kaikki lihaimusolmukkeet tahi
  - d) lihas- tai luutuberkuloosia todettaessa, jolloin osat, joissa on muutoksia, ympäröivine lähikudoksineen hylätään, kuitenkin niin, että luutuberkuloosin ollessa kyseessä, kaikki luut hylätään.
2. Kun todetaan *sikarutto*, arvostellaan liha seuraavasti: äkillisissä ja sellaisissa tapauksissa, jolloin lihaksissa on ollut huomattavasti verenvuotoja tai niissä on selvä vieras maku, ruho elimineen hylätään; lievemmissä tapauksissa liha hyväksytään sen jälkeen, kun se on steriloitu keittämällä. Kaikki muuttuneet osat hylätään aina.

C. *Ruho elimineen hylätään*, kun on kyseessä:

1. muu kuin A tai B kohdassa mainittu yleisinfektio (veri-infektio, verenmyrkytys, bakteerilajista riippumatta), joka patologistisanatomisista muutoksista päätellen on ilmeinen tai joka todetaan bakteriologisella tutkimuksella,
2. bakteriologisesta lihantutkimuksesta annettujen määräysten johdosta muusta kuin edellä 1 kohdassa mainitusta syyistä tai pH-tutkimuksen tai muun sellaisen apukokeen tuloksen johdosta hylättävä liha,
3. keitto- tai paistamiskokeella taikka ilman sitä todettu selvä sukupuoli- tai virtsan haju taikka muu selvä vieras haju tai maku,
4. sairauden johdosta vahvasti laihtunut eläin (kuihtuminen),
5. keltatauti, jos liha vielä vuorokauden kuluttua teuras-tuksesta on keltaista tai vihreänkeltaista,
6. yleinen vesitauti,
7. huomattava lihasten rappeutuminen,

8. huomattava lymfadenooosi (leukoosi),
  9. runsaasti kasvaimia,
  10. vahvasti likaantunut liha,
  11. pilaantunut liha,
  12. muu vastaavanlainen syy, joka tekee lihan ihmisravinnoksi sopimattomaksi.
- D. 1. *Muuttuneet osat hylätään*, kun elimessä, lihassa tai muussa kudoksessa todetaan sellaista tulehdusta, nekroosia, rappeutumista, sellaisia kiinnikasvettumia, kasvaimia, paiseita, rakkulamuodostumia, kutistumisia, värin muutoksia, kalkkeutumia tai kalkinkeräytyksiä, vertyksiä, verenvuotoja, ödeemejä taikka muita sellaisia paikallista laatua olevia muutoksia, jolloin yleisinfektion (verinfektio, verenmyrkytys) vaaraa ei ilmeisesti ole, tai jos on kysymyksessä paikallinen likaantuminen, pilaantuminen tai vieras sisältö. Jos kysymyksessä on elin ja muutokset ovat huomattavat, hylätään koko elin.
2. Sukuelimet, sikiö ja karjun kilpi hylätään.
  3. Veri hylätään, kun voidaan olettaa siinä olevan taudin aiheuttajia tai myrkyä tahi kun se on likaantunutta tai siinä on vieras haju.
- E. *Loisia* todettaessa arvostellaan liha seuraavasti:
1. Trichinosis: ruho elimineen hylätään.
  2. Cysticercus cellulosa:
    - a) ruho elimineen hylätään, jos loisia todetaan runsaasti tai jos liha on huomattavan vetistä,
    - b) hyväksytään steriloinnin tai keittämisen jälkeen, jos loisia todetaan vähän.
  3. Cysticercus inermis:
    - a) ruho elimineen hylätään, jos loisia on siksi runsaasti, että eläviä tai kuolleita loisia todetaan eri paikkoihin ruhon lihaksiin tehdyissä viilloksissa tai jos liha on huomattavan vetistä,
    - b) jos vain yksi elävä tai joitakin eläviä tahi kuolleita loisia todetaan, hylätään pää, ruokatorvi, pallea ja sydän; ruho ja kieli hyväksytään sen jälkeen kun liha on tehty vaarattomaksi, joko keittämällä keittämällä niin, että väri on lihan sisäosissakin muuttunut harmaaksi, tai suolaamalla liha 21 vuorokaudeksi tahi pitämällä liha jäädyttämässä 24 vuorokautta, taikka jäädyttämällä liha jäädyttämässä niin kauan, että lämpötila lihan sisäosissa on laskenut - 3 asteeseen ja siellä vaikuttanut 24 tuntia.
  4. Sarkosporidiosis: ruho, sydän, pää ja kieli hylätään, jos sarkosporidioita on runsaasti ja ne ovat paljaalla silmällä nähtävissä, mutta jos niitä on vähän, hyväksytään ruho elimineen sen jälkeen, kun muuttuneet osat on poistettu.
  5. Distomatosis: muuttuneet osat poistetaan, mutta jos muutokset ovat huomattavat, hylätään koko elin.
  6. Cysticercus tenuicollis, echinococcus, coenurus cerebralis tai vastaavanlaiset loiset: elin hylätään, jos loisia on runsaasti.

8 §. Maatalousministeriön eläinlääkintöosasto antaa tarkemmat ohjeet edellä 7 §:ssä mainittujen määräysten soveltamisesta.

9 §. Hyväksytyin teurastamon ja lihantarkastamon tarkastuseläinlääkärin on maatalousministeriön eläinlääkintöosaston antamien tarkempien ohjeiden mukaan huolehdittava siitä, että laitoksen kaikissa suojissa noudatetaan siisteyttä ja järjestystä.

10 §. Maatalousministeriön eläinlääkintöosastolla on valta, milloin erityiset syyt sitä vaativat, antaa lievennyksiä tämän päätöksen määräyksistä.

11 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1952, ja sillä kumotaan 29 päivänä huhtikuuta 1932 annettu maatalousministeriön päätös, sisältävä tarkempia määräyksiä siitä, mitä lihan tarkastuksessa ja arvostelemisessa on huomiootettava (134/32).

56. Asetus julkisista arkistoista annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu elokuun 8 p:nä 1952.
(Suomen as.-kok. 312/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1939:2)

Opetusministerin esittelystä muutetaan julkisista arkistoista annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 24 päivänä maaliskuuta 1939 annetun asetuksen (85/39) 1 ja 5 § näin kuuluviksi:

1 §. Niiden asiakirjojen, jotka viranomaiset luovuttavat valtionarkistoon tai maakunta-arkistoon säilytettäviksi, tulee olla järjestettyinä ja joko sidottuina tai valtionarkiston hyväksymiin kansioihin tai muihin suojuksiin pantuina. Luovuttajan on asiakirjoista laadittava luettelo kaksin kappalein, joista toinen jää vastaanottajalle ja toinen palautetaan kuitattuna luovuttajalle.

Valtioneuvoston kansliasta ja ministeriöistä, oikeuskanslerinvirastosta sekä korkeimmasta oikeudesta ja korkeimmasta hallinto-oikeudesta valtionarkistoluovutettavissa asiakirjavihkoissa tulee olla, ellei valtionarkisto erityisistä syistä myönnä poikkeuksia, asianomaisen viraston sinettiside sekä merkintä siitä, montako kirjoitettua lehteä asiakirjavihko sisältää. Sinettisiteen tulee olla sellainen, ettei se estä asiakirjojen lukemista eikä vahingoita niitä.

Muiden viranomaisten valtionarkistoon tai maakunta-arkistoihin luovutettavien asiakirjavihkojen lehtien tulee olla siten yhteenliitetyjä, että kukin asiakirjavihko pysyy koossa eikä side estä asiakirjojen lukemista eikä vahingoita niitä.

5 §. Valtion virka-arkistojen ja kunnallisten arkistojen huoneista valtionarkisto antaa tarpeelliset yleisohjeet kuuluttuaan rakennushallituksen mieltä. Huoneet hyväksyy tarkoitukseensa valtionarkisto tai sen määräyksestä maakunta-arkisto, ja on asiasta tarvittaessa hankittava rakennushallituksen lausunto. Kunnallisia arkistoja varten käytettävät arkistosuojat on saatettava kuntoon viimeistään vuoden 1962 loppuun mennessä. Kuitenkin voi valtionarkisto pätevistä syistä suostua viivaksi mainitun määräajan pidentämiseen.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1952.

57. Helsingin kaupunginarkiston johtosäännön muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 3 piltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1945:103)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa kesäkuun 13 päivänä 1945 vahvistamansa kaupunginarkiston johtosäännön 6, 7 ja 9 §:t näin kuuluviksi:

6 §. Kaupunginarkiston palveluksessa on kaupunginarkistonhoitaja, kaksi arkistonhoitajaa ja tarpeellinen määrä arkistomanuensseja sekä välttämätön kansliahenkilöstö ja palveluskunta. Tarpeen mukaan voidaan ottaa ylimääräistä henkilökuntaa.

7 §. Kaupunginarkistonhoitajan ja arkistonhoitajat valitsee, sitten kun hakijain pätevyydestä on hankittu valtionarkiston lausunto, kaupunginhallitus, ja ovat pätevyysvaatimukset näihin virkoihin samat, jotka on säädetty maakunta-arkistonhoitajan virkoihin, kuitenkin niin, että palvelus kaupunginarkistossa on luettava maakunta-arkistopalveluksen veroksi.

Arkistomanuenssit ja muut arkiston sääntöpalkkaiset viranhaltijat valitsee kaupunginarkistonhoitajan esityksestä kaupunginhallitus. Arkistomanuenssin virkaan otettavalta vaaditaan puolen vuoden työskentely kaupunginarkistossa ja jossaakin yleisarkistossa sekä valtionarkiston vahvistaman arkistotutkimuksen alkututkimuksen suorittaminen.

Ylimääräisen henkilökunnan ottaa kaupunginhallituksen yleisjaosto.

9 §. Arkistonhoitajien ensisijaisena tehtävänä on kaupunginarkistonhoitajan johdon ja valvonnan alaisena hoitaa kaupunginarkiston kokoomia ja ohjata siinä arkistomanuenssien työtä. Tarpeen vaatiessa arkistonhoitajat osallistuvat myös arkistohallintoon. Kaupunginarkistonhoitajan ollessa virkalamalla tai muuten estyneenä virkaansa hoitamasta hoitaa hänen tehtäviään virkaiältään vanhempi arkistonhoitaja.

58. Laki elintarvikelain muuttamisesta.

Annettu toukokuun 9 p:nä 1952.
(Suomen as.-kok. 202/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1941:65)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 3 päivänä heinäkuuta 1941 annetun elintarvikelain (526/41) 3, 5 ja 9 § näin kuuluviksi:

3 §. Tämän lain ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamista valvovat terveydenhoito-, poliisi- ja tulliviranomaiset sekä, mikäli asetuksella niin määrätään, erityiset valvontaviranomaiset.

Terveydenhoitoviranomaisille tämän lain mukaan kuuluvia tehtäviä voidaan, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, antaa terveydenhoitolautakunnan jaoston tai sen määräämän henkilön suorittaviksi lautakunnan puolesta.

5 §. Milloin toimitetussa tutkimuksessa tai muutoin on havaittu, että valmistajan, maahantuojan tai myyjän hallussa oleva elintarvike tahi sitä valmistettaessa, kuljetettaessa tai myytessä tarvittava laite tai väline ei täytä tämän lain nojalla määrättyjä vaatimuksia, valvontaviranomaisella on valta kieltää elintarvikkeen valmistus tai myynti taikka välineen tai laitteen käyttäminen, jollei valvontaviranomaisen määräämää muutosta tehdä. Jollei valmista tarviketta voida muuttaa sellaiseksi, jonka myynti on sallittu, taikka jos valmistettavan tarvikkeen myyntiä muuhun kuin aiottuun tarkoitukseen saatetaan ilman muutostakin pitää luvallisuena, valvontaviranomainen voi sallia tarvikkeen myynnin määräämäänsä ja tarviketta myytessä asianmukaisesti ilmoitettavaan tarkoitukseen. Milloin sanottuja toimenpiteitä ei ole pidettävä riittävinä, otettakoon elintarvike takavarikkoon. Näin on tehtävä välittömästi tarkastuksen yhteydessä, jos tavara ilmeisesti on väärrennetty tai terveydelle vahingollinen.

Takavarikoiminen on suoritettava todistajan läsnä ollessa paitsi silloin, kun elintarvike otetaan takavarikkoon tarkastuksen yhteydessä ja todistajan hankkiminen tuottaisi erityistä hankaluutta. Sille, jolta omaisuus on otettu, on annettava luettelo tai todistus, josta takavarikoitujen elintarvikkeiden määrä ja takavarikoimisen syy ilmenevät, taikka ote takavarikkoa toimeenpantaessa pidetystä pöytäkirjasta. Jollei tarvikkeet omistava elinkeinonharjoittaja tai häntä edustava henkilö ole niitä takavarikkoon otettaessa läsnä, toimitettakoon takavarikko siitä huolimatta kahden todistajan läsnä ollessa. Toimitukseen kutsuttakoon tällöin myös, mikäli mahdollista, saapuville elinkeinonharjoittajan palveluksessa oleva taikka hänen perheeseensä tai talonväkeensä kuuluva henkilö.

Takavarikkoon otettu elintarvike, joka on sen laatuista, ettei sitä käy säilyttäminen, on hävitettävä, jos sen myynnistä hyväksyttävissä olevaan tarkoitukseen aiheutuvat kustannukset olisivat suhteettoman suuret tarvikkeen arvoon verrattuna. Jollei tarviketta mainitusta syyistä myydä tai hävittää ja takavarikoimisen on suorittanut muu kuin poliisiviranomainen, on se toimitettava viivytyksettä ja viimeistään kah-

deksan päivän kuluessa takavarikoimisesta asianomaisen poliisiviranomaisen haltuun. Tämä voi, jos tarvike on helposti piilaantuvaa, pian häviävää, arvoltaan nopeasti alenevaa tai huomattavan kallishoitoista, tavarain omistajaa tai tämän edustajaa kuultuaan, mikäli se hankaluudetta käy päinsä, myydä tarvikkeen hyväksyttävissä olevaan tarkoitukseen. Näin on aina tehtävä, jos omistaja sitä pyytää. Tuontitavara sallittakoon kuitenkin viedä maasta, jos tavarain omistaja mainitun menetelyn sijasta sitä vaatii.

Elintarvike tai, jos se on myyty, sen hinta jää takavarikkoon, kunnes sitä koskeva asia on lopullisesti ratkaistu. Jollei oikeus, milloin syyte elinkeinonharjoittajaa vastaan on tehty, julista elintarviketta valtiolle menetetyksi, takavarikosta päättänyt viranomainen määrätäköön tarvikkeen palautettavaksi asianomaiselle joko sellaisenaan tai tämän toimesta elintarvikemääräysten mukaiseksi muutettavaksi taikka tarvikkeen käytettäväksi tai myytäväksi hyväksyttävään tarkoitukseen. Jos elintarvike on myyty eikä saatuja varoja ole syytteen johdosta julistettu valtiolle menetetyksi, varat on, myynti- ja kuljetuskustannusten tultua niistä vähennetyksi, annettava tarvikkeen omistajalle.

9 §. Tätä lakia ei sovelleta maasta vietävään eikä kauttakuluttavaan. Väkijuomista ja apteekkitavaroista sekä lihan ja maidon tarkastuksesta on voimassa, mitä niistä on erikseen säädetty. Margariinivalmisteisiin sovelletaan tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä vain sikäli, kuin sanotuista valmisteista ei ole erityisiä säännöksiä annettu.

59. Asetus eräiden sairaanhoito- ja synnytyslaitosten sairaalamaksujen ulosmittauksesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 6 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 243/52).

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:171)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan eräiden sairaanhoito- ja synnytyslaitosten sairaalamaksujen ulosmittauksesta 9 päivänä marraskuuta 1951 annetun asetuksen (568/51) 1 § näin kuuluvaksi:

1 §. Kunnallisille sairaanhoitolaitoksille ja valtionapua nauttiville synnytyslaitoksille, joiden taksa on asianomaisen valtion viranomaisen vahvistama, voidaan, milloin se tarpeelliseksi katsotaan, myöntää oikeus saada ilman tuomiota tai päätöstä ulosotattaa asianomaisen virkamiehensä maksettavaksi panemat, laitokselle tulevat sairaala- ja poliklinikkamaksut siinä järjestyksessä kuin 27 päivänä helmikuuta 1897 annettussa asetuksessa, joka sisältää eräitä määräyksiä ulostekojen, yleisten maksujen, toimituskirjain lunastuksen tahi muun sellaisen ulosmittauksesta, säädetään.

Jollei asiasta ole erikseen toisin säädetty, vahvistaa 1 momentissa tarkoitettun taksan asianomainen lääninhallitus, hankittuaan lääkintöhallituksen lausunnon.

Mitä edellä on säädetty, on vastaavasti voimassa myös valtionapua nauttivista kaatumatautisten ja reumatautisten hoitolaitoksista, joiden taksa on asianomaisen valtion viranomaisen vahvistama.

Kunnallisella sairaanhoitolaitoksella tarkoitetaan tässä asetuksessa myös laitosta, mitä osakeyhtiö, jonka pääasiallisina osakkeenomistajina ovat kunnat, ylläpitää.

60. Määräykset maidon ja kerman pastöroimisesta sekä pastöroidun maidon ja kerman myynnistä Helsingin kaupungissa.

Maatalousministeriön vahvistamat helmikuun 19 p:nä 1952.
(Terveydenhoitolautakunnan hyväksymät helmikuun 6 p:nä 1952)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1945:286)

1 §. Maitoa pastöroitaessa joko terveydenhoitoviranomaisen määräyksestä tai meijerin aloitteesta on tässä olevia määräyksiä noudatettava.

Mitä maidon pastöroinnista sekä pastöroidun maidon käsittelystä ja myynnistä on määrätty, sovelletaan myös yleiseen kulutukseen myytäväksi tarkoitettuun kermaan, kuorittuun maitoon, piimään ja kirnupiimään.

2 §. Meijerin, joka omasta aloitteestaan aikoo ryhtyä pastöroimaan kulutusmaitoa, on siitä etukäteen kirjallisesti ilmoitettava terveydenhoitolautakunnalle. Ilmoituksessa on mainittava aika, jolloin pastörointia on tarkoituksena suorittaa.

3 §. Pastörointi on suoritettava 13-15 sek. ajan 71-75°C lämpötilassa.

Vakioidun maidon valmistukseen saadaan käyttää myös korkea-pastöroitua eli vähintään 80°C lämpötilassa kuumennettua kuorittua maitoa. Myös kerman korkeapastöroiminen on sallittua.

Muista pastöroimistavoista, kuten maidon korkeapastöroinnista eläintautilain mukaisesti, määrää terveydenhoitolautakunta.

4 §. Pastöroinnissa on käytettävä terveydenhoitolautakunnan hyväksymää pastöroimiskojetta. Kojeessa tulee olla kesto-kuumennusosasto, automaattinen lämmönsäätäjä ja itserekisteröivä lämpömittari. Jos pastööri muuten on rakenteeltaan sellainen, että siinä pastöroitu maito täyttää 9 §:ssä mainitut vaatimukset, voidaan se hyväksyä ilman kesto-kuumennusosastoa.

5 §. Maitoa, jonka kestävyys reduktioasteessa on alle kaksi tuntia, ei ole lupa pastöroida myytäväksi kulutusmaitona, ennenkuin maidontarkastamo on uudistetussa tutkimuksessa todennut, että asianomaisen talon tai meijerin maito täyttää mainitun minimivaatimuksen.

6 §. Mikäli yksityisen talon lähettämä maito määrätään terveydenhoitoviranomaisten toimesta pastöroitavaksi, on täl-

lainen maitolänetys varustettava punaisella lähetyslapulla eikä lähetykseen kuuluvaa maitoa saada käyttää kulutusmaitona.

7 §. Kulutusmaito, joka kulutuskeskuksessa pastöroidaan, ei saa sitä ennen olla millään tavalla kuumennuksen alaisena. Tämä ei koske kuitenkaan kermaa.

8 §. Pastöroidamisen jälkeen on maito heti jäädytettävä suljetussa jäädyttäjässä ainakin + 4 - + 5 °C.

Pastöroitu, yleiseen kulutukseen tarkoitettu kerma saadaan jäädyttää myös avonaisessa jäädyttäjässä, joka on sijoitettu terveydenhoitoviranomaisten hyväksymään paikkaan, jonka tulee olla hyvin tuuletettu.

9 §. Pastöroidun maidon on annettava negatiivinen reaktio Scharerin menetelmän mukaan suoritettussa fosfataasikokeessa. Korkeapastöroidun maidon on annettava negatiivinen reaktio Storchin kokeessa.

Pastöroitu maito saa sisältää korkeintaan 25.000 bakteeria 1 ml:ssa agarilla viljeltynä eikä yksikään kolmesta 0,1 ml:n ympäyksellä tehdystä coli-koeputkesta saa osoittaa positiivista reaktiota.

Maidontarkastamon laboratorio ilmoittaa pyydettyä meijereille elatusaineet, joita käyttäen edellä mainitut bakteriologiset kokeet suoritetaan.

10 §. Pastöroidinnin tehokkuutta koskeva näyte on otettava tankista tai säiliöstä, johon pastöroitu maito on jäädytyksen jälkeen johdettu.

Itserakisteröivien lämpömittarien pastöroidimislämpötiloja osoittavat liuskat on säilytettävä meijereissä yhden kuukauden ajan pastöroidimispäivästä lukien.

11 §. Pastöroitu maito on meijereissä säilytettävä suljetuissa tankeissa. Mikäli terveydenhoitolautakunta ei sitä kiellä, voidaan kuitenkin käyttää avoimia säiliöitä, jotka ovat sellaisessa erillisessä, kuivassa ja hyvin tuuletetussa huoneessa, jossa maito- ja muut putket kulkevat siten, ettei niistä pääse mitään tippumaan mainittuihin säiliöihin.

Tankit ja muut säiliöt on, ennenkuin maitoa niihin johdetaan, huolellisesti pestävä ja kuivattava.

Tankeissa ja muissa säiliöissä oleva maito on hämmennettävä koneellisten hämmentäjien tai metallisten käsihämmentäjien avulla.

12 §. Ellei terveydenhoitolautakunta sitä kiellä, saadaan pastöroitua maitoa säilyttää meijerissä yli yön myös kuljetusastioissa. Astiat on heti täytön jälkeen siirrettävä säilytettäväksi jäädytyshuoneeseen, jonka terveydenhoitolautakunta on hyväksynyt.

13 §. Suljettavien pakkausten täyttö pastöroidulla maidolla on suoritettava terveydenhoitolautakunnan hyväksymällä tavalla.

Kuljetusastioita pastöroidulla maidolla täytettäessä on käytettävä kiinteää täyttölaitetta, mikäli terveydenhoitolautakunta on kieltänyt täyttämisen siirrettävien letkujen ja pohjaventtiilien avulla.

Suljetut pakkaukset ja kuljetusastiat on heti täytön jälkeen kuljetettava maidonjakelupaikkoihin tai siirrettävä jäädytyshuoneeseen.

14 §. Pastöroitua maitoa saadaan vain terveydenhoitolautakunnan siihen hyväksymässä meijerissä jakaa kuljetusastioihin edelleen vähittäiskauppaan toimitettavaksi. Kuljetusastiat on, ennenkuin niihin johdetaan maitoa, koneellisesti pestävä, huuhtottava, höyrytettävä ja kuivattava.

15 §. Pastöroitua maitoa saadaan vähittäiskaupassa jakaa yleiseen kulutukseen suljetussa pakkauksessa taikka kuljetusastiasta tai muusta suljetusta säiliöstä, joka on varustettu automaattisella mittarilla.

Ellei terveydenhoitolautakunta sitä kiellä, on avoimien astioiden käyttäminen tarkoitukseen kuitenkin sallittua.

16 §. Pastöroitu maito on jaettava ja myytävä viimeistään seuraavan päivän kuluessa pastöroinnin jälkeen.

17 §. Meijeri, joka jakaa pastöroitua kulutusmaitoa, on velvollinen pastöroimaan kaiken vastaanottamansa, kulutukseen suoraan luovutettavan maidon. Maito, jonka meijeri vastaanottaa toisesta meijeristä, on pastöroitava siinä Helsingin kaupungissa sijaitsevassa meijerissä, joka toimittaa maidon jakelupaikkoihin.

18 §. Samassa jakelupaikassa ei saada avoastioista myydä pastöroimatonta ja pastöroitua maitoa.

Jakelupaikassa, jossa myydään pastöroimatonta maitoa, on lupa myydä myös pastöroitua kermaa.

19 §. Jakelupaikoissa on pastöroitu maito säilytettävä siten, ettei sen lämpötila nouse yli 10°C. Sellaisen pastöroidun maidon, jonka kestävyys reduktiaasikokeessa on alle 5½ tuntia, myynti on kiellettyä.

20 §. Helsingin Maidontarkastusyhdistystä kuultuaan voi terveydenhoitolautakunta myöntää eri anomuksesta poikkeuksia näistä määräyksistä.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1952

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOIMISTO

N:o 7

S i s ä l l y s: 61. Asuntotuotantokomitean valtuudet, s. 97. -
62. Korvaus kaupungin laitosten henkilökunnan vaatteiden pesusta ja silityksestä, s. 98. - 63. Perhelisälain toimeenpano, s. 98. -
64. Helsingin sataman nosturitaksa, s. 99. - 65. Maksut palokunnan antamasta avustuksesta, s. 101. - 66. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain muuttamisesta, s. 102. - 67. Laki kunnallisen vaalilain muuttamisesta, s. 102. -
68. Ajomakaut raitiotie- ja omnibuslinjoilla, s. 103. - 69. Rakennustoiminnan säännöstely, s. 104. - 70. Laki lainhuudatus- ja kiinnitysasiain käsittelystä kaupungissa, s. 105. - 71. Kansakoulunopettajan oikeudesta ikälisän ja eläkkeen saamista varten lukea hyväkseen muuta kuin kunnallisessa kansakoulussa virkakelpoisena palvelemaansa aikaa annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen, s. 107. - 72. Perheellisille sotaleskille annettavat sairausavustukset, s. 107. - 73. Asetus autoasetuksen muuttamisesta, s. 108. - 74. Muutoksia ja lisäyksiä valtioneuvoston päätökseen liikenne-merkeistä, s. 109. - 75. Periaatteet, joita on noudatettava luovutettaessa kaupungin omistamaa maata moottoripolttoainejakeluasemia ja moottoriajoneuvohuoltoasemia varten, s. 110.

61. Asuntotuotantokomitean valtuudet.

Kaupunginhallituksen vahvistamat huhtikuun 30 p:nä 1952.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että asuntotuotantokomitean tehtävänä on:

- 1) suunnitella ja hoitaa kaupungin ja niiden yhtiöiden, joiden osakekannan kaupunki omistaa, asuntojenrakentamistoimintaa komitean käytettäväksi myönnettyjen määrärahojen ja kaupunginhallituksen hyväksymien suunnitelmien puitteissa, mikäli tätä tehtävää ei ole annettu jollekin muulle viranomaiselle;
- 2) hoitaa sellaiset asuntojenrakentamistoimintaan liittyvät tehtävät, jotka kaupunginhallitus antaa komitean suoritettavaksi;
- 3) antaa kaupunginhallitukselle ja muille kaupungin viranomaisille lausuntoja toimialaansa kuuluvista asioista;
- 4) huolehtia asuntojenrakentamistoimintaa varten tarvittavien yhtiöiden perustamisesta, allekirjoittaa kaupungin puolesta tarvittavat yhtiösopimukset ja muut asiakirjat, sekä edustaa kaupunkia tällaisten yhtiöiden yhtiökokouksissa siksi kunnes asianomaiset rakennukset ovat valmistuneet ja luovutettu yhtiöiden johtokuntien hoitoon;
- 5) laatia ja allekirjoittaa kaupungin puolesta urakka-, hankinta- ja muut sopimukset, jotka liittyvät komitean hoitamaan rakennustoimintaan;

6) hankkia toiminnassaan tarvittava konttori- ja muu kalusto sekä toimistotarvikkeet ja vuokrata toimintaansa varten tarvittavat toimistohuoneistot, kuitenkin niin, että kaupunginhallituksen yleisjaoston suostumus on pyydettävä, mikäli hankintojen määrä ylittää 100 000 mk;

7) palkata kaupunginhallituksen yleisjaoston suostumuksella tehtäviensä suorittamista varten tarvittava henkilökunta;

8) päättää, miten komitean käytettävissä olevista määrärahoista maksettavat laskut hyväksytään ja maksumääräykset allekirjoitetaan, sekä huolehtia siitä, että mainitut varat käydetään yksinomaan komitean toiminnasta välittömästi johtuvien menojen suorittamiseen;

9) jakaa komitean yleiskustannukset, joihin luetaan myöskin komitean puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot, eri yhtiöiden ja kaupungin kesken komitean kohtuulliseksi harkitsemissa suhteissa;

10) antaa vuosittain kaupunginhallitukselle toiminnastaan kertomus, josta selviää varojen käyttö ja rahoitus sekä töiden edistyminen; ja

11) huolehtia siitä, että komitean kokousten esityslistat ja pöytäkirjat lähetetään kaupunginjohtajalle ja asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle samassa järjestyksessä kuin on määrätty lautakuntien esityslistoista ja pöytäkirjoista kaupunginhallituksen toimesta tapahtuvaa tarkkailua ja mahdollisia alistustoimenpiteitä varten.

62. Korvaus kaupungin laitosten henkilökunnan vaatteiden pesusta ja silityksestä.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 8 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:14)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kaikkien kaupungin laitosten henkilökunnan omalla kustannuksella pesettävien vaatteiden pesusta ja silityksestä perittävä korvaus vahvistetaan kesäkuun 1 päivästä 1952 lukien 35 mk:ksi kilolta.

63. Perhelisälain toimeenpano.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 15 p:ltä 1952.
(Suomen as.-kok. 223/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:106)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut perhelisälain toimeenpanosta 18 päivänä joulukuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 10 päivänä toukokuuta 1951 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (284/51) näin kuuluvaksi:

1 §. Vuonna 1951 toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyriä enimmäismäärä saa perhelisälain 1 §:n

1 momentissa tarkoitettulla perheellä olla 2 600 äyriä, jos perhe asuu neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 2 400 äyriä, jos se asuu kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 2 200 äyriä sen asuessa toisen kalleusryhmän paikkakunnalla ja 2 000 äyriä sen asuessa ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla.

Jos vuonna 1952 toimitettava kunnallisverotus on jo suoritettu silloin, kun perhelisä myönnetään, saa veroäyriä enimmäismäärä neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla olla 3 700, kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 3 500, toisen kalleusryhmän paikkakunnalla 3 200 ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla 2 800 äyriä.

Perhelisälain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla perheellä saa 1 momentissa mainittu veroäyriä enimmäismäärä olla neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 1 800 äyriä, kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 1 700 äyriä, toisen kalleusryhmän paikkakunnalla 1 600 äyriä, ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla 1 400 äyriä.

Jos vuonna 1952 toimitettava kunnallisverotus on jo suoritettu silloin, kun perhelisä myönnetään, saa veroäyriä enimmäismäärä 3 momentissa mainitulla perheellä olla neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 2 500 äyriä, kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 2 400 äyriä, toisen kalleusryhmän paikkakunnalla 2 200 äyriä ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla 1 900 äyriä.

64. Helsingin sataman nosturitaksa.

Satamalautekunnan vahvistama toukokuun 19 p:nä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:173)

T A K S A I.

25 tonnin nosturi.

Tavaran paino	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 5 tonnia	700 mk
Yli 5 mutta enintään 10 tonnia	800 "
" 10 " " 15 "	900 "
" 15 " " 20 "	1 000 "
" 20 " " 25 "	1 100 "

Tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kappaleen painon mukaan.

Nosturia tilattaessa nostamaan yli 5 tonnin painoisia kappaleita, on kappaleiden lukumäärästä ja painosta annettava kirjallinen ilmoitus.

Ylityöajalta veloitetaan lisämaksuna nosturihenkilökunnalle maksettava ylityökorvaus.

Odotusajalta eli siltä ajalta, joka kuluu tilatun ajan alkamisesta nosturin käyttämisen alkamiseen, raukeamiseen tai

peruuttamiseen, maksu varsinaisena työaikana on 550 mk tunnilta tai sen osalta.

Ylityöajalta veloitetaan tämän maksun lisäksi nosturihenkilökunnalle maksettava ylityökorvaus.

T A K S A II.

*Kappaletavaranosturit.*Kappaletavara.

Tavaran paino

Enintään 2.5 tonnia	550 mk	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Yli 2.5 mutta enintään 5 tonnia	700 "	
		Maksu yhdeltä nostolta varsinaisena työaikana
Enintään 2.5 tonnia	400 mk	
Yli 2.5 mutta enintään 5 tonnia	600 "	
		Maksu tunnilta tai sen osalta taikka yhdeltä nostolta käytettävässä kahta 5 tonnin nosturia yhdessä varsinaisena työaikana
Enintään 7.5 tonnia - 2 x 800 mk	1 600 mk	

Joukkotavara.

Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
1 000 mk

Ylityöajalta veloitetaan lisäksi nosturihenkilökunnalle maksettava ylityökorvaus.

Odotusajan osalta noudatetaan taksassa n:o I olevia määräyksiä.

T A K S A III.

Hillisataman nosturit.

	Maksu tonnilta	
	Hilli	Koksi
Aluksesta tai varastosta rautatievaunuun tai autoon	40 mk	54 mk
Aluksesta varastoon tai varastosta alukseen	47 "	61 "
Jos samalla suoritetaan punnitus, veloitetaan edellä mainittujen maksujen lisäksi	5 "	7 "

Ylityöajalta veloitetaan lisäksi nosturihenkilökunnalle maksettava ylityökorvaus.

Odotusajan osalta noudatetaan taksassa n:o I olevia mää-
räyksiä.

Mikäli nostureita käytetään muun joukkotavaran purkamiseen tai lastaamiseen, noudatetaan taksaan n:o II sisältyviä jouk-
kotavaran maksuja.

Tämä taksa on voimassa heinäkuun 1 päivästä 1952 alkaen.

65. Maksut palokunnan antamasta avustuksesta.

Kaupunginhallituksen vahvistamat toukokuun 21 p:nä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:152)

Kaupunginhallitus vahvisti mainittuna päivänä palokunnan
avunannosta perittävät maksut kesäkuun 1 päivästä 1952 lukien
seuraavan suuruisiksi:

Avunanto:

Työtunnilta miestä kohden	200 mk
Kuorma-autojen käytöstä ja paloauton ajomatkasta kuljettajineen	maistraatin vahvistaman taksan mu- kaan
Konetikapuuauton käyttämisestä kuljettajineen kerralta	1 200 mk
Fenno-Vent tuuletuksesta miehistöineen tunnilta	2 000 "
Auto- tai moottoriruiskun käytöstä tunnilta	1 200 "
Paloletkun lainauksesta metriltä ja kerralta (korkeintaan 1 viikko)	100 "
Jatko- tai hakatikkaiden lainauksesta kerralta (korkeintaan 1 viikko)	250 "
Paarien lainauksesta kerralta (korkeintaan 1 viikko)	250 "
Vetotikkaiden lainauksesta kerralta (korkeintaan 1 viikko)	500 "
Vesiposti- tai muun sellaisen kaluston lainauk- sesta kerralta (korkeintaan 1 viikko)	250 "
Suojapeitteiden lainauksesta vuorokaudelta	100 "
Hengityskojeen lainauksesta vuorokaudelta	250 "
(Lisäksi kuljetus, miehen tuntipalkka ja ha- pen kulutus päivän hinnan mukaan)	
Happikojeen lainauksesta vuorokaudelta	250 "
(Lisäksi kuljetus ja hapen kulutus päivän hinnan mukaan)	

Vartiointi:

Palo- tai muu vartiointi miestä kohden tunnilta	200	"
Teatterivartiointi miestä kohden kerralta	600	"
<i>Sammutus- tai sairaankuljetusyksikön vartiointi:</i>		
Autosta vuorokaudelta	1 200	"
" osavuorokaudelta	600	"
Miehestä vuorokaudelta	800	"
" osavuorokaudelta	400	"

Tämän lisäksi tarvitsijan on kustannettava pitkäaikaisessa vartiointissa huonetila autolle ja, lukuunottamatta vuoteita ja vuodevaatteita, tyydyttävä majoitustila puhelimeineen miehille.

Erikoistehtävistä veloitetaan edellä olevaa taksaa normina pitäen sopimuksen mukaan.

66. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain muuttamisesta.

Annettu toukokuun 23 p:nä 1952.
(Suomen as.-kok. 216/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:186)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin 28 päivänä joulukuuta 1951 annettuun lakiin (665/51) uusi, näin kuuluva 2 a §:

2 a §. Verovelvollisella on oikeus tuloistaan vähentää viisitoista prosenttia sen palkkatulon kokonaismäärästä, mikä on saatu palveluksesta Suomen ja ulkomaan satamien välillä liikennöivässä aluksessa, ei kuitenkaan enempää kuin viisikymmentätuhatta markkaa.

67. Laki kunnallisen vaalilain muuttamisesta.

Annettu toukokuun 30 p:nä 1952.
(Suomen as.-kok. 233/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:78)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 päivänä marraskuuta 1917 annetun kunnallisen vaalilain (108/17) 13 §, sellaisena kuin se on 27 päivänä kesäkuuta 1950 annetussa laissa (317/50), näin kuuluvaksi:

13 §. Jos vaalia varten on hyväksytty ainoastaan yksi ehdokkaalista, ei erityistä vaalitoimitusta toimeenpanna, vaan

keskuslautakunta menetelkään, kuten 28 §:n 1 momentissa säädetään.

Jos kaksi tai useampia ehdokaslistoja on vaalia varten hyväksytty, on keskuslautakunnan kiireellisesti laadittava vaalia varten ehdokaslistojen yhdistelmä. Tähän otetaan laillisesti perustettujen valitsijayhdistysten ehdokaslistat niin järjestettyinä, että samaan vaaliliittoon kuuluvat ehdokaslistat numerojärjestyksessä yhdistetään yhteisen otsakkeen alle ja erotetaan muista listoista siten, että selvästi ilmenee, mitkä ehdokaslistat kuhunkin vaaliliittoon kuuluvat. Vaaliliittojen keskinäinen järjestys yhdistelmässä määrätään arvalla, ja vaaliliittojen ulkopuolelle jäävät ehdokaslistat otetaan yhdistelmään viimeisinä järjestysnumeronsa mukaan.

Yhdistelmä varten tulee keskuslautakunnan varustaa ehdokaslistat uusilla juoksevilla järjestysnumeroilla siten, että järjestyksessä ensimmäiseksi tulleeseen vaaliliittoon kuuluvat ehdokaslistat varustetaan entisessä numerojärjestyksessään ensimmäisillä numeroilla, järjestyksessään toisen vaaliliiton listat samalla tavalla seuraavilla järjestysnumeroilla ja niin edelleen sekä erillisiksi jääneet ehdokaslistat viimeisillä järjestysnumeroilla. Ehdokaslistojen numerointi on aloitettava kahdesta.

Yhdistelmässä ei saa olla mitään muuta kuin yhteinen otsakirjoitus, josta käy selville, mitä vaalia varten yhdistelmä on laadittu, vaaliliittojen otsakkeet, jotka on merkittävä vaaliliittoryhmän yläpuolelle, sekä kaikki ehdokaslistat järjestysnumeroineen.

Yhdistelmä on heti, kun se on vahvistettu ja valmistunut, saatettava vaalioikeutettujen tietoon samalla tavoin kuin muut kunnalliset ilmoitukset sekä sitä paitsi tiedoksipanolle keskuslautakunnan kokoushuoneessa. Yhdistelmiä on lähetettävä kunnan vaalilautakuntien puheenjohtajille riittävä määrä syyskuun 12 päivään mennessä. Yhdistelmiä annettakoon myös jokaisen valitsijayhdistyksen asiamiehelle yhtä monta kappaletta, kuin on allekirjoittajia siinä asiakirjassa, jolla valitsijayhdistys on perustettu.

68. Ajomaksut raitiotie- ja omnibuslinjoilla.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 28 piltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:52)

Kaupunginvaltuusto merkitsi mainittuna päivänä tiedoksi, että sen huhtikuun 11 päivänä 1951 vahvistamat raitiotie- ja omnibuslippujen hinnat saadaan sosiaaliministeriön ilmoituksen mukaan ottaa käytäntöön aikaisintaan toukokuun 1 päivänä 1952.

Kaikilla raitiolinjoilla, johdinautolinjalla ja kaupunkiautolinjoilla:

Kertalippu	20 mk
Sarjalippu 13 matkaa	200 "
" 6 "	100 "
Siirtolippu	5 "

Kaupunkilinjoilta saadaan siirtyä esikaupunkilinjoille lunnastamalla 5 mk:n siirtolippu. *Kaupunginvaltuusto 11.4.1951.*

Linja-autolippujen osalta vahvasti maistraatti valtuuston ko. päätöksen toukokuun 10 p:nä 1952.

69. Rakennustoiminnan säännöstely.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös

kesäkuun 5 p:ltä 1952.

(Suomen as.-kok. 250/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:50).

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on muuttanut valtioneuvoston 3 päivänä tammikuuta 1952 rakennustoiminnan säännöstelystä antaman päätöksen (3/52) täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antamansa päätöksen 3 §:n, sellaisena kuin se on 20 päivänä maaliskuuta 1952 annetussa päätöksessä (136/52), näin kuuluvaksi:

3 §. Aloittamislupa-anomuksen ratkaisee kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön ohjeita noudattaen viranomainen, jonka asiana on päättää varsinaisesta rakennusluvasta tai piirustusten hyväksymisestä, kun on kysymyksessä

1) rakennus, joka ei sisällä muuta kuin asuintilaa sekä maatalouden ja käsityön harjoittamiseen käytettävää tilaa,
2) talousrakennus, sauna ja muu näihin verrattava pienehkö rakennus sekä

3) rakennus, joka täyttää maanhankintalain (396/45) mukaisesti rakentamisesta annetut määräykset tai johon on myönnetty valtion asuntolaina.

Muissa kuin edellisessä momentissa mainituissa tapauksissa ratkaisee aloittamislupa-anomuksen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö. Tätä varten tulee viranomaisen, jolle kuuluu varsinaisen rakennusluvnan myöntäminen tai piirustusten hyväksyminen, todettuaan, että edellytykset sanotun luvan myöntämiseen tai piirustusten hyväksymiseen muuten ovat olemassa, lähettää anomusasiakirjat kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle.

Tämän pykälän 1 momentin 1 ja 2 kohtien määräykset eivät kuitenkaan koske tilavuudeltaan 100 m³ suurempia kesähuiloita ja muita lomanviettoon tarkoitettuja rakennuksia eikä rakennuksia, jotka sisältävät yhden tai useampia yli 200 m² asuintilaa käsittäviä asuinhuoneistoja. Niiden aloittamisluvista päättää 2 momentissa säädetyssä järjestyksessä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

Milloin aloittamislupaa 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa anotaan erillään varsinaisesta rakennusluvasta tai piirustusten hyväksymisestä, noudatetaan soveltuvin osin tämän pykälän säännöksiä.

70. Laki lainhuudatus- ja kiinnitysasiain käsittelystä kaupungissa.

Annettu kesäkuun 6 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 240/52)

(Vrt. Helsingin kaupunkia kosk. asetukset, s. 69)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kaupungissa käsittelee lainhuudatus- sekä kiinteistö- kiinnitys-, irtaimistokiinnitys- ja metsäkiinnitysasiat raastuvanoikeuden sijasta kiinteistötuomari; ja on häneen, mikäli tämän lain säännöksistä ei muuta johdu, sovellettava, mitä laeissa ja asetuksissa on säädetty raastuvanoikeudesta tai sen puheenjohtajasta mainittuja asioita käsiteltäessä.

2 §. Kiinteistötuomarina on pormestari tai, milloin raastuvanoikeudessa on yksi tai useampia muita lainoppineita jäseniä, joko pormestari tai muu lainoppinut jäsen, sen mukaan kuin korkein oikeus määrää.

Tarpeen vaatiessa voidaan määrätä useitakin kiinteistötuomareita.

3 §. Lainhuudatus- ja kiinnitysasioita otetaan vastaan ja käsitellään joka arkipäivä.

Korkeimmalla oikeudella on kuitenkin valta, kaupunginvaltuuston esityksestä, määrätä, että kaupungeissa, joissa lainhuudatus- ja kiinnitysasiain käsittelemisen joka arkipäivä ei katsota olevan tarpeen vaatima, mainittuja asioita otetaan vastaan ja käsitellään ainoastaan määrättyinä päivinä, kuitenkin vähintään kahtena päivänä viikossa.

Ajasta, jolloin lainhuudatus- ja kiinnitysasioita koskevia hakemuksia ja asiakirjoja saadaan kiinteistötuomarille tai 10 §:ssä tarkoitetulle henkilölle antaa, säädetään asetuksella.

4 §. Hakemuksista on pidettävä päiväkirjaa, niinkuin siitä asetuksella säädetään. Hakemukseen tai sen perusteena olevaan asiakirjaan on merkittävä päivä, jolloin hakemus on tehty.

5 §. Käsitellyistä lainhuudatus- ja kiinnitysasioista pitäkään kiinteistötuomari pöytäkirjaa, noudattaen, mitä pöytäkirjan pitämisestä mainituissa asioissa on voimassa.

Lainhuudatus- ja kiinnitysasioissa kuuluu säädettyjen luetelojen ja rekisterien pitäminen kiinteistötuomarille.

6 §. Lainhuudatus- ja kiinnitysasiat on käsiteltävä heti taikka, jollei se erityisistä syistä ole mahdollista, viimeistään seitsemän päivän kuluessa hakemuksen tekemisestä tahi, jos mainittu aika 3 §:n 2 momentissa tarkoitetussa tapauksessa päättyy sellaisena päivänä, jona lainhuudatus- ja kiinnitysasioita ei käsitellä, sitä ensiksi seuraavana käsittelypäivänä. Jollei asiaa heti käsitellä, on hakemusta vastaan otettaessa hakijalle ilmoitettava, milloin käsittely tapahtuu.

Milloin hakemusta ei voida sellaisenaan hyväksyä eikä sitä lain mukaan ole heti hylättävä tai jätettävä tutkittavaksi ottamatta, siirrettäköön asia jatkettuun käsittelyyn määrättyä päiväksi.

Jatketussa käsittelyssä, jota ennenkin hakija saa antaa tarvittavaa lisäselvitystä, asia voidaan ottaa käsiteltäväksi

ja päätettäväksi, vaikkei hakija tulisikaan hakemustaan jatkamaan..

7 §. Jos jotakuta on hakemuksesta kuultava, toimittakoon kuulemisen kiinteistötuomari, ja noudatettakoon tällöin, mitä kuulemisesta on säädetty.

8 §. Lainhuuto tai kiinnitys on katsottava haetuksi sinä päivänä, jona hakemuskirjat on kiinteistötuomarille tai 10 §:ssä tarkoitettulle henkilölle annettu.

Kiinnityksen uudistaminen on voimassa siitä päivästä, jona sitä on pyydetty.

Jos 3 §:in 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa aika, jonka kuluessa kiinnitys on uudistettava, kuuluu umpeen sellaisena päivänä, jona lainhuudatus- ja kiinnitysasioita ei oteta vastaan eikä käsitellä, saadaan uudistamista pyytää ja kiinnitys uudistaa kiinteistötuomarin määräämänä muuna kuin säännönmukaisena käsittelypäivänä.

9 §. Kiinteistötuomarin päätökseen saadaan hakea muutosta noudattaen soveltuvin osin, mitä muutoksen hakemisesta raastuvanoikeuden päätökseen lainhuudatus- ja kiinnitysasioissa on säädetty. Tyytymättömyyden ilmoittamisaika ja valituksen perilleajamisaika luetaan siitä päivästä, jona asia on ratkaistu.

10 §. Raastuvanoikeuden on määrättävä luotettava ja siihen tehtävään kykenevä henkilö sinä aikana, jona kiinteistötuomari toimii oikeuden puheenjohtajana tai jäsenenä taikka hänellä on muu este, hänen valvontansa alaisena ottamaan vastaan lainhuudatus- ja kiinnitysasioita koskevia hakemuksia, asiakirjoja ja ilmoituksia, tekemään säädetyt merkinnät asiakirjoihin ja päiväkirjaan sekä hakijoille ja asianosaisille toimittamaan kiinteistötuomarin antamia päätöksiä. Ilmoitus sellaisesta määräyksestä on pidettävä raastuvanoikeuden ovelta nähtävillä sen ajan, jona määräys on voimassa.

Edellä 1 momentissa mainittu määräys voidaan milloin tahansa peruuttaa. Määräyksen antamisesta ja peruuttamisesta raastuvanoikeuden on viipymättä annettava tieto hovioikeudelle.

11 §. Mitä tässä laissa on säädetty kiinnitysasioista, noudatettakoon soveltuvin kohdin myös vuokrasopimusten rekisteröimisasioita käsiteltäessä.

12 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

13 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1953 ja sillä kumotaan oikeudenkäymiskaaren 6 luvun 2 §, sellaisena kuin se on 27 päivänä kesäkuuta 1878 annetussa asetuksessa (19/78), sikäli kuin puheena oleva säännös on ristiriidassa tämän lain kanssa.

Ennen lain voimaantulopäivää on tehtävä ne muutokset ja lisäykset raastuvanoikeuksien kokoonpanoa ja toimintaa koskeviin määräyksiin ja suoritettava muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän lain noudattamista varten.

Tämän lain voimaan tullessa raastuvanoikeudessa vireillä olevien lainhuudatus- ja kiinnityssiain käsittelyssä noudatettakoon, mitä siitä on sitä ennen ollut säädetty.

71. Kansakoulunopettajan oikeudesta ikälisän ja eläkkeen saamista varten lukea hyväkseen muuta kuin kunnallisessa kansakoulussa virkakelpoisena palvelemaansa aikaa annetus valtioneuvoston päätöksen muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös kesäkuun 19 p:ltä 1952.

(Suomen as.-kok. 260/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:88)

Valtioneuvosto on opetusministeriön esittelystä muuttanut kansakoulunopettajan oikeudesta ikälisän ja eläkkeen saamista varten lukea hyväkseen muuta kuin kunnallisessa kansakoulussa virkakelpoisena palvelemaansa aikaa 11 päivänä maaliskuuta 1948 antamansa päätöksen (215/48) 2 § näin kuuluvaksi:

2 §. Eläkettä varten on kansakoulunopettajalla, jolla tullaan eläkeikään tai erotessaan sitä ennen kunnallisen kansakoulun palveluksesta on tämän palveluksen perusteella vähintään kymmenen eläkevuotta, oikeus lukea hyväkseen se kaksikymmentäyksi vuotta täytettyään palvelemaansa aika, joka 1 §:n mukaan lasketaan hänelle hyväksi ikälisän saamista varten.

72. Perheellisille sotaleskille annettavat sairausavustukset.

Valtioneuvoston päätös kesäkuun 19 p:ltä 1952.

(Suomen as.-kok. 269/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:104)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Sotaleskien työhuollosta annetun lain 1 §:ssä, sellaisena kuin se on 13 päivänä lokakuuta 1944 annetussa laissa (701/44), tarkoitettulle vähävaraiselle leskelle, jolla on huollettavanaan vähintään kaksi alle 16 vuotiaasta lasta, voidaan tarvittaessa antaa valtion varoista sairausavustusta sen mukaan kuin jälempänä säädetään.

Milloin erityistä syytä siihen on, voidaan sairausavustusta poikkeuksellisesti antaa muullekin vähävaraiselle ja perheelliselle sotaleskelle kuin 1 momentissa mainitulle.

2 §. Tässä päätöksessä tarkoitettua avustusta annetaan vain lesken lääkärintarkastuksesta sekä lääkkeistä ja sairaalahoidosta aiheutuviin menoihin. Poikkeuksellisesti voidaan sitä myöntää muihinkin lesken sairaudesta välittömästi aiheutuneisiin menoihin.

Avustuksena annetaan enintään puolet todellisista sairauskustannuksista, kuitenkin siten, ettei avustuksen määrä ilman erityisiä syitä saa ylittää 6 000 markkaa vuodessa.

3 §. Sairausavustusasiat ratkaisee Sotaleskien ja kaatuneitten omaisten huolto r.y:n sairausavustusjaosto, jolle anomus on tehtävä viimeistään kahden kuukauden kuluttua sairaalahoidon päättymisestä tai lääkärintarkastuksen toimittamisesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun anomukseen on liitettävä anojaa koskeva perheselvitys, laskelma kysymyksessä olevista sairauskustannuksista, selvitys anojan taloudellisesta asemasta ja anojan asuinkunnan sosiaalilautakunnan lausunto.

4 §. Vähäraisten perheellisten sotaleskien sairausavustusta varten asettaa sosiaaliministeriö, tulo- ja menoarvion puitteissa varoja 3 §:n 1 momentissa mainitun yhdistyksen käytettäväksi kuukausittain tehtävää tilitystä vastaan.

5 §. Tämän päätöksen mukaisten sairausavustusasain valvonta kuuluu sosiaaliministeriölle, joka tarvittaessa antaa tarkempia ohjeita päätöksen soveltamisesta. Ministeriön määrämällä edustajalla on oikeus olla läsnä 3 §:n 1 momentissa mainitun jaoston kokouksissa sen käsitellessä sairausavustusanomuksia.

6 §. Tätä päätöstä, jolla kumotaan perheellisille sotaleskille annettavista sairausavustuksista 30 päivänä tammikuuta 1947 annettu valtioneuvoston päätös (68/47) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, sovelletaan myös sosiaaliministeriölle saapuneisiin sairausavustusanomuksiin, jotka ministeriö toimittaa 3 §:n 1 momentissa mainitulle yhdistykselle tämän päätöksen mukaisesti käsiteltäväksi.

73. Asetus autoasetuksen muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 27 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 267/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:50)

Kululaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 1948 annetun autoasetuksen (349/48) 10 § näin kuuluvaksi:

10 §. 1. Auto on omistajan toimesta tuotava vuosittain uusintakatsastukseen katsastusmiehen määräämään paikkaan ja hänen tämän pykälän 2 momentin rajoissa määräämäänsä aikana.

2. a) Linja-, seka- ja johdinauto sekä muu auto, jota käytetään ammattimaiseen liikenteeseen, samoin kuin 10 vuotta vanhempi yksityisajoon käytetty auto on katsastettava ennen kesäkuun loppua. Ammattimaiseen liikenteeseen käytetyn auton katsastus on, mikäli mahdollista, toimitettava yhdessä poliisiviranomaisten kanssa.

b) Muu auto, jota käytetään yksityisajoon, on katsastettava viimeistään syyskuun loppuun mennessä.

c) Linja-, seka- ja johdinauto on uusintakatsastettava toisen kerran syys-lokakuun kuluessa.

3. Auto, josta katsastusmies ei ole toisin määrännyt, on tuotava katsastukseen hyvissä ajoin ennen 2 momentissa mainitun määräjän päättymistä.

4. Jos auto sille määrättyä katsastusaikana on kotipaikan katsastusalueen ulkopuolella, on se tuotava katsastukseen heti matkan päätyttyä. Milloin matka kestää yli 2 momentissa

mainitun määräajan, eikä voida kohtuudella vaatia, että auto on tuotava kotipaikkaansa katsastettavaksi ennen määräajan päättymistä, saadaan sen katsastus toimittaa muualla. Tästä on katsastajan ilmoitettava auton kotipaikan katsastusmiehel-
le.

5. Jos autoa on siten muutettu, että siitä aiheutuu muutoksia autorekisterin merkintöihin, tai jos on syytä epäillä, ettei auto ole säädetyssä kunnossa, on se viipymättä katsastettava.

6. Toimitettuaan uusintakatsastuksen on katsastusmiehen tehtävä siitä merkintä rekisteriotteeseen.

74. Muutoksia ja lisäyksiä valtioneuvoston päätökseen liikennemerkeistä.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös

kesäkuun 27 p:ltä 1952.

(Suomen as.-kok. 268/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937:28)

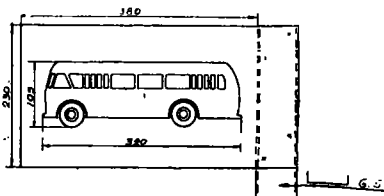
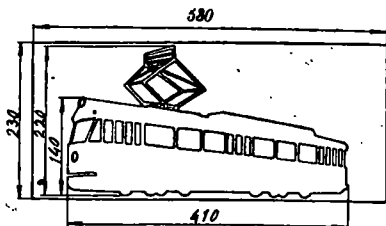
Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on, valtioneuvoston 29 päivänä joulukuuta 1937 antaman, teknilliset ohjeet teiden rakentamisesta ja kunnossapidosta sisältävän päätöksen (529/37) erinäisten määräysten toisen kappaleen nojalla, vahvistanut 8 päivänä heinäkuuta 1937 liikennemerkeistä annettuun valtioneuvoston päätökseen (292/37) seuraavat muutokset ja lisäykset:

III. Huomio- ja tiedoitusmerkit.

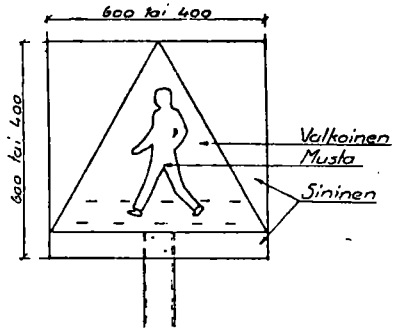
4. Linja-auton pysäkin merkki: 230 x 380 mm:n mittainen suorakaide, jossa on linja-autoa esittävä kuvio.

Paikallisliikenteen pysäkkimerkissä on musta kuvio keltaisella pohjalla ja kaukoliikenteen merkissä valkoinen kuvio sinisellä pohjalla.

Pysäkkimerkki on asetettava siten, että sen lähin sivu on 0,5 - 0,7 metrin etäisyydellä ajotien reunasta ja enintään 2,2 metrin korkeudella sen pinnasta, poikittain ajotiehen nähden.

4a. Raitiovaunun pysäkin merkki: 230 x 530 mm:n mittainen keltainen suorakaide, jossa on musta, raitiovaunua esittävä kuvio.

Pysäkkimerkki on asetettava pysäkin korkealle tahti ajotien reunaan siten kuin 4 kohdassa on määrätty.

Kaupungin kunnallinen liikennelaitos voi tämän merkin ja edellisessä kohdassa mainitun merkin kantaosaan tai kuvioon kiinnittää kaupungin vaakunan.

13. Jalankulkijan ylimenopaikan merkki: 400 x 400 tai 600 x 600 mm:n mittainen sininen neliö, jonka keskellä on mustalla, jalankulkijaa esittävällä kuviolla varustettu valkoinen tasasivuinen kolmio.

Merkki on asetettava välittömästi ylimenopaikan kohdalle ajotien kumpaankin reunaan poikittain ajotiehen nähden.

Tämä päätös tulee voimaan heti, kuitenkin siten, että linja-auton pysäkkimerkinä saadaan aikaisemman päätöksen mukaisesti merkkiä käyttää enintään kolmen vuoden ajan tämän päätöksen antamisesta lukien.

75. Periaatteet, joita on noudatettava luovutettaessa kaupungin omistamaa maata moottoripolttoainejakeluasemia ja moottoriajoneuvohuoltoasemia varten.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat kesäkuun 11 p:nä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1931:74)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä hyväksyä seuraavat periaatteet, joita on noudatettava luovutettaessa kaupungin omistamaa maata moottoripolttoainejakeluasemia ja moottoriajoneuvohuoltoasemia varten:

1. Kiinteistölautakunta vuokraa alueet huutokaupan perusteella, mutta mikäli kysymyksessä on aseman siirto tai jokin muu erikoislaatuinen sopimus, voidaan vuokraus toimittaa ilman huutokauppaa. Tällaisesta sopimuksesta päättää, niin kuin aina näistä pääperiaatteista poikettaessa, kaupunginvaltuusto. Satamalautakunnan hallinnassa olevat alueet vuokraa kuitenkin satamalautakunta, ja sovelletaan tällöin niitä määräyksiä, joita kiinteistölautakunnan toiminnasta on tässä vahvistettu.

2. Sellaiset asemapaikat, joita saadaan käyttää ainoastaan polttoainejakelua varten (jakeluasemat), vuokrataan enintään 6 vuodeksi. Asemapaikat, joissa tämän lisäksi saadaan suorittaa myös moottoriajoneuvohuoltoa (huoltoasemat), vuokrataan enintään 20 vuodeksi. Entisellä vuokramiehellä on oikeus vuokra-ajan päätyttyä saada asemapaikka edelleen vuokralle kulloinkin määrättävillä ehdoilla ja edellyttäen, ettei kaupunki tarvitse paikkaa mihinkään muuhun tarkoitukseen tai ettei muitakaan esteitä tai muistutuksia vuokraajaa vastaan ole. Jos vuokramies ei halua uutta vuokrasopimusta, on toimitettava huutokauppa.

3. Jakelupylvään pitämisoikeus pylvään haltijan omaa tai rajoitetun asiakaspiirin käyttöä varten on vuokrattava 6 kuukauden irtisanomisajoin.

4. Pohjavuokran suuruutta määrättäessä asemat on siitä riippumatta, ovatko ne huoltoasemia vai jakeluasemia, jaettava niiden edullisuuden mukaan kahteen luokkaan. Kalliimmalle I luokan asemalle on asetettava vähintään kaksi jakelupylvästä, joista kummastakin ns. peruspylvästä peritään I luokan pylväsvuokra. Vähemmän tuottavat asemat kuuluvat II luokkaan ja tällainen asemapaikka edellyttää yhtä peruspylvästä, josta peritään II luokan pylväsvuokra. I luokan asemilla myönnetään kolmannen ja sitä seuraavien sekä II luokan asemilla toisen ja sitä useampien pylväiden osalta 35 %:n alennus peruspylvään vuokrasta. Asemat, jotka ovat avoimna vain purjekauskautena, muodostavat oman luokkansa (kausiasemat). Kausiasemilla myönnetään useamman pylvään pidosta samanlainen alennus kuin II luokan asemilla.

5. Jakelupylväiden vuokrat määrätään seuraavien suhteiden mukaisesti:

Jakelupylvään laatu	Vuosivuokran suhdeluku
I luokan peruspylväs	10
II luokan peruspylväs	7
Kausiaseman peruspylväs	5
Katumaalla, rajoitetun asiakaspiirin käytössä oleva pylväs	5
Katumaalla, vain vuokramiehen omaa käyttöä varten oleva pylväs	3
Muulla kaupungin omistamalla maalla kuin katumaalla, rajoitetun asiakaspiirin käytössä oleva pylväs	enintään 5
Muulla kaupungin omistamalla maalla kuin katumaalla, vain vuokramiehen omaa käyttöä varten oleva pylväs	enintään 3

Näitä luokitusperiaatteita ryhdytään noudattamaan vuoden 1953 alusta ja tällöin määrätään I luokan peruspylvään vuoraksi 120 000 mk mahdollisesti sitä ennen tapahtuvine indeksikorotuksineen ja muiden pylväiden vuokrat edellä olevien suhdelukujen mukaisesti.

6. Huoltoasemien vuokrat määrätään siten, että jakelupylväiden luokan ja luvun perusteella laskettavaan pohjavuokraan lisätään huoltotiloista erikoisvuokraa harkinnan mukaan.

7. Vuokrat ovat indeksiehtoisia siten, että vuokraa indeksin mukaan korotettaessa tai alennettaessa otetaan huomioon vain täysin 10 pistein tapahtuvat indeksivaihtelut. Tämän lisäksi kiinteistölautakunnalla on oikeus tarkistaa vuokra vuokramiehen toimenpiteistä riippumattomien, liikevaihdon määrään vaikuttavien olosuhteiden muuttuessa. Jakeluasemien vuokrat saadaan tarkistaa kerran vuokrausajassa, kuitenkin vastata sitten, kun vähintään puolet vuokra-ajasta on kulunut ja huoltoasemien vuokrat ensimmäisen kerran viiden vuoden kuluttua vuokrauspäätöksen tekemisestä ja sen jälkeen kerran kuna-

kin 5-vuotiskautena. Kiinteistölautakunta on oikeutettu suoriuttamaan tarkistuksen harkintansa mukaan, mutta kuitenkin siten, että I luokan pylväsvuokra voidaan korottaa kerrallaan enintään 20 %:lla viimeksi maksetusta vuokrasta ja II luokan aseman vuokra muuttamalla asema I luokkaan tai korottamalla vuokraa kerrallaan enintään 20 % samoin viimeksi maksetusta vuokrasta. Huoltotiloista maksettavaa erikoisvuokra voidaan korottaa kerrallaan enintään 20 % em. tarkistusten yhteydessä. Käyttöltään rajoitettujen jakelupylväiden vuokraa ei indeksiehtoisuutta lukuun ottamatta voida korottaa vuokrauden kestäessä. Mikäli asemakaavallisista tai liikenteellisistä syistä asema tulee tuottamattommaksi, voi kiinteistölautakunta kerran vuokrauden kuluessa alentaa aseman vuokraa, mutta jos alennus on huomattavampi, on asia saatettava kaupunginvaltuuston ratkaistavaksi.

8. Asemat on pidettävä yleisölle avoimna ainakin klo 6-20 välisen ajan. Kuitenkin on kiinteistölautakunnan määräämät asemat pidettävä avoimna kaikkina vuorokauden aikoina. Tästä velvollisuudesta johtuen on asianomaisten asemien vuokriin tehtävä 50 000 mk:n suuruinen vuotuinen alennus.

9. Vuokramiehen on saatettava jakeluasema käyttökuntoon 6 kuukauden kuluessa vuokrauspäätöksen tekemisestä sekä huoltoasema peruspylväineen ja vähintään yksine lämmitettävine huoltopaikkoineen yhden vuoden kuluessa. Näistä rakentamisvelvollisuutta koskevista määräyksistä voi kiinteistölautakunta erityisistä syistä myöntää harkintansa mukaan poikkeuksia.

10. Rakentamisessa on noudatettava kiinteistölautakunnan hyväksymiä ja maistraatin vahvistamia piirustuksia ja asemien hoidossa näiden viranomaisten antamia määräyksiä.

11. Vuokramiehen on suoritettava ja kustannettava tontin osalta kadun kunnossa- ja puhtaanapito. Kaupungille on pidettävä oikeus ottaa suorittaakseen katujen kunnossapito ja puhtaanapito kaupunginvaltuuston määrättävästä, vuokramiehen suoritettavasta maksusta.

12. Kaupungille on varattava oikeus korvauksetta sijoittaa tarpeelliset johdot tonttiin tai sen yli, mutta vuokramies on oikeutettu saamaan tästä ehkä aiheutuvasta suoranaisestä vahingosta korvauksen.

13. Kaupunki ei ole velvollinen huolehtimaan asemapaikan kuivatuksesta, tasottamisesta tms. työstä eikä vuokramiehellä ole oikeutta vaatia kaupunkia rakentamaan vesi-, viemäri-, sähkö- eikä kaasujohtoja, ellei kaupunki katso voivansa siihen ryhtyä.

14. Vuokramiehen tulee pitää asemapaikalla olevat rakennukset ja laitteet sekä alueen rakentamaton osa hyvässä kunnossa ja noudattaa tässä suhteessa kiinteistölautakunnan asiasta antamia määräyksiä.

15. Vuokraehtojen rikkominen oikeuttaa kaupungin irtisanomaan vuokrasopimuksen sekä saamaan vuokramieheltä vahingonkorvauksen.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1952

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 8

S i s ä l l y s: 76. Eräistä huonerakenteista annetun päätöksen muuttaminen, s. 113. - 77. Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskustoimikunta r.y:n välillä, s. 116. - 78. Helsingin kaupunginviskaaleille annetun työjärjestyksen muuttaminen, s. 125. - 79. Helsingin kaupungin käyttörahaston sääntöjen muutos, s. 126. - 80. Axel August Ekströmin rahaston säännöt, s. 127.

76. Eräistä huonerakenteista annetun päätöksen muuttaminen.

Sisäasiainministeriön päätös heinäkuun 1 p:ltä 1952.

(Suomen as.-kok. 277/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932:46)

Sisäasiainministeriö on muuttanut eräistä huonerakenteista 7 päivänä syyskuuta 1932 antamansa päätöksen (251/32) II luvun l.c. ja d.kohdat sekä IV luvun 3.kohdan näin kuuluviksi:

II. L u k u.

Kuormitukset.

Kuormitukset on laskettava alla olevien yksikköpainojen ja perusteiden mukaan.

1. *Omapaino*, jolla tarkoitetaan kantavien rakenteiden ja niitä pysyvästi kuormittavien rakennuksen osien painoa:

c. Tiilet.	kg/m ³
Poltettu tiili,	
fasaaditiili	1 900
raskas tiili	1 800
puoliraskas tiili	1 600
kevyttiili	1 400
hohkotiili	1 200
Kalkki(hiekka)tiili	1 700
Sementtiitiili	2 200

d. Muuratut rakennusosat.

Poltettu tiili,		
fasaaditiili, kalkkisementtिलाastissa	2 000	
raskas tiili, kalkkisementtिलाastissa	1 900	
raskas tiili, kalkkilaastissa	1 800	
puoliraskas tiili, kalkkisementtिलाastissa ..	1 700	
puoliraskas tiili, kalkkilaastissa	1 600	
kevyttiili, kalkkisementtिलाastissa	1 600	
kevyttiili, kalkkilaastissa	1 500	
hohkotiili, kalkkisementtिलाastissa	1 400	
hohkotiili, kalkkilaastissa	1 200	
Kalkki(hiekka)tiili, kalkkilaastissa	1 700	
Solubetonitiili, kalkkilaastissa	1 200	

IV. L u k u.

Huonerakenteet.

3. Tiilimuurirakenteet.

a. Tiilet.

Allaolevat määräykset koskevat poltetusta savesta tehtyjä tiiliä, joiden pituus on 270 mm, leveys 130 mm ja paksuus 75 mm.

Kantaviin rakenteisiin käytettävät tiilet jaetaan seuraavasti:

Tilavuuspaino.

Raskaat tiilet	≥	1.61 kg/dm ³ .
Puoliraskaat tiilet ...	1.41....	1.60 "
Kevyttillet	1.21....	1.40 "
Hohkotillet	≤	1.20 "

Puristuslujuus.

Raskaat tiilet	175 kg/cm ²
Puoliraskaat tiilet	150 "
Kevyttillet	110 "
Hohkotillet	45 "

Puristuslujuudella tarkoitetaan kymmenen tiilen koesarjan viiden huonoimman keskiarvoa.

Jos ensimmäinen koesarja ei täytä puristuslujuusvaatimuksia, on otettava kaksi uutta koesarjaa, joista huonompaa tulosta pidetään määrävänä.

b. Laasti.

Laasteilta vaaditaan Valtion Teknillisen Tutkimuslaitoksen käyttämän menetelmän mukaan vähintään seuraavat lujuudet:

Kalkkilaasti	6 kg/cm ²
Kalkkisementtिलाasti N:o 3 ...	10 "
Kalkkisementtिलाasti N:o 2 ...	20 "
Kalkkisementtिलाasti N:o 1 ...	50 "

Edellä mainitut lujuudet saavutetaan yleensä seuraavilla laasteilla:

- Kalkkilaasti valmistetaan 1 osasta kalkkia ja 3 osasta hiekkaa.
- Sementtिलाasti valmistetaan 1 osasta sementtiä ja 3 osasta hiekkaa.
- Kalkkisementtillaasti N:o 3 valmistetaan sekoittamalla 3 osaa edellä mainittua kalkkilaastia ja 1 osa edellä mainittua sementtillaastia, joten siinä on sementtiä, kalkkia ja hiekkaa suhteessa 1:3:12.
- Kalkkisementtillaasti N:o 2 valmistetaan vastaavasti 2 osasta kalkkilaastia ja 1 osasta sementtillaastia (1:2:9).
- Kalkkisementtillaasti N:o 1 valmistetaan vastaavasti 1 osasta kalkkilaastia ja 1 osasta sementtillaastia (1:1:6).

Kaikki edellä mainitut osat tarkoittavat tilavuusosia.

c. Tiilimuurirakenteiden sallitut jännitykset.

Sallitut jännitykset tarkoittavat keskeistä puristusta.

Tiilimuurirakenteiden sivujäykkyys ja stabiliteetti on huomioitava.

Jäljempänä esitettävien sallittujen jännitysten käytön edellytyksenä on,

että muuraus suoritetaan sellaiseen limitykseen, joka antaa riittävän koossapysyvyyden,

että sidekiviä on vähintään joka viidennessä tiilikerroksessa ja lukumääräisesti vähintään 20 % koko tiililukumäärästä,

että saumat täytetään hyvin ja sauman paksuus on mahdollisimman pieni sekä vaakasuorien saumojen paksuus enintään 15 mm.

Puolta kiveä ohuempaa pilaria tai seinää ei saa pitää kantavana.

Paikallisesti kuten palkkien ja laakerien t.m.s, alla sallitaan jäljempänä esitettävät jännitykset kaksinkertaisina.

Jos raskas tiili ei täytä sille asetettuja puristuslujuusvaatimuksia, saadaan sille sallia puoliraskaan tiilen sallitut jännitykset, mikäli se täyttää puoliraskaan tiilen puristuslujuusvaatimukset. Sama koskee vastaavasti puoliraskasta ja kevyttiiltä sekä kevyttiiltä ja hohkotiiltä.

Tiiltä, joka ei täytä hohkotiilen puristuslujuusvaatimuksia, ei saa käyttää kantaviin rakenteisiin.

Sallitut jännitykset.

Jäljempänä h on seinän tai pilarin korkeus ja b sen pienin poikkimitta.

Kun $h/b > 15$ on seinän tai pilarin leveyden oltava vähintään kolme tiilen pituutta.

Väliarvot interpoloidaan suoraviivaisesti.

h/b	Kalkkilaasti ja kalkkisementtillaasti N:o 3		
	10	15	23
Raskaat tiilet	8	4	- kg/cm ²
Puoliraskaat tiilet ...	7.5	3.5	- "
Kevyttiilet	6	2.5	- "
Hohkotiilet	4	2	- "

	Kalkkisementtilaasti N:o 2		
h/b	10	15	23
Raskaat tiilet	11	7.5	4 kg/cm ²
Puoliraskaat tiilet ...	9.5	6	3 "
Kevyttiliit	7	4	2 "
	Kalkkisementtilaasti N:o 1		
h/b	10	15	23
Raskaat tiilet	15	10	5 kg/cm ²
Puoliraskaat tiilet ...	13	8.5	4 "
Kevyttiliit	10	6.5	3 "

Kalkkisementtilaastia N:o 3 on käytettävä kalkkilaastin sijasta kun muurausta suoritetaan lämpötiloissa +3° C....- 5° C. Lämpötilan ollessa alle -6° C on muuraus ilman täyssuojausta kielletty.

d. Valmistustarkkailu.

Kohdassa c mainittujen sallittujen jännitysten käyttö edellyttää, että tiilien valmistaja suorittaa säännöllisesti puristuslujuus- ja tilavuuspainokokeet. Aineenkoetuselostuksessa on annettava arvot jokaisesta kymmenen kappaleen koesarjan tiilestä erikseen. Tiilien valmistajan on suoritettava edellämainitut aineenkoetukset kultakin 500 000 kappaleen erältä, ja on aineenkoetuksissa noudatettava Valtion Teknillisen Tutkimuslaitoksen määräyksiä. Aineenkoetukset voidaan suorittaa joko Valtion Teknillisessä Tutkimuslaitoksessa tai Suomen Tiiliteollisuusliitto r.y:n laboratoriossa.

-----

77. Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin Kunnantöntekijäin Keskustoimikunta r.y:n välillä.

Palkkalautakunnan ja Helsingin Kunnantöntekijäin Keskustoimikunta r.y:n allekirjoittama heinäkuun 2 p:nä 1952.

(Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 18 p:ltä 1952)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:134)

1 §. *Sopimuksen voimassaoloalue.* 1. Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin järjestämissä töissä kaupungin alueella, niin myös kaupungin alueen ulkopuolella suoritettavissa töissä, joihin on siirretty työntekijöitä kaupungista, elleivät valtioneuvoston määräykset työttömyyden torjumiseksi järjestetyistä töistä muuta edellytä.

2. Sopimus ei kuitenkaan koske maatalous- eikä varsinaisia metsänhakkuitöitä, eikä myöskään kaupungin aluksilla suoritettavia merimiesalaa kuuluvia töitä.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Työehtosopimuksen 1 §:n 2 mom:ssa mainituksi merimiesalaa kuuluviksi töiksi luetaan kaikki meripalvelus aluksilla s/s Ot-

so, m/s Turso ja s/s J.L. Runeberg samoin kuin vastaa-
va palvelus aluksilla m/s Korkeasaari, s/s H-1 ja m/s
H-3, lukuunottamatta kuitenkaan tuntipalkalla suoritet-
tavia töitä.

2 §. Työhön ottaminen ja siitä erottaminen. 1. Työhön ot-
tamisesta ja siitä erottamisesta on voimassa, mitä laeissa ja
asetuksissa sekä vahvistetuissa työsäännöissä on säädetty ja
määrätty.

2. Irtisanomisaikaa koskevista määräyksistä huolimatta ei
työnantaja puolestaan lopeta yhtäjaksoisesti vähintään 3 vuot-
ta jatkunutta työsuhdetta ilmoittamatta siitä työntekijälle
vähintään kahta viikkoa ennen sekä, jos työsuhde on keskeyty-
mättä jatkunut 5 vuotta, vähintään kolmea viikkoa, ja jos se
on jatkunut 10 vuotta, vähintään neljää viikkoa ennen. Tämä
ei kuitenkaan koske niitä tapauksia, joissa työnantajalla lain
mukaan on oikeus purkaa työ sopimus tai työ ylivoimaisen tapah-
tuman takia on kokonaan tai osaksi keskeytettävä.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Jos työnteki-
jiitä joudutaan vähentämään, ei yli 10 vuotta palvel-
leita työntekijöitä irtisanota ilman pakottavia syitä.

3. Jos työntekijä katsoo tulleensa erotetuksi ilman päte-
vää syytä eikä asiaa ole saatu järjestetyksi hänen saatettuaan
sen pääluottamusmiehen välityksellä asianomaisen laitoksen
tai viraston päällikön tutkittavaksi, hän saa saattaa asian
sopimuksen tehneen Keskustoimikunnan välityksellä sen lauta-
tai johtokunnan käsiteltäväksi, jonka alaisena työ suoritetaan.
Kuultuaan Keskustoimikuntaa sanottu elin päätetään asiasta. Jos
työstä erottaminen raukeaa, saa työntekijä täyden palkan sil-
tä ajalta, minkä hän on ollut estettynä olemasta työssä.

3 §. Keskustoimikunnan kuuleminen. 1. Tämän sopimuksen
allekirjoittaneelle Keskustoimikunnalle on varattava tilaisuus
neuvotteluihin ennen lopullisen päätöksen tekemistä työehtoso-
pimuksen alaisia työntekijöitä koskevissa asioissa, joilla on
yleisempää merkitystä.

4 §. Työaika. 1. Pisin säännöllinen työaika on 8 tuntia
päivässä, paitsi lauantaisin ja kirkollisten juhlapäivien se-
kä vapun- ja itsenäisyyspäivän aattoina, jolloin työaika on
7 tuntia.

2. Säännöllinen työaika yksivuorotyössä alkaa yleensä klo
7 ja päättyy klo 16, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aat-
toina, jolloin työt lopetetaan klo 14. Kesä-, heinä- ja elou-
kuun aikana lopetetaan työt lauantaisin klo 12, samoin joulou-
uudenvuoden-, helluntai- ja juhannusaattoina sekä pääsiäis-
lauantaina. Mikäli työn laatu tai muut seikat sitä vaativat,
voidaan työn alkamis- ja päättymisaika määrätä toisinkin sopi-
muksen allekirjoittajien siitä keskenään sovittua ja muuten-
kin kun kysymyksessä on vuorotyö.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Liikennelaitok-
sen yösiivoojien työaika on yleensä pyrittävä järjestä-
mään siten, että työt eivät mikäli mahdollista tapahtuvat so-
pivissa vuoroissa.

3. Ruokailuaika on 1 tunti, paitsi lauantaisin ja juhlapäi-
vien aattoina, jolloin sitä vastaa 20 minuutin pituinen tauko.
Tavallisina arkipäivinä pidetään lisäksi aamu- ja iltapäivi-

sin yksi 15 minuutin pituinen kahvitauko. Lauantaisin ja juhlapäivien aatoina, jolloin työaika päättyy klo 14, pidetään kuitenkin ainoastaan yksi 15 minuutin pituinen kahvitauko, ja milloin työt tällaisina päivinä päättyvät klo 12, ei kahvitaukoa lainkaan pidetä. Kahvitauot ja edellä mainittu 20 minuutin pituinen tauko luetaan työaikaan kuuluviksi.

5 §. *Tuntityöt.* 1. Alimpina palkkoina maksetaan eri ammateissa ja erilaatuisissa töissä sopimuksen allekirjoittajain hyväksymässä erillisessä palkkahinnoittelussa mainitut ohje-palkat. Niissä töissä, joita palkkahinnoittelussa ei ole mainittu, maksetaan vastaavissa tai niihin verrattavissa töissä yksityisillä aloilla kulloinkin voimassaolevien sopimusten mukainen palkka. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut palkat käytäntöön kaupungin töissä samasta ajankohdasta lukien, mistä ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

2. Jos muu työntekijä kuin sukeltaja siirretään johonkin ammattialaansa kuulumattomaan, halvempipalkkaiseen työhön, maksetaan hänelle omaa ammattiaan vastaava palkka kuluvan ja kahden sitä seuraavan viikon ajalta, mikäli ei tilapäisten siirtojen osalta ole toisin sovittu. Jos työntekijä siirretään omaa ammattiaan korkeampipalkkaiseen työhön, maksetaan hänelle heti tähän työhön kuuluva palkka. Tämän palkan tulee olla vähintään saman suuruinen kuin mitä hänelle hänen omassa ammatissaan aikapalkkana on maksettu. Työntekijä, joka määrätään tilapäisesti hoitamaan tiettyyn virkaan kuuluvia tehtäviä, on nimitettävä viransijaiseksi, jolloin hän saa viranhoitoajaltaan virasta maksettavan pohjapalkan.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Kun työntekijä määrätään tilapäisesti hoitamaan tiettyyn virkaan kuuluvia tehtäviä ja nimitetään viransijaiseksi, jolloin hän saa viranhoitoajaltaan virasta maksettavan pohjapalkan, tulee näiden tehtävien laadultaan ja laajuudeltaan olla ko. viralle tunnusmerkillisiä.

3. Mikäli työntekijän tehtäviin kuuluu useampien eri lailla palkattujen töiden suorittaminen eikä työntekijä joudu pitkäksi aikaa tekemään samaa, määrätyn palkkaista työtä, maksetaan hänelle palkka, joka suunnilleen on hänen suorittamiinsa töihin kuuluvien palkkojen keskiarvo, mistä kuitenkin voidaan poiketa joko ylös- tai alaspäin siitä riippuen, kuuluuko työntekijän tehtäviin yleensä enemmän korkeampipalkkaisen vaiko halvempipalkkaisen työn suorittamista.

6 §. *Urakkatyö.* 1. Työt on pyrittävä järjestämään urakkatyönä, mikäli työn laatu sen sallii ja se on teknillisesti mahdollista.

2. Urakkatyössä noudatetaan soveltuville osilta niitä hinnoitteluja, jotka sisältyvät kaupungin voimassa oleviin valtion taikka yksityisten työnantajajärjestöjen ja asianomaisten ammatillisten järjestöjen välisiin työehto- tai muihin urakkapalkkoja koskeviin sopimuksiin. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut hinnoittelut käytäntöön kaupungin töissä samasta ajankohdasta lukien, mistä ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Valtiolla voimassa olevia työehto- tai muita urakkapalkkoja koskevia sopimuksia noudatetaan vain kaupungin rakennustöimiston ja satamarakennusosaston töissä, ja niissäkin vain silloin, kun yksityisalojen sopimuksista ei ole löydettävissä vastaavia määräyksiä.

3. Jollei jollakin työalalla ole olemassa mainittuja hinnoitteluja, on sellaisista urakkatöistä sovittava erikseen ennen työn aloittamista, mutta jos sittemmin todetaan hinnoittelun olevan väärin arvioidun, voidaan sopimusta työn kestäessä muuttaa joko korottamalla tai alentamalla hinnoittelua. Tällainen sopimus voidaan tehdä joko kirjallisesti tai suullisesti. Urakkatyössä ei ansio saa olla alempi kuin tuntipalkan mukaan laskettu ansio.

4. Jos urakkatyötä suorittava työntekijä joutuu odottamaan työaineita tai muista hänestä itsestään riippumattomista syistä olemaan työttömänä, on hänelle sinä aikana järjestettävä muuta hänen ammatiaan vastaavaa urakka- tai tuntityötä. Tästä työstä maksetaan hänelle hänen omassa ammatissaan hänen urakka-ansiotaan vastaava palkka, joka maksetaan myöskin urakan yhteydessä tai sen aikana tehdystä tuntityöstä. Siinäkin tapauksessa, että muuta työtä ei voida järjestää, maksetaan odotusajalta urakassa saadun keskiansion mukainen palkka. Jos työnseisuus kestää enemmän kuin 3 päivää, voidaan urakkasopimus jommankumman vaatimuksesta purkaa. Täksi 3 päivän ajaksi on järjestettävä muuta työtä tai maksettava odotusajan palkka.

Kun urakkasopimus on purettu ja uusi työkuuta joutuu työtä jatkamaan, voidaan urakkahinnasta sopia erikseen, jos jäljelle jäänyt työ on jostakin syystä muodostunut suhteettoman huonoansioiseksi tai erikoisen hyväansioiseksi.

Sateen, pakkasen tai muun luonnonesteen aiheuttamasta keskeytyksestä ei makseta odotusajan palkkaa.

5. Työntekijöillä tai heidän luottamusmiehillään on oikeus olla läsnä niissä tilaisuuksissa, joissa mitataan, punnitaan tai muuten lasketaan urakkatyön tulos, ja tässä tilaisuudessa tutustua sitä koskeviin asiakirjoihin. Pääluottamusmiehellä on lisäksi oikeus, milloin palkkalaskelman oikeellisuuden suhteen syntyy epäilyksiä, saada tarpeelliset asiakirjat myöhemmin tarkastettavakseen.

7 §. Ylityö ja sunnuntai työ. 1. Ylityö lasketaan lain mukaan.

Ylityöstä lain mukaan maksettavaa korotettua palkkaa vastaava korvaus suoritetaan kuitenkin lain mukaan lasketun ylityön lisäksi tai sen sijasta seuraavasti: a) Jos varsinainen päivittäinen työaika on 8 tuntia lyhyempi, maksetaan ylityökorotus kaikesta tämän varsinaisen työajan lisäksi tehdystä työstä; b) jos työ tehdään vuorokauden vaihteen jälkeen mutta ennen säännöllisen työajan alkamista, suoritetaan ylityökorotus kaikesta työstä, joka tehdään säännöllisen päivittäisen työajan lisäksi, kun lähtökohtana pidetään vuorokauden vaihteen sijasta vastaavasti 4 §:n 2 kohdan mukaisesti määrättyä tai sovittua työajan alkamishetkeä.

Lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin varsinainen työaika päättyy klo 14 tai klo 12, maksetaan tämän jälkeen

suoritettu muusta kuin vuorotyöstä kuitenkin heti 100 %:lla korotettu palkka silloinkin, kun työ ei ole ylityötä.

2. Milloin tämän sopimuksen mukaisesti sovittua säännöllistä työaikaa ylitetään, on työtä mikäli mahdollista jatkettava yhtämittaisesti. Jos työntekijä kutsutaan ylityöhön, joka aloitetaan vähintään yhtä tuntia työajan päättymisen jälkeen, maksetaan hänelle heti 100 %:lla korotettu palkka. Työntekijälle, joka kutsutaan ylityöhön aikaisintaan 2 tuntia jälkeen varsinaisen työajan tai sunnuntaina ja juhlapäivänä, suoritetaan korvauksena työmatkoihin käytetystä ajasta lisäksi yhden työtunnin palkka 100 %:n korotuksin riippumatta siitä, onko työmatka tapahtunut arkipäivänä vai sunnuntaina.

3. Jos urakkatyötä vaaditaan tehtäväksi ylityönä, on ylityöstä urakkahinnan lisäksi maksettava ylityökorvaus ko. työstä urakkahinnan mukaan määräytyvän tuntipalkan mukaisena.

4. Sunnuntaityöstä maksetaan korotettua palkkaa niinkuin siitä on laissa säädetty.

5. Vapunpäivältä suoritetaan palkka samojen perusteiden mukaan kuin itsenäisyyspäivältäkin.

8 §. *Päivystys.* 1. Jos työntekijän on sopimuksen mukaan oleskeltava työnantajan määräämässä työ- tai muussa paikassa taikka asunnossaan, josta hänet voidaan tarvittaessa kutsua työhön, on hänelle tällaisesta varallaoloajasta suoritettava laissa säädetty korvaus.

2. Kaupunki on, tarpeen vaatiessa Keskustoimikunnan kanssa siitä sovittuaan, oikeutettu järjestämään myös sellaista päivystystä, jonka aikana työntekijä voi asianomaisen lauta- tai johtokunnan päättämässä puitteissa vapaasti valita olinpaikkansa, mutta on velvollinen ilmoittamaan työnantajalleen, missä hän on tavattavissa. Työntekijälle on suoritettava enintään yhdestä viidenneksestä tällaista varallaoloaikaa hänen yksinkertaisen tuntipalkkansa mukaan laskettu korvaus.

3. Sellaisesta päivystyksestä, jota jo ennen tämän työehtosopimuksen voimaantuloa on suoritettu, on työntekijä oikeutettu saamaan ainakin niin suuren korvauksen, että se vastaa hänelle päivystyksestä aikaisemmin tulleita etuja.

9 §. *Oppilaat, apu- ja ammattityöntekijät.* 1. Oppilaisiin sovelletaan oppisopimuslain määräyksiä ja oppiajan pituuden suhteen noudatetaan kauppa- ja teollisuusministeriön antamia määräyksiä oppiajoista eri ammateissa ja ammattihaaroissa. Kaupunki järjestää mahdollisuuksien mukaan oppilaille tietopuolista koulutusta Helsingin yleisissä ammattikouluissa oppisopimuksen tekemisen jälkeen.

2. Kaksivuotisen ammattikoulun käynyt oppilas on oikeutettu lukemaan oppiaikana hyväkseen yhden vuoden lukujastaan.

3. Oppilaan peruspalkka nousee kaksi kertaa vuodessa tasaisesti siten, että se oppiajan päättyessä vastaa oppilaan korkeinta palkkaa. Palkkaukseen vaikuttavaksi oppiajaksi luetaan myöskin sairausaika, mikäli se ei ole pitempi kuin se aika, jolta oppilas on oikeutettu sairausajaltaan täyteen palkkaan.

4. Ammattimiehen apulaisena työskentelevä täysi-ikäinen työntekijä saa vähintään kaupungin palkkahinnoittelun mukaisen apumiehen palkan.

5. Opin suorittanut tai ammattimiehen apulaisena neljä vuotta työskennellyt työntekijä saa nuoremman ammattimiehen palkan

sekä kolme vuotta nuorempana ammattimiehenä työskennellyt työntekijä vanhemman ammattimiehen palkan.

6. Kaupungin palveluksessa tai aikaisemmin muualla samassa ammatissa työskennelty aika otetaan lyhentämättömänä huomioon oppi- tai ammattivuosia laskettaessa.

7. Liikennelaitoksen rataosastolla yhden vuoden ratatyöntekijän apulaisena työskennellyt saa nuoremman ratatyöntekijän palkan sekä yhden vuoden nuorempana ratatyöntekijänä työskennellyt vanhemman ratatyöntekijän palkan.

10 §. *Palkanmaksu.* 1. Työpalkat maksetaan kerran viikossa.

2. Palkanmaksu tapahtuu työaikana. Jos palkanmaksuaika sattuu pyhäpäiväksi, maksetaan palkat edellisenä arkipäivänä. Samoin maksetaan palkka urakkatyöstä laskettuna suhteellisesti urakan hintaan, mikäli se teknillisesti on mahdollista. Muussa tapauksessa lasketaan urakkapalkka työhön käytetyn tuntimäärän ja vastaavassa työssä sovitun tuntipalkan mukaan. Mahdollinen ylimäärä urakkahinnasta maksetaan, mikäli mahdollista vähintään kerran kuussa ja viimeinen erä työn valmistuttua, jolloin myös tarkistus on toimitettava.

3. Palkanmaksun yhteydessä on työntekijöille annettava laskelma, josta selviää tiliviikon numero, suoritettu tuntimäärä, tuntipalkka, mahdollinen ylityötuntimäärä, urakkatyö sekä mahdolliset pidätykset eri tarkoituksiin.

11 §. *Matkat etätsille työpaikoille.* 1. Kaupunki järjestää mahdollisuuksien mukaan työntekijäin kuljetuksen suoja-
tuilla kulkuneuvoilla työnjohdon ja työntekijäin luottamusmiesten sopimista paikoista niille työmaille, joiden läheisyyteen ei pääse yleisillä kulkuneuvoilla. Lähtö kokoontumispaikoista työmaille tapahtuu aikaisintaan 15 minuuttia ennen työajan alkamista ja paluumatka työmaalta siten, että saapuminen kokoontumispaikalle tapahtuu viimeistään 15 minuuttia työajan päättymisen jälkeen. Milloin työ suoritetaan saarissa, joihin työntekijät on kuljetettava laivalla, lasketaan työaika kuitenkin alkavaksi lähdöstä kaupungin rannasta ja päättyväksi kaupungin rantaan. Mikäli tällaista kuljetusta ei kaupungin toimesta järjestetä, korvataan työntekijöille työnjohdon osittaman kulkuneuvon käyttämisestä johtuvat matkakustannukset kaupungin keskukselta työpaikalle.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä 1: Vakiintuneet kokoontumispaikat ovat seuraavat: Rautatienatori, Hakaniemi, Kampin kenttä, Messuhalli, Sörnäisten apteekki, Sturen-Mäkelänkadun kulma, Vesilinnanmäki ja Mannerheimintien-Reijolankadun kulma. Milloin työmaan työntekijöistä vähintään 6 miestä asuinpaikkansa perusteella kokoontuu jossakin edellä mainituista kokoontumispaikoista, on tämä katsottava työmaan työntekijäin vakiiniseksi kokoontumispaikaksi.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä 2: Milloin työntekijä on jo tullut työpaikalle ja komennetaan sieltä muualle työhön, kaupunki korvaa työntekijän tästä komennuksesta aiheutuvat matkakustannukset.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä 3: Yövärtijoille, jotka työskentelevät sellaisilla kaupungin työmaille, joihin työntekijät 1 kohdassa olevien määräysten

mukaisesti on joko kuljetettava, tai heille puuttuvan kuljetuksen johdosta suoritettava työn johdon osittaman kulkuneuvon käyttämisestä johtuvat todelliset matkakustannukset kaupungin keskukselta työpaikalle, suoritetaan vastaavasti matkakustannukset kaupungin keskukselta työpaikalle.

2. Muilla kuin kaupungin sisäisessä liikenteessä käytettävillä yleisillä kulkuneuvoilla tehdystä työmatkasta korvataan työntekijälle kuljetuskustannukset siltä osaltaan, jolla ne ylittävät sisäisessä liikenteessä voimassa olevat maksut.

3. Jos työntekijä joutuu varsinaisen työajan jälkeen tai ennen sitä autovaurion tai muun sellaisen syyän johdosta menemään korjausvaunulla toiselle paikkakunnalle tai sieltä palaamaan, maksetaan hänelle palkkaa sen mukaan kuin ylityöstä on määrätty.

4. Milloin työ suoritetaan kantakaupungin ulkopuolella, saarissa tai merellä, paikassa, jossa työntekijällä ei ole tilaisuutta lämpimän aterian nauttimiseen, maksetaan hänelle eväsrahana 100 mk päivässä.

5. Milloin työ suoritetaan vieraalla paikkakunnalla, josta työntekijä ei voi saapua yöksi kotiinsa, korvataan hänelle tästä koituvat kustannukset seuraavasti:

a) Kaikki tarpeelliset matkakustannukset ja päivärahat kaupungin matkustussäännön mukaan.

b) Matkustamiseen käytetyltä ajalta maksetaan työntekijälle hänen keskituntiansionsa mukainen korvaus siltä osalta kuin matkustaminen on tapahtunut hänen säännöllisenä työaikanaan.

6. Jos työntekijä kaupungin työssä joutuu työnjohdon määräyksestä tai suostumuksella käyttämään omaa polkupyöräänsä tai muuta kulkuneuvoa, maksetaan hänelle siitä kohtuullinen korvaus kulloinkin tehtävän sopimuksen mukaan.

12 §. *Työntekijäin erinäiset etuisuudet.* 1. Vuosilomasta on voimassa, mitä työntekijäin vuosilomalaisissa ja valtuuston vahvistamassa työntekijäin lomasäännössä on määrätty. Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausavustukset sekä eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassaolevien lakien ja valtuuston päätösten mukaisesti.

2. Suojapukuja ja työrukkasia annetaan työnantajan toimesta työntekijäin käyttöön sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ja käsineiden kuluminen ja likaantuminen on tavallista suurempi. Samaten annetaan kumijalkineita ja -käsineitä työntekijäin käytettäväksi heidän joutuessaan työskentelemään vetisissä ja erityisen likaisissa töissä. Työntekijöille, jotka määrätään olemaan työssä ulkona sateesta huolimatta, antaa työnantaja käytettäväksi sadetakit tai -puvut. Täten kaupungilta saamansa varusteet työntekijät ovat velvolliset luovuttamaan iltaisin takaisin työmaalle, joten niitä ei saa ottaa yksityiskäyttöön. Mikäli työnantajan toimesta edellä mainittuja suojavausteita ei voida antaa työntekijäin käytettäväksi ja työntekijät joutuvat käyttämään omiaan, suoritetaan heille niistä kohtuullinen korvaus sopimuksen mukaan. Virastojen ja laitosten päälliköiden on, neuvoteltuaan asiasta päällyttämismiehen kanssa, ratkaistava, mikä työ on laadultaan sellaista, että siinä yllä olevien yleisperusteiden mukaan olisi työntekijöille annettava kaupungin puolesta ko. suojavaalineet.

Mikäli viraston tai laitoksen päällikön ratkaisu ei tyydytä pääluottamusmiestä, on mahdolliset muutokset aikaisempaan käytäntöön saatettava Keskustoimikunnan välityksellä ratkaistaviksi neuvotteluissa sen ja palkkalautakunnan välillä.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Suojavaatetusta annettaessa on yleensä pyrittävä seuraamaan entistä käytäntöä.

3. Omia työkalujaan käyttämään joutuville työntekijöille suoritetaan siitä kohtuullinen korvaus yksityisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen välisten sopimusten mukaisesti, kuitenkin siten, että tällaisen korvauksen tilitys tapahtuu aina kuukausittain. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut korvaukset käytäntöön samasta ajankohdasta lukien, josta ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

4. Työntekijöillä ennen tämän sopimuksen voimaantuloa mahdollisesti olleet, tässä sopimuksessa mainitsemattomat etuisuudet säilytetään ennallaan.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Tämän pykälän 4.kohdassa tarkoitetaan myös niitä tämän työehtosopimuksen ylittäviä etuisuuksia, jotka mainitaan liikennelaitoksen johdon ja työntekijäin välillä 8 päivänä toukokuuta 1952 tehdyn pöytäkirjan 3 §:n 6-12 kohdissa ja 4 §:ssä. Mainitut etuisuudet perustuivat alkuun Helsingin kaupungin sekä Raitiotie- ja Omnibus Oy:n välisen kauppakirjan 12 §:ään, ja on niiden sovellutusala työehtosopimuksilla laajennettu koskemaan myös uusia työntekijöitä.

5. Raskaana olevaa työntekijää ei saa pitää raskaissa töissä neljän kuukauden aikana välittömästi ennen synnytystä. Jos kevyempi työ on halvemmin palkattua, maksetaan työntekijälle hänen aikaisempi palkkansa.

6. Työntekijää ei saa pitää liikennelaitoksen lumiauran päällä talvisin neljää tuntia pitempää aikaa yhtäjaksoisesti.

7. Työntekijäin ammatillista järjestäytymistä ei työnantajan puolelta saa loukata.

8. Jos jollakin laitoksella satunnaisen työnvähyyden takia on liikaa työvoimaa, siirretään työntekijöitä sellaisille kaupungin laitoksille, joissa on työvoiman puutetta.

9. Autonkuljettajille, jotka työskentelevät omalla autolla urakkatyössä, maksetaan vuosiloma- ja sairausajan palkka siten, että sen suhde kokonaisansioon on sama kuin autonkuljettajan todellisen tuntipalkan suhde autotaksan mukaiseen maksuun.

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Työn saannissa asetetaan etusijalle ne omaa autoaan ajavat kuljettajat, jotka ovat työsuhteessa kaupunkiin ja näistä etusijalle ne, joilla on eniten palvelusvuosia kaupungin palveluksessa. Ne kaupunkiin työsuhteessa olevat autonkuljettajat, joille työn vähyyden vuoksi ei ole jatkuvasti voitu järjestää kaupungin töitä, ovat, mikäli heidät uudelleen otetaan kaupungin ajoihin, edelleenkin työsuhteessa kaupunkiin.

10. Työntekijäin sairausloman palkka maksetaan samalla ta-

voin kuin varsinainen työpalkka, sen jälkeen kuin yksi viikko on kulunut siitä kuin työntekijä on jättänyt hyväksyttävän lääkärintodistuksen työnjohtolle.

13 §. *Vaate- ja ruokailusuoajat.* 1. Työmaalle on, ellei se ole pieni ja tilapäistä laatua, työnantajan toimesta järjestettävä työntekijäin ruokailua, peseytymistä ja vaatteiden säilyttämistä varten tarkoitustaan vastaavat, sateenpitävät suojat, jotka kylminä vuodenaikoina ja sadeilmoilla on pidettävä lämpiminä. Työpaikan pienuudesta ja tilapäisyydestä päätetään työnjohto neuvoteltuaan asianomaisen luottamusmiehen kanssa. Kullekin työpaikalle on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä tarpeelliset pesulaitteet ja puhdistusvälineet peseytymistä varten. Ruokailu-, peseytymis- ja vaatesuojia ei saa käyttää varastosuojina.

2. Milloin työpaikalla on työssä sekä miehiä että naisia ja työ on siksi likaista, että työntekijäin sen päätyttyä on vaihdettava vaatteita ja peseydyttävä, on miehille ja naisille järjestettävä erillinen peseytymis- ja pukeutumisuoja. Erittäin likaisissa töissä varattakoon peseytymistä varten 15 minuuttia ennen työajan päättymistä. Erittäin likaiseksi työksi katsotaan sellainen työ, jonka jäljistä puhdistautuminen vaatii tavallista pitemmän ajan ja perusteellisemman peseytymisen.

14 §. *Luottamusmiehet.* 1. Tämän sopimuksen allekirjoittaneella Keskustoimikunnalla on oikeus asettaa jokaiselle työpaikalle työpaikan työntekijöistä valittu luottamusmies valvomaan työntekijäin oikeutta ja sitä, ettei kummankaan sopimuspuolen taholta rikota tämän sopimuksen määräyksiä eikä hyviä tapoja.

2. Keskustoimikunnalla on niin ikään oikeus valita jokaiseen laitokseen sen työntekijäin keskuudesta pääluottamusmies, jonka valinnasta on kirjallisesti ilmoitettava laitoksen johtajalle. Pääluottamusmiehellä on oikeus hänen tehtäviinsä kuuluvissa asioissa käydä työaikana laitoksen työpaikoilla sovittuaan sopivasta ajankohdasta oman työnjohtajansa kanssa. Pääluottamusmiehellä on myös oikeus työaikana käydä tästä sopimuksesta johtuvien asioiden järjestelyä varten eri virastoissa.

3. Kaupunki korvaa sen ansion, jonka luottamusmiehet menettävät toimiessaan työajalla joko paikallisissa neuvotteluissa tai työnantajan toimeksiannosta muualla siten, että heidän palkkansa luottamustyön tehtävien suorittamiseen käytetyltä ajalta lasketaan sen suuruisiksi, kuin minkä he, jos he olisivat suorittaneet varsinaista työtään, samana aikana olisivat todennäköisesti ansainneet tai, milloin tätä ansiota ei voida arvioida, muiden vastaavana aikana samaa tai lähinnä samaa työtä suorittaneiden työntekijäin keskimääräisen tuntiansion suuruisiksi. Jos pääluottamusmies suorittaa työnantajan toimeksiantoja varsinaisen työajan jälkeen, maksetaan näin menetetyistä ajasta ylityökorvaus.

4. Luottamusmiehiä älköön toimensa vuoksi vieroksuttako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle. Luottamusmies älköön esiintykö häiritsevästi.

15 §. *Hyvityssakot ja vahingonkorvaukset.* 1. Allekirjoittaneet sopimuspuolet eivät vastaa sellaisista rikkomuksista tätä sopimusta vastaan, joita ne eivät ole itse aiheuttaneet.

2. Voimassaolevan työehtosopimuslain edellyttämiä hyvityssakkoja ei mahdollisten rikkomusten sattumassa käytetä.

16 §. *Sopimuksen tulkinta ja riitaisuudet.* 1. Työehtosopimuksen soveltamisesta ja tulkintaa koskevien erimielisyyksien syntyessä sopivat asiasta ensisijaisesti asianomaisten laitosten johtajat ja allekirjoittaneen Keskustoimikunnan edustajat. Elleivät nämä pääse yksimielisyyteen, ratkaisee asian palkkautakunta. Riitaisuudet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistaviksi.

17 §. *Sopimuksen voimassaoloaika ja irtisanominen.* 1. Tämä sopimus tulee voimaan heti sen tultua molemmin puolin allekirjoitetuksi ja päättyy 1 päivänä toukokuuta 1953, josta päivästä lähtien se kuitenkin jatkuu 1 vuoden kerrallaan, ellei sitä viimeistään kolme kuukautta ennen sen päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianomaisen puolelta irtisanottu.

2. Joka sopimuksen irtisanoo, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydellisen muutosehdotuksen. Asianomaiset ovat velvolliset irtisanomisen tapahduttua viipymättä valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka heti tulee ryhtyä työhön uuden sopimuksen aikaansaamiseksi.

3. Tähän sopimukseen liittyvästä palkkahinnoittelusta soviin erikseen tätä sopimusta irtisanomatta. Palkkahinnoittelu voidaan irtisanoa päättyään kahden kuukauden kuluttua irtisanomisesta lukien.

78. Helsingin kaupunginviskaaleille annettun työjärjestyksen muuttaminen.

Oikeuskanslerin vahvistama joulukuun 20 p:nä 1950.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1941:112)

Helsingin kaupungin kaupunginviskaaleille 9 päivänä syyskuuta 1927 annettun työjärjestyksen 1,5,12 ja 13 §:t, sellaisina kuin ne ovat oikeuskanslerin 12 päivänä joulukuuta 1941 antamassa päätöksessä, muutetaan näin kuuluviksi:

1 §. Helsingin kaupungissa on yksitoista kaupunginviskaalia eli ensimmäinen, toinen, kolmas, neljäs, viides, kuudes, seitsemäs, kahdeksas, yhdeksäs, kymmenes ja yhdestoista kaupunginviskaali.

Vakinaisten kaupunginviskaalien ohella voidaan ottaa tarpeellinen määrä ylimääräisiä kaupunginviskaaleja.

Kaupunginviskaalinvirastossa on kanslisti ja toimistoapulainen.

5 §. Ensimmäinen kaupunginviskaali on samalla kaupunginviskaalinviraston kanslian päällikkö. Siinä toimessaan hänen tulee:

huolehtia viraston sisäisestä toiminnasta ja järjestyksestä sekä ottaa kanslisti ja toimistoapulainen;

valvoa, että diarit ja muut luettelot huolellisesti pidetään ja arkistoa huolellisesti hoidetaan sekä että virastolta vaaditut lausunnot ja selitykset aikanaan annetaan;

pitää huolta viraston talousasioista;

avata virastolle saapuneet kirjeet ja antaa ne asianomaiselle viskaalille;

saattaa asianomaisten tietoon virastoa koskevat päätökset ja määräykset ja valvoa niiden noudattamista;

ryhtyä sellaisiin aloitteentekoihin ja toimenpiteisiin, jotka ovat omiaan edistämään viraston toimintaa;

tehdä oikeuskanslerille selkoa asiain tilasta ja töiden suorituksesta kaupunginviskaalinvirastossa; sekä

laatia ehdotus viskaalien vuosilomajärjestykseksi ja lähettää se ennen 15 päivää toukokuuta oikeuskanslerille hyväksyttäväksi.

12 §. Kaupunginviskaali, kanslisti ja toimistoapulainen saavat kesäkuun 1 päivän ja lokakuun 1 päivän välisenä aikana Helsingin kaupungin viranhaltijoista voimassa olevien määräysten mukaisesti vuosilomaa, kaupunginviskaali, jos asettaa oikeuskanslerin hyväksymän sijaisen. Mikäli erityiset syyt niin vaativat, voidaan vuosiloma kokonaan tai osittain sijoittaa muuksikin kuin edellä sanotuksi ajaksi.

13 §. Kaupunginviskaali, kanslisti ja toimistoapulainen ovat palkkaukseen, eläkkeeseen ja viransijaisten palkkaamiseen nähden Helsingin kaupungin viranhaltijoista voimassa olevien määräysten alaisia.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1951.

79. Helsingin kaupungin käyttörahaston sääntöjen muutos.

Sisäasiainministeriön vahvistama heinäkuun 21 p:nä 1952.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 28 p:nä 1952)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:16)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston toukokuun 28 päivänä 1952 tekemän päätöksen, jolla tammikuun 29 päivänä 1935 vahvistettujen Helsingin kaupungin käyttörahaston sääntöjen elokuun 16 päivänä 1948 muutetut 2 ja 3 §:t muutettiin näin kuuluviksi:

2 §. Rahastoa kootaan siirtämällä siihen talousarvion kautta tilisäännön määräysten mukaan palautuvat siirtomäärärahat, ei kuitenkaan siltä osin kuin määräraha on katettu lainavarjoilla, sekä kaupunginvaltuuston kulloinkin erikseen päätämä määrä.

3 §. Siirrot rahastoon keskeytetään, kun sen pääoma on noussut 2 miljardiin markkaan.

80. Axel August Ekströmin rahaston säännöt.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat syyskuun 3 p:nä 1952.

1 §. "Axel August Ekströmin rahasto", joka on muodostunut Helsingin kaupungin verotusvalmistelukunnan entisen jäsenen filosofian maisteri Axel August Ekström-vainajan tekemän testamenttisäädöksen perusteella, on Helsingin kaupungin rahoitustoimiston hoidossa ja hallinnassa ja ovat kertyneet tulot testamentintekijän toivomuksen mukaisesti alempana tarkemmin esitetyllä tavalla ja järjestyksessä vuosittain tai joka toinen vuosi käytettävä levon ja virkistykseen varaamiseksi jollekin tai joillekin Helsingin kaupungin verotusvalmisteluviraston henkilökuntaan kuuluville.

2 §. Avustuksia rahaston varoista jakaa Helsingin kaupungin taksoituslautakunta vuodeksi kerrallaan valitun viisijäsenisen toimikunnan ehdotuksesta, johon toimikuntaan taksoituslautakunta valitsee kaksi ja verotusvalmisteluviraston henkilökunta kaksi jäsentä, joista toisen tulee olla miespuolinen ja toisen naispuolinen viranhaltija, sekä viraston johtaja, ellei hän itse halua olla toimikunnan jäsenenä, yhden jäsenen. Toimikunta valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja sihteerin. Toimikunnan jäsenille ei suoriteta palkkiota.

3 §. Rahastosta jaettavat avustukset on verotusvalmisteluviraston henkilökunnan ilmoitustauluille pantavalla ilmoituksella julistettava määräajassa haettaviksi. Määräajan kuluessa voi myös viraston henkilökuntaan kuuluva viranhaltija tai henkilökunnan piirissä toimiva yhdistys tehdä ehdotuksen avustuksen antamisesta määrätylle henkilölle.

4 §. Edellä 2 §:ssä mainittu toimikunta laatii hakemusajan päätyttyä ehdotuksen siitä, onko käytettävissä olevat varat jaettava yhdelle vai useammalle henkilölle samoin kuin siitä, onko ne jaettava saman- vai erisuuruisina avustuksina, ottaen huomioon, että avustuksista osallisiksi tulevat eniten tarpeessa olevat henkilöt. Älköön kuitenkaan ilman erityistä syytä ehdotettako avustuksen antamista henkilölle, joka on saanut avustuksen rahastosta edellisestä vuotena.

5 §. Ellei avustusta rahastosta jonakin vuotena kohtuudella voida jakaa, varataan käyttämättömät varat käytettäväksi seuraavana vuotena.

6 §. Myönnetty avustukset osoittaa maksettaviksi rahatoimisto, jolle on annettava ilmoitus näiden jaosta.

7 §. Henkilökunnan jäsenet rahaston toimikuntaan valitaan henkilökunnan yleisessä kokouksessa. Kokouksen kutsuu koolle viraston johtaja.

Äänioikeutettu ja vaalikelpoinen 1 momentissa mainitussa kokouksessa on vain henkilö, joka kuuluu viraston vakinaiseen henkilökuntaan.

Vakinaiseen henkilökuntaan katsotaan kuuluvan virastossa yhtäjaksoisesti vähintään vuoden päätoimisesti palvelleet ja edelleen palvelevat henkilöt.

8 §. Jos Helsingin kaupungin verotusvalmisteluvirasto sen nykyisessä muodossaan lakkautetaan, on mitä näissä säännöissä sanotaan verotusvalmisteluviraston henkilökunnasta, vastaavasti sovellettava sen viraston henkilökuntaan, jonka tehtäväksi on annettu kunnallisverotuksen valmistelu Helsingin kaupungissa. Niin ikään on, jos taksoituslautakunnan toiminta erillisenä lautakuntana päättyy, kaupungin asianomaisen elimen valitsemien jäsenten kunnallisverotusta toimittamaan asetetussa lautakunnassa jaettava avustuksia rahaston varoista sekä taksoituslautakunnan valitsemien jäsenten tilalle valittava kaksi jäsentä rahaston toimikuntaan.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1952

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 9

S i s ä l l y s: 81. Helsingin kaupungissa henkilöautoilla harjoitettavaa ammattimaista alueliikennettä varten vahvistettujen järjestysohjeiden muuttaminen, s. 129. - 82. Erinäisten ammattien oppiohjelmat ja -ajat, s. 130. - 83. Palkkion maksaminen varattomien puolesta päivystyspuhelimien välittämille lääkäreille ns. M-lomakkeen kirjoittamisesta, s. 136. - 84. Asetus keskusparantolain kunnossapitoja käyttö kustannuksiin annettavasta valtionavusta, s. 136. - 85. Taksa, jonka mukaan kannetaan korvaus Helsingin satamalaitoksen aluksien käyttämisestä, s. 137. - 86. Maidontarkastamon taksan korottaminen, s. 138. - 87. Taksa palolaitoksen sairaankuljetusautojen käyttämisestä, s. 138. - 88. Helsingin kaupungin poliisijärjestyksen täydentäminen, s. 139. - 89. Urheilukentän järjestyssäännöt, s. 139. - 90. Rantakylpylän järjestyssäännöt, s. 139. - 91. Viranhaltijain lääkärintodistukset, s. 140. - 92. Tilapäisruokailusta Helsingin kaupungin lastenhuoltolaitoksissa kannettava maksu, s. 140. - 93. Helsingin kaupungin vuokramoottorivetaksa, s. 141. - 94. Linja-autoliikenne, s. 141. - 95. Purkausmaksut Helsingin kaupungin teurastamossa, s. 142. - 96. Taksa Helsingin kaupungin teurastamon lihantukku myyntihallin halli-, myynti- ym. maksujen laske- miseksi, s. 142. - 97. Viranhaltijain vapunpäivänä suorittaman työn korvaaminen, s. 142. - 98. Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön muuttaminen, s. 142. - 99. Viranhaltijoille tulevan ylityökorvauksen laskemistapa, s. 143. - 100. Laiturihuollon taksa, s. 143. - 101. Käypää vuokraa alempien vuokratulojen merkitsemäisen talousarvioon, s. 143. - 102. Asetus vanhuusavustuslain väliaikaisen täytäntönnäpön säännösten kumoamisesta, s. 144. - 103. Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä, s. 144.

81. Helsingin kaupungissa henkilöautoilla harjoitettava ammattimaista alueliikennettä varten vahvistettujen järjestysohjeiden muuttaminen.

Maistraatin päätös kesäkuun 3 p:ltä 1952.

Maistraatti päätti mainittuna päivänä muuttaa Helsingin kaupungissa henkilöautoilla harjoitettavaa ammattimaista alueliikennettä varten tammikuun 8 päivänä 1949 vahvistamiensa järjestysohjeita siten, että niihin lisätään uusi 13 a § ja että 13 § muutetaan näin kuuluvaksi:

13 §. 1. Autoa ei saa ammattimaisessa liikenteessä käyttää ennenkuin poliisilaitos on sen hyväksynyt ja on se poliisin määräyksestä myös ammattimaisesta liikenteestä poistettava, jos auton ei enää katsota vastaavan vuokra-autolle kulloinkin asetettuja vaatimuksia. Vuokra-autoliikenteeseen hyväksyttävän auton tulee olla rekisteröity vähintään viidelle hengelle ja tulee siinä olla riittävän väljä tila matkustajille sekä mahdol-

lisuudet matkatavarain kuljetukseen. Mikäli auton kunto tai muut syyt eivät vaadi auton välitöntä poistamista ammattimaisesti liikenteestä, voi poliisiviranomainen sallia sitä käytettävän liikenteessä enintään kuuden kuukauden ajan poistamispäätöksen tiedoksiannosta asianomaiselle.

2. Auton tulee olla ulkoa ja sisältä puhdas ja siisti sekä varustettu maistraatin hyväksymän mallin mukaisella taksa-mittarilla, joka on yhdistettävä, mikäli auton rakenne ei aseta voittamattomia esteitä, suoraan vaihdelaatikkoon tai kardaan-akseliin sekä sijoitettava autoon siten, että maksunosoittaja on helposti kyydittävän nähtävänä. Mittari on suljettava ja kiinnitettävä autoon autokatsastusmiehen lyijykeellä. Mittarin taulukko on maksun lukemisen helpottamiseksi pimeän aikana ajon päätyttyä valaistava.

3. Auton etuistuimen selustan yläreunassa sen keskelä tulee olla 5 x 3 cm suuruinen soikea, valkoinen emalinen metallilaatta, jossa 1 cm korkuisin mustin numeroin on auton rekisterinumero. Näitä laattoja jakaa poliisin ohjeiden mukaan paikallinen alueliikennöitsijäin rekisteröity yhdistys.

4. Ennen edellämäinittuja toimenpiteitään poliisin tulee pyytää autokatsastuskonttorin lausunto.

13 a §. 1. Autot jaetaan kahteen luokkaan siten, että I-luokkaan hyväksyttävien autojen tulee olla rekisteröityjä vähintään kuudelle hengelle, kuljettaja mukaanluettuna ja autojen muutenkin tulee vastata poliisin tälle luokalle asettamia vaatimuksia. Muut vuokra-autoliikenteeseen hyväksytyt autot kuuluvat II-luokkaan.

2. Ellei auto enää täytä I-luokalle asetettuja vaatimuksia, voidaan se määrätä II-luokkaan.

3. Auton kummallakin puolella, sen takaovissa, tulee olla näkyvät, vähintään 12 cm korkeat ja 3 cm leveät auton luokkaa osoittavat merkit.

4. Poliisilaitos määrää, mihin luokkaan mikin auto on luettava hankittuaan sitä ennen autokatsastuskonttorin lausunnon.

82. Erinäisten ammattien oppiohjelmat ja -ajat.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös toukokuun 15 piltä 1952.

(Suomen as.-kok. 329/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939:3)

Kauppa- ja teollisuusministeriö on 28 päivänä huhtikuuta 1923 annetun oppisopimuslain 4 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 6 päivänä huhtikuuta 1934 annetussa laissa (159/34), sekä sanotun lain soveltamisesta 18 päivänä huhtikuuta 1934 annetun valtioneuvoston päätöksen (160/34) 5 §:n perusteella antanut erinäisten ammattien oppiohjelmissä ja -ajoista seuraavat määräykset:

1 §. Oppisopimuksen tehneen oppilaan tulee hankkia hyväksyttävät tiedot oppiohjelmaan kuuluvissa tietopuolisissa oppiaineissa, kehittää ammattitaitoaan työpaikkansa tuotannollisessa työssä sekä oppiajan päätyttyä osoittaa tietonsa ja taitonsa erikseen järjestettävissä ammattikokeissa.

2 §. Oppisopimussuhteessa olevan oppilaan yleisten tietopuolisten aineitten opetusta annetaan paikallisissa ammattikouluissa tai muissa kauppa- ja teollisuusministeriön hyväk-

symissä oppilaitoksissa. Opiskelun tulee yleensä tapahtua joko ennen oppiin tuloa taikka ensimmäisen oppivuoden aikana. Niille oppilaille, joiden asuinpaikkakunnalla ei tällaista opetusta ole saatavissa, järjestetään erityisiä kursseja ammattikouluissa. Koko opiskelu tai osa siitä voidaan suorittaa muullakin tavoin, kuten kirjeopiskeluna, jolloin vastaavat tiedot on osoitettava ennen ammattikokeeseen pyrkimistä kauppa- ja teollisuusministeriön hyväksymässä ammattioppilaitoksessa toimitetuissa suullisissa ja kirjallisissa kuulusteluissa. Kuulustelua ei vaadita keskikoulun, ammattikoulun tai niihin verrattavan oppilaitoksen kurssin suorittaneelta.

Mikäli edellä l momentissa tarkoitettu opetus järjestetään koulussa tai kursseilla, siinä on pyrittävä mahdollisuuksien mukaan noudattamaan seuraavaa vähimmäisvaatimukset käsittävää ohjelmaa:

Aidinkieli, n. 20 t.

- Kirjallinen esitys (n. 15 t.)
- Suullinen esitys (n. 5 t.)

Kansalaistieto, n. 45 t.

- Yhteiskuntaopin alkeet (n. 10 t.)
- Työstä ja työntekijästä (n. 30 t.)
- Ammattikoululaitos (n. 5 t.)

Ammattitalous, n. 30 t.

- Kansantalouden peruskäsitteet (n. 5 t.)
- Kirjanpidon perusteet (n. 15 t.)
- Asioimiskirjoitus (n. 10 t.)

Piirustus, n. 20 t.

Laskento, n. 75 t.

- Laskuoppi (n. 60 t.)
- Mittausopin alkeet (n. 10 t.)
- Käyräesityksen alkeet (n. 5 t.)

Terveysoppi, n. 10 t.

Sähkön käytön alkeet, n. 10 t.

Opetuksessa on käytettävä kauppa- ja teollisuusministeriön kutakin oppiainetta varten hyväksymiä oppikirjoja.

3 §. Ammattilainien tietopuolinen opiskelu tapahtuu kauppa- ja teollisuusministeriön hyväksymillä erikoiskursseilla ministeriön vahvistamaa ohjelmaa noudattaen. Kurssveja voivat järjestää paikalliset ja keskusammattikoulut sekä asianomaisen alan muut oppilaitokset, järjestöt ja työnantajat.

4 §. Solmitun oppisopimuksen mukaisen ammattityön opiskelu voi tapahtua vain sellaisen työnantajan luona, joka täyttää kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistamat vähimmäisvaatimukset työpaikkaan, työnjohtoon, työntekijöihin sekä työohjelmaan ja -välineistöön nähden.

5 §. Työnantajan tai oppilaskasvatuksesta vastaavan henkilön velvollisuus on sen lisäksi, mitä varsinaisessa oppisopimuksessa on sovittu, huolehtia,

- että oppilas saa työskennellä ammattitaitoisten ja ohjaustehtävään soveltuvin työnjohtajain tai työntekijäin opastuksella,
- että oppilas oppiakanaan saa tilaisuuden syventyä monipuolisesti kaikkiin työpaikassa esiintyviin töihin eikä joutu suorittamaan kohtuuttomasti vähempiarvoisia aputöitä, jotka eivät edistä hänen ammattitaitoaan,

- että oppilaalle varataan tilaisuus osallistua tietopuoliseen opetukseen,
- että oppilaan edistymistä valvotaan pitämällä luetteloa suoritetuista töistä ja että tarvittaessa lyhyellä kuulustelulla varmistetaan oppilaan perehtyminen työmenetelmiin
- että oppilaan suorittamaa työtä tarkastellaan, niin että hänelle tarvittaessa ja viimeistään oppiajan päätyessä voidaan antaa arvostelu työsuorituksista,
- että oppilaalle tehdään selkoa työpaikalla piilevistä tapaturma- ja sairausvaaroista sekä niiden torjunnasta,
- että oppilasta ei käytetä hänen ikäänsä tai voimiinsa nähden liian raskaisiin töihin,
- että oppilasta alusta pitäen ohjataan puhtauteen, hyvään järjestykseen ja huolellisuuteen sekä ammattitaidon kasvaessa myös nopeaan ja itsenäiseen työhön.

6 §. Oppilaan velvollisuus on sen lisäksi, mitä varsinaisessa oppisopimuksessa on sovittu,

- suorittaa hänelle annetut tehtävät ahkerasti ja tunnollisesti, raaka-ainetta, työkaluja ja koneita säästäen,
- osallistua säännöllisesti käytännölliseen työhön sekä oppiohjelmaan kuuluvien tietopuolisten aineitten kurssiin tai muulla tavoin suorittaa vaaditut oppimäärät määräaikana,
- tarvittaessa suullisessa kuulustelussa osoittaa oppilas- kasvatuksesta vastuussa olevalle henkilölle (opin valvojalle) tai asianomaiselle tarkastajalle perehtyneensä tekemiinsä töihin oppiohjelman edellyttämällä tavalla,
- tottua puhtauteen, hyvään järjestykseen sekä ammattitaidon kasvaessa nopeaan ja vastuuntuntoiseen työhön.

Sekä työnantaja että oppilas ovat oikeutettuja jättämään paikallisen ammattioppilaslautakunnan ratkaistaviksi oppisopimuksen täyttämiseksi esiintyvät erimielisyydet, mikäli ne eivät kuulu tuomioistuimen ratkaistaviksi.

7 §. Kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistamain oppiohjelmoin määrrittelemää ammattitaitoa vastaavat oppiajat eri ammateissa ovat seuraavat:

auton- ja ruiskumaalari	3	vuotta
autonalustanasentaja	4	"
autokoripeltiseppä	4	"
automoottorinasentaja	4	"
autonrenkaankorjaaja	2,5	"
autonverhoilija	3	"
autopeltiseppä	4	"
autosähköasentaja	4	"
graafinen valokuvaaja	4	"
hammasteknikko	4	"
hienomekanikko	4	"
metallinhioja	4	"
hiomolasinleikkaaja	3	"
hissinasentaja	4	"
hitsaaja	3	"
hopeaseppä	4	"
housu- ja liivivaatturi	2	"
huonekaluverhoilija	4	"
jalkineenkorjaaja	3	"
jrysiä	4	"
jähdytinseppä	2,5	"
kampaaaja	3	"

karkaisija	4 vuotta
kattilaseppä	4 "
keernantekijä	4 "
kehystäjä ja kultaaja	4 "
kelloseppä	4 "
kemigraafisyyttäjä	4 "
kiiltokaivertaja	4 "
kiiltosilittäjä	3 "
kilpimaalari	4 "
kirjansitoja	4 "
kivenhakkaaja	3 "
kivenhioja	3 "
kivenkaivertaja	3 "
konepuuseppä	3 "
konttorikonemekanikko	4 "
koristehakkaaja	4 "
koristemaalari	4 "
korsetin- ja liivintekijä ..	3 "
kosmetologi	2,5 "
kultaseppä	4 "
käsinkaavaaja	4 "
käämijä	4 "
laattamies	2 "
lasiinhioja	3 "
lasinpuhaltaja	3 "
latoja	4 "
laukunleikkaaja	3 "
laukunneuloja	3 "
laukuntekijä	3 "
leimasimen tekijä	4 "
leipuri	3 "
levyseppä	4 "
liinavaateompelija	3 "
litograafi	4 "
lämpöjohtoasentaja	3 "
mallipuuseppä	4 "
matkalaukuntekijä	3 "
modisti	3 "
nuohooja	3 "
painaja	4 "
optikko	4 "
parturi	3 "
peltiseppä	4 "
penkkipuuseppä	3 "
polkupyöräasentaja	3 "
puhelinasema-asentaja	4 "
puhelinjohtoasentaja	4 "
pukuompelija	3 "
puunSORVAAJA	3 "
puunvärittäjä	2 "
radioasentaja	4 "
rakennuslasinleikkaaja	3 "
rakennusmaalari	4 "
rakennuspuuseppä	3 "
rappaaaja	2,5 "
ravintolakeittäjä	3 "
seinämuurari	2,5 "

sisäsähköjohtoasentaja	3,5	vuotta
sokerileipuri	4	"
sorvaaaja	4	"
stuertti	4	"
suksientekijä	3	"
sähkökoneasentaja	4	"
taidetakoja	4	"
takkiwaatturi	3,5	"
talouslasinhioja	3	"
tarjoilija	2	"
teräskaivertaja	4	"
teurastaja	3	"
turkkuri	4	"
työkaluseppä	4	"
työkaluviilaaaja	4	"
ulkosähköjohtoasentaja	3	"
uunimuurari	2,5	"
valaja (keltametalli)	4	"
valokuvaaja	3	"
valokuvauslaborantti	3	"
veneenveistäjä	3	"
vesi- ja viemärijohtoasentaja	3	"
viilaaaja	4	"
värjääjä	3	"
yleismuurari	4	"

Koeaika on 3 kk, mikäli ei asianomaisen ammatin oppiohjelmassa ole toisin säädetty.

Yksityiskohtaiset määräykset oppiaikana saavutettavasta työkokemuksesta sekä tietopuolisten ammattiaineiden vähimmäisvaatimuksista kussakin 1 momentissa mainitussa ammatissa annetaan kauppa- ja teollisuusministeriön erillisenä päätöksenä.

8 §. Edellä 7 §:ssä mainitut säännönmukaiset oppiaijat lyhenevät,

1) jos oppilas on suorittanut valmistavan ammattikoulun kurssin, asianomaista alaa varten vahvistetussa oppiohjelmassa määrätyllä ajalla; sekä

2) oppilaan iän, muun koulunkäynnin tai työkokemuksen perusteella ammattioppilaslautakunnan harkinnan mukaan enintään yhdellä vuodella ja enemmänkin, mikäli oppilas on suorittanut ammatin oppiohjelman sisältyvät tietopuoliset kurssit tai osoittanut kauppa- ja teollisuusministeriön alaisen ammattikoulun vastaavan aineen opettajalle omaavansa vastaavat tiedot ja työskennellyt ammatissa huomattavasti säädettyä oppisopimusaikaa pitemmän ajan.

Ammattioppilaslautakunta voi oppilaan nopean edistymisen perusteella anomuksesta harkintansa mukaan lyhentää edelläsanotun mukaisesti sovittua oppiaikaa, kuitenkin enintään yhdellä vuodella.

Oppiajan tulee joka tapauksessa olla vähintään puoli vuotta.

9 §. Ammattikokeet laatii oppisopimuslain mukaisesti asetettu tutkintolautakunta. Ne käsittävät sekä tietopuolisen että ammattityökokeen.

Tietopuolinen koe käsittää 10-20 kirjallista, käytäntöön liittyvää kysymystä tai tehtävää oppiohjelman eri aineissa. Jos kirjallisen kokeen arvosana halutaan tarkistaa, voidaan pitää myös suullinen kuulustelu ennen tietopuolisen kokeen lopullisen arvosanan määräämistä. Koe on suoritettava yhtenä päivänä.

Ammattityökokeeseen kuuluu 5-20 työsuoritusta tarkkailun alaisena. Työsuoritukset valitaan siten, että oppilas joutuu mahdollisimman monipuolisesti käyttämään niitä taitoja, jotka kuuluvat ammatin hallintaan. Tehtävät ilmoitetaan oppilaalle vasta suoritustilaisuudessa, jolloin hänelle myös annetaan tarvittavat piirustukset, mallit tai muut perusohjeet sekä työn edellyttämä materiaali ja työvälineet.

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi erinäisissä ammateissa hyväksyä ammattityökokeet suoritettaviksi muullakin tavoin.

Ammattikokeitten kesto-aika ja vaikeustaso, samoin kuin työkokeitten muut mahdolliset suoritustavat määrätään lähemmin asianomaista ammattia varten vahvistetussa oppiohjelmassa.

10 §. Ammattikokeitten järjestelystä huolehtivat ammattioppilaslautakunnat. Pääsyyvaatimuksena kokeisiin on alan oppiohjelman mukainen koulutus. Ammattikokeisiin pyrkijöitten on kirjallisesti tai henkilökohtaisesti ilmoitauduttava paikalliselle ammattioppilaslautakunnalle.

Ilmoittautuessa on esitettävä:

1) papintodistus tai ote siviilirekisteristä,
2) työnantajain antamat kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistamalle lomakkeelle kirjoitetut todistukset oppiajalta sekä

3) vastaavat todistukset tietopuolisten kurssien suorittamisesta.

Mikäli oppilaalla on muuta kokemusta tai ansioita alalla, on todistukset niistä mukaanliitettävä.

Keskusammattikoulun ja muun vastaavan laitoksen päästötodistuksen saaneiden oikeudesta suorittaa ammattikokeet säädetään erikseen.

11 §. Ammattikokeet arvostelee 9 §:ssä mainittu tutkintolautakunta. Kokeiden arvosana lasketaan seuraavasti:

1) Tietopuolinen koe:

Kirjallisessa kokeessa arvostellaan jokainen vastaus pistemäärin 0-10, jolloin alin hyväksyttävä pistemäärä on 5.

Kirjallisen kokeen lopullinen arvosana saadaan jakamalla pistemäärien summa annettujen tehtävien lukumäärällä.

2) Työkoe:

Jokainen työsuoritus arvostellaan pistemäärin 0-10, jolloin alin hyväksyttävä pistemäärä on 5. Huomioon otetaan sekä työsuorituksen laatu että käytetty aika. Kukin arvostelulautakunnan jäsen antaa pisteet erikseen. Jäsenten antamien pistemäärien keskiarvo on työsuorituksen piste-arvo. Työkokeen lopullinen arvosana saadaan jakamalla työsuoritusten piste-arvojen summa työsuoritusten lukumäärällä.

12 §. Ammattikokeissa hyväksytyille annetaan kauppa- ja teollisuusministeriön hyväksymälle lomakkeelle kirjoitettu ammattitodistus.

Todistuksessa annetaan sekä työkokeesta että tietopuolises-

ta kokeesta arvosanat erikseen käyttäen arvosanoja kiitettävä, hyvä ja tyydyttävä. Arvosanaa kiitettävä varten vaaditaan vähintään lopullinen pistemäärä 9 ja arvosanaa hyvää varten vähintään lopullinen pistemäärä 7,5. Tyydyttävä on alin hyväksytty arvosana ja sitä varten vaaditaan työkokeessa vähintään lopullinen pistemäärä 6 ja tietopuolisessa kokeessa vähintään 5.

Oppilas, jota tietopuolisessa tai ammatityökokeessa ei ole hyväksytty, saa osallistua vastaavaan uuteen kokeeseen aikaisintaan neljän kuukauden kuluttua.

13 §. Kauppa- ja teollisuusministeriö hyväksyy eri ammatteja varten malliohjelmat, jotka sisältävät yksityiskohtaisia ohjeita siitä, miten oppikurssit yleisissä ja ammatillisissa tietopuolisissa aineissa voidaan järjestää, minkä työsuorituksen oppimista voidaan pitää riittävänä ammattikokemuksena, miten näiden töiden suorituksesta voidaan pitää luetteloa ja minkälaiset todistukset niistä tulisi antaa.

14 §. Tällä päätöksellä kumotaan kauppa- ja teollisuusministeriön oppiajoista eri ammateissa ja ammatinhaaroissa 19 päivänä tammikuuta 1939 antama päätös (24/39).

83. Palkkion maksaminen varattomien puolesta päivystyspuhelimien välittämille lääkäreille ns. M-lomakkeen kirjoittamisesta.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 3 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:194)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa terveydenhoitolautakunnan suorittamaan päivystäville lääkäreille palkkiona mielisairaslain edellyttämän M-lomakkeen täyttämistä 400 mk niissä tapauksissa, joissa muukin lääkarinpalkkio maksetaan kaupungin varoista.

84. Asetus keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta.

Annettu syyskuun 12 p:nä 1952.
(Suomen as.-kok. 326/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:141)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 3 päivänä syyskuuta 1948 annetun tuberkuloosilain (649/48) 28 §:n 2 momentin nojalla:

1 §. Keskusparantolain vuotuisiin kunnossapito- ja käyttö-kustannuksiin annetaan valtionapua 308 markkaa hoitopäivää kohti.

2 §. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1952 lukien ja sillä kumotaan keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta 24 päivänä elokuuta 1951 annettu asetus (467/51).

85. Taksa, jonka mukaan kannetaan korvaus Helsingin satamalaitoksen aluksien käyttämisestä.

Satamalautakunnan vahvistama joulukuun 8 p:nä 1925.

(Muutoksineen marraskuun 17 p:ltä 1947 ja lisäyksineen syyskuun 15 p:ltä 1952.)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 769 ja kunn. as.-kok. 1947:164)

1. Joulukuun 1 päivän ja huhtikuun 30 päivän välisenä aikana kannetaan

100- 400	rekisteritonin suuruisilta aluksilta	2 000	mk	tunnilta
400- 800	"	"	"	"
800-1000	"	"	3 000	"
1000-1200	"	"	4 000	"
Yli 1200	"	"	5 000	"
			6 000	"
2. Toukokuun 1 päivän ja marraskuun 30 päivän välisenä aikana kannetaan samansuuruiset maksut kuin mitä yksityiset perivät hinaajiensa käytöstä satama-alueella.
3. Erikoistapauksissa maksut kannetaan sopimuksen mukaan.
4. Satamalaitoksen aluksia hinaukseen käytettäessä ovat voimassa seuraavat hinausehdot:
  - a) Hinauksen suoritusajasta sovitaan satamakapteenin tai kiireellisissä tapauksissa hinaaja-aluksen päällikön kanssa.
  - b) Hinaaja-aluksen katsotaan hinausta suorittaessaan olevan hinattavan aluksen johdon alaisena ja hinaaja-aluksen päällikön ja miehistön katsotaan olevan hinattavan aluksen palveluksessa, joten viimeksimainitun on korvattava kaikki kustannukset ja vahingot, jotka hinauksen aikana syntyvät ja joista hinaaja-alus voitaisiin asettaa vastuuseen.
  - c) Hinattaessa samanaikaisesti useampia aluksia vastaavat hinattavat alukset yhteisesti edelläolevassa momentissa mainituista kustannuksista ja vahingoista.
  - d) Hinauksen katsotaan alkavan silloin, kun hinaaja-alus hinauksen suorittamista varten tulee sen aluksen viereen, jolle hinaus on järjestetty, ja jatkuvan siksi kunnes hinaaja-alus hinauksen suoritettuaan on kokonaan vapaa aluksen käytöstä.

86. Maidontarkastamon taksan korottaminen.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama elokuun 7 p:nä 1952.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 18 p:nä 1952)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:44 ja 1950:154)

Uudenmaan lääninhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa kaupunginvaltuuston kesäkuun 18 päivänä 1952 tekemän päätöksen, jonka mukaan kesäkuun 9 päivänä 1947 vahvistettuun maidontarkastamon taksaan sisältyvät maksut korotettiin seuraavasti:

I. Maidontuottajan suoritettavat maksut.

- 1) Maidontarkastuspakon alaisella alueella tuotettu tai sinne karjasta suoraan tuotu maito tai kerma:
  - a) kultakin maidonkuljetusastialta ..... 30 mk
  - b) kultakin kermankuljetusastialta ..... 60 "
  - c) tarkastusmaitotalojen kultakin maidonkuljetusastialta ..... 50 "
- 2) Maidontarkastuspakon alaiselle alueelle sen ulkopuolella olevan meijerin tai kokoamispaikan välityksellä tuotu maito tai kerma, näytteeltä 25 mk.

II. Maidontarkastamon suoritettavat maksut.

Maidon tuotantopaikan hygieenisestä tarkastuksesta on maksettava:

- a) eläinlääkärin suorittamasta ..... 300 mk
- b) terveydenhoidonkatsastajan suorittamasta 150 "

87. Taksa palolaitoksen sairaankuljetusautojen käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 3 p:nä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:60)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa maksut palolaitoksen sairaankuljetusautojen käyttämisestä sosiaaliministeriön hintaosaston heinäkuun 5 päivänä 1952 tekemän päätöksen mukaan seuraavan suuruisiksi:

- 1) Jokaisesta kuljetuksesta kaupungin alueella oleviin sairaaloihin tai niistä 500 mk, kuljetuksesta rautatieasemalle, lentoasemalle ja linja-autoasemalle sekä laivarantaan tai sieltä 800 mk. Tapaturmatapauksissa on kuljetus maksuton.
- 2) Kuljetuksesta kaupungin alueen ulkopuolella kaupungin rajalle saakka 800 mk ja rajalta edelleen 40 mk juoksu kilometritä.

Kaupunginvaltuuston 11.6.1952 vahvistamaa taksa ei sosiaaliministeriön hintaosasto katsonut voivansa hyväksyä.

88. Helsingin kaupungin poliisijärjestyksen täydentäminen.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama elokuun 13 p:nä 1951.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 20 p:nä 1951)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston kesäkuun 20 päivänä 1951 tekemän päätöksen, jonka mukaan heinäkuun 7 päivänä 1945 vahvistetun Helsingin kaupungin poliisijärjestyksen 68 §:ään lisättiin näin kuuluva uusi neljäs momentti:

Osoitenumeroinnin vahvistaa kaupunginhallitus.

89. Urheilukentän järjestyssäännöt.

Urheilu- ja retkeilylautakunnan vahvistamat maaliskuun 12 p:nä 1952.
Vrt. kunn. as.-kok. 1932:62, 64, 65, 66 ja 67 sekä 1934:69)

Tällä kentällä on noudatettava seuraavia sääntöjä ja järjestysmiesten määräyksiä:

1. Kenttä pidetään avoinna klo 8:sta pimeään tuloon saakka, ei kuitenkaan pitempään kuin klo 21:een.
2. Kentän alueella ei saa pyöräillä. Lukitse pyörä telineeseensä.
3. Pukusuojassa ei saa oleskella asiattomasti eikä tupakoida. Varo varkaita ja jätä arvoesineet kotiin. Pukusuojissa ja kat-somossa ei saa liikkua piikkarit jalassa. Sivullisten paikka on kentän ulkopuolella.
4. Urheilija. Suorita harjoituksesi huolellisesti ja valp-paasti, järjestyttä ja varovaisuutta noudattaen, niin vältät vahinkoja.
5. Noudata siisteyttä kaikkialla. Muista, etteivät penkit siedä seisomista eivätkä kävelyä.
6. Kenttä on rakennettu veronmaksajain rahoilla. Vaali si-tä huolellisesti. Sääntöjä rikkovat, häiriöitä tuottavat ja tottelemattomat saakoot lähden kenttäalueelta.
7. Löytötavarat on luovutettava kentän vartijalle.

90. Rantakylpylän järjestyssäännöt.

Urheilu- ja retkeilylautakunnan vahvistamat maaliskuun 12 p:nä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1933:78)

Tällä rantakylpyläalueella on soveltuvin kohdin noudatetta-va seuraavia määräyksiä:

1. Rantakylpylä on avoinna klo 8:sta pimeään tuloon, ei kui-tenkaan kauemmin kuin klo 22:een. Oleskelu öisin kylpylän alueel-la on kielletty.
2. Rantakylpylän alueella on noudatettava siisteyttä, jär-jestystä ja hyviä tapoja:
paperi- ym. jätteet ja erittäinkin lasinsirut on vietävä roskasäiliöihin;

vaatteita ei saa jättää aidatulle nurmikolle, suoja-aidoille eikä puiden oksille, vaan ne on vietävä kernaimmin pukusuojaan;

koiria ja muita eläimiä ei saa tuoda minään vuodenaikana rantakylpylän alueelle.

Kiellettyä on:

polkupyörien ja muiden ajoneuvojen tuominen kylpyläalueelle (ne on jätettävä niitä varten varatuille paikoille);

veneellä tai kanootilla liikkuminen uima-alueella ja niiden vetäminen uimarannalle tai kiinnittäminen laitureihin;

luvaton kaupustelu ja mainoslehtien jakelu.

Miesten on käytettävä uimapukua tai uimahousuja ja naisten uimapukua;

alusvaatteisillaan oleskelu on kielletty.

3. Löytötavarat on luovutettava pukusuojaan kassanhoitajalle tai rantakylpylän kaitsijalle.

4. Rantakylpylän henkilökunnan antamia ohjeita ja määräyksiä on ehdottomasti noudatettava. Henkilö, joka ei niihin alistu tai muuten käyttäytyy häiritsevästi tai sopimattomasti, poistetaan kylpylän alueelta.

5. Aiheelliset valitukset on tehtävä rantakylpylän kaitsijalle tai kaupungin urheilu- ja retkeilytoimistolle.

Vakavan onnettomuuden sattuessa soita hälytyskelloa.

91. Viranhaltijain lääkärintodistukset.

Kaupunginhallituksen yleisjaoston päätökset kesäkuun 18 p:ltä ja elokuun 13 p:ltä 1952.

Kaupunginhallituksen yleisjaosto päätti, että milloin lääkäri katsoo kaupungin palvelukseen pyrkivän henkilön erikoistutkimisen tarpeelliseksi, tällainen erikoistutkimus on suoritettava jonkun kaupungin sairaalan poliklinikassa. *Kaupunginhallituksen yleisjaosto 18.6.1952.*

Kaupunginhallituksen yleisjaosto päätti, että kysymyksessä olevat erikoistutkimukset on suoritettava kaupungin sairaalan poliklinikoissa vahvistettujen taksojen sisältämiä maksuja vastaan, mitkä asianomainen virasto tai laitos virkaan nimitetyn henkilön osalta korvaa. *Kaupunginhallituksen yleisjaosto 13.8.1952.*

92. Tilapäisruokailusta Helsingin kaupungin lastenhuoltolaitoksissa kannettava maksu.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 26 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:106)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa tilapäisruokailusta kaupungin lastenhuoltolaitoksissa viranhaltijoilta perittävät maksut seuraaviksi:

Aamiainen kerralta	70 mk
Päivällinen "	70 "
Aamiainen kuukaudelta	1 800 "
Päivällinen "	1 800 "
Molemmat ateriat kuukaudelta..	3 300 "

93. Helsingin kaupungin vuokraoottorivenetaksa.

Maistraatin vahvistama kesäkuun 26 p:nä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1933:17)

Maksut henkilöiden kuljetuksesta ainakin yhden aikuisen henkilön miehittämällä normaalilastissa vähintään 7 solmuvälillä nopeudella kulkevalla moottoriveneellä ovat seuraavat:

- 1) 750 mk tunnilta tai sen osalta, mikäli veneessä ei ole enemmän kuin 10 matkustajaa;
- 2) mikäli veneessä on matkustajia enemmän kuin 10, peritään lisäksi 75 mk:n maksu tunnilta tai sen osalta jokaiselta henkilöltä yli 10 henkilön;
- 3) odotusajalta maksetaan 375 mk tunnilta, mutta kuljettaja ei ole velvollinen odottamaan yhtä tuntia kauempaa;
- 4) kello 23-6 välisenä aikana tehdyistä matkoista saadaan perä 100 %:n korotus.

94. Linja-autoliikenne.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös kesäkuun 13 p:ltä ja maistraatin päätös heinäkuun 26 p:ltä 1952.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö päätti myöntää kaupungille luvan liikenteen harjoittamiseen linjalla Helsingin - Uusi Nurmijärventie - Vanha Nurmijärventie - Malminkartano.

Myönnetty lupa on voimassa joulukuun 31 päivään 1957. Liikenteessä on noudatettava Helsingin kaupungin maistraatin vahvistamaa taksoa. *Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö 13.6.1952.*

Maistraatti päätti myöntää kaupungille luvan harjoittaa linjaliikennettä linjalla n:o 10 Nordenskiöldinkatu - Pasilan-tori noudattaen liikennelaitoksen kaupunkilinjoihin varten vahvistettuja maksuja ja oikeuksin ilman lisämaksua siirtyä raitiotielinjoille 3 B ja 3 T sekä päinvastoin.

Maistraatti päätti edelleen oikeuttaa liikennelaitoksen lakkauttamaan linjan n:o 25 Erottaja - Kaarela syyskuun 15 päivästä 1952 lukien ja ryhtymään mainitusta päivästä lukien harjoittamaan linjaliikennettä linjalla n:o 26 Erottaja - Konala noudattaen liikennelaitoksen esikaupunkiliikennettä varten vahvistettua taksoa.

Maistraatti päätti lisäksi myöntää luvan autolinjan n:o 20 Erottaja - Lauttasaari, Vulcan, lähtöpalkan siirtämiseen Rautatientorille. *Maistraatti 26.7.1952.*

95. Purkausmaksut Helsingin kaupungin teurastamossa.

Teurastamolautakunnan vahvistamat elokuun 1 p:nä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:168)

1) Elävä karja:	
Raavas, sika ja hevonen	25 mk
2) Lihan purkaus:	
Raavas, sika ja hevonen	25 "
Lammas ja pikkusika	10 "
Purkauksesta työajan päätyttyä lain määräämä korotus.	
R e h u m a k s u. Noudatetaan voimassa olevia markkina- hintoja lisäämällä kohtuullinen korvaus kuljetuskustannuksista ja painotappioista.	

96. Taksa Helsingin kaupungin teurastamon lihantukkumyyn- tihallin halli-, myynti- ym. maksujen laskemiseksi.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 12 p:nä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:190 ja 1950:170)

	Mk
1) Myyntimaksut, kg:lta	-:75
2) Maksut juoksuratojen, sähkövintturien ym. laitteiden käyttämisestä muualla tarkaste- tusta lihasta, kg:lta	-:75

97. Viranhaltijain vapunpäivänä suorittaman työn korvaa- minen.

Palkkalautakunnan päätös elokuun 5 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:94)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä ilmoittaa kaikille kaupungin lauta- ja johtokunnille, että virkasäännön 32 §:n 1 mom:ia on tulkittava siten, että arkipäiväksi sattuneena vapunpäivänä tehdystä työstä on viranhaltijoille maksettava sunnuntaityökorvausta ja vapunpäivä siis tässä suhteessa rinnastettava juhlapäivään.

98. Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 17 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:101)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kumota huhtikuun 25 päivänä 1951 vahvistamansa kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön 9 §:n, jolloin 10 ja 11 §:n numerot muuttuvat vastaavasti 9:ksi ja 10:ksi.

99. Viranhaltijoille tulevan ylityökorvauksen laskemistapa.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 9 piltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:94)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että laskettaessa virkasäännön 31 §:n mukaista ylityötuntipalkkiota viranhaltijan kuukautisella kokonaispalkalla ymmärretään vain peruspalkan ja viranhaltijalle myönnettyjen ikälisien sekä konekirjoittajille myönnettyjen konekirjoituslisien yhteismäärää, johon ei saa lisätä erikoisista tehtävistä suoritettuja palkkioita, kuten kokouspalkkioita, liikennevälineiden huollosta ja kuljetuksista palkan lisäksi maksettuja erillisiä palkkioita, pikakirjoituslisiä tai muita tavanomaisen viranhoidon lisäksi annetuista erillisistä tehtävistä suoritettuja palkkioita.

100. Laiturihuollon taksa.

Satamalautakunnan päätös lokakuun 2 piltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:115 sekä 1951:24 ja 128)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä korottaa elokuun 14 päivänä 1950 vahvistamaansa ja tammikuun 29 päivänä sekä huhtikuun 16 päivänä 1951 korottamaansa laiturihuollon taksoa lokakuun 1 päivästä 1952 alkaen niillä markkamääräisillä korotuksilla, joilla ahtaajien laiturihuollolta veloittamat maatyömaksut mainitusta päivästä kohoavat.

101. Käypää vuokraa alempien vuokratulojen merkitseminen talousarvioon.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 16 piltä 1952.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kehoittaa kiinteistölautakuntaa, milloin lautakunta sosiaalisista tai muista syistä ei peri vuokraamistaan huoneistoista sellaista vuokraa, mikä huoneenvuokrasäännöstelymääräysten mukaan saataisiin periä, tai kun lautakunta on vuokrannut tontteja ja maa-alueita nimellisestä tai käypää vuokraa alemmasta vuokrasta, esittämään tästä erillisen selvityksen joka viides vuosi, ensi kerran vuoden 1954 talousarvion laatimisen yhteydessä.

102. Asetus vanhuusavustuslain väliaikaisten täytäntöönpanosäännösten kumoamisesta.

Annettu lokakuun 24 p:nä 1952.
(Suomen as.-kok. 350/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:18)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 15 päivänä helmikuuta 1952 annetun vanhuusavustuslain (88/52) 15 §:n nojalla:

Vanhuusavustuslain 4.luvun voimassaoloaika lyhennetään päättymään lokakuun lopussa 1952. Kuitenkin on vanhuusavustuslautakuntien ja -toimistojen ennen seuraavan marraskuun päättymistä käsiteltävä loppuun ne vanhuusavustushakemukset, jotka on jätetty 4.luvun voimassaoloaikana. Sosiaaliministeriö voi kansaneläkelaitoksen esityksestä määrätä tämän käsitelyajan pitennettäväksi enintään vuoden 1952 loppuun. Vanhuusavustuslautakuntien ja -toimistojen kustannusten korvaamisessa noudatetaan jatkettuna toimiaikanaakin vanhuusavustuslain säännöksiä.

103. Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 9 p:ltä 1952.
(Suomen as.-kok. 344/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:156)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä muuttanut tulojen enimmäismääristä perheenasuntoavustuksia myönnettäessä 30 päivänä maaliskuuta 1949 antamansa päätöksen 2 §:n (238/49), sellaisena kuin se on 27 päivänä syyskuuta 1951 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (501/51); näin kuuluvaksi:

2 §. Samassa taloudessa asuville perheenjäsenille pantujen veroäyriä yhteinen määrä saa neljännessä ryhmässä olla enintään 2 500 äyriä, kolmannessa ryhmässä 2 200 äyriä, toisessa ryhmässä 2 000 äyriä ja ensimmäisessä ryhmässä 1 750 äyriä, korotettuna kahdellakymmenelläviidellä sadalta kutakin perheen huollettavana olevaa 16 vuotta nuorempaa lasta kohden.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1952 lukien.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1952

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 10

S i s ä l l y s: 104. Elintarvikeasetus, s. 145. - 105. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin, s. 159. - 106. Liikenne linjalla n:o 17 Kapteeninkadun puistikko - Aleksis Kivenkatu, s. 160.

---

104. Elintarvikeasetus.

Annettu marraskuun 21 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 408/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941:65)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään 3 päivänä heinäkuuta 1941 annetun elintarvikelain (526/41) nojalla:

1 L u k u.

Yleisiä määräyksiä.

1 §. Elintarvikkeilla tarkoitetaan tässä asetuksessa ruokatarvikkeita, juomia ja muita sellaisenaan ihmisten nautittavaksi tarkoitettuja aineita sekä niiden raaka-aineita ja niitä valmistettaessa tai säilöttäessä käytettäviä mausteita, säilöntäaineita, värejä ja muita lisäaineita.

Elintarvikkeita koskevia määräyksiä on sovellettava myös tupakkavalmisteisiin.

2 §. Yleisillä käyttö- ja kulutustarvikkeilla tarkoitetaan tässä asetuksessa

1) sellaisia välineitä ja laitteita, kuten keitto-, ruokailu-, säilytys- ja kuljetusastioita, pakkaustarvikkeita ja koneita, jotka ovat tarkoitettut tai joita tavanimukaisesti käytetään elintarvikkeiden säilyttämiseen tai käsittelyyn ja jotka tarkoituksensa käytettäessä joutuvat välittömään kosketukseen niiden kanssa;

2) aineita, välineitä ja laitteita, joita käytetään ihon, tukan, parran, kynsien sekä suuontelon hoitoon tai puhdistukseen taikka muuhun ruumiinhoitoon;

3) kaikenlaisia pesu-, puhdistus- ja kiilloitusaineita;

4) vaatetustarvikkeita ja vaatetusta varten taikka ihmisten oleskeluun tarkoitettujen huoneiden sisustukseen käytettäväksi tarkoitettuja kankaita sekä vuodevaatteita samoin kuin huone- ja leikkikaluja, tekokukkia, tulitikkuja, kynttilöitä, valaistusaineita ja ilotulitusvälineitä;

5) ihmisten oleskeluun tarkoitettujen huoneiden sisäseinä- ja lattiapintojen päällystysaineita, kuten seinäpaperia, seinälaudoitusta ja värejä sekä korkki- ja kummattoa; sekä

6) muita näihin verrattavia käyttö- ja kulutustarvikkeita.

3 §. Väkijuomia ja voimassa olevien säännösten mukaan ap- teekkitavaroina tai myrkkyyinä pidettäviä aineita, rohdoksia tai valmisteita ei lueta elintarvikkeiksi eikä yleisiksi käyttö- ja kulutustarvikkeiksi. Margariinivalmisteisiin sovelletaan tätä asetusta ja sen nojalla annettuja määräyksiä vain sikäli, kuin sanotuista valmisteista ei ole erityisiä säännöksiä annettu.

4 §. Elintarvikelaissa ja tässä asetuksessa olevia säännöksiä sekä näiden perusteella annettuja määräyksiä, jotka koskevat elintarvikkeiden sekä yleisten käyttö- ja kulutustarvikkeiden valmistusta, säilöntää, maahan tuontia, kuljettamista ja varastossa pitoa sekä kaupaksi pitämistä tai toiselle luovuttamista, nimitetään elintarvikemääräyksiksi.

5 §. Tarvikkeiden myynnistä annetut elintarvikemääräykset koskevat, mikäli erikseen ei toisin säädetä, elinkeinona tai ammattina harjoitettua tahi muutoin yleisesti tapahtuvaa kotimaista myyntiä, silloinkin kun tarvikkeita pidetään kaupan vain tilapäisesti. Myynnistä annettuja määräyksiä on soveltuvin kohdin noudatettava tarvikkeita maksua vastaan muutoinkin yleisesti luovutettaessa, siihen luettuna elintarvikkeiden tarjoilu ravitsemisliikkeissä sekä sellainen tarvikkeiden luovutus, joka tapahtuu korjaustyötä työntekijäin aineilla suorittaessa taikka käsiteltäessä asiakasta ihon-, tukan-, parnan-, kynsien- tai muun ruumiinhoidon yhteydessä. Niin ikään sovelletaan sanottuja määräyksiä tarvikkeiden kaupan pitämiseen. Tarvikkeen katsotaan olevan kaupan, jos sitä säilytetään elinkeinonharjoittajan myynti- ja varastopaikassa eikä olosuhteista ilmeisesti käy selville, että tarvikkeet on varattu muuhun tarkoitukseen kuin myytäväksi.

Tarvikkeiden valmistusta koskevia elintarvikemääräyksiä sovelletaan 1 momentissa tarkoitettua myyntiä tai luovutusta varten tapahtuvaan valmistukseen. Valmistukseksi katsotaan myös tarvikkeiden jalostaminen ja muu vastaava käsittely sekä niiden ammattimainen pakkaaminen valmiisiin vähittäismyyn- tipäällyksiin samoin kuin elintarvikkeiden valmistus ravitsemisliikkeissä ja niiden säilöntä.

Elintarvikemääräyksiä, jotka on annettu tarvikkeiden varastossa pitämisestä tai kuljettamisesta, sovelletaan vain 1 ja 2 momentissa tarkoitettua myynnin ja valmistuksen yhteydessä tapahtuvaan varastointiin ja kuljetukseen.

Elinkeinonharjoittajalla tarkoitetaan tässä asetuksessa sitä, joka harjoittaa 1-3 momentissa tarkoitettua toimintaa.

6 §. Tarvikkeiden valmistaja ja valmistaja 5 §:n säännösten mukaan rinnastettava elinkeinonharjoittaja taikka, jos tarvikkeet on tuotu maahan, maahan tuoja on velvollinen huolehtimaan siitä, etteivät hänen toimestaan myytävät tarvikkeet ole elintarvikemääräysten vastaisia.

Sellainen tarvikkeita myyvä elinkeinonharjoittaja, joka ei ole valmistajaa koskevien määräysten alainen, älköön myykö

elintarvikemääräysten vastaisesti valmistettuja tarvikkeita, jos hän tietää tai hänen on syytä epäillä niiden olevan mainittujen määräysten vastaisia.

7 §. Milloin tarvikkeen myyntipäällykseen on määrätty tehtäväksi sen sisällystä, alkuperää, lajia, lajiketta, laatua, painoa, paljoutta tai kokoomusta osoittava taikka muu erityinen merkintä, merkinnän tulee olla selvä ja se on tehtävä myyntipäällyksen kokoon verrattuna riittävän suurin kirjaimin helposti havaittavaan kohtaan. Jos merkinnän tekemisestä on annettu erikoismääräyksiä, noudatettakoon niitä.

Myyntipäällyksellä tarkoitetaan tarvikkeen kanssa välittömästi kosketukseen joutuvaa päällystä, jossa se myydään. Valmiilla vähittäismyyntipäällyksellä tarkoitetaan sellaista pulloa, rasiaa, koteloa, pussia tai muutta päällystä, johon tarvikkeet on vähittäismyyntiä varten valmiiksi pakattu tuottajan tai pakkaajan toimesta.

8 §. Tämän asetuksen säännöksiä on noudatettava, jollei asiasta ole elintarvikelain nojalla annetussa erityisessä asetuksessa taikka muutoin erikseen annettu ankarampia vaatimuksia sisältäviä tai yksityiskohtaisempia määräyksiä.

2 L u k u.

Elintarvikkeiden valmistusta, säilyttämistä, kuljettamista ja myyntiä koskevia määräyksiä.

9 §. Terveydelle vahingollisen elintarvikkeen valmistus ja myynti elintarvikkeena on kielletty.

Elintarviketta on pidettävä terveydelle vahingollisena:

1) jos se saattaa aiheuttaa myrkytyksen tai muuta sairautta taikka jos sitä pilaantumisen, likaantumisen tai virheellisen valmistuksen takia tahi muusta sellaisesta syystä on pidettävä ihmisravinnoksi kelpaamattomana tai sopimattomana, taikka

2) jos siitä syystä, että elintarvikkeen käsittelyyn on osallistunut tarttuvaa tautia sairastava henkilö tai sellaisen taudin tartunnankantaja, taikka muulla perusteella aiheellisesti on epäiltävä sen levittävän sanotunlaisen taudin tartuntaa.

10 §. Elintarvikkeita myydessä älköön ostajia johdettako harhaan tarvikkeen valmistustavan, sisällöksen, alkuperän, lajin, lajikkeen, laadun, painon, paljouden, kokoomuksen, vaikutuksen, tehon tai arvon taikka muiden vastaavien seikkojen suhteen.

Erityisesti on sen lisäksi, mitä jäljempänä 11 §:n 2 momentissa ja 12 §:ssä säädetään, otettava huomioon, etteivät tarvikkeesta käytetty nimitys, sen luovuttajan antamat ilmoitukset, myyntipäällyksessä olevat tai tarvikkeeseen muutoin liitetty merkinnät sekä sitä koskeva mainostus ilmeisesti ole omiaan johtamaan ostajia harhaan 1 momentissa tarkoitettujen seikkojen suhteen. Ostajia on katsottava johdetuksi harhaan

ainakin siinä tapauksessa, että tarvikkeesta puuttuu jokin sille ominainen aines tai siitä ei ole valmistuksen yhteydessä poistettu sellaisesta tarvikkeesta säännönmukaisesti poistettavaa ainesta taikka jos tarvikkeeseen on käytetty tai lisätty vierasta tai huomattavasti huonompaa ainetta kuin sen laatuiseen tarvikkeeseen yleensä käytetään tai jos tarvike ei vastaa sellaiselle tarvikkeelle määrättyjä vaatimuksia, eivätkä nämä seikat ilmene tarvikkeen nimityksestä, tuottajan antamasta ilmoituksesta taikka myyntipäällykseen tehdystä tai, pidettäessä tavaraa irrallisena kaupan, siihen liittyvästä merkinnästä.

Väärän tai harhaanjohtavan tiedon antamisesta kilpailutarjoituksessa on voimassa, mitä vilpillisen kilpailun ehkäisemisestä on erikseen säädetty.

11 §. Myrkyllisen värin käyttäminen elintarviketta valmistettaessa on kielletty, jollei sitä erityissäännöksellä ole määrättyissä rajoissa sallittu.

Väriä tai muuta ainetta, joka on omiaan salaamaan elintarvikkeessa olevan oleellisen vian tai puutteen tai sen, että tarvike on terveydelle vahingollinen, taikka joka saattaa sen näyttämään toiselta tavaralta tai tavaralajilta, älköön elintarvikkeeseen sitä valmistettaessa käytettävä.

12 §. Jos sekariinia, dulfiinia tai muuta, ravintoarvoa vailla olevaa keinotekoista makeuttamisainetta käytetään elintarviketta valmistettaessa, myyntipäällykseen on merkittävä tavaran sisältävän tällaista ainetta. Tavarana irrallisena myytessä on mainitusta seikasta ilmoitettava muulla asianmukaisella tavalla.

13 §. Elintarviketta valmistettaessa älköön siihen käytettävä säilöntäainetta, mikäli sitä ei elintarvikelain nojalla annettussa erityisessä asetuksessa sallita taikka, jollei tällaista asetusta ole annettu, kauppa- ja teollisuusministeriö ole antanut siihen jonkin tarvikkeen osalta yleisesti tai yksityistapauksessa lupaa.

Säilöntäaineella tarkoitetaan ainetta, jolla ei ole sanottavaa ravintoarvoa, mutta jota käytetään elintarvikkeeseen sen muuttumisen tai pilaantumisen estämiseksi tai viivyttämiseksi.

Tämän pykälän määräykset eivät koske keittosuolan, salpietarin, sokerin, alkoholin, glyseriinin, etikan, maitohapon, sitruunahapon, viinihapon, happaman kaliumtartraatin (cremor tartari), alkalifosfaattien eikä mausteiden käyttämisestä elintarvikkeisiin eikä myöskään niiden savustamista.

14 §. Myrkyllistä väriä sekä säilöntäainetta, jota elintarvikkeeseen ei 13 §:n mukaisesti saada käyttää, älköön säilytettävä huoneistossa, jossa valmistetaan elintarvikkeita. Älköön myöskään keinotekoista makeuttamisainetta säilytettävä tällaisessa huoneistossa, ellei siellä valmisteta sellaista elintarviketta, johon sanotunlaista makeuttamisainetta 12 §:n säännösten mukaisesti käytetään.

15 §. Elintarviketta valmistettaessa, varastossa pidettäessä, kuljetettaessa ja myytessä on noudatettava huolellisuutta ja puhtautta.

16 §. Astioiden, koneiden ja muiden välineiden tai laitteiden, jotka elintarviketta valmistettaessa, varastossa pidettäessä, kuljettaessa tai myytessä joutuvat kosketukseen sen kanssa, tulee olla sellaisia, etteivät ne tee elintarviketta terveydelle vahingolliseksi. Astia, jossa helposti pilaantuvaa elintarviketta pidetään varastossa tai kuljetetaan taikka jossa sitä säilytetään myyntiä varten, sekä, elintarvikkeita tarjoiltaessa, ruokailuvälineet on ennen uutta käyttöä huolellisesti puhdistettava.

Sellaista välinettä tai laitetta, jota käytettäessä elintarvike joutuisi kosketukseen sinkin, lyijyn tai muun sellaisen metallin, metalliseoksen tai aineen kanssa, josta elintarvikkeeseen saattaa erottua myrkyä siinä määrin, että se voi aiheuttaa myrkytyksen, älköön käytettävä. Jos väline tai laite on valmistettu lyijyä sisältävästä seoksesta, metallisen lyijyn määrä saa seoksessa olla enintään puoli prosenttia paitsi, milloin kysymys on sellaisesta juotosmetallista, joka ei sanottavassa määrin joudu kosketukseen elintarvikkeen kanssa. Kuparisia välineitä tai laitteita käytettäessä on erityisesti huolehdittava siitä, ettei helposti liukenevia kuparisuoloja erotu elintarvikkeeseen.

Jos edellä tarkoitetun välineen tai laitteen pinta on emaljoitu, lasitettu tai muulla vastaavalla tavalla päällystetty, päällysteeseen käytetyssä aineessa ei saa olla sellaista sinkki- tai lyijy-yhdistystä, josta erottuu mainittuja metalleja siinä määrin, että päällystettä on pidettävä terveydelle vaarallisena. Keittämiseen käytettävää astiaa pidetään terveydelle vaarallisena ainakin, jos sen päällysteestä, kun astia täytetään neljä painoprosenttia etikkahappoa sisältävällä liuoksella ja liuosta keitetään siinä puoli tuntia tai kun mainittunlaisen liuoksen annetaan vaikuttaa astian pintaan tavallisessa huoneenlämmössä kaksikymmentäneljä tuntia, erottuu edellä sanottuja metalleja yli kolme milligrammaa liuoslitraa kohden.

17 §. Elintarvikkeita myytessä älköön myyntipäällyksenä käytettävä päällystä, joka on sisäpuolelta maalattu tai painettu tai muutoin käsitelty siten, että on olemassa vaaraa väriin joutumisesta elintarvikkeeseen. Muuhun tarkoitukseen aikaisemmin käytetyn paperin sekä sellaisen muun päällyksen, jota ei aikaisemmin käytön jälkeen ole asianmukaisesti puhdistettu, myyntipäällyksenä käyttäminen on kielletty. Juurikasveja, sipuleja ja tuoretta suomustamatonta kalaa vähittäin myytessä saadaan kuitenkin käyttää muunkinlaista paperia, mikäli se ei tee tarviketta terveydelle vahingolliseksi. Päällyksessä ei saa olla myrkyllistä väriä.

Metallisena elintarvikkeen myyntipäällyksenä saadaan käyttää, teen alkuperäispakkauksia lukuunottamatta, vain päällystä, joka on valmistettu alumiinista tai tinasta tahi muusta sellaisesta metallista, josta elintarvikkeeseen ei erotu myrkyä. Kuitenkin saadaan muunlaisestakin metallista valmistettua päällystä käyttää, jos se kauttaaltaan on päällystetty sanottunlaisella metallilla tai muulla metalliin kiinteästi liittyvällä myrkyttömällä aineella.

18 §. Milloin Suomessa pakattuja elintarvikkeita myydään

valmiissa vähittäismyyntipäällyksessä, siinä tulee olla valmistajan tai, jos muu kuin valmistaja on pakannut tarvikkeen, tämän toimesta merkittynä valmistajan tai pakkaajan toiminimi tai tavaramerkki, valmistus- tai pakkauspaikka, tarvikkeen kauppatavan mukainen kotimainen nimitys sekä sisällyksen määrä tai kappaleluku kotimaisin mittayksiköin lausuttuna.

Valmiissa vähittäismyyntipäällyksessä maahan tuotujen tarvikkeiden päällykseen tulee olla merkittynä ulkomaisen valmistajan tai pakkaajan toiminimi tai tavaramerkki sekä tarvikkeen kauppatavan mukainen nimitys ja sisällyksen määrä tai kappaleluku taikka edellä mainittujen merkintöjen sijasta ilmoitus siitä, kuka on ollut maahantuoja, sekä kotimaisin merkinnöin tarvikkeen nimitys ja määrä tai kappaleluku.

Mitä edellä on sanottu, ei koske sellaisia tarvikkeita, joita koskevassa erityisessä asetuksessa on myönnetty taikka, jollei tällaista asetusta ole annettu, joiden osalta kauppa- ja teollisuusministeriö on yleisesti tai yksityistapauksessa myöntänyt kokonaan tai osaksi vapautuksen merkintöjen tekemisestä.

19 §. Veden ja jään, joka elintarviketta valmistettaessa, varastossa pidettäessä, kuljettaessa tai myytessä joutuu tai voi joutua välittömään kosketukseen elintarvikkeen kanssa, samoin kuin veden, jota käytetään elintarvikkeen kanssa välittömään kosketukseen tulevien välineiden ja laitteiden puhdistamiseen, tulee olla laadultaan sanottuun tarkoitukseen sopivaa ja sellaista, joka ei aiheuta terveydelle vaaraa.

Edellä 1 momentissa sanottuun tarkoitukseen käytettävän veden säilyttämiseen ja johtamiseen saadaan käyttää lyijyastiaa tai -putkea vain, mikäli se on sisäpuolelta peitetty sellaisella metallilla tai muulla, metalliin kiinteästi liittyvällä aineella, josta veteen ei erotu myrkyä. Kuitenkin on tämän asetuksen voimaan tullessa käytännössä olevien lyijyisten vesijohtoputkien käyttö edelleen sallittu, jollei asianomainen valvontaviranomainen toisin määrää.

3 L u k u.

Yleisten käyttö- ja kulutustarvikkeiden valmistusta ja myyntiä koskevia määräyksiä.

20 §. Yleisiä käyttö- ja kulutustarvikkeita älköön valmistettako siten, että ne tavanmukaiseen tarkoitukseensa käytettyinä saattavat aiheuttaa myrkytyksen tai muuta sairautta.

21 §. Ostajia älköön yleisiä käyttö- ja kulutustarvikkeita myytessä johdettako harhaan tarvikkeen valmistustavan, sisällyksen, alkuperän, lajin, laadun, painon, paljouden, kokemuksen, vaikutuksen, tehon tai arvon taikka muiden vastaavien seikkojen suhteen. Tässä kohden on vastaavasti noudatettava, mitä 10 §:n 2 momentissa on elintarvikkeiden osalta määrätty. Harhaanjohtamiseksi on myös katsottava käytetyn tarvikkeen myyminen uutena.

22 §. Sellaisia välineitä ja laitteita, joista 16 §:ssä on säädetty, sekä 17 §:ssä tarkoitettuja myyntipäällyksiä ja

19 §:n 2 momentissa mainittuja astioita tai putkia älköön valmistettako yleisölle myytäväksi eikä myytäkö yleisölle, elleivät ne täytä mainituissa pykälissä olevia määräyksiä.

Yleisen käyttö- ja kulutustarvikkeen myyntipääallyksenä älköön käytettäkö pääallystä, josta erottuu tarvikkeeseen myrkyä siinä määrin, että siitä aiheutuu terveyden vaaraa.

23 §. Kotitaloustarkoituksiin myytävän jään tulee olla 19 §:n 1 momentissa olevien, jäätä koskevien määräysten mukaista. Sanottuun tarkoitukseen käytettävää luonnonjäättä älköön nostettako muualta kuin terveydenhoitolautakunnan hyväksymästä paikasta.

24 §. Kun yleisiä käyttö- ja kulutustarvikkeita luovutetaan valmiissa vähittäismyyntipääallyksissä, noudatettakoon soveltuvin kohdin, mitä 18 §:ssä on elintarvikkeiden osalta määrätty. Milloin sisäallyksen paino on vähemmän kuin 200 grammaa, ei tarvikkeen painoa tai tilavuutta kuitenkaan ole tarpeen ilmoittaa, ellei erikseen ole toisin määrätty.

4 L u k u.

Elintarvikemääräysten noudattamisen valvonta.

25 §. Elintarvikemääräysten noudattamisen valvonnasta huolehtivia viranomaisia ovat valvontaa johtavat viranomaiset, joista säädetään jäljempänä 26 §:ssä, sekä valvontaa suorittavat viranomaiset, joina toimivat terveydenhoitolautakunnat ja 30 §:ssä määrätty elintarviketarkastajat ja -katsastajat. Sen lisäksi osallistuvat tulliviranomaiset elintarvikemääräysten noudattamisen valvontaan, niinkuin jäljempänä 45-47 §:ssä säädetään. Elintarvikemääräysten rikkomisen syytteesenpanosta huolehtivat syyttäjä- ja poliisiviranomaiset.

V a l v o n n a n j o h t o.

26 §. Elintarvikemääräysten noudattamisen valvontaa johtaa yleisesti kauppa- ja teollisuusministeriö. Valvontaa johtavia erityisiä viranomaisia ovat lääkintöhallitus ja maatalousministeriön eläinlääkintöosasto sekä, mikäli valtioneuvosto määrättyjen tai määrätyn alan tarvikkeiden osalta niin päättää, sen määräämä muu ministeriö.

27 §. Lääkintöhallituksen tehtävänä on johtaa muiden kuin jäljempänä 2 momentissa tarkoitettujen elintarvikemääräysten noudattamisen valvontaa, sikäli kuin kauppa- ja teollisuusministeriö ei ole pidättänyt määrättyjä tehtäviä itselleen taikka valtioneuvosto 26 §:n nojalla antanut muulle ministeriölle siinä tarkoitettua määrystä.

Maatalousministeriön eläinlääkintöosaston tehtävänä on johtaa niiden elintarvikemääräysten noudattamisen valvontaa, jotka koskevat eläinkunnasta saatuja elintarvikkeita.

Lääkintöhallitus ja maatalousministeriön eläinlääkintöosasto voivat antaa valvontaa koskevia määräyksiä ja ohjeita terveydenhoitolautakunnille sekä alaisilleen tutkimuslaitoksille ja määräämilleen elintarviketarkastajille.

28 §. Elintarvikemääräysten noudattamisen valvontatoimintaan liittyvien yhteisten ja yleisten asioiden käsittelymistä varten asetetaan neuvottelukunta. Siihen kuuluvat valtioneuvoston kolmeksi vuodeksi määräämät puheenjohtaja sekä jäseninä valtioneuvoston niinikään kolmeksi vuodeksi määräämät kauppa- ja teollisuusministeriön, lääkintöhallituksen ja maatalousministeriön eläinlääkintöosaston edustajat, kunkin johtavan elintarviketutkimuslaitoksen yksi edustaja sekä yksi poliisitoiminta, kaksi kauppa- ja kaksi teollisuutta edustavaa henkilöä. Neuvottelukunnan, jonka jäsenen joukosta valtioneuvosto samalla määrää varapuheenjohtajan, tulee kokoontua sen päättämien väliajoin sekä lisäksi puheenjohtajan kutsusta tai jonkun jäsenen kirjallisesti sitä pyytessä.

Neuvottelukunnan tehtävänä on käsitellä valvonnan järjestämistä ja tehostamista sekä elintarvikelainsäädännön kehittämistä koskevia asioita antamalla niistä lausuntoja ja tekemällä tarvittavia esityksiä ja aloitteita. Neuvottelukunnan asiana on myös suunnitella toimenpiteitä asianmukaisen työnjaon aikaansaamiseksi eri valvontaviranomaisten välillä ja yhteisten menettelytapojen saavuttamiseksi valvontaa suoritettaessa.

Neuvottelukunnalla on oikeus asettaa jaostoja, kuulla asiantuntijoita ja ottaa itselleen sihteerejä. Kun neuvottelukunta on asettanut jaoston valmistelemaan määrättyä asiaa, se voi kutsua jaoston työhön osallistumaan enintään kaksi asiantuntijaa, joilla on oikeus käyttää jaostossa myös äänivaltaa; tällaisia asiantuntijoita ei kuitenkaan määrättäkö niin, että he muodostavat jaostossa enemmistön. Puheenjohtajan, jäsenen, asiantuntijain ja sihteerin palkkioista määrää valtioneuvosto.

V a l v o n t a a s u o r i t t a v a t v i r a n o m a i s e t .

29 §. Yleisenä elintarvikemääräysten valvontaa suorittavana valvontaviranomaisena toimii alueellaan ensisijaisesti terveydenhoitolautakunta.

Terveydenhoitolautakunta voi asettaa keskuudestaan jaoston, jolla on oikeus päättää terveydenhoitolautakunnalle tämän asetuksen mukaan kuuluvista asioista.

Terveydenhoitolautakunnan on, jollei lääkintöhallitus myönnä siitä poikkeusta, määrättävä yksi tai useampia elintarviketarkastajia ja niiden alaisia elintarvikekatsastajia jäsenensä taikka terveydenhoidontarkastajien tai -katsastajien joukosta tahi muista sopiviksi katsomistaan henkilöistä 30 §:n mukaisesti.

30 §. Elintarvikemääräysten noudattamisen valvontaa suorittavat elintarviketarkastajat ja -katsastajat jäljempänä säädetyin oikeuksin ja velvollisuuksin.

Elintarviketarkastajina toimivat terveydenhoitolautakuntien määräämät henkilöt sekä asianomainen poliisipäällikkö tai hänen määräämänsä poliisipäällystöön kuuluva henkilö. Asianomainen ministeriö, lääkintöhallitus ja maatalousministeriön eläinlääkintöosasto voivat myös määrätä alaisinaan toimivia elintarviketarkastajia. Elintarvikekatsastajina toimi-

vat terveydenhoitolauslautakuntien määrämät henkilöt. Sen lisäksi on kaikilla poliisimiehillä elintarvikekatsastajille kuuluvat oikeudet. Terveydenhoitolauslautakuntien määräämillä elintarviketarkastajilla ja -katsastajilla tulee olla lääkintöhallituksen määräämä asiantuntemus.

Apteekkien valvontaa suorittavina elintarviketarkastajina toimivat apteekintarkastajat. Tullikäsittelyn yhteydessä tapahtuva elintarvikemääräysten noudattamisen valvonta on 45-47 §:n säännösten mukaisesti tulliviranomaisten asiana.

31 §. Mikäli työnjaon aikaansaamiseksi eri ryhmiin kuuluvien elintarviketarkastajien ja -katsastajien välillä näiden tehtäviä on rajoitettava, määrää siitä kauppa- ja teollisuusministeriö, sittenkun 28 §:ssä tarkoitettu neuvottelukunta on valmistelevasti käsitellyt asiaa.

Sillä, joka on tarkastajat tai katsastajat määrännyt, on oikeus määrätä alaiustensa tarkastajien tai katsastajien välinen työnjako. Poliisimiesten osalta on poliisipäälliköllä oikeus rajoittaa alaiustensa poliisimiesten toimivaltaa sekä määrätä näiden työnjaosta.

E l i n t a r v i k e k a t s a s t a j a .

32 §. Elintarvikekatsastajalla on oikeus päästä elintarvikkeiden sekä yleisten käyttö- ja kulutustarvikkeiden ja niiden raaka-ainesten varasto-, valmistus- ja myyntipaikkaan, toimittaa siellä tarkastuksia ja tarvittaessa ottaa tarvikkeista näytteitä tutkimusta varten, niinkuin siitä on säädetty elintarvikenäytteiden ottamisesta 22 päivänä elokuuta 1941 annetussa asetuksessa (631/41). Varastopaikaksi katsotaan myös alue tai muu kuljetusneuvo, jossa tarvikkeita kuljetetaan. Valmistus- tai myyntipaikkana pidetään jokaista sellaista paikkaa, jossa suoritetaan 5 §:ssä tarkoitettua toimintaa.

Tarkastusta suorittaessaan katsastajalla tulee olla mukanaan asianomaisen viranomaisen antama todistus tai virkamerkki, joka osoittaa hänen valtuutensa tarkastuksen toimittamiseen.

33 §. Jos on syytä epäillä, että valmistajan tai myyjän hallussa oleva elintarvike taikka yleinen käyttö- tai kulutustarvike ei täytä elintarvikemääräyksiä, elintarvikekatsastajalla on oikeus kieltää valmistajaa sitä valmistamasta taikka myyjää myymästä tavaraa, kunnes tarkoitusta varten otetun näytteen tutkimus, joka on kiireellisesti toimitettava, on suoritettu.

Milloin tarvike ilmeisesti on vähennetty tai terveydelle vahingollinen, katsastajan on väliaikaisesti otettava se haltuunsa 38 §:n 1 momentissa tarkoitettua takavarikkoon määräämistä varten. Haltuun ottaminen on toimitettava todistajan läsnäollessa, paitsi milloin todistajan hankkiminen tuottaa erityistä hankaluutta, ja siitä on annettava elinkeinonharjoittajalle tai tämän edustajalle sellainen luettelo tai todistus, josta tarvikkeiden määrä ja toimenpiteen syy käyvät ilmi. Siitä on myös välittömästi ilmoitettava asianomaiselle elintarviketarkastajalle.

Kielto, josta 1 momentissa määrätään, on annettava kirjal-

lisesti elinkeinonharjoittajalle tai, jollei se hankaluudetta käy päinsä, tämän palveluksessa olevalle henkilölle. Katsastajan on myös ilmoitettava kiellosta asianomaiselle elintarviketarkastajalle. Sitten kun tutkimus on suoritettu, sen tuloksesta on viivytyksettä annettava tieto elinkeinonharjoittajalle.

Mikäli elintarviketta valmistettaessa, varastossa pidettäessä, kuljetettaessa tai myytessä käytettävä väline tai laite ei täytä puhtautta koskevia elintarvikemääräyksiä, katsastaja voi kieltää sen käytön, kunnes se on asianmukaisesti puhdistettu.

Jos muut kuin edellä säädetyt toimenpiteet osoittautuvat tarpeelliseksi, katsastajan on tehtävä asiasta ilmoitus asianomaiselle elintarviketarkastajalle.

E l i n t a r v i k e t a r k a s t a j a .

34 §. Mitä 32 §:ssä sekä 33 §:n 1 ja 3 momentissa on elintarviketarkastajasta säädetty, on vastaavasti voimassa elintarviketarkastajan osalta.

Elintarviketarkastaja voi, milloin hänen alaisensa katsastaja on 33 §:n nojalla ryhtynyt siinä tarkoitettuun toimenpiteeseen, katsastajan ilmoituksen perusteella tai sen vaatimuksesta, johon toimenpide on kohdistunut, kumota toimenpiteen.

35 §. Milloin elintarvike taikka yleinen käyttö- ja kulu-tustarvike ei täytä elintarvikemääräysten mukaisia vaatimuksia, elintarviketarkastaja voi elintarviketarkastajan ilmoituksen johdosta tai omasta aloitteestaan kieltää tarvikkeen valmistuksen tai myynnin, jollei hänen määräämäänsä elintarvikemääräysten edellyttämää muutosta tehdä. Muutos voi koskea tarvikkeen kokoomusta taikka sen myyntipäälykseen tehtävää tai sen yhteyteen muutoin liitettävää ilmoitusta. Jollei valmista tarviketta voida muuttaa sellaiseksi, jonka myynti on sallittu, taikka jos valmistettavan tarvikkeen myyntiä muuhun kuin aiottuun tarkoitukseen saatetaan ilman muutostakin pitää luovallisena, valvontaviranomainen voi sallia tarvikkeen myynnin määräämäänsä ja tarviketta myytessä asianmukaisesti ilmoitettavaan tarkoitukseen.

36 §. Mikäli tarviketta valmistettaessa, varastossa pidettäessä, kuljetettaessa tai myytessä käytettävä väline tai laite ei ole elintarvikemääräysten mukainen, elintarviketarkastaja voi kieltää sen käytön, jollei elintarviketarkastajan määräämää muutosta tehdä. Niin ikään voidaan kieltää sellaisen veden tai jään käyttö, joka ei täytä elintarvikemääräyksiä.

37 §. Milloin elintarviketarkastaja on 35 tai 36 §:n mukaisesti määrännyt sanotuissa pykälissä tarkoitettujen muutoksen tehtäväksi, asianomaisen elinkeinonharjoittajan on elintarviketarkastajan vaatimuksesta hänelle tai hänen määräämälleen katsastajalle esitettävä selvitys siitä, että muutoks on tehty. Jos elintarviketarkastaja on 35 §:n mukaisesti määrännyt sen tarkoituksen, johon tarvikkeet on myytävä tai käytettävä eikä

myyntiä ole sallittu vähissä erin, elinkeinonharjoittajan on vaadittaessa toimitettava todistus siitä, kenelle ja mihin tarkoitukseen tarvikkeet on myyty tai käytetty.

38 §. Jos elintarviketarkastaja tarkastusta suorittaessaan havaitsee, että elintarvike tai yleinen käyttö- tai kulutustarvike on ilmaisesti väärennetty tai terveydelle vahingollinen, on hänen välittömästi tarkastuksen yhteydessä otettava se takavarikkoon. Milloin elintarvikekatsastajan 33 §:n mukaisesti haltuun ottama tarvike havaitaan sellaiseksi, kuin edellä on sanottu, on elintarviketarkastajan niin ikään määrättävä tarvike takavarikkoon.

Jollei tarviketta 40 §:n 1 momentin mukaisesti heti myydä tai hävitetä ja takavarikoimisen on suorittanut muu kuin poliisiviranomainen, on se toimitettava viivytyksettä ja viimeistään kahdeksan päivän kuluessa asianomaisen poliisiviranomaisen haltuun.

Tarvike, joka muutoin ei täytä elintarvikemääräyksiä, on otettava takavarikkoon, jollei 35 §:ssä säädettyjä toimenpiteitä ole pidettävä riittävinä. Oikeus takavarikosta määräämiseen on tässä tapauksessa elintarviketarkastajana toimivalta poliisimiehellä sekä terveydenhoitolausakunnalla tämän määräämän tarkastajan pitäessä toimenpidettä tarpeellisena, samoin kuin asianomaisella ministeriöllä, lääkintöhallituksella ja maatalousministeriön eläinlääkintöosastolla, milloin sen määräämä tarkastaja esittää sellaista toimenpidettä. Takavarikoinnin suorittaa poliisiviranomainen asiasta päättäneen viranomaisen pyynnöstä.

39 §. Takavarikoiminen on suoritettava todistajan läsnä ollessa paitsi silloin, kun elintarvike otetaan takavarikkoon tarkastuksen yhteydessä ja todistajan hankkiminen tuottaisi erityistä hankaluutta. Sille, jolta omaisuus on otettu, on annettava luettelo tai todistus, josta takavarikoitujen tarvikkeiden määrä ja takavarikoimisen syy ilmenevät, taikka ote takavarikkoa toimeenpantaessa pidetystä pöytäkirjasta. Jollei tarvikkeet omistava elinkeinonharjoittaja tai häntä edustava henkilö ole niitä takavarikkoon otettaessa läsnä, toimitettakoon takavarikko siitä huolimatta kahden todistajan läsnä ollessa. Toimitukseen kutsuttakoon tällöin myös, mikäli mahdollista, saapuville elinkeinonharjoittajan palveluksessa oleva taikka hänen perheeseensä tai talonväkeensä kuuluva henkilö.

40 §. Takavarikkoon otetut tarvikkeet, joita ei voida 38 §:n mukaisesti luovuttaa poliisiviranomaiselle sen johdosta, ettei niitä laatusa vuoksi käy säilyttämisen, on takavarikosta päättäneen viranomaisen toimesta myytävä hyväksyttävissä olevaan tarkoitukseen tai, jos niiden myynnistä aiheutuvat kustannukset olisivat suhteettoman suuret tarvikkeen arvoon verrattuina, hävitettävä.

41 §. Muu kuin poliisiviranomainen, joka on ryhtynyt edellä tässä luvussa säädettyyn toimenpiteeseen ja sen lisäksi katsoo olevan aihetta syytteen vireille panemiseen elinkeinonharjoittajaa vastaan, tehköön siitä ilmoituksen asianomaiselle poliisiviranomaiselle. Samalla on, mikäli tarvikkeet on 40 §:n mukaisesti myyty, niistä saatu hinta, myynti- ja kul-

jetuskustannusten tultua siitä vähennetyksi, toimitettava poliisiviranomaisille.

Ilmoitus, josta 1 momentissa säädetään, ei kuitenkaan ole tarpeen, jos takavarikoidut tarvikkeet on 38 §:n mukaisesti luovutettu poliisiviranomaiselle.

42 §. Jos takavarikoidut, poliisiviranomaisen hallussa olevat tarvikkeet ovat helposti pilaantuvia, pian häviäviä, arvoltaan nopeasti alenevia tai huomattavan kallishoitoisia, poliisiviranomainen voi, kuultuaan tavaran omistajaa tai tämän edustajaa, mikäli se hankaluudetta käy päinsä, myydä ne hyväksyttävissä olevaan tarkoitukseen. Näin on aina tehtävä, jos omistaja sitä pyytää. Tuontitavara sallittakoon kuitenkin viedä maasta, jos tavaran omistaja mainitun menettelyn sijasta sitä vastii.

43 §. Takavarikoidut tarvikkeet, joita ei 40 §:n mukaan hävitetä, tai, jos tarvikkeet on myyty, niiden hinta, jäävät takavarikkoon, kunnes niitä koskeva asia on lopullisesti ratkaistu. Jollei syytettä nosteta taikka, jos oikeus, milloin syyte on tehty, ei julista tarvikkeita valtiolle menetetyiksi, takavarikosta päättänyt viranomainen määrätkään, miten takavarikoitujen tarvikkeiden suhteen on meneteltävä. Sitä varten on poliisiviranomaisen, jollei se ole päättänyt takavarikosta, ilmoitettava päätöksen tehneelle viranomaiselle asiasta. Jollei tarvikkeita ole sellaisenaan palautettava, määrätäkään tarvikkeet joko luovutettaviksi asianomaiselle tämän toimesta muutettaviksi poliisiviranomaisen valvonnan alaisina elintarvikemääräysten mukaisiksi taikka asianomaisen elinkeinonharjoittajan tai poliisiviranomaisen toimesta myytäviksi hyväksyttävään tarkoitukseen tai tällaiseen tarkoitukseen poliisiviranomaisen valvonnan alaisina käytettäväiksi.

44 §. Jos takavarikoidut tarvikkeet on myyty eikä myytäessä saatuja varoja ole syytteen johdosta julistettu valtiolle menetetyiksi, varat on, myynti- ja kuljetuskustannusten tultua niistä vähennetyksi, annettava tarvikkeiden omistajalle.

T u l l i v i r a n o m a i s e t .

45 §. Milloin määrätyn elintarvikkeen taikka yleisen käyttö- ja kulutustarvikkeen maahan tuonti on elintarvikelain nojalla kielletty, on määräyksen noudattamisen valvonta tulliviranomaisten asiana.

Muiden kuin 1 momentissa tarkoitettujen elintarvikemääräysten noudattamisen valvontaa avustavat tulliviranomaiset jäljempänä 46 ja 47 §:ssä olevien määräysten mukaisesti. Tulliviranomaisilla on valvontaa suorittaessaan sama oikeus näytteiden ottamiseen kuin muilla valvontaviranomaisilla.

46 §. Jos tullikäsittelijä toimittava tullivirkkamies havaitsee tai pitää todennäköisenä, että sellainen elinkeinotoiminta varten maahan tuotu elintarvike taikka yleinen käyttö- tai kulutustarvike, jonka maahan tuontia ei ole kielletty, ei täyty elintarvikemääräyksiä taikka jos tavaran vastaanottaja tekee siitä ilmoituksen, on tullivirkkamiehen ilmoitet-

tava asiasta tullikamarille. Mikäli suoritettussa tutkimuksessa tai muutoin käy ilmi, ettei tarvike täyttä elintarvikemääräyksiä, tullikamari kieltäköön tarvikkeen luovuttamisen vapaaseen liikkeeseen.

Milloin tutkimuksesta, jota 1 momentissa tarkoitetaan, on aiheutunut erityisiä kustannuksia ja tutkimus on suoritettu tavaran maahan tuojan ilmoituksen johdosta, on tämän suoritettava mainitut kustannukset.

Tarvike, jonka luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen on kielletty, on vietävä maasta. Jos tarvike kuitenkin voidaan muuttaa elintarvikemääräysten mukaiseksi taikka käyttää muuhun kuin aiottuun tarkoitukseen, tullikamari voi sallia sen luovuttamisen päätöksellä, jossa on mainittava suoritettavat muutokset tai tarkoitus, mihin tarvike saadaan luovuttaa tai käyttää. Jäljennös päätöksestä on tällöin toimitettava asianomaiselle poliisiviranomaiselle, jonka tulee valvoa, että muutokset tehdään tai luovutusta taikka käyttöä koskevaa määrystä noudatetaan.

47 §. Jos maahantuoja ei 46 §:n 3 mom. mukaisesti ole vienyt siinä tarkoitettua tarviketta maasta tai ottanut sitä haltuunsa, on tullihallituksen asiana määrätä soveltuvin kohdin noudattaen luvattomasti tullialueelle tuodusta tavarasta tullilaisissa olevia säännöksiä, miten tarvikkeiden osalta on menettävä.

5 L u k u.

Tutkimuslaitokset.

48 §. Tutkimuslaitokseksi, jolla on oikeus toimittaa elintarvikelain ja sen nojalla annettujen määräysten edellyttämiä tutkimuksia ja antaa niistä virallisia lausuntoja, valtioneuvosto voi määrätä valtion tai kunnan tutkimuslaitoksen, jossa on tutkimusten suorittamiseen soveltuva laboratorio sekä päteväksi katsottava johto ja henkilökunta. Määräys voidaan tarvittaessa peruuttaa.

Kunnallinen laitos voidaan määrätä 1 momentissa tarkoitetuksi tutkimuslaitokseksi vain asianomaisen kunnan kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti.

Elintarviketutkimuslaitoksella tarkoitetaan tässä asetuksessa valtioneuvoston 1 momentissa sanotulla tavalla määräämää tutkimuslaitosta.

49 §. Valtioneuvoston asiana on määrätä, mitkä valtion tutkimuslaitokset toimivat johtavina elintarviketutkimuslaitoksina sekä mikä on niiden tutkimusala.

Määrätessään tutkimuslaitoksen elintarviketutkimuslaitokseksi, jolla ei ole 1 momentissa mainittua asemaa, valtioneuvoston on samalla määrättävä sen tutkimusala, toimialue ja minkä valvontaa johtavan viranomaisen alaisena se toimii.

50 §. Valtion elintarviketutkimuslaitos on velvollinen ilman eri korvausta suorittamaan laitokselle määrättyyn tutkimusalaan kuuluvan tutkimuksen, jota sen toimialueella oleva valtion valvontaviranomainen siltä pyytää.

51 §. Tässä asetuksessa määrättyjä tutkimuksia suorittaessaan elintarviketutkimuslaitoksen tulee noudattaa sen elintarvikemääräysten valvontaa johtavan viranomaisen määräyksiä, jonka alaisena se toimii, sekä niitä tutkimusten suorittamista koskevia ohjeita, joita asianomaista tutkimusalaa johtava elintarviketutkimuslaitos antaa.

6 L u k u.

Erittäisiä määräyksiä.

52 §. Asianosaisella, joka on tyytymätön elintarviketarkastajan päätökseen tai muuhun asian ratkaisun käsittävään toimenpiteeseen, on oikeus valittaa neljäntoista päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä tai toimenpiteestä, sitä päivää lukuun ottamatta.

Terveydenhoitolautakunnan elintarviketarkastajan toimenpiteestä on valitus tehtävä terveydenhoitolautakunnalle ja elintarviketarkastajana toimivan poliisimiehen toimenpiteestä lääninhallitukseen. Ministeriön ja sen osaston määräämän elintarviketarkastajan toimenpiteestä on valitusoikeus asianomaiseen ministeriöön. Toimenpiteestä, jonka lääkintöhallituksen määräämä elintarviketarkastaja tai apteekintarkastaja elintarviketarkastajana on suorittanut, valitetaan lääkintöhallitukseen.

Terveydenhoitolautakunnan tai sen jaoston tekemästä päätöksestä tai muusta toimenpiteestä on siihen tyytymättömällä asianosaisella oikeus valittaa lääninhallitukseen sillä tavoin, kuin terveydenhoitoa koskevista terveydenhoitolautakunnan päätöksistä saadaan valittaa.

Tullikamarin 46 §:ssä tarkoitettusta toimenpiteestä saadaan valittaa tullihallitukseen 1 momentissa sanotussa ajassa.

Muutoksen hakemisesta muiden kuin edellä mainittujen viranomaisten elintarvikelain täytäntöönpanoa ja soveltamista koskevilla asioilla tekemiin päätöksiin ja muihin toimenpiteisiin on voimassa, mitä muutoksen hakemisesta näiden viranomaisten toimenpiteiden osalta yleisesti on noudatettavana.

Jos tarvikkeet on takavarikoitu ja asiasta tehty syyte, eikä takavarikoimista tai takavarikoitujen tarvikkeiden osalta suoritettuja toimenpiteitä koskevaa valitusta ratkaistako, ennenkuin oikeus on lopullisesti päättänyt syyteasiasta.

53 §. Päätöstä tai määräystä, joka on annettu 33 §:n 1 tai 4 momentin taikka 34, 35, 36 §:n tai 46 §:n 1 momentin nojalla, on valituksesta huolimatta noudatettava, jollei asianomainen ylempi viranomainen toisin määrää. Tarvikkeiden takavarikoimista koskeva päätös voidaan niin ikään panna täytäntöön ja tarvikkeet 40 ja 42 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa myydä tai hävittää siitä huolimatta, että päätöksestä tai toimenpiteestä on valitettu.

54 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa kauppa- ja teollisuusministeriö, mikäli sellaisten määräysten antaminen edellä olevien säännösten mukaan ei kuulu muulle viranomaiselle.

55 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1953. Jo ennen asetuksen voimaan tuloa voidaan kuitenkin ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Selleisten tämän asetuksen voimaan tullessa kauppaan las-kettujen tarvikkeiden myynti, jotka eivät täytä asetuksen mää-räyksiä, on sallittu vain kauppa- ja teollisuusministeriön yleisesti tai hakemuksesta antaman päätöksen mukaisesti määrä-ajan kuluessa.

105. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin.

Annettu joulukuun 18 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 435/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:186)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, on vuoden 1952 tulon ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä vuonna 1953 toimitettavassa kunnallisverotuksessa noudatettava seuraavia säännöksiä:

1 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

1) korvausta, mikä on kertakaikkisena tai jatkuvana suori-tettu sotapalveluksesta taikka muuten sotatoimesta aiheutuneen ruumiinvamman, sairauden tahi kuolemantapauksen johdosta joko valtion tai yleishyödyllisten yhtymäin varoista vahingoittu-neelle tai sairastuneelle itselleen taikka hänen omaisilleen:

2) invaliidirahaa;

3) vuonna 1952 nostettua 13 päivänä elokuuta 1942 annetun korvauslain (656/42) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 12 päivän maaliskuuta 1940 ja 12 päivän maaliskuuta 1951 väliseltä ajalta eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun toisen korvauslain (390/45) nojalla annettujen korvausobliga-tioiden korkoa 1 päivän elokuuta 1944 ja 1 päivän elokuuta 1951 väliseltä ajalta;

4) vuonna 1952 nostettua korvausosakkeiden hallintoyhtei-söstä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetussa laissa (392/45) tarkoitettun yhteisön osuustodistusten, välirauhansopimuksen mukaan Sosialististen Neuvostotasavaltein Liitolle palaute-tun omaisuuden korvaamisesta 18 päivänä lokakuuta 1945 an-netun lain (1021/45) mukaisten valtion velkasitoumusten eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisten valtion velkasi-toumusten korkoa vuosilta 1945, 1946, 1947, 1948, 1949 ja 1950;

5) toisen korvauslain (390/45) nojalla annettujen korvaus-obligatioiden ja korvausosakkeiden hallintoyhteisön osuusto-distusten lunastuksen yhteydessä indeksikorotuksena tai pää-omanlisäyksenä saatua hyvitystä;

6) maataloustuotannon sekä jälleenrakennuksen tukemiseksi annettuja valtionavustuksia; eikä

7) stipendiä tai muuta apurahaa, joka on saatu opintoja tai tutkimuksia varten, niihin luettuna Suomen Akatemiasta ja valtion apurahoista korkeimman hengen viljelyn edistämiseksi annetun lain (732/47) mukaiset apurahat, tahi tieteellisen tai taiteellisen toiminnan tunnustukseksi annettua palkkiota tai samanluontoista valtion antamaa taitelijan eläkettä.

Veronalaisena omaisuutena ei ole pidettävä oikeutta 10 päivänä helmikuuta 1947 tehdyllä rauhansopimuksella luovutetulle tai vuokratulle alueelle jääneestä omaisuudesta saata-vaan korvaukseen eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) 98 §:n 1 momentissa tarkoitettuun hallintasopimuksen perustuvaa oikeutta.

2 §. Verovelvollisella on oikeus tuloistaan vähentää viisitoista prosenttia sen palkkatulon kokonaismäärästä, mikä on saatu palveluksesta ulkomaan satamien tai Suomen ja ulkomaan satamien välillä liikennöivässä aluksessa, ei kuitenkaan enempää kuin viisikymmentätuhatta markkaa.

3 §. Verovelvollisella, jonka työ- ja toimintakyky jonkin elimen puuttumisen tai toimintavajavuuden vuoksi on pysyvästi alentunut, on oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi tuloistaan vähentää, jos hänen työkyvyttömyys- tai haittaasteensa on esitetyn selvityksen mukaan katsottava olevan sata prosenttia, satatuhatta markkaa tai, jos sanottu prosenttimäärä on pienempi, prosenttimäärää vastaava osa sadastatuhannesta markasta.

Niin ikään on henkilöllä, joka sotapalveluksessa tai sota-toimessa tai niihin liittyvissä erityisissä olosuhteissa on saanut ruumiinvamman tai sairauden, oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi tuloistaan tehdä valtion tapaturmatoimiston käyttämien arvioimisperusteiden mukaan vastaavasti 1 momentissa mainitut vähennykset.

4 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

106. Liikenne linjalla n:o 17 Kapteeninkadun puistikko Aleksis Kivenkatu.

Maistraatin päätös lokakuun 16 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:171)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä, muuttaen heinäkuun 16 päivänä 1949 tekemänsä päätöstä, myöntää Helsingin kaupungille luvan harjoittaa liikennettä linjalla Kapteeninkadun puistikko - Aleksis Kivenkatu. Taksana on noudatettava maistraatin 10 päivänä toukokuuta 1952 vahvistamia maksuja.

Lupa on voimassa vuoden 1956 loppuun.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1952

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 11

S i s ä l l y s: 107. Helsingin kaupungin tuberkuloosipiirin ohjesääntö, s. 161. - 108. Helsingin kaupungin tuberkuloosipiirin johtosääntö, s. 165. - 109. Helsingin kaupungin ja Imatran Voima Oyn välinen sähkönhankintasopimus, s. 171. - 110. Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvaukset, s. 174. - 111. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä, s. 175. - 112. Laki väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin, s. 175. - 113. C.F. Ekholmin stipendirahastoa koskevien määräysten muuttaminen, s. 175. - 114. Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen taloudenhoitajan johtosääntö, s. 176.

---

107. Helsingin kaupungin tuberkuloosipiirin ohjesääntö.

Lääkintöhallitukseen vahvistama joulukuun 12 p:nä 1952.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä syysakuun 17 p:nä 1952)

Kaupunginvaltuusto päätti vuoden 1953 alusta alkaen siirtää tuberkuloositoimiston sairaalalautakunnan alaisuuteen ja muuttaa tuberkuloosisairaalan nimen tuberkuloosiparantolaksi. *Kaupunginvaltuusto 17/9 1952.*

I. Hallinto.

1 §. Tuberkuloosin vastustamista varten Helsingin kaupunki muodostaa Helsingin kaupungin tuberkuloosipiirin.

2 §. Tuberkuloosipiirin keskusparantolana on Helsingin tuberkuloosiparantola (tuberkuloosisairaala) ja tuberkuloositoimistona Helsingin kaupungin tuberkuloositoimisto.

3 §. Tuberkuloosipiirin keskusparantola ja tuberkuloositoimisto kuuluvat hallinnollisessa suhteessa lähinnä Helsingin kaupungin sairaalalautakunnan alaisuuteen.

4 §. Tuberkuloosipiirin johtavasta lääkäristä säädetään laissa.

5 §. Tuberkuloosipiirin keskusparantola ja tuberkuloositoimisto toimivat tämän ohjesäännön ja tuberkuloosipiiriä varten vahvistetun johtosäännön mukaan, noudattaen tämänlaatuista laitoksista annettujen lakien ja asetusten säännöksiä sekä niihin perustuvia lääkintöhallituksen määräyksiä.

II. Keskusparantola.

6 §. Parantolan tehtävänä on:

- 1) antaa parantolahoitoa tarvitseville tuberkuloosia sairastaville tarpeellista hoitoa;
- 2) tutkia sellaisia henkilöitä, joiden syystä epäillään sairastavan tuberkuloosia, milloin tutkimusta ei voida suorittaa tuberkuloositoimistossa, ja antaa sille viipymättä tieto tutkimuksen tuloksesta;
- 3) toimia tartunnan vuoksi ympäristölleen vaarallista tuberkuloosia sairastavien eristyspaikkana, mikäli siten ei estetä parantolahoitoon sopivien potilaiden hoitoon pääsyä, sekä
- 4) suorittaa opetus- ja valistustyötä potilaiden keskuudessa sekä mahdollisuuksien mukaan järjestää näille heidän terveydentilansa mukaista työhoitoa ja ammattiopetusta.

7 §. Potilaan ottamisesta parantolaan ja sieltä poistamisesta päättää parantolan ylilääkäri neuvoteltuaan tuberkuloositoimiston ylilääkäriin kanssa ja noudattaen tuberkuloosiaseuksen määräyksiä.

Parantolan on viipymättä annettava tuberkuloositoimistolle tieto ajankohdasta, jolloin potilas otetaan parantolaan tai hän sieltä poistuu.

8 §. Potilas ei saa luvatta tai ennen kun hänet on asianmukaisessa järjestyksessä poistettu parantolan kirjoista, lähtäen parantolasta.

Jos potilas, joka ei ole holhouksen alainen, ilmoittaa haluavansa lähteä parantolasta ennen ylilääkäriin määräämää ajankohtaa tai jos holhooja holhottavansa puolesta niin ilmoittaa, lähtöä ei ole estettävä, ellei häntä ole tuberkuloosilain 14 §:n nojalla määrätty eristettäväksi.

9 §. Jos potilas viipyy parantolassa kauemmin kuin neljä kuukautta, parantolan on lähetettävä kunkin neljän kuukauden jakson kuluttua tuberkuloositoimistolle lyhyt tiedonanto potilaan taudin kulusta ja paranemisen mahdollisuudesta sekä ilmoitus siitä, kuinka kauan asianomainen todennäköisesti tulee viipymään parantolassa.

III. Tuberkuloositoimisto.

10 §. Tuberkuloositoimiston tehtävänä on:

- 1) järjestää tarkastuksia uusien tuberkuloositapausten toteamiseksi ja ennestään tiedossa olevien potilaiden terveydentilan seuraamiseksi;
- 2) huolehtia pienoisröntgenkuvauksen ja muiden joukkotutkimusten suorittamisesta;
- 3) pitää huolta tuberkuloosisuojarokotuksen järjestämisestä ja suorittamisesta;
- 4) antaa hoitoa verensyöky-, spontaani-ilmarinta- ja tyhjentämistä vaativissa keuhkopussintulehdustapauksissa sekä muissa tuberkuloosista johtuvissa, ensiavun luonteista hoitoa vaativissa tautitiloissa;
- 5) antaa maksutonta ilmarinta- ja varattomille ja vähävaraisille;

6) ryhtyä toimenpiteisiin tuberkuloosia sairastavien sijoittamiseksi hoitolaitoksiin;

7) huolehtia yhteistoimin keskusparantolan kanssa hoitolaitoksista poistuvien tuberkuloottisten jälkihuollon järjestämisestä;

8) valvoa ja tarkastaa yhteistoimin keskusparantolan kanssa kunnallisten ja yhteisöjen tai yksityisten omistamien tuberkuloosihoitolaitosten toimintaa;

9) tarkastaa ja ohjata terveydenhoitohenkilökuntaan kuuluvien toimintaa tuberkuloosin vastustamistyössä;

10) pitää luetteloa tuberkuloosia sairastavista ja tuberkuloosia vastaan rokotetuista ja toimittaa lääkintöhallituksen määräämät tilastolliset ja muut tiedot sekä

11) tehdä tuberkuloosia koskevaa valistustyötä.

11 §. Järjestäessään työtään tuberkuloositoimiston on oltava yhteistoiminnassa terveydenhoitoviranomaisten kanssa. Joukkotarkastustilaisuudessa ja sen jälkeen tuberkuloositoimiston on tarkistettava kutsuttujen osanotto tai poisjääminen sekä otettava haltuunsa koottu tutkimusaineisto tarkempaa käsittelyä varten.

Joukkotarkastustilaisuudet on järjestettävä, mikäli mahdollista, siten, että niihin kutsuttuun henkilöön voidaan samalla kertaa kohdistaa useita tarpeellisia toimenpiteitä (pienoisröntgenkuvaaminen, tuberkuliinikoe, suojarokotus).

12 §. Tuberkuloosiasetuksen 28 ja 29 §:n mukaiset tarkemat tutkimukset on pyrittävä suorittamaan tuberkuloositoimistossa, jossa mahdollisuuksien ja toimiston ylilääkärin harkinnan mukaan voidaan suorittaa myös muita yksityiskohtaisia tutkimuksia samoin kuin joukkotarkastuksia.

Tuberkuloosiasetuksen 9 §:n mukaisen ensiavun luonteisen hoidon tai tuberkuloosilain 23 §:n mukaisen todistuksen saamista varten potilaan on saavuttava tai hänet on tuotava tuberkuloositoimistoon.

13 §. Todettuaan, että tuberkuloosia sairastava henkilö on laitoshoidon tarpeessa tai tuberkuloosilain tarkoittamassa mielessä tartunnanvaarallisena eristettävä, tuberkuloositoimiston on, ellei pätevää selvitystä muuten saada, pyydettävä viranomaisilta selvitys asianomaisen kotipaikkaoikeudesta ja, mikäli kysymys on hänen sijoittamisestaan parantolaan eikä potilas kykene itse suorittamaan hoitomaksujaan, sitoumus hoitokustannusten suorittamisesta tai tuberkuloosilain 26 §:n mukainen todistus vapaapaikan saamiseksi. Nämä saatuaan tuberkuloositoimiston on tehtävä keskusparantolan ylilääkärille esitys potilaan ottamisesta parantolaan. Jos kysymykseen tulee potilaan sijoittaminen muuhun hoitolaitokseen, on siitä neuvoteltava keskusparantolan ylilääkärin kanssa.

Samoin on meneteltävä niiden tuberkuloosiasetuksen 8 §:n 2 kohdassa mainittujen henkilöiden suhteen, jotka ovat parantolassa suoritettavan tutkimuksen tarpeessa.

Jos käy ilmi, että henkilöllä, jonka sijoittamisesta parantolaan joko hoitoa tai tutkimusta varten on kysymys, on kotipaikkaoikeus toiseen tuberkuloosipiiriin kuuluvassa kunnassa, tuberkuloositoimiston on lähetettävä asianomaiselle tuberkuloositoimistolle lausuntonsa potilaan tilasta ja hoidon tai eristyksen tarpeesta.

Saatuaan sairaalasta tai parantolasta tuberkuloosiasetuksen 32 §:n mukaisen ilmoituksen tuberkuloositoimiston on otettava tarpeen vaatiessa yhteys potilaaseen ja paikallisiin viranomaisiin neuvotellakseen heidän kanssaan mahdollisesti tarvittavasta jälkihuollosta ja eristämisestä sekä vakuuttukseen siitä; että tuberkuloosiasetuksen 13 ja 36 §:n määräyksiä noudatetaan.

14 §. Tuberkuloositoimiston on jatkuvasti toimitettava tuberkuloosipiirin johtavan lääkärin käytettäväksi tarpeellisin selvityksin varustettu luettelo parantolahoitoon pyrkivistä potilaista, jotta hän voi valvoa tuberkuloosipiirin potilaiden sijoittamista parantoloihin.

15 §. Tuberkuloositoimiston on pidettävä tuberkuloosiasetuksen 33 §:n mukaista luetteloa, merkittävä siihen tämän asetuksen mukaisesti saamansa ilmoitukset ja muuten hankkimansa tarpeelliset tiedot sekä näiden perusteella annettava säädettyt ilmoitukset ja selvitykset. Jos toimisto toteaa jonkun tuberkuloosiasetuksen mukaan ilmoitusvelvollisen laiminlyöneen ilmoituksen antamisen, sen on lähetettävä asianomaiselle kirjallinen huomautus ja, jos laiminlyönti tästä mahdollisesta jatkuu, ilmoitettava asiasta lääkintöhallitukselle.

16 §. Tuberkuloosiasetuksen 9 §:n 7 kohdassa mainittujen valvonta- ja tarkastustilaisuuksien järjestämisestä tuberkuloositoimiston on ennakolta sovittava tuberkuloosipiirin johtavan lääkärin kanssa. Terveystoimiviranomaisille annettava ohjausta varten on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä neuvottelukokouksia.

Tuberkuloosin vastustamista tarkoittavan valistustoiminnan järjestäminen ja siihen liittyvien painotuotteiden levittäminen tuberkuloosipiirin alueella on lähinnä tuberkuloositoimiston asia.

17 §. Tuberkuloositoimiston tehdessä esityksiä ja ilmoituksia samoin kuin antaessa selvityksiä ylemmille viranomaisille tämän tulee tapahtua tuberkuloosipiirin johtavan lääkärin välityksellä.

18 §. Tuberkuloositoimistolla on erillinen kirjanpito, mutta keskusparantolan taloudenhoitaja on samalla myös tuberkuloositoimiston taloudenhoitaja.

---

108. Helsingin kaupungin tuberkuloosipiirin johtosääntö.

Lääkintöhallituksen vahvistama lääkäreitä koskevilta osilta joulukuun 12 p:nä 1952.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä syyskuun 17 p:nä 1952)

I. Tuberkuloosipiirin johtava lääkäri.

1 §. Tuberkuloosipiirin johtavan lääkärin tehtävänä on järjestää keskusparantolan ja tuberkuloositoimiston ja niiden viranhaltijain yhteistyö, johtaa, valvoo ja kehittää sitä tuberkuloosin vastustamistyön päämääriä silmällä pitäen, lakien, asetusten ja viranomaisten sekä ohje- ja virkasäännön määräyksiä noudattaen.

2 §. Johtavan lääkärin tehtävänä on edellisessä pykälässä mainitun lisäksi:

1) suunnitella yhteisneuvoin tuberkuloositoimiston ylläkäarin kanssa tuberkuloosityön eri muotojen toimeenpanoa piirin alueella, esittää nämä suunnitelmat sairaalalautakunnalle ja valvoo niiden toteuttamista;

2) valmistaa tuberkuloositoimiston ylläkäarin kanssa ylempien elinten päätösvaltaan kuuluvat toimiston hallintoa ja hoitoa koskevat asiat sekä esittää ne sairaalalautakunnalle;

3) tarkastaa tuberkuloositoimiston ylläkäarin kanssa piirin alueella olevia kunnallisia ja yksityisiä tuberkuloosihuoltolaitoksia sekä valvoo niiden toimintaa;

4) antaa ennen maaliskuun 1 päivää sairaalalautakunnalle tuberkuloosipiiriä koskeva kertomus keskusparantolan ja tuberkuloositoimiston toiminnasta edelliseltä vuodelta sekä

5) ryhtyä valtuuksiensa sallimiin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeellisia tuberkuloosin vastustamistyön säännöllistä jatkumista ja tarkoituksenmukaista kehittämistä varten piirin alueella.

II. Keskusparantola.

3 §. Keskusparantolan ja sen viranhaltijain tehtävistä on sen lisäksi, mitä niistä on määrätty Helsingin kaupungin tuberkuloosipiirin ohjesäännössä, soveltuvin kohdin voimassa, mitä sairaalain hallinnosta ja niiden viranhaltijain velvollisuudesta on määrätty Helsingin kaupungin sairaalain säännöissä.

III. Tuberkuloositoimisto.

4 §. Tuberkuloositoimiston tehtävänä on johtaa, suorittaa ja valvoo etsivää ja ehkäisevää tuberkuloosityötä sekä tuberkuloottisten huoltoa Helsingin kaupungissa, noudattaen tällöin tuberkuloosiasetuksen 9 §:n määräyksiä. Tuberkuloosityötä varten on kaupunki jaettu alueisiin, jotka sairaalalautakunta määrää.

Toimisto on sairaalalautakunnan alainen.

5 §. Tuberkuloositoimiston johtajana on ylläkäkäri, jonka tulee olla keuhkosairauksien erikoislääkäri ja omata kokemusta tuberkuloosihuoltotyön alalta. Hänet valitsee kaupunginhal-

litus viran oltua sairaalalautakunnan toimesta kolmenkymmenen päivän kuluessa haettavaksi ilmoitettuna ja sen annettua lausunnon hakijoista.

Ylilääkärin tehtävänä on:

1) johtaa ja valvoo tuberkuloositoimiston toimintaa noudattaen tällöin, mitä tuberkuloosilaisissa ja -asetuksessa on säädetty tuberkuloositoimiston tehtävistä ja mitä toimiston työ-säännöissä on määrätty sen henkilökunnan velvollisuudesta, tehtävistä ja työajoista;

2) edistää tuberkuloosin vastustamistyötä piirissä yhteistoimin sen johtavan lääkärin kanssa;

3) tarkastaa tuberkuloosipiirin johtavan lääkärin kanssa piirin alueella olevia kunnallisia ja yksityisiä tuberkuloottisten hoitolaitoksia sekä valvoo niiden toimintaa;

4) antaa kunakin vuonna ennen helmikuun 15 päivää tuberkuloosipiirin johtavalle lääkärille kertomus tuberkuloositoimiston toiminnasta edelliseltä vuodelta;

5) huolehtia, että tuberkuloosipiirin johtavan lääkärin käytettäväksi toimitetaan kuukausittain ja tarvittaessa useamminkin selvityksin varustettu luettelo parantolahoitoon pyrkivistä potilaista, sekä esittää tuberkuloosipiirin johtavan lääkärin ratkaistavaksi, mihin tuberkuloosipiirin hoito- tai huoltolaitokseen potilas on sijoitettava;

6) toimittaa tuberkuloosipiirin johtavalle lääkärille tarvittaessa tuberkuloositoimistoa ja sen työtä koskevat tilastotiedot ja muut selvitykset;

7) tarkastaa ja vahvistetun talousarvion rajoissa hyväksyä maksettaviksi tuberkuloositoimiston ja tuberkuloottisten asuntolain sekä vastaanottolaitoksen laskut;

8) vahvistaa tuberkuloositoimistossa tehtyjen tai sinne ilmoitettujen löydösten perusteella tapausten diagnoosi, ratkaista merkinnän tekeminen tuberkuloottisista pidettävään luetteloon ja siitä poistaminen sekä tarkistaa ja hyväksyä toimiston lääkärin hoitoehdotukset;

9) huolehtia potilaiden sijoittamisesta hoitolaitoksiin ja niistä poistuvien kotiuttamisesta sekä jälkihuollosta;

10) huolehtia, että hoitolaitoksiin sijoitettaville potilaille haetaan maksusitoumus tai todistus vapaasijan saamista varten;

11) suunnitella joukko- ja ryhmätarkastuksia sekä päättää niiden järjestämisestä;

12) osallistua potilaiden tarkastukseen;

13) osallistua lausuntojen antamiseen röntgenfilmeistä ja pienoiskuvasarjojen tarkastukseen;

14) olla määräämisenä tavattavana virkahuoneessaan tuberkuloositoimistossa sekä

15) ryhtyä vaihtuksiensa sallimissa rajoissa tarpeelliseksi katsomiinsa toimenpiteisiin tuberkuloosihuoltotyön tehostamiseksi ja kehittämiseksi.

6 §. Alilääkärin, jolla tulee olla keuhkosairauksien erikoislääkärin pätevyys, nimittää sairaalalautakunta viran oltua sen toimesta kolmenkymmenen päivän kuluessa siltä haettavana ja tuberkuloositoimiston ylilääkärin sekä tuberkuloosipiirin johtavan lääkärin annettua lausunnon hakijoista.

Alilääkäri on lähinnä tuberkuloositoimiston ylilääkärin alainen. Kullakin alilääkärillä on kenttätyötä silmällä pitäen oma alueensa.

Alilääkärin tehtävänä on:

- 1) osallistua kaikkiin aamuvastaanottoihin ja lahteen iltavastaanottoon viikossa;
- 2) omistautua vastaanotoilla ensisijaisesti oman alueensa potilaiden ja vasta sen jälkeen muiden tarkastukseen;
- 3) pitää kerran viikossa määräpäivänä neuvottelutilaisuus alueensa terveyssisarjen kanssa;
- 4) antaa varsinaisesti oman alueensa potilaille ilmarintajälkitäyttöjä sovituna aikana kerran viikossa;
- 5) osallistua vuorollaan joukkotarkastuksiin, pienoiskuvi- en tarkastukseen ja röntgenlöydösten tulkintaan sekä tarvittaessa suorittaa potilaiden kurkuspääntutkimuksia sekä
- 6) suorittaa muutkin ylemmän viranomaisen hänelle antamat virkaan kuuluvat tehtävät.

Tämän lisäksi noudatetaan alilääkärien kesken seuraavaa työnjakoa:

I alilääkäri

- a) hoitaa ylilääkärin tehtävät tämän vuosiloman ja virkavapauden aikana sekä
- b) toimii tuberkuloottisten asuntolain ja vastaanottolaitoksen vastaavana lääkärinä käyden vähintään kerran ja tarpeen vaatiessa useamminkin viikossa vastaanottolaitoksessa valvomassa potilaiden hoitoa, siisteyttä ja kuria sekä henkilökunnan toimintaa.

II alilääkäri

- a) toimii Pitäjänmäen lastenkodin neuvottelevana tuberkuloosilääkärinä ja tutkii kodin lapset näiden tullessa tuberkuloositoimistoon tarkastettaviksi sekä
- b) valvoo tuberkuloositoimiston henkilökunnan terveydentilaa.

III alilääkäri

- a) hoitaa tuberkuloottisten asuntoloissa ja vastaanottolaitoksessa I alilääkärin ollessa estyneenä tämän tehtävät sekä
- b) valvoo tuberkuloositoimiston henkilökunnan terveydentilaa II alilääkärin ollessa estyneenä tämän tehtävän hoitamisesta.

7 §. Apulaislääkäriin nimittää kolmen vuoden ajaksi sairaalalautakunta viran oltua sen toimesta kolmenkymmenen päivän kuluessa siltä haettavana ja tuberkuloositoimiston ylilääkäriin sekä tuberkuloosipiiriin johtavan lääkärin annettua lausunnon hakijoista. Hänet voidaan, jos erityiset asianhaarat niin vaativat, ylilääkäriin esityksestä kerran nimittää välittömästi uudelleen kolmivuotiskaudeksi.

Apulaislääkäri on lähinnä ylilääkäriin alainen. Hänen tulee suorittaa ylilääkäriin hänelle antamat virkaan kuuluvat tehtävät.

8 §. Ylihoitajan tulee olla erikoistunut koulutettu sairaanhoitaja ja terveyssisar sekä omata kokemusta tuberkuloosihuoltotyön alalta. Hänet nimittää sairaalalautakunta viran ol-

tua sen toimesta kolmenkymmenen päivän kuluessa siltä haettava ja tuberkuloositoimiston ylilääkärin sekä tuberkuloosipiirin johtavan lääkärin annettua lausunnon hakijoista.

Ylihoitaja on lähinnä tuberkuloositoimiston ylilääkärin alainen.

Ylihoitajan tehtävänä on:

1) valvoa ja edistää tuberkuloositoimiston yleistä järjestystä ja huolehtia, että hoito- ja apuhenkilökunta noudattavat annettuja määräyksiä;

2) suunnitella osastonhoitajien kanssa työjärjestys asianomaista osastoa varten;

3) tehdä hoito- ja apuhenkilökunnan vuosilomia koskevat esitykset tuberkuloositoimiston ylilääkärille samoin kuin myös hoitohenkilökunnan virkavapautta koskevat esitykset sekä apuhenkilökunnan osalta viimeksi mainitut esitykset keskusparantolan taloudenhoitajalle;

4) huolehtia yhteistoimin ylilääkärin kanssa potilaiden sijoittamisesta hoitolaitosiin;

5) huolehtia hoitopaikkojen tiedustelusta ja tehdä tätä koskevat merkinnät sitä varten pidettävään kirjaan;

6) huolehtia, että potilaiden poistuessa piirin keskusparantolasta tiedot asianomaisen sairaskertomuksesta jäljennetään tuberkuloositoimiston sairaskertomukseen;

7) tarkistaa jokaisen vastaanoton jälkeen esillä olleet potilaskortit ja sairaskertomukset;

8) keskustella kustakin tuberkuloositoimistossa todetusta uudesta tapauksesta asianomaisen potilaan kanssa;

9) neuvotella hoidon järjestämisestä ylilääkärin, potilasta hoitavan lääkärin, potilaan ja tämän omaisten kanssa;

10) neuvotella huoltokanslian kanssa potilaiden kotipaikka-kaikkeuden ja henkikirjoituspaikkakunnan selvittämiseksi sekä hoitopaikkaa ja muista hoitoa koskevista kysymyksistä;

11) järjestää päivittäin neuvottelutilaisuuksia huoltotoimistossa toimivien terveyssisarten kanssa;

12) pitää kunkin alueen terveyssisarten ja oppilaiden kanssa neljä kertaa vuodessa neuvottelutilaisuus;

13) laatia kuukausittain raportti kenttätöystä;

14) tarkistaa tuberkuloositoimiston sairaskertomukset ainakin kerran vuodessa;

15) vastata tuberkuloositoimiston työtä koskeviin kyselyihin;

16) olla määrääkänä tavattavana tuberkuloositoimistossa sekä

17) suorittaa muutkin ylempään viranomaisen hänelle antamat virkaan kuuluvat tehtävät.

9 §. Apulaisylihoitajan tulee olla erikoistunut koulutettu sairaanhoitaja ja terveyssisar. Hänet nimittää sairaalalautakunta viran oltua sen toimesta kolmenkymmenen päivän kuluessa siltä haettavana ja tuberkuloositoimiston ylilääkärin sekä tuberkuloosipiirin johtajan annettua lausunnon hakijoista.

Apulaisylihoitaja on lähinnä ylihoitajan alainen.

Apulaisylihoitajan tehtävänä on:

1) avustaa ylihoitajaa kaikissa tämän tehtävissä;

2) toimia ylihoitajan sijaisena vuosiloman ja virkavapauden aikana sekä

3) suorittaa muutkin ylemmän viranomaisen hänelle antamat virkaan kuuluvat tehtävät.

10 §. Osastonhoitajan tulee olla erikoistunut koulutettu sairaanhoitaja. Hänet nimittää tuberkuloositoimiston ylilääkäri neuvoteltuaan ylihoitajan kanssa, ja hän on lähinnä ylihoitajan alainen.

Osastonhoitaja suunnittelee ylihoitajan kanssa osaston hoito- ja apuhenkilökunnan työt sekä valvoo niiden suorittamista. Tämän lisäksi on osastonhoitajan tehtävänä

a) *vastaanotto-osastolla:*

- 1) tehdä merkinnät vastaanotolla käyvien potilaiden sairas-kertomuksiin ja kortteihin;
- 2) huolehtia kuukauden lopussa, että tarkastukseen kutsutut, mutta saapumatta jääneet henkilöt saavat uuden kutsun;
- 3) huolehtia lasten tuberkuliinikokeista ja lasten tuberkuloosisuojarokotuksista;
- 4) lajitella päivittäin röntgenosastolta tulleet kuvat paikoilleen;
- 5) huolehtia ja vastata kortistosta;
- 6) pitää tilastoa piirin keskusparantolaan otetuista ja sieltä poistuneista potilaista, samoin kuolintapauksista ja sellaisista tapauksista, joissa osoite on tuntematon, sekä
- 7) huolehtia liinavaatevarastosta ja vaatteiden pesettämisestä;

b) *röntgenosastolla:*

- 1) osallistua röntgenkuvien ottamiseen ja kehittämiseen;
- 2) huolehtia piirin keskusparantolassa hoidettujen ja sieltä poistuvien potilaiden röntgenkuvista ja lausunnoista;
- 3) huolehtia röntgenarkistosta sekä
- 4) huolehtia filmivarastosta ja tarveaineista;

c) *laboratorio-osastolla:*

- 1) huolehtia laboratoriotutkimusten suorittamisesta;
- 2) tehdä esityksiä kemikalioiden hankkimiseksi ja vastata niistä sekä
- 3) valvoa laboratoriovälineiden puhdistusta;

d) *joukkotarkastuspuolella:*

- 1) suunnitella ylilääkäriin kanssa joukko- ja laitostarkastukset, kutsua pienoiskuvalöydösten perusteella asianomaiset tarkempaan tutkimukseen sekä lähettää tarkastettujen luettelot asianomaisiin kouluihin, virastoihin ja laitoksiin;
- 2) järjestää ammatti- ja oppikouluista tutkittavaksi tulevien tuberkuliinikoita, tuberkuloosisuojarokotuksia ja joukkotarkastuksia sekä samoin myös äitiysneuvoloiden äitien joukkotarkastuksia;
- 3) järjestää muitten tutkittavien tuberkuliinikokeet ja tuberkuloosisuojarokotukset;
- 4) huolehtia ylilääkäriin määräämien täydennystutkimusten järjestämisestä;
- 5) avustaa vastaanotoilla sekä
- 6) huolehtia pienoISRöntgenfilmiarkistosta ja tarvikkeista.

Osastonhoitajan tulee suorittaa muutkin ylemmän viranomaisen hänelle antamat virkaan kuuluvat tehtävät.

11 §. Terveysisärien, jolla tulee olla virkaan kuuluva pätevyys, nimittää tuberkuloositoimiston ylilääkäri neuvoteltuaan ylihoitajan kanssa.

Terveysisäri on lähinnä ylihoitajan alainen ja noudattaa soveltuvin kohdin kunnallisia terveysisäriä varten vahvistettua johtosääntöä.

12 §. Sairaanhoitajan, jonka tulee olla koulutettu sairaanhoitaja, nimittää tuberkuloositoimiston ylilääkäri neuvoteltuaan ylihoitajan kanssa. Hän on lähinnä osastonhoitajan alainen.

Sairaanhoitajan tehtävänä on:

- 1) avustaa lääkäreitä vastaanotoilla;
- 2) avustaa osastonhoitajaa tämän tehtävien suorittamisessa;
- 3) pitää tuberkuloosisuojarokotetuista kortistoa;
- 4) huolehtia pienoiskuvalöydösten perusteella tarkastukseen kutsumisesta sekä

5) suorittaa muutkin ylemmän viranomaisen hänelle antamat virkaan kuuluvat tehtävät.

13 §. Vastaanottoapulaisen nimittää tuberkuloositoimiston ylilääkäri neuvoteltuaan ylihoitajan kanssa, ja hänen tehtävänä on vastaanotoilla avustaa muuta hoitohenkilökuntaa suorittaen ne tehtävät, jotka hänelle on ylilääkäriin hyväksymässä työsuunnitelmassa määrätty.

14 §. Tuberkuloositoimiston taloutta johtaa keskusparantolan taloudenhoitaja noudattaen tällöin soveltuvin kohdin, mitä sairaalain hallinnosta on määrätty.

15 §. Toimistonhoitajan, jonka tulee olla pereäntynyt kirjanpitoon ja toimistotyöhön, nimittää sairaalalautakunta virran oltua sen toimesta siltä haettavana ja keskusparantolan taloudenhoitajan, neuvoteltuaan tuberkuloositoimiston ylilääkäriin kanssa, annettua lausunnon hakijoista. Toimistonhoitaja on lähinnä keskusparantolan taloudenhoitajan alainen.

Toimistonhoitajan tehtävänä on.

- 1) hoitaa tuberkuloositoimiston kirjanpito;
- 2) hoitaa palkkausasiat;
- 3) huolehtia irtaimistosta ja tarveaineista;
- 4) huolehtia toimiston kirjeenvaihdosta;
- 5) hoitaa henkilökortistoa sekä
- 6) suorittaa muutkin ylemmän viranomaisen hänelle antamat virkaan kuuluvat tehtävät.

16 §. Toimistoapulaisen nimittää sairaalalautakunta virran oltua siltä haettavana.

Toimistoapulaisen tuberkuloosin vastustamistyöhön liittyvistä tehtävistä määrää ylilääkäri ja taloudenhoitoon liittyvistä tehtävistä keskusparantolan taloudenhoitaja.

17 §. Tarpeellisen apuhenkilökunnan ottaa keskusparantolan taloudenhoitaja neuvoteltuaan tuberkuloositoimiston ylihoitajan kanssa.

109. Helsingin kaupungin ja Imatran Voima Oy:n välinen sähkönhankintasopimus.

Kaupunginhallituksen ja hankkijayhtiön allekirjoittama
marraskuun 14 p:nä 1952.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä lokakuun 15 p:nä 1952)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:50 ja 1950:139)

Imatran Voima Osakeyhtiö, josta alempana käytetään nimitystä IVO, sekä Helsingin kaupungin sähkölaitos, josta alempana käytetään nimitystä Hks, ovat keskenään tehneet seuraavan sopimuksen sähkönhankinnasta.

1 §. *Hankinnan laajuus.* Tässä sopimuksessa mainituilla ehdoilla IVO antaa Hks:n käytettäväksi sähköä kolmivaihevirtana, jonka taajuus on noin 50 jaksoa sekunnissa ja jännite noin 110 kilovolttia.

Hks:lle annetaan tilausteho d , jonka suuruus on $d = 25\ 000$ kilowattia, edellyttäen, että Hks liittää verkkoonsa vähintään niin paljon IVO:sta riippumatonta varavoimaa, että Hks veden vähyden sattuessa suurimmankin kuormituksen aikana kykenee supistamaan tehonottonsa IVO:n verkosta arvoon $0,7 d$.

Riippuen vesivoiman rajoituskertoimen v arvosta, joka lasketaan 3 §:ssä osoitetulla tavalla, IVO:lla on oikeus rajoittaa Hks:lle annettava teho sopimustehoon s , jonka arvoksi merkitään vähintään

$$s = vd.$$

Ennen tämän sopimuksen soveltamisen alkamista sekä IVO:n pyynnöstä myöhemmin Hks lähettää IVO:lle kirjallisen selvityksen siitä, millä tavalla Hks aikoo järjestää tehonottonsa välttääkseen 3 momentissa mainitun sopimustehon s ylitystä. IVO antaa Hks:lle loistehoa 4 500 kilovaria.

2 §. *Sähkön luovutus.* Hks:n käytettäväksi luovutetaan sähkö IVO:n verkosta Vanhassakaupungissa sijaitsevalla IVO:n Helsingin muuntoasemalla. Erityisestä syystä luovutus kuitenkin voi osaksi tai kokonaankin tapahtua IVO:n Korian muuntoasemalla sekä Etelä-Suomen Voimaosakeyhtiön Kyminlinnan muuntoasemalla. IVO huolehtii sähkön siirrosta IVO:n verkossa luovutuskohtiin saakka, jotka ovat mainittujen Helsingin, Korian ja Kyminlinnan muuntoasemain 110 kV kokoomakiskoilla. Hks huolehtii sähkön siirrosta luovutuskohdista edelleen Hks:n verkkoon ehdoilla, joista erikseen sovitaan.

Luovutuskohdissa luovutettu teho ja energia todetaan mittauslaitteilla, jotka IVO asentaa ja kunnossapitää. Kun samojen mittauslaitteiden kautta tapahtuu muutakin sähkön siirtoa, niin Hks antaa IVO:lle käyttöä ja laskutusta varten kulloinkin tarpeelliset tiedot tämän sopimuksen nojalla Hks:lle luovutetun tehon ja energian määristä.

3 §. *Vesivoiman rajoituserroin.* Jos yhdellä tai useammalla IVO:n käytettävissä olevalla vesivoima-asemalla on sellainen tilanne, ettei siitä joen veden vähyden takia tai syystä; ettei voima-asemalla ole riittävästi käyttökunnossa olevia koneistoja, voida saada joen keskivesimäärää vastaavaa tehoa, on IVO:lla oikeus Hks:lle annettavan tehon rajoitukseen.

Rajoituskertoimen yleinen muoto on

$$v = \frac{h_1 q_1 + h_2 q_2 + \dots + h_n q_n}{h_1 Q_1 + h_2 Q_2 + \dots + h_n Q_n}$$

jossa

h_n = voima-aseman "n" keskiputous,

q_n = voima-aseman "n" vesimäärän viikkokeskiarvo, kuitenkin enintään Q_n ,

Q_n = voima-aseman "n" sijaitsemisjoen keskivesimäärä, kuitenkin enintään se vesimäärä, joka vastaa voima-aseman "n" rakennusastetta.

Täten on rajoituskertoimen arvo enintään $v = 1$.

4 §. Sähkön hintakerroin. Tässä sopimuksessa tarkoitetun sähkönhankinnan hintaa laskettaessa otetaan 5 §:ssä tarkemmin osoitetulla tavalla huomioon seuraavat kustannukset, nimittäin E = sosiaaliministeriön sosiaalisen tutkimustoimiston elinkustannusindeksin arvo sen kuukauden aikana, joka päättyy sähkönkulutuskaukua alkaessa,

E_1 = arvo E vuonna 1935,

edellyttäen, että E ja E_1 ovat lasketut samojen perusteiden mukaan;

R = Suomen Pankin rakennuskustannusindeksi sähkönkulutuskaukua edeltäneen kalenterivuoden aikana,

R_1 = arvo R vuonna 1935,

edellyttäen, että R ja R_1 ovat lasketut samojen perusteiden mukaan;

H = IVO:n polttoaineen keskihinta markkoina miljoonaa kilokaloriaa kohden, laskettuna kulutuskuukauden aikana tulipesään toimitetun polttoaineen osalta sekä sisältäen kuljetus-, säilytys-, käsittely- ja korkokustannukset,

H_1 = arvo H vuonna 1935,

edellyttäen, että H ja H_1 ovat lasketut samojen perusteiden mukaan.

Näistä lasketaan sähkön hintakerroin

$$k = (E/E_1 + 1,4 R/R_1 + H/H_1)/3.$$

5 §. Hint. Tämän sopimuksen mukaisesta sähkönhankinnasta Hks suorittaa IVO:lle

1) tilaushintana

0,06 kd markkaa tuntia kohden

eli noin 526 k markkaa kilowatilta vuodessa, riippumatta siitä, missä määrin tilaustehoa d on käytetty;

2) kulutushintana sopimusenergiasta

0,11 k markkaa kilowattitunnilta;

3) jokaiselta kulutuskuukaudelta sen aikana arkipäivinä klo 7-22 välisenä aikana tai toisin sovitulla välillä mitatusta 15 minuutin maksimiloistehosta, vähennettynä 4 500 kilowarilla

10 k markkaa kilowaria kohden.

Hks suorittaa tilaushinnan vähentämättömänä siinäkin tapauksessa, että IVO rajoittaa Hks:lle annettavaa tehoa vesivoiman rajoituskertoimen v ollessa pienempi kuin 1.

Loistehon hinnan maksaminen todella ottamansa maksimiloistehon mukaan ei vapauta Hks:ää noudattamasta tämän sopimuksen muita loistehoa koskevia määräyksiä eikä niitä ohjeita, joita IVO ehkä antaa sanottujen määräysten nojalla.

6 §. Sähkölaitteiden tarkastus. Hks:n tulee hyvissä ajoin ilmoittaa sähkölaitteensa IVO:n tarkastettaviksi, ennen kuin ne suoraan tai välillisesti yhdistetään IVO:n laitteisiin ja senkin jälkeen aina silloin, kun niihin on tehty melkoisia laajennuksia tai muutoksia.

Hks:n tulee varata IVO:n edustajalle, milloin tämä sitä haluaa, tilaisuus muulloinkin tarkastaa Hks:n sähkölaitteita.

Hks:n tulee myös lähettää IVO:lle kartta suurjänniteverkostaan sekä kytkinkaava suurjännitelaitteistaan 1 momentissa mainituissa tapauksissa sekä IVO:n kehoituksesta muulloinkin.

7 §. Laitosten hoito. Hks:n tulee pitää sähkön kehitys-, siirto-, muunto-, jako- ja käyttölaitteensa hyvässä kunnossa, niin etteivät ne aiheuta häiriötä Hks:n sähkönjakelussa, ja yksin vastata siitä, että ne ovat voimassa olevan lain ja valtiiovallan antamien määräysten mukaiset;

olla ilman IVO:lle lupaa ottamatta tämän sopimuksen mukaisesti määrättyjen rajojen yli nousevaa pätö- ja loistehoa;

kuormittaa kaikkia kolmea vaihetta siinä määrin samanlaisesti, ettei minkään vaiheen virranvoimakkuus ylitä minkään muun vaiheen virranvoimakkuutta enemmän kuin 10 %:lla;

muuten hoitaa ja käyttää laitteitaan siten, ettei IVO:n laitteiden käyttö häiriinny, sekä noudattaa tässä suhteessa IVO:n edustajan määräyksiä.

8 §. Vikojen korjaaminen. Jos Hks:n omissa tai niihin yhdistetyissä johdoissa, laitteissa tai kojeissa oleva vika, virhe tai puutteellisuus taikka niiden virheellinen käyttö tai hoito aiheuttaa keskeytyksen sähkönhankinnassa, on Hks:n heti poistettava keskeytyksen syy, sekä viipymättä ilmoitettava IVO:lle, kun sellainen huomataan sekä milloin se korjattiin.

IVO puolestaan on velvollinen viipymättä korjaamaan sellaiset omissa laitteissaan ilmenneet viat, jotka rajoittavat tai keskeyttävät sähkönhankintaa.

9 §. Hankinnan keskeytys. IVO:lla on oikeus korjauksia, uusien kuluttajien liittämistä, koneittensa, kojeittensa ja johtojensa laajentamista, kokeilemistä, tutkimista ja muuttamista sekä jännitteisten osien ja eristimien puhdistamista varten keskeyttää sähkönanto tarpeellisen pitkäksi ajaksi. Keskeytys on kuitenkin mikäli mahdollista rajoitettava enintään 5 tunniksi kerrallaan ja sijoitettava kello 8 ja 17 väliin aikaan pyhäpäivänä. Mikäli keskeytys on ennakolta tiedossa, tulee IVO:n mahdollisimman ajoissa ilmoittaa siitä Hks:lle.

Sähkönhankinnan keskeytyksestä, jota Hks ei ole aiheuttanut, on Hks:llä oikeus vähentää 5 §:ssä mainittu tilaushinta jokaiselta täydeltä tunnilta, minkä keskeytystä on kestänyt.

IVO ei ole velvollinen mihinkään muuhun korvaukseen sähkönhankinnan keskeytymisen vuoksi, kuin mikä tulee Hks:n hyväksi 2 momentissa mainitun hinnanvähennyksen muodossa.

10 §. *Maksu.* Hks maksaa kuukausittain IVO:lle 5 §:n mukaisen hinnan, mahdollisesti vähennettynä 9 §:n mukaan. Maksu on suoritettava IVO:n osoittamaan maksukonttoriin viimeistään viidentenätoista päivänä asianomaisen laskun saannista.

11 §. *Ylivoimainen este.* Ylivoimaiseksi esteeksi katsotaan sota, kapina, tulipalo, työlakko ja asianomaisen työnantaja-järjestön määräämä työnsulku ynnä jäähäiriö tai muu luonnon-este sekä myös sellainen onnettomuus taikka erinomainen taupaus, joka todistettavasti on tehnyt sopimusehtojen noudattamisen mahdottomaksi.

12 §. *Sopimuksen rikkominen.* Jos Hks ei täytä tämän sopimuksen Hks:lle asettamia velvoituksia tai muuten rikkoo sopimuksen määräyksiä, on IVO:lla valta keskeyttää sähkönanto siksi kunnes Hks on täyttänyt velvollisuutensa, eikä Hks:llä ole oikeutta saada hinnantvähennystä tällaisesta keskeytyksestä.

13 §. *Hyvitys ja vahingonkorvaus.* Tämä sopimus ei oikeuta sopimuspuolia muuhun hyvitykseen tai vahingonkorvaukseen kuin mistä sopimuksessa on nimenomaan mainittu.

14 §. *Sopimuksen siirtäminen.* Hks ei ole oikeutettu siirtämään tätä sopimusta toiselle ilman IVO:n kirjallista suostumusta.

15 §. *Erimielisyydet.* Tästä sopimuksesta ehkä aiheutuvat erimielisyydet ratkaisee Keskuskauppakamarin välityslautakunta.

16 §. *Voimassaolo.* Sopimus tulee voimaan heti, kun se on molemmin puolin allekirjoitettu.

Sopimuksen soveltaminen ja sen mukainen sähkönhankinta alkaa 31 päivänä joulukuuta 1952 kello 24.

Sopimus lakkaa olemasta voimassa 31 päivänä joulukuuta 1953 kello 24.

Tätä sopimusta on tehty ja allekirjoitettu kaksi samanaista kappaletta, yksi kummallekin sopimuspuolelle.

110. Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvaukset.

Palkkalautakunnan päätös joulukuun 9 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:150)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa luontoisetukorvauksen vuokrasta 43 markaksi m²:ltä joulukuun 1 päivästä 1952 alkaen.

111. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1952.
(Suomen as.-kok. 426/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:181)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1950 annettu laki (635/50) on edelleen voimassa vuoden 1953 loppuun. Sanottua lakia on vuoden 1953 jälkeenkin sovellettava vakuutusmaksuihin ja vakuutusmaksun ennakkoihin, joita on määrätty tai määrätään lain voimassaoloajalta.

112. Laki väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1952.
(Suomen as.-kok. 464/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1937:33)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Valtioneuvostolla on valta sallia poikettavaksi kansaneläkelain 89 §:n säännöksistä.

Tämä laki on voimassa vuoden 1953 loppuun.

113. C.F. Ekholmin stipendirahastoa koskevien määräysten muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 26 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1914:3)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa C.F. Ekholmin stipendirahaston sääntöjä siten, että apurahoja tästä rahastosta jaetaan vain joka toinen vuosi ja että kulloinkin jaetaan kaksi matka-apurahaa.

114. Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen taloudenhoitajan johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 26 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:115)

Helsingin kaupungin kansakoulujen taloudenhoitajan tehtävänä on:

- 1) toimia johtokunnan kanslian päällikkönä;
- 2) hoitaa kansakoululaitoksen taloutta ja omaisuutta;
- 3) hoitaa hänelle uskottua ennakkokassaa kaupungin kassa- ja tilisäännön määräysten mukaisesti;
- 4) valvoa maksuääräysten kirjoittamista ja allekirjoittaa ne sekä hyväksyä maksettavaksi erääntyvät laskut ja muut maksuasiakirjat;
- 5) huolehtia, että kansakoulujen kansliassa pidettävän kansakoululaitoksen kirjanpitoa hoidetaan kaupungin kassa- ja tilisäännön määräysten mukaisesti;
- 6) huolehtia, että kansakoululaitoksen laskutukset ja muut saatavat aikanaan peritään ja tilitetään rahatoimistolle;
- 7) valmistaa vuotuinen talousarvioehdotus johtokunnalle esitettäväksi;
- 8) valmistella ja johtokunnan kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat;
- 9) huolehtia toimialaansa kuuluvien johtokunnan päätösten toimeenpanosta;
- 10) valvoa koulurakennusten hoitoa ja tehdä esityksiä tarpeellisista korjaus- ja muutostöistä niissä;
- 11) valvoa, että kansakoululaitoksen irtaimistosta ja varastoista pidetään asianmukaista luetteloja;
- 12) valvoa ja ohjata käyttötarvikkeiden, käsityön- ja talousopetuksen raaka-aineiden, siivouksessa käytettävien pesu- ja puhdistusaineiden sekä muiden tarvikkeiden hankintaa;
- 13) valvoa koulun puolesta vähävaraisille oppilaille annettavien vaatteiden ja jalkineiden jakoa;
- 14) antaa, tarkastajan kanssa asiasta neuvoteltuaan, lupa sellaisten oppivelvollisten kouluun ottamisesta, joiden koulunkäynnistä kaupungille aiheutuviasta kustannuksista on oikeus vastata korvaus vieraalta kunnalta, tai joiden koulunkäynnistä aiheutuneiden kustannusten korvauksista on epäselvyyttä olemassa;
- 15) antaa maksusitoumukset vieraassa kunnassa koulua käyvien oppivelvollisten koulumaksujen suorittamisesta;
- 16) nimittää virkoihin, asianomaisen kansakoulun johtajan kanssa asiasta neuvoteltuaan, koulujen vahtimestarit, talonmieslämmittäjät, ruoanjakajat ja siivoajat sekä ottaa toimiinsa vastaavia tehtäviä suorittavan tilapäisen henkilökunnan;
- 17) laatia vuosittain vuosikertomukseen sisältyvä selostus kansakoulujen taloudesta;
- 18) suorittaa muutkin kansakoulunjohtokunnan määräämät hänen toimialaansa kuuluvat tehtävät; sekä
- 19) olla johtokunnan määräämänä aikana tavattavana kansakoulujen kansliassa.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1952

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 12

S i s ä l l y s: 115. Mielisairasasetus, s. 177. - 116. Laki eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille sekä eräiden velkasitoumusten saajille myönnettävästä veronhuojennuksesta annetun lain muuttamisesta, s. 190. - 117. Helsingin kaupungin huoltokassan sääntöjen muutos, s. 191. - 118. Laki siirtoväen huollon järjestämisestä vuosina 1953 ja 1954, s. 191.

---

115. Mielisairasasetus.

Annettu joulukuun 23 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 448/52)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1952:34)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 2 päivänä toukokuuta 1952 annetun mielisairaslain (187/52) 58 §:n nojalla:

1 L u k u.

Mielisairaanhoidon järjestysmuoto.

1 §. Lääkintöhallituksen on tarkoin seurattava mielisairaanhoidollisia oloja ja valvottava, että mielisairaanhoidoa koskevia lakeja ja asetuksia noudatetaan, sekä laadittava ehdotuksia mielisairaanhoidossa havaittujen puutteellisuuksien ja epäkohtien poistamiseksi.

Kunnalliskodin mielisairasosaston ja muun köyhäinlaitoksen annettavan mielisairaanhoidon erityisestä valvonnasta, joka kuuluu sosiaaliministeriölle ja sen alaisille tarkastusviranomaisille, on erikseen säädetty.

2 §. Lääkintöhallituksen on ylinnä tarkastettava mielisairaanhoidolaitoksia ja huoltotoimistoja sekä muita mielisairaanhoidon laitoksia. Tarkastuksia toimitettaessa on erityisesti kiinnitettävä huomiota sairaiden hoitoon ja käsittelyyn sekä valvottava, että mielisairaanhoidolaitokseen ottaminen ja sieltä poistaminen on tapahtunut voimassa olevien säännösten mukaisesti.

3 §. Lääninhallituksen on tarpeen vaatiessa valvottava mielisairaslain sekä tämän asetuksen noudattamista, minkä ohella sen, samoin kuin poliisiviranomaisen, on annettava niiden toteuttamiseksi virka-apua.

N:o 115 (jatk.)

4 §. Lääkintöhallitus voi antaa lääninlääkärille mielisairaanhoitoon kuuluvia tehtäviä.

Kunnan- ja kaupunginlääkärin on sen lisäksi, mitä hänen velvollisuuksistaan muutoin on voimassa, valvottava terveyssisärelle mielisairauksien vastustamistyössä kuuluvia tehtäviä, annettava huoltotoimistolle sen toiminnassaan tarvitsemia tietoja sekä muutoinkin avustettava huoltotoimistoa sen tehtävissä.

5 §. Jaettaessa maata mielisairaanhuoltopiireihin on seurattava kunnallista jaoitusta ja kiinnitettävä huomiota maan muuhun hallinnolliseen jaoitukseen, niin myös kuntien liikenneyhteyksiin sekä niiden taloudellisen elämän suuntautumiseen.

Ennen kuin lääkintöhallitus tekee esityksen huoltopiirijakoihin, on sen pyydettävä alustavasta ehdotuksesta sosiaaliministeriön lausunto sekä varattava kunnille tilaisuus lausunnon antamiseen.

Huoltopiirijakoa muutettaessa on kuultava kuntainliittoa ja kuntaa, jota muutos koskee.

6 §. Jos kunta haluaa saada mielisairaslain 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun oikeuden pitää hoitopaikkojaan toisen huoltopiirin keskusmielisairaalassa, on anomus siitä tehtävä viimeistään kolmen vuoden kuluessa siitä, kun huoltopiirijako on vahvistettu.

7 §. Valtioneuvoston on ainakin joka kymmenes vuosi vahvistettava se hoitopaikkojen lukumäärä, mikä jokaisella huoltopiiriin kuuluvalla kunnalla tulee olla keskusmielisairaalassa käytettävänsään.

8 §. Lääkintöhallitus vahvistaa mielisairalain hoitopaikkojen lukumäärän.

9 §. Huoltopiirin johtavana lääkinä keskusmielisairalan ylilääkärin on valvottava, että keskusmielisairaalan ja huoltotoimiston hallinnossa noudatetaan lakeja ja asetuksia sekä huoltopiirin johdon ja asianomaisten valtion viranomaisten antamia määräyksiä, sekä erityisesti periaatteellisissa tai muutoin yleisluontoisissa asioissa edustettava myös huoltotoimistoa sekä piirin hallintoon että valtioon nähden.

10 §. Huoltotoimiston tehtävänä piirissään on sen lisäksi, mitä mielisairaslain 10 §:ssä säädetään:

1) pitää sielullisesti sairaista ja vajaamielisistä luetteloa, josta selviää, mihin toimenpiteisiin asianomaiseen nähden on ryhdytty, sekä saatuaan tiedon siitä, että luetteloon merkitty henkilö on muuttanut asumaan toisen huoltopiirin alueelle, lähettää häntä koskevat tiedot tämän piirin huoltotoimistolle;

2) valvoa, että mielisairaille ja sellaisiksi epäillyille henkilöille hankitaan tarvittavaa hoitoa ja huoltoa;

3) ohjata mielitautien ja muiden mielenterveyden häiriöiden vastustamista tarkoittavaa toimintaa, huolehtia siitä, että sterilisointilain edellyttämiin toimenpiteisiin mielisairaiden ja vajaamielisten kohdalla ryhdytään sekä harjoittaa valistusta ja neuvontatyötä mielenterveyden edistämiseksi;

4) opastaa kunnallisia viranomaisia mielisairaanhoitoa koskevien kysymysten selvittämisessä;

5) tarkastaa mielisairaslain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettua mielisairaanhoidolaitokset vähintään kerran vuodessa sekä valvoa, että niissä pidetään ainoastaan sellaisia potilaita, jotka voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaan saadaan niihin sijoittaa, ja että nämä laitokset täyttävät niille valtionavun saamiseksi asetetut vaatimukset;

6) tarkkailla yksityiskodeissa hoidettavia mielisairaita;

7) huolehtia mielisairaanhoidolaitoksesta poistettujen henkilöiden jälkivalvonnasta, mikäli sitä ei muulla tavalla ole järjestetty; sekä

8) täyttää muut tässä asetuksessa määrätyt ja sille muutoin annettavat tehtävät.

11 §. Mielisairaanhoidon järjestämistä varten perustettavaan kuntainliittoon nähden on noudatettava, mitä kuntainliitosta erikseen on säädetty.

Keskusmielisairaalan ja huoltotoimiston sekä niiden mahdollisten osastojen sijoituspaikka on, ellei sitä ole määrätty kuntainliiton perussäännössä, määrättävä laitoksen ohjesäännössä.

12 §. Mielisairaanhoidolaitoksella ja huoltotoimistolla on oltava lääkintöhallituksen vahvistettava ohjesääntö, joka sisältää määräykset viranhaltijoista, heidän ottamisestaan, erottamisestaan ja pätevyysvaatimuksistaan, sikäli kuin viimeksi mainituista ei ole jäljempänä 14 §:ssä erikseen säädetty, lääkärin tehtävistä sekä muista järjestysmuotoa ja hallintoa koskevista asioista, joista määräyksiä mielisairaslain ja tämän asetuksen lisäksi katsotaan tarpeellisiksi.

Valtionapua anovan mielisairaanhoidolaitoksen ja huoltotoimiston ohjesäännöstä on lisäksi voimassa, mitä jäljempänä 46 §:ssä säädetään.

Kunnalliskodin mielisairasosaston ohjesäännön kuitenkin vahvistaa, niinkuin siitä erikseen on säädetty, sosiaaliministeriö hankittuaan asiasta lääkintöhallituksen lausunnon.

13 §. Mielisairaslain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettujen mielisairaiden ottamisesta keskusmielisairaalaan määrätään tarkemmin sairaalan ohjesäännössä, minkä ohessa lääkintöhallitus tarpeen vaatiessa voi antaa tarkempia ohjeita sanotun säännöksen soveltamisesta.

Jos keskusmielisairaalahoidon tarpeessa olevalla mielisairaalla ei ole Suomessa kotipaikkaoikeutta tai siitä ei saada selvää, eikä häntä voida sijoittaa valtion mielisairaalaan, hoidetaan hänet oleskelupaikkakuntansa, tai, ellei hänen oleskelupaikkakuntansa voida todeta, lääkintöhallituksen määräämässä keskusmielisairaalassa.

14 §. Kelpoisuusehtona vaaditaan:

keskusmielisairaalan ylilääkäriltä erikoista koulutusta hermo- ja mielitautien alalla;

huoltotoimiston huoltolääkäriltä erikoista koulutusta hermo- ja mielitautien alalla tai ainakin perehtyneisyyttä mielisairaanhoidoon; sekä

muun kuin edellä tarkoitettua mielisairaanhoidolaitoksen vastuunalaiselta lääkäriltä sellaista perehtyneisyyttä mielisairaanhoidoon kuin laitoksen menestyksellinen hoitaminen edellyttää.

Antaessaan mielisairaslain 7 §:ssä tarkoitetun virkamääräyksen voi lääkintöhallitus erityisten syiden vaatiessa katsoa muunkin kuin 1 momentissa tarkoitetun henkilön virkaan päteväksi.

Huoltotoimiston hoitajattarilla on oltava lääkintöhallituksen määräämä koulutus.

2 L u k u.

Mielentilan tutkiminen mielisairaalassa.

15 §. Mielisairaaksi epäillyn mielentilan tutkiminen voidaan suorittaa keskusmielisairaalassa, valtion mielisairaalassa tai sellaisessa kunnallisessa tai yksityisessä mielisairaalassa, jonka lääkintöhallitus on, sitten kun laitoksen omistajan kanssa on asiasta tehty sopimus, tähän tarkoitukseen hyväksynyt. Omasta hakemuksestaan saadaan henkilö kuitenkin ottaa mielentilan tutkimista varten kunnalliseen tai yksityiseen mielisairaalaan, vaikka sitä ei olekaan mainitulla tavalla hyväksytty.

Muissa kuin mielisairaslain 27 §:n edellyttämässä tapauksissa on mielentilan tutkiminen toimitettava niin, että se on loppuun suoritettu ja lausunto mielentilasta annettu viimeistään, kun kaksi kuukautta on kulunut tutkittavan sairaalaan ottamisesta. Lääkintöhallitus voi kuitenkin myöntää, milloin syytä siihen on, tutkimisajan pidennystä välttämättömäksi katsomakseen ajaksi.

Muusta kuin jäljempänä 17 §:ssä mainitusta mielentilansa puolesta tutkittavaksi otetusta henkilöstä laadittu lausunto on lääkärin toimitettava suoraan sille, joka tutkimista on pyytänyt.

Jos mielisairaslain 23 §:ssä tarkoitettu henkilö jää sairaalaan hoidettavaksi, on sairaalan vastuunalaisen lääkärin siitä viipymättä ilmoitettava hänen lähimmille omaisilleen tai sille, joka on vastuussa hänen hoidostaan.

16 §. Lääkintöhallitus määrää hankittujen selvitysten perusteella, missä järjestyksessä rikoksesta syytteessä olevat tai irtolaisuudesta pidätetyt tai rangaistus- taikka pakko-laitokseen sijoitetut henkilöt otetaan mielentilan tutkimista varten sekä rikoksesta syytteessä olleet, mutta mielentilansa vuoksi vapautetut henkilöt hoidettaviksi valtion taikka tarkoitusta varten käytettäväksi luovutettuihin tai hyväksytyihin kunnallisiin tai yksityisiin mielisairaaloihin. Sama on voimassa, mikäli keskusmielisairaala mielisairaslain 9 §:n 3 momentin edellyttämällä tavalla on velvoitettu vastaanottamaan mainittuja potilaita.

17 §. Jos tuomioistuin on päättänyt hankkia lääkintöhallituksen lausunnon mielisairaslain 33 §:n 1 momentissa tarkoitetun henkilön mielentilasta, on, jos syytettyä pidetään vangittuna, kaikki häntä koskevat asiakirjat lähetettävä suoraan lääkintöhallitukselle. Määrättyään, mihin mielisairaalaan syytetty otetaan tutkittavaksi, on lääkintöhallituksen lähetettävä asiakirjat kysymyksessä olevan sairaalan vastuunalaiselle lääkärille sekä ilmoitettava sen vanhikan johtajalle, jossa syy-

tettyä asiakirjojen mukaan säilytetään, mihin sairaalaan ja minä aikana syytetty on lähetettävä tutkimista varten. Kun tutkiminen on loppuun suoritettu, on vastuunalaisen lääkärin lähetettävä syytetyn mielentilaa koskeva lausuntoehdotuksensa lääkintöhallitukselle. Lähettäessään asiaa koskevan lausuntonsa tuomioistuimelle oheen liittää lääkintöhallitus mainitun lausuntoehdotuksen sekä palauttaa muut syytettyä koskevat asiakirjat.

Jos rikoksesta syytettyä ei ole määrätty vangittavaksi, tapahtuvat 1 momentissa mainitut toimenpiteet asianomaisen lääninhallituksen välityksellä.

Jos mielisairaslain 33 §:ssä tarkoitettu tutkittava, joka on vangittuna, tutkimisajan päätyttyä ei lääkintöhallituksen mielestä ole mielisairaalahoidon tarpeessa, on vastuunalaisen lääkärin pyydettävä paikkakunnan poliisiviranomaisen toimenpidettä syytetyn palauttamiseksi siihen vankilaan, josta hänet on sairaalaan lähetetty.

3 L u k u.

Hoito mielisairaanhoidolaitoksessa.

4. Keskusmielisairaalat ja muut kunnalliset mielisairaanhoidolaitokset.

18 §. Keskusmielisairaalan ylilääkärin on viipymättä annettava hakijalle tieto mielisairaalaan ottamista koskevan hakemuksen ratkaisusta. Jos hakemukseen on suostuttu, on mainitun lääkärin määrättävä, minkä ajan kuluessa sairas on sairaalaan tuotava, uhalla, että jos määräaika ei noudateta, luvattu hoitopaikka voidaan häneltä kieltää.

19 §. Keskusmielisairaalaan hoidettavaksi otetun henkilön, joka voidaan hoitaa muualla, voi ylilääkäri poistaa sairaalasta, milloin se on välttämätöntä paikan hankkimiseksi toiselle mielisairaalle, joka ilmeisesti on suuremmassa mielisairaalahoidon tarpeessa.

20 §. Jos keskusmielisairaalaasta poistetaan kasvatus-, työtai muusta sellaisesta laitoksesta sinne hoidettavaksi siirretty henkilö, eikä häntä ole poistettu laitoksen kirjoista, on sairaalan tiedusteltava laitokselta, onko hänet sinne palautettava.

Jos mielisairaalassa hoidettu mielisairas kuolee, on ylilääkärin siitä viipymättä ilmoitettava sille, jonka hakemuksesta potilas on sairaalaan otettu, tai, kysymyksen ollessa rangaistus- tai tutkintovangista, oikeusministeriön vankeinhoito-osastolle, minkä ohessa lääkärin on tehtävä kuolemantapauksesta ilmoitus asianomaiselle rekisteriviranomaiselle. Edellä 1 momentissa tarkoitettua henkilöä koskeva ilmoitus on tehtävä myös asianomaisen laitoksen johtajalle.

21 §. Jollei päivämaksuista vastaamaan sitoutunut tai siihen velvoitettu ilmoitetun määrän kuluessa noudata sairasta

keskusmielisiairaaalasta, voidaan tämä lähettää pois sieltä asianomaisen kustannuksella, ja päättää ylilääkäri, millä tavoin lähettäminen tapahtuu.

22 §. Keskusmielisiairaaalan ylilääkäri voi, jos se potilaan hoidon tai muun tärkeän syyn takia on tarkoituksenmukaista, siirtää potilaan keskusmielisiairaaalasta toiseen mielisairaalaan, mikäli potilas on sellainen, että häntä mielisairaslain sekä tämän asetuksen määräysten mukaan voidaan kysymyksessä olevassa laitoksessa hoitaa, ja jos vastaanottavan laitoksen vastuunalainen lääkäri siihen suostuu. Tällöin on mikäli mahdollista kuultava sitä, jonka hakemuksesta potilas on sairaalaan otettu, ja potilasta itseään, jos hän ymmärtää siirron merkityksen.

Kun potilas siirretään toiseen mielisairaalaan, on kaikki häntä koskevat, hoidon kannalta tarpeelliset asiakirjat joko alkuperäisinä tai oikeiksi todistettuina jäljennöksinä toimitettava vastaanottavan sairaalan vastuunalaiselle lääkärille.

23 §. Muuhun kunnalliseen mielisairaanhoidolaitokseen kuin keskusmielisiairaaalaan ottamisesta ja sieltä poistamisesta on soveltuvin kohdin voimassa, mitä tämän asetuksen 18, 19, 20 ja 21 §:ssä on säädetty.

Potilaan siirtämisestä muusta kunnallisesta mielisairaalaasta kuin keskusmielisiairaaalasta toiseen mielisairaalaan on niin ikään soveltuvin kohdin voimassa, mitä edellä 22 §:ssä on säädetty.

B. Valtion mielisairaalat.

24 §. Määrättäessä sitä järjestystä, jossa valtion mielisairaalaan ottaminen tapahtuu, on otettava huomioon sairaan vaarallisuus henkilölle ja omaisuudelle ja muut ilmenevät seikat, jotka vaativat pikaista sairaalaan ottamista. Kuitenkin, on etusija annettava edellä 16 §:ssä tarkoitetulle henkilölle sekä sille, jonka esiintyminen ilmeisesti osoittaa hänen olevan vaarallisen itselleen tai yleiselle turvallisuudelle, niin myös puolustus- tai rajavartiolaitokseen kuuluvalla henkilölle.

25 §. Päivä- ja hoitomaksuista valtion mielisairaalaissa sekä velvollisuudesta antaa maksusitoumus niiden suorittamisesta on erikseen säädetty.

Jos yhden hengen huoneessa hoidettavalle sairaalle halutaan erityinen hoitohenkilö tai muita ylimääräisiä etuja, vaikkei hänen tilansa sitä ehdottomasti vaadi, voi vastuunalainen lääkäri siihen suostua, mutta on tästä sairaalalle aiheutuvat kustannukset kuukausittain etukäteen korvattava.

26 §. Lääkintöhallitus voi, mikäli katsotaan tarkoituksenmukaiseksi, määrätä potilaan siirrettäväksi toisesta valtion mielisairaalaasta toiseen. Asiaa käsiteltäessä on soveltuvin kohdin noudatettava edellä 22 §:ssä säädettyä menettelyä.

27 §. Jos vankimielisiairaaalassa hoidetaan vankia, joka on havaittu pysyvästi mielisairaaksi ja sen perusteella ennen rangaistusajan päättymistä vapautettu, tai jonka rangaistus-

aika on päättynyt, on hänet, mikäli häntä edelleen on mielisairaalassa hoidettava, siirrettävä vankimielisairaalaan muuhun mielisairaalaan.

Jos rangaistuslaitoksen johtaja on määrännyt vankimielisairaalaan otetun päästettäväksi ehdonalaiseen vapauteen, on myös sellainen ehdonalaisesti vapautettu, mikäli hän edelleen on mielisairaalahoidon tarpeessa, siirrettävä vankimielisairaalaan muuhun mielisairaalaan.

28 §. Tämän asetuksen 18, 19, 20 ja 21 §:n säännöksiä on soveltuvin kohdin noudatettava myös valtion mielisairaaloihin nähden.

29 §. Valtion mielisairaalan hallinnosta on erikseen säädetty.

Vankimielisairaala on oikeusministeriön vankeinhoito-osaston alainen, niin kuin siitä on erikseen säädetty.

C. Yksityiset mielisairaanhoidtolaitokset.

30 §. Yksityiseen mielisairaanhoidtolaitokseen ottamisesta ja sieltä poistamisesta on soveltuvin kohdin voimassa, mitä tämän asetuksen 18, 19, 20 ja 21 §:ssä säädetään.

4 L u k u.

Koeaika ja koevapaus.

31 §. Vastuunalainen lääkäri voi, jos hän katsoo sen sairaalle edulliseksi ja muutoin sopivaksi, poistaa potilaan mielisairaalaan määräämäkseen koeajaksi, enintään yhdeksi vuodeksi kerrallaan.

32 §. Mielisairaslain 34 ja 35 §:ssä tarkoitettun henkilön tai vangin, joka on havaittu pysyvästi mielisairaaksi ja sen perusteella ennen rangaistusajan päättymistä vapautettu, voi lääkintöhallitus määrätä päästettäväksi koevapauteen.

Rangaistuslaitoksesta mielisairaalaan siirretty henkilö voidaan vastuunalaisen lääkärin määräyksestä kokeeksi poistaa sairaalasta, jos hänet on päästetty ehdonalaiseen vapauteen tai rangaistusajan päätyttyä poistettu rangaistuslaitoksesta.

Tässä pykälässä tarkoitettujen henkilöiden koevapauteen päästämistä on tehtävä ilmoitus sen paikkakunnan poliisipäällikölle, johon koevapauteen päästetty sijoitetaan.

Lääkintöhallitus määrää ehdot, joita koevapauteen päästetyn on noudatettava.

33 §. Sijoituspaikan potilaalle koeajaksi tai koevapautta varten hankkii ja valvovan henkilön hyväksyy asianomainen sairaala, jota huoltotoimisto tällöin on velvollinen avustamaan.

Huoltotoimiston on piirissään pidettävä silmällä, että edellä 31 ja 32 §:ssä tarkoitettujen henkilöiden valvontaa noudetaan asianmukaisesti. Tässä tarkoituksessa on sairaalan vastuunalaisen lääkärin tehtävä huoltotoimistolle ilmoitus

koeajaksi tai koevapauteen poistamisesta. Valvonnassa on huoltotoimistolla oikeus saada poliisiviranomaiselta ja terveydenhoitolausakunnalta virka-apua.

Jos jatkettu mielisairaalahoido asetettujen ehtojen laiminlyönnin takia tai muusta syyistä katsotaan tarpeen vaatimaksi, on vastuunalaisen lääkärin huoltotoimiston esityksestä määrättävä 2 momentissa tarkoitettu henkilö uudelleen otettavaksi mielisairaalaan. Kiireellisessä tapauksessa voi esityksen sairaalaan palauttamisesta tehdä myös valvova henkilö tai se, jonka asiana on tehdä esitys potilaan ottamisesta sairaalaan hoidettavaksi.

5 L u k u.

Perhehoito.

34 §. Järjestettäessä perhehoitoa mielisairaalaan yhteyteen on otettava huomioon mielisairaslain ja tämän asetuksen säännökset sekä lääkintöhallituksen perhehoidosta antamat määräykset.

35 §. Mielisairaalassa hoidettavana olevan potilaan sijoittamisesta perhehoitoon päättää asianomaisen sairaalan ylilääkäri, ja on tällöin otettava huomioon, että perhe elintapojensa, asunto-olojensa ja asunnon sijainnin puolesta vastaa perhehoidolle asetettavia vaatimuksia.

Mitä edellä 32 §:ssä on säädetty menettelystä koevapauteen päästettäessä eräissä tapauksissa, on vastaavasti sovellettava myös perhehoitoon.

Perhehoitokodin hankkii ja valvovan henkilön hyväksyy sairaalan ylilääkäri, jota huoltotoimisto tällöin on velvollinen tarvittaessa avustamaan.

36 §. Perhehoitoon siirretyistä potilaista on sairaalassa pidettävä erityistä lääkintöhallituksen vahvistaman kaavan mukaista päiväkirjaa.

37 §. Perhehoidon aikana on hoitokodin päämiehen pidettävä lääkintöhallituksen vahvistaman kaavan mukaista hoitokirjaa, jonka tulee sisältää:

- 1) potilaan henkilötiedot;
  - 2) hoitokodin päämiehen nimi, ammatti ja asuinpaikka;
  - 3) ilmoitus ajasta, jolloin hoito perheessä on alkanut;
  - 4) luettelo siitä omaisuudesta, jonka potilas on tuonut mukanaan;
  - 5) lääkärin antamat määräykset potilaan hoidosta ja kohtelusta sekä hänen työskentelystään; sekä
  - 6) sairaalan antamat muut perhehoitoa koskevat määräykset.
- Hoitokodin päämiehen on hoitokirjaan tehtävä potilaan tilasta ne merkinnät, jotka sairaalan lääkäri katsoo tarpeelliseksi. Jos potilas siirretään toiseen hoitokotiin tai palautetaan sairaalaan, on merkintä siirrosta ja sen ajasta niinkään tehtävä hoitokirjaan.

38 §. Valvoakseen perhehoitoon sijoitettujen potilaiden hoitoa on sairaalan lääkäri vähintään kerran kuukaudessa ja

sen hoitohenkilökuntaan kuuluvan hoitajan ainakin kerran viikossa käytävä hoitokodissa tarkastamassa potilaan terveydentilaa ja hänen hoitoaan koskevien määräysten noudattamista.

6 L u k u.

Valtionapu.

39 §. Perustamiskustannuksiksi, joihin mielisairaslain, 42 §:n mukaan annetaan valtionapua, luetaan menot mielisairaalan sekä huoltotoimiston rakennustontin sekä hoidolliselta kannalta tarpeellisen maa-alueen ostosta, tontin raivauksesta ja tasoituksesta, sellaisten sairaala-, toimisto-, talous- ja asuinrakennusten rakentamisesta ja täyteen kuntoon saattamisesta, jotka sisäasiainministeriö katsoo tarpeellisiksi, vedenhankinta-, sähkö- ja muista voimalaitteista, teiden, aitausten ja muiden kiinteistöön kuuluvien laitteiden rakentamisesta, ympäristön saattamisesta laitoksen tarvetta vastaavaan kuntoon ynnä huone- ja talouskalujen, vaateustarvikkeiden, lääkärintarvikkeiden ja muiden sellaisten välineiden hankkimisesta, jotka sisäasiainministeriö katsoo tarpeellisiksi laitoksen toiminnalle.

Mitä l momentissa on säädetty, on vastaavasti noudatettava laajentamisesta ja peruskorjauksista aiheutuviin kustannuksiin. Peruskorjauksena on myös pidettävä sellaista uudistusta, joka tarkoittaa vanhentuneiden laitteiden ja menettelytapojen korvaamista hoidollisesti tai taloudellisesti edullisemmilla menetelmillä.

40 §. Kunnallisten mielisairaanhoidolaitosten sekä huoltotoimiston kunnossapito- ja käyttökustannuksiksi, joihin annetaan valtionapua, luetaan rakennusten hoidosta, kaluston, vaatevaraston ja muiden tarpeellisten varusteiden vuotuishankinnoista, käytöstä, kunnossapidosta ja korjauksista, henkilökunnan palkkauksesta ja eläkkeistä, sikäli kun ne, huomioon ottaen henkilökunnan luontoisedut, eivät olennaisesti ylitä vastaavanlaisesta valtion virasta tai toimesta maksettavaa palkkausta tai eläkettä, polikliinisten vastaanottojen järjestämisestä, lääke- ja sidosaineista, vedenhankinnasta, lämmöstä, valosta, sähkö- tai muusta voimasta, pesusta, puhtaanaapidosta ja desinfiomisesta, palovakuutuksesta ja henkilökunnan tapaturmavakuutuksesta johtuvat kustannukset sekä posti-, puhelimen-, kirjeenvaihto- ja muut kansliamenot. Sairaanhoitolaitoksen kunnossapito- ja käyttökustannuksiksi luetaan lisäksi sairaala-alueen kunnossapidosta sekä potilaiden ja henkilökunnan ruoasta johtuvat menot.

Sisäasiainministeriö voi tarvittaessa määritellä ne mielisairaanhoitolaitoksen ja huoltotoimiston toiminnalle tarpeelliset viranhaltijat, joiden palkkaus- ja eläkemenoihin valtio osallistuu.

41 §. Perustamiskustannuksiin annettavan valtionavun ottamista yleiseen suunnitelmaan on haettava lääkintöhallitukselta ennen töiden aloittamista.

Jos kysymyksessä on uudisrakennus, tai entisen rakennuksen laajentaminen tahi peruskorjaus, on hakemukseen liitettävä:

1) perustamissuunnitelma, josta käy selville sairaalan hoitopaikkojen lukumäärä sekä ilmoitus siitä, mitkä hoitopaikat kunnat ovat varanneet ja mitkä mahdollisesti jäävät kuntien yhteisiksi;

2) selostus sairaalan ja huoltotoimiston paikasta ja alueesta sekä rakennuksista ja niiden keskinäisestä sijoituksesta alueella;

3) rakennusten piirustukset, joista käy selville huoneiden sijoitus, pinta-ala ja korkeus, eri huoneisiin sijoitettavien hoitopaikkojen lukumäärä, ikkunoiden rakenne sekä valaistus-, sähkö-, lämmitys- ja ilmanvaihtolaitteet;

4) kustannuslaskelmat, joista eriteltyinä käyvät selville 39 §:ssä tarkoitetut menot;

5) rakentamis- ja hankintasuunnitelma, josta käy selville, minkä ajan kuluessa ja missä järjestyksessä rakennustyöt sekä tarpeellisten varusteiden hankkiminen aiotaan suorittaa; sekä

6) hankkeen rahoitussuunnitelma.

Mikäli on kysymys muista perushankinnoista, on hakemukseen liitettävä tarkka selvitys niiden tarpeellisuudesta, kustannuslaskelmat selostuksineen niihin liittyvistä myyntitarjouksista sekä muu tarpeellinen selvitys.

42 §. Lääkintöhallitus tekee kunkin vuoden alussa sisäasiainministeriölle esityksen siitä, mitkä yleiseen suunnitelmaan otetut perustamiskustannukset on maksettava kysymyksessä olevan vuoden menoarvioon otetusta määrärahasta.

Kunnallisten mielisairaanhoitolaitosten sekä huoltotoimistojen kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavan valtionavun myöntää lääkintöhallitus.

43 §. Valtionapua A-luokan mielisairaanhoitolaitoksen ja huoltotoimiston kunnossapito ja käyttökustannuksiin sekä perhehoitokustannuksiin on haettava lääkintöhallitukselta kultakin kalenterivuodelta seuraavan vuoden maaliskuun loppuun mennessä uhalla, että valtionapu voidaan kieltää, ellei määrääkää noudateta. Hakemukseen, joka on tehtävä lääkintöhallituksen vahvistamalla lomakkeella, on liitettävä selvitys kysymyksessä olevan vuoden todellisista kunnossapito- ja käyttökustannuksista.

Ennakkoa myönnetään vuosineljänneksittäin A-luokan mielisairaan ja huoltotoimiston kunnossapito- ja käyttökustannuksiin vuosittain tehtävästä hakemuksesta. Hakemukseen on sairaalan osalta liitettävä ilmoitus vahvistettujen hoitopaikkojen ja edellisen vuoden hoitopäivien lukumäärästä sekä muu tarpeelliseksi katsottu selvitys. Huoltotoimiston kohdalta maksetaan ennakkoa edellisen vuoden menojen tai muun sisäasiainministeriön hyväksymän perusteen mukaan.

44 §. Valtionapua B-luokan mielisairaanhoitolaitoksen kunnossapito- ja käyttökustannuksiin on haettava lääkintöhallitukselta kultakin kalenterivuodelta. Hakemus, joka on tehtävä lääkintöhallituksen vahvistamalla lomakkeella, on lähetettävä asianomaiselle huoltotoimistolle seuraavan vuoden maaliskuun loppuun mennessä uhalla, että valtionapu voidaan kieltää, el-

lei määrääkää noudateta. Hakemukseen on liitettävä ne tiliotteet ja muu selvitys, jonka lääkintöhallitus katsoo tarpeelliseksi, sekä valtionapua ensi kertaa haettaessa lisäksi selvitys siitä, että laitos on asianomaiseen tarkoitukseen hyväksytty. Kunnalliskodin mielisairasosastoa koskevaan hakemukseen on edelleen liitettävä sosiaaliministeriön todistus siitä, että mielisairasosasto asianomaisena vuonna on täyttänyt sille köyhäinholtolaitoksena asetettavat vaatimukset. Huoltotoimiston on lähetettävä piirinsä hakemukset oman lausuntonsa ohella lääkintöhallitukselle huhtikuun loppuun mennessä.

Vuosittain tehtävästä hakemuksesta voidaan tässä pykälässä tarkoitettuihin kustannuksiin myöntää ennakkoa.

45 §. Perustamiskustannuksiin annettavaa valtionapua älköön suoritettako, ennenkuin lääkintöhallitukselle on esitetty selvitys siitä, että rakennus ja kalusto, joita varten valtionapua annetaan, ovat vakuutetut palovahingon varalta lääkintöhallituksen hyväksymässä vakuutuslaitoksessa rahamäärästä, joka vastaa vähintään kysymyksessä olevan valtionavun määrää. Älköön myöskään vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavaa valtionapua suoritettako, ennenkuin on todettu, että edellä mainittu palovakuutus jatkuvasti pidetään voimassa.

Edellä l momentissa tarkoitettusta vakuuttamisvelvollisuudesta voi sisäasiainministeriö hakemuksesta vapauttaa mielisairaanhoidolaitosta tai huoltotoimistoa ylläpitävän kunnan, jonka omaisuus yleensä ei ole palovakuutettu, jos kunta antaa pätevä sitoumuksen siitä, että se rakennusten ja kaluston tulipalossa, räjähdyksessä tai sodan johdosta vahingoitussa tai tuhoutussa viipymättä omalla kustannuksellaan saat-
taa ne täyteen käyttökuntoon.

46 §. Valtionavun saamiseksi on sen lisäksi, mitä siitä muutoin on säädetty, kunnallisen mielisairaanhoidolaitoksen ohjesääntöön otettava määräykset siitä, että keskusmielisairaalan ylihoitajan ja muun kunnallisen mielisairaanhoidolaitoksen kuin kunnalliskodin mielisairasosaston lääkärin ja ylihoitajan ottamiselle on hankittava lääkintöhallituksen hyväksyminen.

47 §. Anottaessa mielisairaslain 47 §:n edellyttämää valtionapua on yksityiskohtaisesti perusteltu anomus valtioneuvostolle osoitettuna lähetettävä lääkintöhallitukselle. B-luokan mielisairaanhoidolaitosta koskeva anomus on lähetettävä asianomaisen huoltotoimiston välityksellä.

48 §. Valtioneuvosto voi kieltää valtionavun, jos ilmenneet epäkohdat antavat siihen aiheita.

49 §. Kun mielisairaanhoidolaitos, joka on saanut valtionapua perustamis- tai laajentamiskustannuksiin tai peruskorjauksiin, lopettaa toimintansa tai muutetun toiminnan johdosta tahi muutoin ei enää täytä niitä ehtoja, jotka valtionavun saamiseksi vaaditaan, on laitos velvollinen suorittamaan taikaisin mainitun valtionavun.

7 L u k u.

Erindiset säännökset.

50 §. Mielisairaanhoidolaitoksen vastuunalaisen lääkärin on huolehdittava siitä, että laitokseen hoidettavaksi otetusta ja sieltä poistetusta mielisairaasta viipymättä tehdään ilmoitus rekisteriviranomaiselle ja sen piirin huoltotoimistolle, jossa potilas asuu. Holhouksen tarpeessa olevasta henkilöstä on ilmoitus tehtävä myöskin holhouslautakunnalle ja välittömän sosiaalisen huollon tarpeessa olevasta sosiaalilautakunnalle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta rekisteriviranomaiselle ei kuitenkaan tehdä, jos on ilmeistä, että hoidettavaksi otettu potilas voidaan poistaa laitoksesta terveenä tai toipuvana eikä ole perusteltua syytä pelätä sairauden uusiutuvan.

Mielisairaasta Suomen kansalaisesta, jota hoidetaan valtakunnan ulkopuolella, on hänen puolisonsa, omaisensa ja holhojansa viipymättä tehtävä ilmoitus huoltotoimistolle, ja on toimiston saatettava se lääkintöhallituksen tietoon.

Mielisairaasta, joka ei ole Suomen kansalainen, on vastuunalaisen lääkärin siinä sairaalassa tai johtajan muussa laitoksessa, mihin hänet on otettu hoidettavaksi, taikka, jollei häntä laitoksessa hoideta, asianomaisen huoltotoimiston ilmoitettava lääkintöhallitukselle.

51 §. Mielisairaanhoidtoa valvova viranomainen on oikeutettu pääsemään huoneistoon tai laitokseen, missä hoidetaan selaista mielisairasta, jonka hoito on sen valvonnan alainen, ja on viranomaiselle annettava sen haluamat, sairaanhoitoa koskevat tiedot.

52 §. Mielisairaslain 14 §:n 1 momentissa mainittuihin toimenpiteisiin ryhtyminen kuuluu poliisiviranomaisille, jos kysymyksessä oleva henkilö on vaarallinen itselleen tai ympäristölleen, sosiaalilautakunnan tai sen asianomaisen osaston puheenjohtajalle, jos kysymyksessä oleva henkilö on huollon tarpeessa, sekä muussa tapauksessa terveydenhoitolautakunnan puheenjohtajalle. Sanottujen viranomaisten on tässä tarkoituksessa avustettava toisiaan sekä toimittava yhteistyössä asianomaisen piirin huoltotoimiston kanssa.

53 §. Hakemus kunnallisen mielisairaanhoidolaitoksen hyväksymisestä on tehtävä lääkintöhallitukselle, ja siihen on liitettävä:

- 1) laitoksen toimintaohjelma ja ilmoitus laitokseen aiotujen lääkärin, hoitajien ja hoitopaikkojen lukumäärästä;
- 2) selostus laitoksen paikasta, alueesta ja rakennuksista sekä veden saannista ja viemärien järjestämismahdollisuuksista, niin myös asemapiirros rakennusten sijoituksesta alueella ja lähimmästä ympäristöstä; sekä
- 3) varsinaisten sairaalarakennusten piirustukset, joista käy selville huoneiden sijoitus, pinta-ala ja korkeus, eri huoneisiin sijoitettavien hoitopaikkojen lukumäärä, ikkunoiden rakenne sekä valaistus-, lämmitys- ja ilmanvaihto- ynnä muut terveydenhoitoteknilliset laitteet.

Sitten kun lääkintöhallitus on edellä mainituissa kohdissa hyväksynyt laitoksen, ei sitä vielä saa ottaa käyttöön, ennen kuin se on lääkintöhallituksen toimesta tarkastettu sekä ha-
vaittu vastaavan tarkoitustaan ja olevan tyydyttävällä taval-
la järjestetty.

Kunnalliskodin mielisairasosaston hyväksymisestä on voimas-
sa, mitä siitä on erikseen säädetty. Kuitenkin on sosiaalimi-
nisteriön ennen piirustusten hyväksymistä hankittava lääkintö-
hallituksen lausunto siitä, että se katsoo laitoksen tarkoi-
tukseen sopivaksi.

54 §. Yksityistä mielisairaanhoidolaitosta perustettaessa on vastaavasti noudatettava, mitä edellä 53 §:n 1 ja 2 momen-
tissa on säädetty. Hakemus hyväksymisestä on kuitenkin tehtä-
vä ennen kuin laitoksen rakentamis- tai järjestelytyöt on aloi-
tettu, ja on siihen liitettävä tarpeelliset kustannuslaskel-
mat. Hakemukseen on myös liitettävä ehdotus laitoksen hallin-
non ohjesäännöksi sekä, jos hakijana on yhdistys, yhtiö tai
säätiö, tämän voimassa olevat säännöt tai yhtiöjärjestys, ta-
hi, jos hakijana on yksityinen henkilö, asianomaisen rekiste-
riviranomaisen antama henkilötodistus.

55 §. Kun yksityinen mielisairaala lopettaa toimintansa, on sen vastuunalaisen lääkärin siitä viipymättä ilmoitettava
lääkintöhallitukselle ja samalla oheenliitettävä kaikki sai-
raanhoitoa koskevat asiakirjat.

Jos yksityisen mielisairaalan omistuksessa tai johdossa
tapahtuu sellainen olennainen muutos, että sairaalan toimin-
taa uhkaa keskeytyä, on lääkintöhallituksen ryhdyttävä toi-
menpiteisiin sairaiden hoidon turvaamiseksi. Jos tällaisen
laitoksen omistusoikeus muuttuu, on uuden omistajan hankitta-
va lääkintöhallituksen suostumus sairaalan toiminnan jatkami-
seen.

56 §. Mielisairaalassa ja kunnalliskodin mielisairasosas-
tossa on lääkintöhallituksen antamien tarkempien määräysten
mukaan pidettävä sairaspäiväkirjaa ja laadittava sairaskerto-
mukset sekä kuukausittain tehtävä lääkintöhallitukselle ja
huoltotoimistolle ilmoitus laitoksessa hoidettujen potilaiden
lukumäärästä ja sairaanhoitopäivistä. Niin ikään on sairaalan
vuosittain lääkintöhallituksen määräämänä aikana toimitetta-
va lääkintöhallitukselle tämän antamien ohjeiden mukaan laa-
dittu kertomus edellisen vuoden toiminnasta.

57 §. Joka avaa mielisairaanhoidolaitoksen tai ylläpitää
sitä, ilman että sitä on tässä asetuksessa säädetyllä taval-
la hyväksyty, tai muutoin rikkoo tämän asetuksen säännöksiä,
rangaistakoon sakolla, jollei teosta muualla ole ankarampaa
rangaistusta säädetty.

58 §. Mielisairaslain 17 ja 26 §:ssä tarkoitettut lääkärin-
lausunnot on laadittava lääkintöhallituksen vahvistaman kaa-
van mukaisesti. Lääkintöhallitus vahvistaa myös tämän asetuk-
sen edellyttämät kaavakkeet ja lomakkeet.

59 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta
antaa lääkintöhallitus.

60 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1953.

Lääkintöhallituksella on oikeus hyväksyä ennestään valtionavustusta nauttiva kunnallinen mielisairaala toistaiseksi toimimaan keskusmielisairaalana siksi, kunnes tämä mielisairaslain 59 §:n mukaisesti varsinaisesti alkaa toimintansa.

Sisäasiainministeriö määrää tarvittaessa, miten mielisairaslaisissa ja tässä asetuksessa huoltotoimistolle määrätyt tehtävät on hoidettava, ennen kuin huoltotoimisto alkaa toimintansa.

116. Laki eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille sekä eräiden velkasitoumusten saajille myönnettävästä veronhuojennuksesta annetun lain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 29 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 460/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:136)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille sekä eräiden velkasitoumusten saajille myönnettävästä veronhuojennuksesta 27 päivänä lokakuuta 1950 annetun lain (526/50) 1 §:n 1 momentti ja lisätään sanottuun lakiin 1 a § seuraavasti:

1 §. Valtiolle, kunnalle tai seurakunnalle vuosien 1950-1955 tulojen perusteella toimitettavissa verotuksissa ei veronalaiseksi tuloksi katsota kotimaiseen pankkiin, säästöpankkiin, osuuskassaan, postisäästöpankkiin tai osuuskunnan säästökassaan karttuvalle talletustilille, säästökassatilille tai talletustodistuksella vähintään kuudeksi kuukaudeksi sijoitetun talletuksen korkoa. Älköön sellaista talletusta sanotuilta vuosilta omaisuuden perusteella toimitettavissa verotuksissa myöskään luettako veronalaiseksi omaisuudeksi.

1 a §. Työntekijä olkoon oikeutettu työnantajansa perustamaan huoltokonttoriin tallettamistaan varoista saamistaan korkotuloista verovapaana vähentämään valtiolle, kunnalle ja seurakunnalle vuosien 1952-1955 tulojen perusteella toimitettavissa verotuksissa enintään viisitoistatuhatta markkaa sekä mainituilta vuosilta omaisuuden perusteella toimitettavissa verotuksissa tällaisen talletuksensa arvosta enintään kaksitaaviisiikymmentätuhatta markkaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1953, kuitenkin niin, että lain 1 §:n 1 momenttia sovelletaan ensi kerran vuoden 1953 tulojen ja omaisuuden perusteella toimitettavassa verotuksessa.

117. Helsingin kaupungin huoltokassan sääntöjen muutos.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 20 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:6)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä muuttaa maaliskuun 3 päivänä 1949 vahvistamiensa huoltokassan sääntöjen 4 §:n 1 momentin näin kuuluvaksi:

Jäsenen, joka haluaa käyttää hyväkseen huoltokassan välitystä säännöllisten menojensa, kuten verojen, vakuutusmaksujen, korkojen, kuoletusten, yhdistys- ja tilausmaksujen yms. suorittamisessa, tulee mikäli mahdollista joulukuun 20 päivään mennessä kassaan, sen laitoksen välityksellä, jonka palveluksessa hän on, antaa sitä varten painetulla kaavakkeella tieto niistä menoista, jotka hän jättää kassan hoidettaviksi seuraavana vuonna. Menojen kokonaismäärä jaetaan 12 kuukauden palkanmaksujen lukumäärää vastaavalla luvulla. Näin saadun osamäärän asianomainen laitos huoltokassan kehoituksesta pidättää kussakin palkanmaksussa. Mikäli jäsenen huoltokassan suoritettaviksi ilmoittamien menojen kokonaismäärä osoittautuu huoltokassan suoritettavaksi jätettyjen menojen kokonaismäärää pienemmäksi, on palkanpidätystä muutettava siten, että näin muodostuva erotus tulee suoritetuksi seuraavan vuoden kesäkuun viimeiseen päivään mennessä.

118. Laki siirtoväen huollon järjestämisestä vuosina 1953 ja 1954.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 475/52)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Syyskuun 16 päivänä 1947 voimaansaatetun rauhansopimuksen mukaan luovutetulta tai vuokratulta alueelta valtakunnan nykyiselle alueelle siirtyneen väestön yhteiskunnallisen huollon järjestäminen ja kustantaminen vuoden 1953 alusta lukien tapahtuu, mikäli tässä laissa ei ole toisin säädetty, voimassa olevien huoltolakien mukaan.

Siirtoväkeen kuuluvaksi katsotaan tässä laissa Suomen kansalainen, jolla on ollut varsinainen asunto ja koti ennen vuoden 1940 rauhan- tai vuoden 1944 välirauhansopimusta 1 momentissa mainitulla alueella ja joka sodanuhkan, sodan tai rauhanteon johdosta on siirtynyt valtakunnan nykyiselle alueelle, samoin kuin hänen siirtymisen jälkeä syntynyt lapsensa.

2 §. Yhteiskunnallisesta huollosta, jota kunta vuosina 1953 ja 1954 antaa siirtoväkeen kuuluvalla henkilöllä, ei val-

tio suorita korvausta köyhäinhuoltolain nojalla. Valtion varoista suoritetaan kuitenkin huoltoa antaneelle kunnalle korvausta mainittuna aikana annettusta huollosta, sen mukaan kuin jäljempänä säädetään.

3 §. Mikäli kunnan kustannuksella varsinaista yhteiskunnallista huoltoa saavan siirtoväen lukumäärä kunnassa olevan siirtoväen kokonaismäärään verrattuna on yli kolme sadalta tai siirtoväen huollosta koituisi kunnalle kohtuutonta rasitusta, korvataan kunnalle valtion varoista sellaiselle 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulle henkilölle 2 §:ssä mainittuna aikana annettusta köyhäinhuoltolain 1 §:n 1 momentin mukaisesta köyhäinhoidosta ja sellaisista huoltomenoista ja -kustannuksista, jotka laki säätää korvattaviksi niinkuin köyhäinhoidon kustannukset, vähintään kaksikymmentäviisi ja enintään seitsemänkymmentäviisi sadalta tai, milloin siihen on erittäin painavia syitä, enemmänkin. Korvaus voidaan kuitenkin suorittaa ainoastaan edellytyksin, että edellä mainittu henkilö on saanut vuoden 1952 aikana sellaista yhteiskunnallista huoltoa, mikä siirtoväen huollon järjestämisestä 30 päivänä joulukuuta 1949 annetun lain (864/49) nojalla korvataan joko kokonaan tai osittain valtion varoista, eikä hän ole mainitun vuoden jälkeen saavuttanut köyhäinhoidollista kotipaikkaoikeutta valtakunnan nykyisellä alueella.

4 §. Sellaiselle 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain 25 §:n 1 momentissa tarkoitettulle siirtoväkeen kuuluvalla henkilöllä, joka vuoden 1950 aikana tai sen jälkeen on saanut raivaamattoman viljelys- tai asuntoviljelys-tilan, ja hänen perheelleen voidaan 2 §:ssä mainittuna aikana, kauintaan vuoden 1954 loppuun, suorittaa rakennus- ja raivauskauden aikana valtion varoista huoltoavustusta valtioneuvoston vahvistamien ohjeiden mukaisesti.

5 §. Edellä 3 §:ssä mainituista kustannuksista annetaan korvausta valtion varoista vain sikäli, kuin niistä ei ole saatu köyhäinhuoltolain mukaan korvausta sellaiselta elatusvelvolliselta, jota huoltolautakunta ei kohtuussyyt huomioon ottaen ole vapauttanut tästä korvausvelvollisuudesta.

6 §. Korvausta 3 §:ssä mainituista kustannuksista on huoltoa antaneen kunnan haettava kirjallisesti sosiaaliministeriöltä kultakin vuodelta sitä seuraavan vuoden toukokuun loppuun mennessä uhalla, että oikeus korvaukseen muuten voidaan katsoa menetetyksi.

Sosiaaliministeriö voi harkintansa mukaan myöntää kunnalle ennakkomaksua 1 momentissa mainittuihin kustannuksiin. Sellainen ennakkomaksu on kunnan otettava vähennyksenä huomioon ennakon myöntämistä lähinnä seuraavassa tilityksessä.

7 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta antaa sosiaaliministeriö.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1953.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKELOMA

JULKAISSUT

1952

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 13

S i s ä l l y s: 119. Asetus lainhuudatus- ja kiinnitysasiain käsittelystä kaupungissa annetun lain soveltamisesta, s. 193. - 120. Kadun ja viemärin rakennuskustannusten jakaminen kaupungin ja tontinomistajien kesken, s. 195. - 121. Gösta Waseniuksen rahaston säännöt, s. 197. - 122. Helsingin kaupungin palokunnan rahaston säännöt, s. 198. - 123. Tukholman päiväkodin ottaminen kaupungin haltuun, s. 199. - 124. Helsingin kaupungin vaakunan käyttöä koskevat ohjeet, s. 200. - 125. Laki kansakoulujen lääkärintoimesta, s. 202. - 126. Huoneervuokrien korotusmäärät, s. 203. - 127. Liikennelaitoksen omaisuuden arvon ja poistoprosenttien tarkistaminen, s. 204. - 128. Vuosisijaisina toimivien kansakouluopettajien ikälisät, s. 204. - 129. Helsingin kaupungin liikennejärjestyksen muuttaminen, s. 205. - 130. Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä, s. 205. - 131. Henkilökuljetusmaksut yksityisten linjaliikenteenharjoittajain Helsingin kaupungin alueella liikennöimillä linjoilla, s. 206. - 132. Asuntotuotantomitean valtuudet, s. 206. - 133. Kunnalliskodin hoidokkien ahkeruusrahat, s. 206. - 134. Senaatintorin ympäristön julistaminen vanhaksi kaupunginosaksi, s. 206. - 135. 1. kaupunginosan korttelia n:o 43 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 207. - 136. 2. kaupunginosan korttelia n:o 39 c koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 207. - 137. 10. kaupunginosan korttelia n:o 274 koskeva asemakaavanmuutos, s. 208.

119. Asetus lainhuudatus- ja kiinnitysasiain käsittelystä kaupungissa annetun lain soveltamisesta.

Annettu lokakuun 3 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 342/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:70)

Oikeusministerin esittelystä säädetään lainhuudatus- ja kiinnitysasiain käsittelystä kaupungissa 6 päivänä kesäkuuta 1952 annetun lain (240/52) 3 §:n 3 momentin sekä 4 ja 12 §:n nojalla:

1 §. Määräys siitä, minkä lainhuudatus- ja kiinnitysasiain käsittelystä kaupungissa annetun lain 2 §:ssä tarkoitetun viiran haltija on kiinteistötuomarina, on annettava Kunkin raastuvanoikeuden kokoonpanoa ja toimintaa koskevassa korkeimman oikeuden päätöksessä. Milloin sen mukaan kiinteistötuomareita on useampia, on samalla määrättävä, miten työ on heidän keskenään jaettava.

Edellä mainitun lain 3 §:n 2 momentissa tarkoitettu määräys, josta tulee käydä selville, minä viikon päivänä lainhuudatus- ja kiinnitysasioita otetaan vastaan ja käsitellään, annetaan noudattaen, mitä 1 momentissa on säädetty.

2 §. Lainhuudatus- ja kiinnitysasiain käsittelypäivinä saadaan hakemuksia ja asiakirjoja antaa kiinteistötuomarille tai lainhuudatus- ja kiinnitysasiain käsittelystä kaupungissa annetun lain 10 §:ssä tarkoitetulle henkilölle kiinteistötuom-

marin virkahuoneessa kello kymmenestä kello kahteentoista; kuitenkin olkoon hakijalla, joka viimeksi mainittuna ajankohtana on saapuvilla, mutta ei ole ehtinyt antaa hakemustaan, oikeus siihen.

3 §. Kiinteistötuomari pitääköön, erikseen lainhuudatus-, kiinteistökiinnitys- ja irtaimistokiinnitysasioista, (tähän liittyvään kaavakkeen mukaan) päiväkirjaa, johon päivittäin vietään lainhuudatus- ja kiinnitysasiat siinä järjestyksessä, missä ne ovat tulleet.

4 §. Päiväkirjan aukeama on jaettu kahdeksaan sarakkeeseen, joihin kuhunkin merkitään sen otsakkeen osoittamat seikat.

Päiväkirjaan merkittäessä annetaan asiaille järjestyksenumero kalenterivuositain aloitettavassa numerojärjestyksessä.

Sarakkeeseen 6 merkitään ainoastaan se päivä, jona asiaa on ensi kerran käsitelty, ja sarakkeeseen 7 se pöytäkirjan pykälä, jonka kohdalla mainittu käsittely on tapahtunut.

Sarakkeeseen 8 voidaan muiden tarpeellisten huomautusten ohella tehdä merkintöjä asiakirjain lähettämisestä sekä ottaa tunnustus asiakirjain saamisesta.

5 §. Jos kaupungissa on useampia kiinteistötuomareita, on kunkin heistä pidettävä eri päiväkirjaa ja pöytäkirjaa käsittelemistään asioista.

6 §. Kiinteistötuomarin on annettava ne todistukset, jotka perustuvat lainhuudatus- ja kiinnitysasiain pöytäkirjoihin sekä luetteloihin ja rekistereihin, joita hänen on pidettävä.

7 §. Ote lainhuudatus- tai kiinnitysasiaa käsiteltäessä laaditusta pöytäkirjasta on pidettävä hakijan saatavana viimeistään kolmen viikon kuluttua siitä, kun asia on käsitelty, jatkettuun käsittelyyn siirrettyssä asiassa kuitenkin vähintään kaksi päivää ennen sitä päivää, johon asia on siirretty.

8 §. Mitä tässä asetuksessa on säädetty kiinteistökiinnitysasioista, on vastaavasti noudatettava vuokrasopimusten rekisteröimisasiain osalta.

9 §. Jollei asianomainen kiinteistötuomari osallistu lainhuudon tai kiinnityksen mitättömäksi julistamista koskevan asian käsittelemiseen raastuvanoikeudessa, on oikeuden puheenjohtajan ilmoitettava hänelle lainhuudon mitättömäksi julistamista koskevasta kanteesta viivytyksettä sen jälkeen, kun asia on ollut raastuvanoikeuden käsiteltävänä, niin myös raastuvanoikeuden päätöksestä lainhuudon tai kiinnityksen mitättömäksi julistamista koskevassa asiassa ja siitä, onko asiasta vedottu tai päätökseen ilmoitettu tyytymättömyyttä, kymmenen päivän kuluessa päätöksen julistamisesta, ei kuitenkaan ennen kuin veto- tai tyytymättömyyden ilmoittamisaika on kulunut.

Ylemmän oikeuden on kiinnitysasiassa tai kiinnityksen mitättömäksi julistamista koskevassa asiassa antamastaan ratkaisusta viipymättä lähetettävä jäljennös asianomaiselle kiinteistötuomarille.

10 §. Kiinteistötuomarit saavat lainhuudatus- ja kiinnitysasioista pidettäviin päiväkirjoihin tarvittavat lomakkeet valtion julkaisutoimistosta maksutta.

11 §. Oikeusministeriö valvoo, että ne toimenpiteet, joihin 1 §:ssä mainitun lain noudattamista varten on ryhdyttävä ennen lain voimaantulopäivää, tulevat hyvissä ajoin suoritetuiksi.

12 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1953, kuitenkin niin, että sen säännöksiä, mikäli ne koskevat toimenpiteitä, jotka on suoritettava ennen 1 §:ssä mainitun lain voimaantulopäivää, sekä näiden toimenpiteiden valvontaa, sovelletaan jo ennen edellä sanottua asetuksen voimaantulopäivää.

120. Kadun ja viemärin rakennuskustannusten jakaminen kaupungin ja tontinomistajien kesken.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 26 p:ltä 1952.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että valtuustolle tehtävissä ehdotuksissa, jotka koskevat tontinomistajien velvoittamista kaupungille korvaamaan kadun ja viemärin rakentamisesta johtuvat kustannukset, on asemakaavalain määräysten ohella pyrittävä noudattamaan seuraavia yleisiä perusteita tontinomistajien osalle yhteisesti tulevan kustannusmäärän laskeamisessa ja tämän jakamisessa eri tonttien kesken sekä tontteille määrättyjen korvausosuuksien perimisessä tontinomistajilta:

A. Kadun rakentamiskustannukset.

1. Kustannusten arviointi ja jakaminen kaupungin ja tontinomistajien välillä sekä tontinomistajien kesken on toimitettava alueittain sen mukaan kuin tarkoituksenmukaiseksi katsotaan. Alueet on pyrittävä valitsemaan siten, että kaikki sen kadut tulevat suunnilleen samaan aikaan rakennettaviksi.

2. Tontinomistajien korvausvelvollisuutta määrättäessä on kadun rakentamiskustannuksiin nähden otettava huomioon seuraavaa:

- a) kadun ensimmäinen päällystäminen käsittää ajoradan varustamisen puolikestopeitteellä ja jalkakäytävän varustamisen sorapäällysteellä reunakivineen;
- b) asemakaavalain 38 §:n 2 mom:n c) kohdassa tarkoitettuihin katuosiin luetaan myös tieojat silloin, kun ne voidaan katsoa katuun kuuluviksi, mutta kun ne muodostuvat suuremmiksi pintavesiviemäreiksi tahi poikkeavat kadulta yleiselle alueelle tai kortteliin, luetaan ne viemäriverkostoon;
- c) kadun tasoittamista varten vahvistettuun korkeuteen tahtuva mullan hankinta ja ajo katuun kuuluville istutuskaistoille luetaan asemakaavalain 38 §:n 2 mom:n b) kohdassa tarkoitettuihin kadun tasoittamistöihin;
- d) kustannukset, jotka aiheutuvat nurmikon, puiden tai pensaiden istuttamisesta katuun kuuluville istutuskaistoille, jätetään kokonaisuudessaan kaupungin rasitukseksi; ja

e) polkupyörräteiden päällystäminen ja varustaminen reunakivillä luetaan niihin rakentamistöihin, joiden korvaamiseen tontinomistajien tulee osallistua.

3. Kustannukset jaetaan kaupungin ja tontinomistajien välillä kummallekin asianosaiselle kuuluvien katuosuuksien pinta-alojen perusteella ja ottamalla huomioon asemakaavalain 39 §:n 3 mom:n määräykset kustannuksista, jos katu on yli 18 metriä leveä tai jos tontteja on ainoastaan toisella puolella katu.

4. Jos katu toistaiseksi luovutetaan yleiseen käytäntöön kapeampana kuin asemakaava määrää, on tontinomistajilta perittävä korvausta yleiseen käytäntöön luovutetun kadunosan rakentamiskustannusten lisäksi kadun muun osan rakennustöistä vain sikäli kuin niistä on hyötyä kadun lopulliseen kuntoon saattamiseksi.

5. Tontinomistajien korvattavina kustannuksina otetaan huomioon ainoastaan ne tasauskustannukset, jotka aiheutuvat poikkeamisesta enintään 1 metriin asti kadun tasausviivasta, joten siis kaupunki omalla kustannuksellaan rakentaa penkereen korkeuteen, joka on 1 metriä alempana tasausviivaa, ja tekee leikkauksen korkeuteen, joka on 1 metriä ylempänä tasausviivaa, ellei suuremmasta poikkeamisesta ole vastaavaa hyötyä kadun varrella olevan tontin rakentamiselle tai ellei ole kysymys pienestä, maaston sivukaltevuuden aiheuttamasta penger- ja leikkaustyöstä, mikä ei vaikuta kadun rakentamiskustannuksiin.

6. Tontinomistajaa ei ole rasitettava kustannuksilla, jotka aiheutuvat siitä, että kadun rakentaminen erityisistä syistä tulee tavallista kalliimmaksi.

7. Kaupunki kustantaa yksin sellaiset pikatiet ja pääliikennekadut, joilta ei sallita ajoa niiden varrella oleville tonteille.

8. Jos kustannusten jakaminen 1.kohdan mukaan toimitetaan yksinomaan omakotialueen tonttien kesken ja kustannukset tulisivat kohtuuttomasti rasittamaan omakotitontteja, ottaa kaupunki näiden tonttien puolesta kannettavakseen sen osan kustannuksista, joka aiheutuu kadun liikennöitävän osan rakentamisesta 6 metriä leveämmäksi.

9. Tontinomistajien yhteisesti korvattava osuus kokonaiskustannuksista jaetaan heidän keskenään käyttämällä jakoperusteena tonteille asemakaavan tai rakennusjärjestyksen mukaan sallittua suurinta rakennusoikeutta. Saman rakennusoikeuden omaavien tonttien omistajien yhteinen kustannusosuus voidaan myös jakaa heidän keskenään tonttien pinta-alojen mukaan, jos kustannusten jakautuminen tontinomistajien kesken muuten tapahtuisi epäoikeudenmukaisella tavalla.

B. Viemärin rakentamiskustannukset.

1. Sen lisäksi, mitä asemakaavalain 40 §:n 2 mom:n 3 kappaleessa määrätään viemäriverkkojen järjestämisestä eri osiin kaupunkia, on viemärin rakentamisesta aiheutuvien kustannusten arviointi ja jakaminen kaupungin ja tontinomistajien välillä sekä tontinomistajien kesken toimitettava alueittain sen mukaan kuin tarkoituksenmukaiseksi katsotaan.

2. Puhdistuslaitosten rakentamisesta aiheutuvat kustannukset

set on kokonaisuudessaan jätettävä kaupungin rasitukseksi. Sel- laisten pumppulaitosten kustannukset, joiden tarkoituksena on viemärimiskustannusten pienentäminen tai tonttien viemäri- misyydyden suurentaminen lasketaan tontinomistajien korvat- taviin kustannuksiin.

3. Kaupunki kustantaa yksin ne kokoojaviemärit, jotka ra- kennetaan puhdistuslaitosten hoitokustannusten alentamista sil- mällä pitäen, ja niin ikään kauempana purkautumispaikoista si- jaitsevien alueiden kokoojaviemäreiden rakentamisen osittelu- nyhteydessä määrättäviin kohtiin saakka sen mukaan kuin kussa- kin yksityistapauksessa kohtuulliseksi harkitaan.

4. Kustannusten jakaminen kaupungin ja tontinomistajien vä- lillä suoritetaan sen viemäriveden määrän perusteella, joka tulee kummallekin asianosaiselle kuuluvilta alueilta, ja ot- tamalla huomioon erikseen sade- ja likavedet.

5. Tontinomistajien yhteisesti korvattava osuus alueen vie- märiverkon kokonaiskustannuksista jaetaan heidän keskenkä käyt- tämällä jakoperusteena tonteille asemakaavan tai rakennusjär- jestyksen mukaan sallittua suurinta rakennusoikeutta. Saman rakennusoikeuden omaavien tonttien omistajien yhteinen kustan- nusosuus voidaan myös jakaa heidän kesken tonttien pinta-alo- jen mukaan jos kustannusten jakautuminen tontinomistajien kes- ken muuten tapahtuisi epäoikeudenmukaisella tavalla.

C. Korvausten periminen.

1. Milloin asuntotontilla on ennen asemakaavan vahvistamis- ta rakennettu asuinrakennus, ei kadun eikä viemärin rakenta- miskustannuksia koskevaa korvausta, jonka tontinomistaja ase- makaavalain nojalla olisi velvollinen kaupungille suorittamaan, ryhdytä perimään sellaisen uudis- tai lisärakennuksen taikka uudestaan rakentamisen johdosta, jonka arvo on ilmeisessä epä- suhteessa tontin osalta suoritettavaan korvaukseen.

Kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa kiinteistölautakunnan rat- kaisemaan asiat, jotka koskevat tontinomistajan vapauttamista ase- makaavalain 13 §:ssä mainittujen vakuuksien asettamisesta.

2. Omakotitontin omistaja saa suorittaa kadun ja viemärin rakentamiskustannuksia koskevan korvauksen vähittäismaksuin, jolloin korvauksesta on maksettava vuosittain vähintään kah- deskymmenesosa. Ensimmäisen korvauserän maksuajasta on voimas- sa, mitä asemakaavalain 36 ja 41 §:ssä on säädetty. Maksamat- ta oleville korvauserille on suoritettava vuotuista korkoa viisi sadalta siitä alkaen, kun ensimmäinen korvauserä on lan- gennut maksettavaksi.

121. Gösta Waseniuksen rahaston säännöt.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat marraskuun 12 p:nä 1952.

1 §. Rahaston nimi on Gösta Waseniuksen rahasto.

2 §. Rahasto vastaanottaa lahjoituksia ja testamenttejä.

3 §. Rahaston varat ja tilit hoitaa rahatoimisto.

4 §. Rahaston varojen käytöstä määrää palopäällikön esityksestä palolautakunta.

5 §. Rahaston varoja käytetään yksityisten palokunnan päällystöön tai alipäällystöön kuuluvien viranhaltijain paloammatitaidon kehittämistä tarkoittavaa opiskelua tai opintomatkoja varten.

Jos lahjoittaja on esittänyt toivomuksen tai asettanut sellaisen ehdon lahjoitusvarojen käyttämiselle, joka ei ole ristiriidassa edellä tässä pykälässä mainittujen tarkoituserien kanssa, on sellaista rahaston asianomaiselta osalta noudatettava. Tällaisista varoista, jotka tilinpidollisesti kuuluvat osana tähän rahastoon, pidetään palokunnan toimistossa alatiliä.

6 §. Rahaston pääomaa on pyrittävä kartuttamaan eikä rahaston pohjapäähömaan ole koskettava.

122. Helsingin kaupungin palokunnan rahaston säännöt.

Sisäasiainministeriön vahvistamat joulukuun 29 p:nä 1952.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymät marraskuun 12 p:nä 1952)

1 §. Rahaston nimi on Helsingin kaupungin palokunnan rahasto.

2 §. Rahasto on muodostettu palokunnan aikaisempien rahastojen n:o 1 ja 2 varoista. Siihen siirretään kaupunginvaltuuston 15 päivänä marraskuuta 1922 tekemän päätöksen mukaisesti kuukausittain kymmenes osa palolaitoksen rahatoimistolle tilitämistä sairaankuljetusmaksuista sekä samoin kuukausittain yleisön käynneistä palotornissa kertyneet maksut. Rahasto vastaanottaa myös lahjoituksia ja testamentteja.

3 §. Rahaston varat ja tilit hoitaa rahatoimisto.

4 §. Rahaston varoja käytetään:

1) palokunnan henkilökunnan yhteisiä tarkoituksia varten, kuten palokunnan soittokunnan ja kuoron toiminnan tukemiseen, henkilökunnan urheilun, shakki-, itseopiskelun ynnä muiden näihin verrattavien rientojen tukemiseen,

henkilökunnan kesäkodin ylläpitämiseen ja kalustamiseen, kaluston kunnossapitämiseen ja yhteiseen käyttöön tarkoitettujen veneiden sekä muiden liikuntavälineiden hankkimiseen kesäkohtiin,

sammutushenkilökunnan viihtyisyyden lisäämiseen, kestituksen järjestämiseen yleisinä pyhä- ja juhlapäivinä, palokunnan vuosipäivänä ja palontorjuntapäivänä sekä palokunnan tai sen osaston erikoisesti kunnostauduttua, palopäällikön harkinnan mukaan, sekä

joulujuhlan järjestämiseen henkilökunnan perheille,

2) yksityisten palokunnan viranhaltijain hyväksi, kuten paloammattitaidon kehittämistä tarkoittavaa opiskelua tai opintomatkoja varten,

tunnustuksena 25-vuoden nuhteettomasta palveluksesta palokunnassa yleensä tai esimerkillisestä toiminnasta määrättyssä tilanteessa,

paloaalaa koskevan ansiokkaan keksinnön tai parannusehdotuksen loppuunkehittämistä tai palkitsemista varten, sekä sääälittävissä tapauksissa viranhaltijan tai hänen perheenjäsenensä sairaanhoitokustannusten peittämiseen.

Jos lahjoittaja on esittänyt toivomuksen tai asettanut sellaisen ehdon lahjoitusvarojen käyttämiselle, joka ei ole riskitiedassa edellä tässä pykälässä mainittujen tarkoituserien kanssa, on sellaista rahaston asianomaiselta osalta noudatettava. Tällaisista varoista, jotka tilinpidollisesti kuuluvat osana yleiseen rahastoon, pidetään palokunnan toimistossa alatiiliä.

5 §. Rahaston varojen käytöstä määrää palopäällikön esityksestä palolautakunta. Palopäälliköllä on kuitenkin oikeus neljännesvuosittain palolautakunnalle tehtävää tilitystä vastaan myöntää varoja rahastosta neljännen pykälän ensimmäisen momentin 1) kohdassa mainittuja tarkoituksia varten, mikäli neljännesvuodessa tarvittava määrä ei ylitä 20 000 markkaa.

6 §. Rahaston pääomaa on pyrittävä kartuttamaan eikä rahastosta kalenterivuoden kuluessa yleensä ole myönnettävä varoja enemmän kuin 80 % siitä määrästä, mikä rahastoon samana aikana on kertynyt.

123. Tukholman päiväkodin ottaminen kaupungin haltuun.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 26 p:ltä 1952. (Lyhennysote)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:
että Tukholman päiväkotit-Stockholms daghem för barn-nimisen yhdistyksen päiväkotit ja lastentarha irtaimistoinen saadaan tammikuun 1 päivästä 1953 lukien ottaa kaupungin omistukseen ja hallintaan;

-----
että ne Tukholman päiväkodin palveluksessa olevat henkilöt, jotka välittömästi siirtyvät kaupungin palvelukseen, saavat ikälisiä ja eläkettä varten lukea hyväkseen Tukholman päiväkodissa palvelemissa ajan.

124. Helsingin kaupungin vaakunan käyttöä koskevat ohjeet.

Kaupunginhallituksen vahvistamat tammikuun 24 p:nä 1952.
(Muutoksineen tammikuun 15 p:ltä 1953)

Kunnan oikeudesta käyttää kunnanvaakunaa huhtikuun 8 päivänä 1949 annetun asetuksen 1 §:n 2 mom:n sekä kaupunginvaltuuston huhtikuun 25 päivänä 1951 tekemän päätöksen nojalla kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä hyväksyä seuraavat ohjeet kaupunginvaakunan käytöstä:

1 §. Kaupunginvaakunaa käytetään yleensä sisäasiainministeriön 30 päivänä elokuuta 1951 antamaan vahvistuspäätökseen liittyvän Helsingin kaupungin vaakunan kuvan mukaisena. Mikäli tästä kuvasta halutaan poiketa, on piirretty ehdotus alistettava kaupunginhallituksen tarkastettavaksi.

Julkiseen rakennukseen tai muuten erikoisen edustavaan tarkoitukseen aiottu vaakuna on aina alistettava kaupunginhallituksen tarkastettavaksi.

2 §. Kilpeä koristavalla yleisellä kruunulla varustettua vaakunankuvaa käytetään yleensä ainoastaan kaupunkia kokonaisuutena edustavassa asemassa sekä kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen sineteissä ja muissa tunnuksissa. Muut kaupungin elimet, virastot ja laitokset käyttävät vaakunaa ilman kilvenpäällistä kruunua tai kaupungin tunnuskuva ilman kilpeä.

3 §. Kaupungin sinetit ovat ympyrän muotoiset ja käytetään niitä seuraavasti:

1. kokoa (halkaisija 65 mm) käytetään kaupungin suuressa sinetissä,
2. kokoa (halkaisija 45 mm) käytetään kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen kautshuleimoissa,
3. kokoa (halkaisija 35 mm) käytetään muissa kaupungin elinten, virastojen ja laitosten sineteissä ja kautshuleimoissa.

Sinetien reunusteksti alkaa kaksikielisisissä sineteissä sinetin vasemmasta laidasta, keskeltä. Suomenkielinen teksti kulkee myötäpäivää sinetin yläpuoliskolla ja ruotsinkielinen teksti vastapäivää sinetin alapuoliskolla. Yksikielisisissä sinetissä teksti alkaa sinetin ylälaidasta. *Kaupunginhallitus 15.1.1953.*

4 §. Jos yksityinen henkilö tai yritys haluaa pitää kaupan tahi muuten tarjolla sellaisia tavaroita, joihin on merkitty kaupungin vaakuna tahi tunnuskuva tahi joita säilytetään kaupungin vaakunalla tahi tunnuskuvalle varustetuissa astioissa tahi päällyksissä, hakekoon siihen luvan kaupunginhallitukselta.

Mitä edellisessä momentissa on määrätty, sovelletaan myös, jos asianomainen tavaroittensa tunnusmerkiksi haluaa käyttää kaupungin vaakunaa tahi tunnuskuva ilmoituksessa, julisteessa, kilvessä tahi siihen verrattavassa laitteessa, kiertokirjeessä, esittelyvihossa, hintaluettelossa, käyttöohjeessa tahi muussa liikeasiakirjassa.

5 §. Aatteelliset järjestöt saavat erikoistunnustensa ohella käyttää kaupungin vaakunaa tahi tunnuskuva kotipaikan tunnuksena lipuissaan, merkeissään ja julisteissaan. Kaupungin-

c

D

E

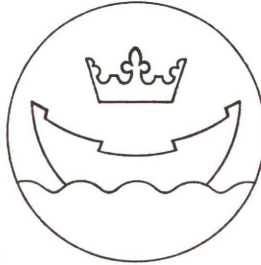
F

G

H

I

L

J

K

M

N

hallitus voi kuitenkin vaatia kaupungin vaakunan tai tunnus-
kuvan poistettavaksi tällaisesta lipusta, merkistä tai julis-
teesta, jos sitä on käytetty sen arvoa alentavalla tavalla
tai muuten sopimattomasti.

6 §. Milloin Helsingin kaupungista kotoisin oleva alus
käyttää kaupungin vaakunalippua rainelippuna, tulee sen olla
vaakunalipun normaalikappaleen mukainen.

7 §. Kaupungin vaakunan tai tunnuskuvaan ammattimainen mo-
nistaminen ja kauppa on kaupunginhallituksen valvonnan alais-
ta.

8 §. Eri tarkoituksia varten valmistetut kaupungin vaaku-
nan tai tunnuskuvaan mallikappaleet on säilytettävä ja pidet-
tävä tarvitsijain nähtävinä kaupunginarkistossa.

9 §. Siirtyminen kaupunginvaakunan käyttöön, sellaisena
kuin sisäasiainministeriö elokuun 30 päivänä 1951 sen on vah-
vistanut, saa tapahtua vähitellen, mutta kuitenkin siten, et-
tä siirtymäkausi päättyy joulukuun 31 päivään 1955 mennessä.

Helsingin kaupungin vaakunan selitys:

Siniseessä kentässä kultainen vene uimassa hopeisella, aal-
tokoroisella tyviöllä; veneen yläpuolella saatteena kultakruu-
nu. *Sisäasiainministeriö 30.8.1951.*

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa:

- 1) juhlatarkoituksiin käytettävän kaupungin standaarimal-
lin vaakunakomitean A:llä merkityn mallin mukaisena;
- 2) vaakunalipun vaakunakomitean B:llä merkityn mallin mu-
kaisena, jota lippuna on käytettävä juhla liputuksessa 120 x
120 cm kokoisena, rainelippuna 60 x 60 cm kokoisena ja pöytä-
lippuna 12 x 12 cm kokoisena sekä erikoistapauksissa kaupun-
ginhallituksen harkinnan mukaan muunkin kokoisena;
- 3) vaakunankuvissa, standaaareissa, lipuissa ja tunnuksis-
sa käytettäväksi siniseksi väriksi koboltinsinisen ja määrä-
tä, että tarvittaessa saadaan käyttää kullan sijasta keltais-
ta väriä ja hopean sijasta valkoista väriä;
- 4) kaupungin maaliikennekulkuneuvoissa käytettäväksi vaa-
kunankuvaksi vaakunakomitean B:llä merkityn mallin, kuitenkin
siten, että kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen maa-
liikennekulkuneuvoissa käytetään sanottua vaakunankuvaa varus-
tettuna kilvenpäällisellä kruunulla;
- 5) kaupungin laivojen savupiipuissa käytettäväksi vaakunan-
kuvaksi vaakunakomitean D:llä merkityn mallin;
- 6) kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen sinetteinä
käytettäväksi vaakunankuvaksi vaakunakomitean F:llä merkityn
mallin;
- 7) muiden kaupungin virastojen, laitosten ja elinten sine-
teissä käytettäväksi vaakunankuvaksi vaakunakomitean G:llä
merkityn mallin; sekä
- 8) eri tarkoituksiin tarvittavia leimoja varten, kuten
omistusmerkkeinä, lomakkeissa, todistuksissa ja ilmoituksis-
sa painatus- ja hankintatoimistojen harkinnan mukaan käytettä-
viksi vaakunankuviksi vaakunakomitean kirjaimilla H, I, J, K, L,
M ja N merkityt mallit, kuitenkin siten, että kaupunginval-
tuuston ja kaupunginhallituksen lomakkeissa käytetään kilven-
päällisellä kruunulla varustettua vaakunaa. *Kaupunginhalli-
tus 24.1.1952 ja 26.3.1953.*

125. Laki kansakoulujen lääkarintoimesta.

Annettu lokakuun 31 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 362/52)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kunta on velvollinen huolehtimaan alueellaan olevien kansakoulujen terveydellisten olojen valvonnasta ja niiden oppilaiden terveydellisen hoidon järjestämisestä.

Tätä tarkoitusta varten kunnassa tulee olla koululääkäri.

2 §. Koululääkärinä toimii, ellei kunta lääkintöhallituksen suostumuksella joko yksin tai yhdessä muiden kuntain kanssa sitä tarkoitusta varten perusta erityistä virkaa tai järjestä koululääkärin tehtävien hoitamista muulla tavalla, asianomainen kaupungin-, kauppalan- tai kunnanlääkäri.

Jos koululääkärin tehtäviä hoitaa muu lääkäri kuin kaupungin-, kauppalan- tai kunnanlääkäri, on tällaisen lääkärin ottamiselle hankittava lääkintöhallituksen hyväksyminen.

3 §. Koululääkärille kuuluvista tehtävistä, mikäli niistä ei ole säädetty asetuksella, määrätään kunnallisvaltuuston hyväksyttävässä ohjesäännössä, joka on alistettava lääkintöhallituksen vahvistettavaksi.

4 §. Jokainen kansakoulun oppilas samoin kuin sen opettaja ja muu koulun henkilökuntaan kuuluva on velvollinen alistumaan koululääkärin tarkastettavaksi, ellei hän esitä terveydentilastaan terveydenhoitolautakunnan hyväksymää lääkärin todistusta.

Tarkastukset on siten järjestettävä, etteivät ne olennaisesti häiritse kansakoulun opetustoimintaa.

5 §. Koululääkärin tehtävistä kunta suorittaa koululääkärille palkkion kutakin tämän asianmukaisesti tarkastamaa 4 §:ssä tarkoitettua henkilöä kohden. Tämän palkkion suuruus määrätään asetuksella.

Kunta voi kuitenkin järjestää koululääkärin tehtävistä maksettavan palkkauksen 1 momentin säännöksistä poiketen.

6 §. Maalaiskunnalla on oikeus saada vuotuista valtionavustusta kolme neljäsosaa sekä kaupungilla ja kauppalalla kaksi kolmasosaa sen tämän lain säännösten mukaisesti rahana suorittamista koululääkärin palkkauskustannuksista. Jos kunta on järjestänyt koululääkärin tehtävistä maksettavan palkkauksen toisin kuin 5 §:n 1 momentissa edellytetään, kunta ei kuitenkaan saa valtionavustusta enempää kuin minkä se mainitun momentin mukaan olisi saanut.

Mikäli maalaiskunta tai kauppaala kuuluu kaupunginlääkärin virka-alueeseen ja tämän viran haltija siinä ominaisuudessaan toimii koululääkärinä, suoritetaan 1 momentissa tarkoitettu valtionavustus kaikkien tällaisen yhteisen piirin kuntien osalta kolmen neljäsosan suuruisena.

Kaukaisella, harvaan asutulla ja vähävaraisella syrjäseudulla sijaitseville kunnille, joiden taloudellinen kantokyky on heikko, sisäasiainministeriö voi myöntää ylimääräistä avustusta tämän lain täytäntöönpanosta johtuviin kustannuksiin.

7 §. Tarkemmat säännökset tämän lain edellyttämästä valtionavusta samoin kuin sen muusta täytöntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

8 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1953. Kuitenkin on 5 ja 6 §:n säännöksiä sovellettava 1 päivästä lokakuuta 1951 lukien.

126. Huoneenvuokrien korotusmäärät.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 13 piltä 1952.
(Suomen as.-kok. 384/52)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:138)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla, sellaisena kuin se on voimassa 22 päivänä joulukuuta 1951 annetulla lailla (652/51) tehdyn muutoksen jälkeen, sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Ennen 1 päivää kesäkuuta 1939 valmistuneitten säännöstelynalaisten asuinhuoneistojen perusvuokraa saadaan korottaa enintään kolmesataakolmekymmentäseitsemän ja puoli sadalta.

Kesäkuun 1 päivän 1939 ja joulukuun 31 päivän 1941 välisenä aikana valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään kaksisataakolmekymmentäyksi sadalta.

Vuosina 1942-1944 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään satakuusikymmentäviisi sadalta.

Vuonna 1945 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään satakaksikymmentäseitsemän sadalta.

Vuonna 1946 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään kuusikymmentäneljä sadalta.

Vuonna 1947 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään kolmekymmentäseitsemän sadalta.

Vuonna 1948 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään kymmenen sadalta.

2 §. Säännöstelynalaisten asuinhuoneistojen vuokramaksun lisäksi alköön vuokralaiselta otettako huoneiston käyttöön liittyvistä eduista eri korvausta. Huoneiston lämmityksestä ja lämpimän veden jakelusta aiheutuneista lämmityskustannuksista saatakoon kuitenkin periä eri korvaus siten kuin siitä on erikseen säädetty.

3 §. Tämä päätös, jolla kumotaan valtioneuvoston huoneenvuokrien korotusmääräistä 21 päivänä elokuuta 1951 antama päätös (457/51), tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1952.

127. Liikennelaitoksen omaisuuden arvon ja poistoprosenttien tarkistaminen.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 3 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:148)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa:
1) liikennelaitoksen eri omaisuusryhmien vuoden 1952 ti-
linpäättöksessä huomioon otettavat arvot seuraaviksi:

Omaisuusryhmä	Nykyinen arvo	Uusi arvo	Korotus
Autot	81 914 456	97 579 963	15 665 507
Moottorivaunut	26 717 667	72 000 000	45 282 333
Perävaunut	43 918 147	101 600 000	57 681 853
Aurat, työvau- nut ym.	2 580 877	3 000 000	419 123
Ilmajohdot ja kaapelit	-	-	-
Kalusto	63 169 873	73 778 000	10 608 127
Radat	-	-	-
Alukset	-	-	-
Kiinteä omai- suus	143 464 703	350 414 836	206 950 133

2) liikennelaitoksen omaisuuden poistoprosentit, joita on
käytettävä vuoden 1954 alusta, seuraaviksi:

Omaisuuserä	Nykyinen poisto- prosentti	Uusi poisto- prosentti
Liikennekiinteistöt	2 $\frac{1}{2}$	2 $\frac{1}{2}$
Asuntokiinteistöt	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$
Radat	5-8	5
Ilmajohdot	5-8	5
Raitiovaunusto	4-15	4
Omnibusvaunusto	15-25	15
Johdinvaunusto	15-25	10
Henkilö- ja pakettiautot	15-25	15
Alukset	6	6
Kalusto	10	10

128. Vuosisijaisina toimivien kansakoulunopettajien ikälisät.

Palkkalautakunnan päätös joulukuun 2 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:94)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, että vuosisijai-
sina toimiviin kansakoulunopettajiin vastaisuudessa sovelle-
taan heille ikälisää myönnettäessä virkasäännön 22 §:n 3 mom:n
määräystä, kuitenkin siten, että jo myönnettyt ikälisät pysy-
tään voimassa.

129. Helsingin kaupungin liikennejärjestyksen muuttaminen.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama
 heinäkuun 11 p:nä 1952.
 (Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 28 p:nä 1952)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1950:98)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston toukokuun 28 päivänä 1952 tekemän päätöksen, jonka mukaan syyskuun 15 päivänä 1950 vahvistetun Helsingin kaupungin liikennejärjestyksen 9 §:n 5 momentti, 10 §:n 2 momentti ja 11 §:n 2 momentti muutettiin näin kuuluviksi:

9 §. 5. Mikäli muuta ei ole määrätty, ryhmitettäköön ajoneuvot, jotka on tarkoitus liikenneväylien risteyksessä kääntää oikealle, ajoradan oikeanpuoleiselle ajokaistalle, kun taas ajoneuvot, jotka on tarkoitus kääntää vasemmalle, on ryhmitettävä mahdollisimman lähelle ajoradan keskiviivaa sen oikealle puolelle ja yksisuuntaisella ajoradalla sen vasemmanpuoleiselle ajokaistalle; suoraan eteenpäin ohjattavat ajoneuvot on ryhmitettävä sille ajokaistalle, joka parhaiten soveltuu joustavaan liikenteeseen. Lähestyttäessä ajoneuvoilla liikenneväylien risteystä, on ajoneuvot hyvissä ajoin ohjattava asianomaiselle ajokaistalle.

10 §. 2. Jos ajoradalla on kaksi tai useampia merkittyjä ajokaistoja tai jos sille liikenteen vilkkauksen vuoksi on muodostettu rinnakkaisia ajoneuvojonoja, on jokaista ajoneuvoa kuljetettava jatkuvasti samalla ajokaistalla, ja mikäli on välttämätöntä siirtää ajoneuvo toiselle ajokaistalle, on suuntaamerkillä tai muulla tavoin varoitettava takana päin ajavia.

11 §. 2. Jos ajoradalla on kaksi tai useampia merkittyjä ajokaistoja tai jos sille liikenteen vilkkauksen vuoksi on muodostettu rinnakkaisia ajoneuvojonoja, vasemmanpuoleisella ajokaistalla oleva ajoneuvo on ohitettava oikealta puolelta.

130. Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä.

Annettu marraskuun 7 p:nä 1952.

(Suomen as.-kok. 366/52)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:99 ja 1949:79)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta 22 päivänä heinäkuuta 1948 annettu laki (544/48), sen 2 ja 9 § sellaisina kuin ne ovat 30 päivänä syyskuuta 1949 annetussa laissa (618/49), on edelleen voimassa 1 päivästä tammikuuta 1953 saman vuoden loppuun.

131. Henkilökuljetusmaksut yksityisten linjaliikenteenharjoittajain Helsingin kaupungin alueella liikennöimillä linjoilla.

Maistraatin päätös marraskuun 18 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:26)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä tehdä tammikuun 8 päivänä 1952 vahvistamiinsa henkilökuljetusmaksuihin yksityisten linjaliikenteenharjoittajain Helsingin kaupungin alueella liikennöimillä linjoilla sellaisen lisäyksen, että kello 23 ja 5 välisenä aikana lähtevillä vuoroilla saadaan periä kaksinkertainen maksu.

132. Asuntotuotantokomitean valtuudet.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 30 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:61)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä täydentää huhtikuun 30 päivänä 1952 tekemänsä päätöstä asuntotuotantokomitean valtuuksien määrittämisestä siten, että komitealla on valta asettaa keskuudestaan yleisjaosto ja teknillinen jaosto sekä kutakin rakennustyötä varten työmaatoimikunta, joilla kaikilla on valta komitean puolesta päättää komitean niiden ratkaisuvaltaan uskomat asiat.

133. Kunnalliskodin hoidokkien ahkeruusrahat.

Huoltolautakunnan päätös kesäkuun 17 p:ltä 1952.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:17)

Huoltolautakunta päätti mainittuna päivänä, että kunnalliskodin hoidokkien työt jaetaan 8 eri ryhmään ja että ahkeruusrahan enimmäismäärä vahvistetaan 3 000 markaksi kuukaudessa, syyskuun 1 päivästä 1952 lukien.

134. Senaatintorin ympäristön julistaminen vanhaksi kaupunginosaksi.

Sisäasiainministeriön päätös toukokuun 20 p:ltä 1952.

Sisäasiainministeriö julisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston huhtikuun 2 päivänä 1952 tekemän ehdotuksen mukaan seuraavat Helsingin kaupungissa olevat korttelit ja tontit vanhaksi kaupunginosaksi: 1. kaupunginosan korttelin n:o 1, korttelin n:o 2 lukuun ottamatta tonttia n:o 3, tontin n:o 8 korttelissa

n:o 3, korttelit n:o 4, 5 ja 6, tontit n:o 2 Aleksanterinkadun varrella ja n:o 5 a Mariankadun varrella korttelissa n:o 7 sekä korttelit n:o 12, 29, 30, 31, 43, 44 a, 44 b ja 193 ynnä 2. kaupunginosan korttelit n:o 27, 28 ja 42 lukuun ottamatta korttelin n:o 42 pohjoisosaa.

135. 1. kaupunginosan korttelia n:o 43 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 18 p:ltä 1952.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3187)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päivästä marraskuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 1. kaupunginosan korttelin n:o 43 asemakaava sekä saman korttelin tonttien n:o 15 ja 17 tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Korttelissa n:o 43 on tontilla n:o 15 julkisivuoikeus tonttia n:o 17 vastaan.

136. 2. kaupunginosan korttelia n:o 39 c koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 18 p:ltä 1952.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3197)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 12 päivästä joulukuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 2. kaupunginosan korttelin n:o 39 c asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

A:lla merkitylle tontinosalle on rakennuksen ensimmäisen kerroksen kohdalle jätettävä yleinen jalkakäytävä, jonka reunaan saadaan laittaa rakennusta kantavia pilareita.

137.10. kaupunginosan korttelia n:o 274 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 18 piltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1934:68)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatmaa piirustusta n:o 3186)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päivästä marraskuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 10. kaupunginosan korttelin n:o 274 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1952

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 14

S i s ä l l y s: 138. 81. kaupunginosan kortteleita n:o 137 ja 138 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 210. - 139. 21. kaupunginosan korttelia n:o 656 ja Vegankadun muuttamista puistoksi koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 211. - 140. 22. kaupunginosan korttelia n:o 559 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 211. - 141. 14. kaupunginosan korttelia n:o 481 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 212. - 142. 2. kaupunginosan korttelia n:o 32 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 213. - 143. 15. kaupunginosan korttelia n:o 621 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 213. - 144. 20. kaupunginosan korttelia n:o 780 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 214. - 145. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31131 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 214. - 146. 25. kaupunginosan korttelia n:o 840 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 215. - 147. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30053 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 216. - 148. 6. kaupunginosan korttelia n:o 115 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 216. - 149. 14. kaupunginosan korttelia n:o 484 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 217. - 150. 21. kaupunginosan kortteleita n:o 653 ja 657 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 217. - 151. 1. kaupunginosan korttelia n:o 44 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 218. - 152. 21. kaupunginosan korttelia n:o 650 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 219. - 153. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30016 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 219. - 154. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30059 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 220. - 155. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31044 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 221. - 156. 30. kaupunginosassa olevan urheilualueen laajennusta koskeva asemakaavanmuutos, s. 221. - 157. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31050 sekä samassa kaupunginosassa olevaa Kotkavuoren puistoaluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 222. - 158. 3. kaupunginosan korttelia n:o 50 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 222. - 159. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29109 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 223. - 160. 10. kaupunginosan korttelia n:o 252 koskeva asemakaavanmuutos, s. 224. - 161. 29. kaupunginosan, Haagan, eteläosan ja 46. kaupunginosan, Pitäjänmäen, itäosan asemakaava, s. 224. - 162. 29. kaupunginosan korttelien n:o 29116 - 29136 asemakaava sekä samassa kaupunginosassa olevaa Ilkantiestä koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 228. - 163. 7. kaupunginosan korttelia n:o 109 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 229. - 164. 13. kaupunginosan korttelia n:o 419 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 230. - 165. 22. kaupunginosan korttelia n:o 580 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 230. - 166. 25. kaupunginosan korttelia n:o 861 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 231. - 167. 81. kaupunginosan korttelia n:o 109 koskeva asemakaava-

vanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 232. - 168. 1. kaupunginosan korttelia n:o 10 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 232. - 169. 24. kaupunginosan kortteileita n:o 950 - 952 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 233. - 170. 25. kaupunginosan kortteileita n:o 859 a ja 871 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 233. - 171. 81. kaupunginosan kortteileita n:o 117 - 120 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 234. - 172. 22. kaupunginosan kortteileita n:o 698 ja 701 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 235. - 173. 43. kaupunginosassa olevan Herttoniemen itäisen asuntoalueen eteläosan asemakaava, s. 235. - 174. 9. kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 237. - 175. 10. kaupunginosan korttelia n:o 293 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 237. - 176. 15. kaupunginosan korttelia n:o 610 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 238. - 177. 23. kaupunginosan kortteileita n:o 669, 671 ja 672 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 238. - 178. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31003 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 239. - 179. 46. kaupunginosan korttelia n:o 19 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 240. - 180. Tonttijaonmuutokset vuonna 1952, s. 241. - 181. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1952, s. 248.

138. 81. kaupunginosan kortteileita n:o 137 ja 138 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 18 piltä 1952.

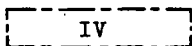
(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:258)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3191)

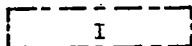
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päivältä marraskuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 81. kaupunginosan korttelin n:o 137 asemakaava ja korttelien n:o 137 ja 138 tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat,

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään nelikerroksista paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

Rakennusala yksikerroksista paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava, mutta saadaan niille tehdä tarpeellisia kulkuteitä.

139. 21. kaupunginosan korttelia n:o 656 ja Vegankadun muutamista puistoksi koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

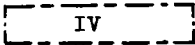
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 9 p:ltä 1952.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3196)

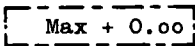
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 19 päivältä joulukuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 21. kaupunginosan korttelin n:o 656 ja Vegankadun osan asemakaava on hyväksytty muutettavaksi sekä saman korttelin tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään nelikerroksista rakennusta varten.

Numero, joka osoittaa rakennuksen suurimman sallitun kattolistakorkeuden 0-tasosta luetuna.

Tonttien väliset rajat on jätettävä aitaamatta.

Istutettava tontinosa.

Poistettava kadunnimi: *Vegankatu - Vegagatan.*

140. 22. kaupunginosan korttelia n:o 559 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 9 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941:136)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3172)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 12 päivältä joulukuuta

ta 1951, jolla Helsingin kaupungin 22. kaupunginosan korttelin n:o 559 tontin n:o 2 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

← Max + 47.35 →

Numero, joka osoittaa rakennusosan suurimman korkeuden 0-tasosta luettuna.

141 14. kaupunginosan korttelia n:o 481 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 1 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1934:60 ja
1942:161)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3192)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 19 päivästä joulukuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan korttelin n:o 481 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

II

Rakennusala kaksikerroksista rakennusta varten.

← Max + 0.0 →

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen rakennusosan kattolista saadaan sijoittaa 0-tasosta luettuna.

142. 2. kaupunginosan korttelia n:o 32 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 22 p:ltä 1952.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3204)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 9 päivästä tammikuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 2. kaupunginosan korttelin n:o 32 tontin n:o 4 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 4 korttelissa n:o 32 saadaan rakennuksen kattoalista sijoittaa tasoon + 26.40 0-tasosta luettuna. Lisäksi saadaan A:lla merkitty ullakonosa sisustaa.

143. 15. kaupunginosan korttelia n:o 621 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 22 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942:163)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3214)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 6 päivästä helmikuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 15. kaupunginosan korttelin n:o 621 tontin n:o 8 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 8 korttelissa n:o 621 on kirkkotontti, jolle saadaan rakentaa kirkko ja sen yhteyteen tarvittavat seurakuntasalit sekä asuntoja vain kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

Kirkkorakennus on sijoitettava A:lla merkitylle tontin osalle, ja saa sen korkeus olla enintään 15 m.

B:llä merkitylle tontinosalle saadaan rakentaa kellotorni.

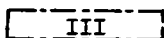
144. 20. kaupunginosan korttelia n:o 780 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 22 p:ltä 1952.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3210)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 6 päivältä helmikuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 20. kaupunginosan korttelin n:o 780 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään 3-kerroksista asuinrakennusta varten.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

145. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31131 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 22 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:236)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3208)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 9 päivältä tammikuuta

1952, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan korttelin n:o 31131 tonttien n:o 4 ja 5 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja saman korttelin tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontilla n:o 4 teollisuuskorttelissa n:o 31131 saadaan rakennus A:lla merkityllä tontinosalla sijoittaa kiinni tonttirajaan. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 9,0 m.

Tontilla n:o 5 teollisuuskorttelissa n:o 31131 saadaan enintään 16 m korkea rakennus sijoittaa välillä B-C kiinni tonttirajaan.

Istutettava tontinosa.

146. 25. kaupunginosan korttelia n:o 840 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 28 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940:149)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3231)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 19 päivältä maaliskuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelin n:o 840 tontin n:o 8 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

I - IV

Rakennusala paloapiddättävään luokkaan kuuluva rakennusta varten, jonka kattolista kuitenkin saa olla puusta. Rakennusosalalla oleva numero ilmoittaa rakennuksen tai rakennusosan enimmäiskerrosluvun.

Max + 0,0

Numero, joka osoittaa rakennuksen tai rakennusosan suurimman sallitun korkeuden 0-tasosta luettuna.

Tontin rakentamatta jäävät osat on istutettava.

147. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30053 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 13 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:239)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3227)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 19 päivältä maaliskuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan korttelin n:o 30053 tonttien n:o 5 ja 6 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi sekä saman korttelin tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

VI

Rakennusala 6-kerroksista enintään 20 m korkeata rakennusta varten.

I

Rakennusala yksikerroksista rakennusta varten.

Tontin rakentamatta jäävät osat on istutettava.

148. 6. kaupunginosan korttelia n:o 115 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 9 p:ltä 1952.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3270)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 18 päivältä kesäkuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 6. kaupunginosan korttelin n:o 115 tontin n:o 8 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 8 korttelissa n:o 115 saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä asuinhuoneistoja vain kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

A:lla merkitylle ullakonosalle saadaan sisustaa arkisto- ja varastotiloja.

149. 14. kaupunginosan korttelia n:o 484 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 17 piltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932:83 sekä 1950:213 ja 235)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3268)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä kesäkuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan korttelin 484 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

VII

Rakennusala enintään 7-kerroksista rakennusta varten.

Max + 0,0

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista saadaan sijoittaa.

150. 21. kaupunginosan kortteleita n:o 653 ja 657 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

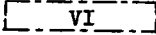
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 17 piltä 1952.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3177)

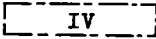
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivältä toukokuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 21. kaupunginosan korttelien n:o 653 ja 657 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja samojen korttelien tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartat selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään kuusikerroksista paloa-
pidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta var-
ten.

Rakennusala enintään nelikerroksista paloa-
pidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta var-
ten.

+ 0.00

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-
tasosta luettuna rakennuksen kattolista on
sijoitettava. Ullakon lattia on sijoitettava
50 cm kattolistakorkeuden alapuolelle.

Max + 0.00

Numero, joka osoittaa rakennuksen suurimman
sallitun kattolistakorkeuden 0-tasosta luet-
tuna.

Asuintonttien väliset rajat on jätettävä aitaamatta.

Istutettava tontinosa.

**151. l. kaupunginosan korttelia n:o 44 a koskeva asema-
kaavamuutos asemakaavamääräyksiineen.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun
21 piltä 1952.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta
n:o 3265)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelys-
sä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministe-
riön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä kesäkuuta
1952, jolla Helsingin kaupungin 1. kaupunginosan korttelin n:o
44 a tonttien n:o 1 a ja 3 c asemakaava on hyväksytty muutetta-
vaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksi-
neen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Numero, joka osoittaa rakennusosan suurimman korkeuden 0-ta-
sosta luettuna.

**152. 21. kaupunginosan korttelia n:o 650 koskeva asema-
kaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.**

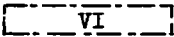
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun
21 p:ltä 1952.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
ta n:o 3269)

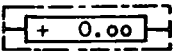
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelys-
sä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministe-
riön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 18 päivästä kesäkuuta
1952, jolla Helsingin kaupungin 21. kaupunginosan korttelin n:o
650 tonttien n:o 61 ja 63 asemakaava on hyväksytty muutettavak-
si ja saman korttelin n:o 650 tonttijako on hyväksytty, niinkuin
oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksi-
neen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään 6-kerroksista rakennus-
ta varten.

Número, joka osoittaa rakennusosan suurimman
sallitun kattolistakorkeuden 0-tasosta luet-
tuna.

Istutettava tontinosa.

**153. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30016 koskeva asema-
kaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun
23 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:239)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
ta n:o 3244)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelys-
sä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministe-
riön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 23 päivästä huhtikuu-
ta 1952, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan korttelin
n:o 30016 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi,
niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja
selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin o-
soittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

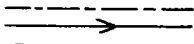
3/4 VII

Rakennusala 7-kerroksista enintään 23 m korkeata rakennusta varten. Rakennusosalasta saa käyttää rakentamiseen enintään 3/4.

VI

Rakennusala 6-kerroksista enintään 20 m korkeata rakennusta varten.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

Viemäriä varten varattu tontinosa.

154. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30059 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 23 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:239)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3271)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 18 päivästä kesäkuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan korttelin n:o 30059 tontin n:o 15 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niin kuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

VI

Rakennusala 6-kerroksista enintään 20 m korkeata rakennusta varten.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

**155. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31044 koskeva asema-
kaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun
23 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:201)

*(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
ta n:o 3248)*

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelys-
sä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministe-
riön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivästä kesäkuuta
1952, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan kortteli n:o
31044 tonttien n:o 5 ja 6 asemakaava on hyväksytty muutettavak-
si ja saman korttelin n:o 31044 tonttijako on hyväksytty, niin-
kuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja seli-
tyksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoitta-
vat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

IV 3/4

Rakennusala enintään 4-kerroksista ja enin-
tään 14 m korkeata rakennusta varten. Ra-
kennusosalasta saadaan rakentamiseen käyttää
enintään 3/4.

**156. 30. kaupunginosassa olevan urheilualueen laajennusta
koskeva asemakaavanmuutos.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun
25 piltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:239)

*(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
ta n:o 3233)*

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelys-
sä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministe-
riön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 19 päivästä maaliskuu-
ta 1952, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosassa olevan
urheilualueen asemakaavan muutos on hyväksytty, niinkuin oheinen
asemakaavapiirros tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

157. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31050 sekä samassa kaupunginosassa olevaa Kotkavuoren puistoaluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 25 p:ltä 1952.

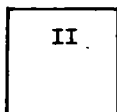
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:201)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimia piirustuksia n:o 3245 ja 3246)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 23 päivältä huhtikuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan korttelin n:o 31050 tontin n:o 3 asemakaava sekä samassa kaupunginosassa olevan Kotkavuoren puistoalueen asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheiset asemakaavapiirroksot asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontti, jolle saadaan rakentaa enintään 2-kerroksisia ja enintään 8 m korkeita, ainakin palonarkaa luokkaa olevia asuinrakennuksia ja niitä varten tarpeellisia, enintään 4 m korkeita talousrakennuksia. Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään 1/5. Asuinrakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään 12 m ja etäisyyden naapuritontin tai puistoalueen rajasta vähintään 6 m. Samalla tontilla saa asuinrakennuksen ja talousrakennuksen välimatka olla 9 m ja talousrakennusten välimatka 6 m. Talousrakennuksen etäisyyden tontin rajasta tulee olla vähintään 4 m.

Istutettava tontinosa.

158. 3. kaupunginosan korttelia n:o 50 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 1 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939:123)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3267)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä kesäkuuta

1952, jolla Helsingin kaupungin 3. kaupunginosan korttelin n:o 50 tontin n:o 3+4 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niin-
kuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja seli-
tyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Tontille n:o 3 + 4 korttelissa n:o 50 saadaan sijoittaa ai-
noastaan liikehuoneistoja sekä asuinhuoneistoja kiinteistön hoi-
tohenkilökuntaa varten. Tontilla saadaan A:lla merkitty raken-
nusosa tehdä 7-kerroksiseksi enintään tasoon + 38.12 ja B:llä
merkitty rakennusosa 6-kerroksiseksi enintään tasoon + 35.17
0-tasosta luettuna.

**159. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29109 koskeva asema-
kaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun
1 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:217)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
ta n:o 3263)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelys-
sä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministe-
riön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivästä kesäkuuta
1952, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelin n:o
29109 tontin n:o 6 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niin-
kuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkem-
min osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV

Rakennusala nelikerroksista ja enintään 14 m
korkeata rakennusta varten. Lisäksi saadaan
pohjakerrokseen A:lla merkityllä osalla sis-
ustaa myymälöitä.

Rakentamatta jäävät tontinosat on pidettävä puistomaisesti
hoidettuina.

160. 10. kaupunginosan korttelia n:o 252 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 9 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932:83)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3253)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 18 päivästä kesäkuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 10. kaupunginosan korttelin n:o 252 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

161. 29. kaupunginosan, Haagan, eteläosan ja 46. kaupunginosan, Pitäjämäen, itäosan asemakaava.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 9 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:260 ja 1950:217)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3261)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivästä kesäkuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan, Haagan, eteläosan ja 46. kaupunginosan, Pitäjämäen, itäosan asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräykset:

IV

Rakennusala enintään 4-kerroksista ja enintään 14 m korkeata rakennusta varten.

III - IV

Rakennusala enintään 3- tai 4-kerroksista ja enintään 12 m korkeata rakennusta varten.

III

Rakennusala enintään 3-kerroksista ja enintään 11 m korkeata rakennusta varten.

II

Rakennusala enintään 2-kerroksista ja enintään 8 m korkeata paloahidastavaan luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

I

Rakennusala yksikerroksista enintään 5 m korkeata paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten, jossa ei saa olla asuntoja.

4/5

Rakennusala, josta saadaan käyttää rakentamiseen enintään murtoluvun osoittama osa.

II

Tontti, jolle saadaan rakentaa enintään 2-kerroksinen, enintään 8 m korkea, ainakin palonarkaan luokkaan kuuluva ja enintään 4 asuntoa sisältävä asuinrakennus. Maistraatti voi lisäksi sallia, että tontille rakennetaan enintään 4 m korkea ja enintään 50 m² suuruinen talousrakennus. Tontin pinta-alasta saadaan rakentamiseen käyttää enintään 1/5.

II a

Tontti, jolle saadaan rakentaa enintään 2-kerroksinen ja enintään 8 m korkea ainakin paloahidastavaan luokkaan kuuluva asunto- ja liikerakennus. Tontin pinta-alasta saadaan rakentamiseen käyttää enintään 1/5.

Yleisten rakennusten tonteilla saa rakennettu kerrospinta-ala olla enintään yhtä suuri kuin tontin pinta-ala. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 15 m ja kerroksia saa olla enintään neljä.

Asuntotonteilla ja yleisten rakennusten tonteilla saa paloapidättävään luokkaan kuuluvassa rakennuksessa, joka ei liity naapuritontilla olevaan rakennukseen, kattoliista olla puusta.

Asuntotonteilla ja yleisten rakennusten tonteilla on rakentamatta jäädvät tontinosat istutettava.

Tehdaskortteleissa oleville tonteille rakennettaessa on rakennusjärjestyksen määräysten lisäksi noudatettava seuraavia määräyksiä:

Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään 1/2.

Tehdasrakennuksissa saa olla paloapidättävät seinät. Korttelissa n:o 46012 tehdasrakennuksen korkeus saa olla enintään 21 m, kortteleissa n:o 46024 ja 46025 enintään 16 m ja korttelissa n:o 29074 enintään 12 m. Paloapidättävin seinin tehty rakennus ei kuitenkaan saa olla 9 m korkeampi.

Erilliset asunto-, konttori- ja ruokalarakennukset saavat olla enintään 9 m korkeita, kerroksia saa olla enintään kaksi ja tulee rakennusten olla ainakin paloahidastavaa luokkaa. Tonteille saadaan rakentaa palonarkaan luokkaan kuuluvia yksikerroksisia ja enintään 5 m korkeita varastorakennuksia. Jos rakennuksen pinta-ala ylittää 600 m² on se palomuurein jaettava enintään 300 m² laajoihin osastoihin. Ullakotilan käyttö on kielletty. Rakennusta ei saa sijoittaa lähemmäksi naapuritontin rajaa kuin puolet käytetystä rakennuskorkeudesta, ei kuitenkaan 6 m lähemmäksi.

Rakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään yhtä suuri kuin rakennuksen korkeus, ei kuitenkaan 9 m pienempi.

Tontille n:o 3 korttelissa n:o 29060 saadaan rakentaa enintään 11 m korkeita filmistudio- ja laboratoriorakennuksia. Rakennuksissa tulee olla palonkestävät ulkoseinät ja palonkestävät välipohjat. Tontille saadaan rakentaa erillisiä rakennuksia, joissa on enintään 3 asuntoa sellaista henkilökuntaa varten, jonka alituinen läsnäolo paikalla on välttämätön sekä tarpeellisia konttori- ja ruokailuhuoneita. Näiden rakennusten on oltava paloapidättävää luokkaa, rakennuskorkeus saa olla enintään 8 m ja kerroksia saa olla enintään kaksi. Rakennusten etäisyyden toisistaan tulee olla vähintään 12 m. Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään 1/3.

----- Korttelin n:o 29088 alla on välillä A-B 2.0
 ----- m levyinen viemäritunneli, jonka laki on e-
 ----- nintään tasossa + 10.0 0-tasosta luettuna.

 ----->----- Viemäriä varten varattava tontinosa.

Täten vahvistettujen asemakaavojen alueilla on seuraavat kadut ja yleiset paikat:

Ahjokuja - Åssjegränd
 Angervonaukio - Spireaplatsen
 Angervontie - Spireavägen
 Ansaritie - Orangevägen
 Artturi Kanniston tie - Artturi Kannistos väg
 Eliel Saarisen tie - Eliel Saarinsens väg
 Haagan pappilantie - Haga prästgårdsväg
 Haagan puisto - Hagaparken
 Haagan sankaripuisto - Haga hjältepark
 Haagan tori - Haga torg
 Haagan urheilukenttä - Haga sportplan
 Haagan urheilutie - Haga sportväg
 Hellemdenpolku - Hetbackagränd
 Hellemdentie - Hetbackavägen
 Huopalahdentie - Hoplaksvägen
 Höylämötie - Hyulerivägen
 Ilkantie - Ilkkavägen
 Isonnevanpolku - Stormyrgränd
 Isonnevantie - Stormyrvägen
 Kangaspellonkuja - Malmdkersgränd
 Kangaspellontie - Malmdkersvägen
 Kanukalliontie - Kanubergsvägen
 Karvaamokuja - Garverigränd
 Kauppalankuja - Köpingsgränd
 Kauppalantie - Köpingsvägen
 Korppaantie - Korpasvägen
 Kylänevankuja - Bymossagränd

Kylänevanpuisto - Bymossaparken
 Kylänevantie - Bymossavägen
 Kylätie - Byavägen
 Laajasuonpuisto - Degermyrparken
 Laajasuontie - Degermyrvägen
 Laajasuon urheilukenttä - Degermyrens idrottspark
 Laptinmäentie - Labbackavägen
 Martinkallio - Märstensberget
 Matkamiehenpolku - Färdemannastigen
 Matkamiehentie - Färdemannavägen
 Mäkipellonaukio - Backåkersplatsen
 Mäkipellonkuja - Backåkersgränd
 Mäkipellontie - Backåkersvägen
 Nuijamiesten aukio - Klubbekrigarplatsen
 Nuijamiestentie - Klubbekrigarvägen
 Orapihlajankuja - Hagtorsgränd
 Orapihlajantie - Hagtorsvägen
 Oskelan aukio - Åskelsplatsen
 Oskelantie - Åskelsvägen
 Paatsamatie - Frangulavägen
 Pajuniittyntie - Videdngsvägen
 Paljerinne - Bålgbrinken
 Palokaiwon aukio - Brandbrunnsplatsen
 Pitäjänmäentie - Sockenbackavägen
 Rasturin lehto - Bokhällarlunden
 Rinne - Branten
 Riistavuorenkuja - Djurbergsgränd
 Riistavuorenpuisto - Djurbergsparken
 Ristolantie - Kristersvägen
 Robert Hermansonin tie - Robert Hermansons väg
 Ruusutarhantie - Rosengårdsvägen
 Ryytimaankuja - Kryddgårdsgränd
 Ryytimaantie - Kryddgårdsvägen
 Sankaritie - Hjältevägen
 Seljatie - Flådervägen
 Streenitie - Syrenvägen
 Stenluksentie - Steniusvägen
 Strömstadin puisto - Strömstadsparken
 Talontie - Hemmansvägen
 Tunnelitie - Tunnelvägen
 Vanha Turunmaantie - Gamla Åbo landsväg
 Vanha Viertotie - Gamla Chaussén
 Vespertie - Vespervägen
 Viertotien aukio - Chaussé plar
 Vihtintie - Vihtisvägen
 Yhdistystie - Föreningsvägen

162. 29. kaupunginosan korttelien n:o 29116 - 29136 asemakaava sekä samassa kaupunginosassa olevaa Ilkantietä koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 20 piltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:217)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3259)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 2 päivältä heinäkuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelien n:o 29116 - 29136 asemakaava on hyväksytty ja samassa kaupunginosassa olevaa Ilkantietä koskeva asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräykset:

IV

Rakennusala 4-kerroksista enintään 13 m korkeata rakennusta varten.

III

Rakennusala 3-4-kerroksista enintään 12 m korkeata rakennusta varten. 4-kerroksinen osa saa olla enintään 1/2 rakennetusta alasta.

III

Rakennusala 3-kerroksista enintään 11 m korkeata rakennusta varten.

I - II

Rakennusala enintään 2-kerroksista rivitaloa varten. Rakennuksen korkeus, katupinnan tasosta laskettuna, saa olla enintään 5 m.

I

Rakennusala yksikerroksista ja enintään 5 m korkeata paloapiddättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

4/5

Rakennusala, josta saadaan käyttää rakentamiseen murtoluvun osoittama osa.

Yleisten rakennusten tonteilla saa rakennusten kerrospinta-ala olla yhtä suuri kuin tontin pinta-ala. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 15 m ja kerroksia saa olla enintään neljä. Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

2

Sähkölinjaa varten varattava tontinosa.

Täten vahvistetun asemakaavan alueella on seuraavat kadut ja yleiset paikat:

Aino Acktén tie - Aino Acktés väg
Eliel Saarisen tie - Eliel Saarinens väg
Ida Ekmanin tie - Ida Ekmans väg
Ilkantie - Ilkkavägen
Kanukalliontie - Kanubergsvägen
Näyttelijäntie - Skådespelarvägen
Ohjaajantie - Regissörsvägen
Pastori Jussilaisen tie - Pastor Jussilainens väg
Pietari Hannikaisen tie - Pietari Hannikainens väg
Poutuntie - Pouttuvägen
Tolarintie - Tolarivägen

163. 7. kaupunginosan korttelia n:o 109 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 30 piltä 1952.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3234)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päivästä toukokuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 7. kaupunginosan korttelin n:o 109 tontin n:o 33 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

V - VIII

Rakennusala paloapiddättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten. Rakennuslalla oleva numero ilmoittaa rakennusosan enimmäiskerrosluvun.

Max + 0.00

Numero, joka ilmoittaa mihin enimmäiskorkeuteen rakennuksen kattolista saadaan sijoittaa.

.....

Istutettava tontinosa.

**164. 13. kaupunginosan korttelia n:o 419 koskeva asema-
kaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun
9 piltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937:117)

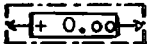
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
ta n:o 3239)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelys-
sä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministe-
riön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 18 päivältä kesäkuuta
1952, jolla Helsingin kaupungin 13. kaupunginosan korttelin n:o
419 tontin n:o 11 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niin-
kuin ohelnen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja seli-
tyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 11 korttelissa n:o 419 on
koulutontti, jolle saadaan sijoittaa harjoitteluravintola, -ho-
telli ja -myymälä sekä asuinhuoneistot kiinteistön hoitohenki-
lökunnalle.

Numero, joka osoittaa rakennusosan enimmäis-
korkeuden 0-tasosta luettuna.

**165. 22. kaupunginosan korttelia n:o 580 koskeva asema-
kaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun
18 piltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:213)

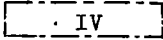
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
ta n:o 3283)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelys-
sä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministe-
riön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 2 päivältä heinäkuuta
1952, jolla Helsingin kaupungin 22. kaupunginosan korttelin n:o

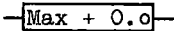
580 tonttien n:o 4 ja 6 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

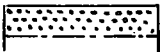
Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten. Roomalainen numero ilmaisee rakennusosan suurimman sallitun kerrosluvun.

Numero, joka osoittaa rakennusosan suurimman korkeuden 0-tasosta luettuna.

Istutettava tontinosa, jolle saadaan tehdä tarpeellisia kulkuteitä.

Tonttirajat on jätettävä aitaamatta.

166. 25. kaupunginosan korttelia n:o 861 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

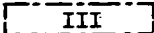
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun 18 p:ltä 1952.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3272)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 18 päivästä kesäkuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelin n:o 861 tonttien n:o 5 a ja 5 b asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala 3-kerroksista rakennusta varten.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

**167. 81. kaupunginosan korttelia n:o 109 koskeva asema-
kaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun
18 piltä 1952.

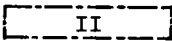
(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:258).

*(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
ta n:o 3264)*

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelys-
sä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministe-
riön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 2 päivältä heinäkuuta
1952, jolla Helsingin kaupungin 81. kaupunginosan korttelin n:o
109 tonttien n:o 1, 2 ja 3 asemakaava ja tonttijako on hyväksyt-
ty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaa-
vamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityk-
sineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään kaksikerroksista ja
enintään 8 m korkeata rakennusta varten.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava, mutta saadaan
niille laittaa tarpeellisia kulkuteitä.

**168. 1. kaupunginosan korttelia n:o 10 koskeva asemakaa-
vanmuutos asemakaavamääräyksineen.**

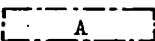
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun
15 piltä 1952.

*(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
ta n:o 3249)*

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelys-
sä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministe-
riön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päivältä toukokuu-
ta 1952, jolla Helsingin kaupungin 1. kaupunginosan korttelin
n:o 10 tontin n:o 4 b asemakaava on hyväksytty muutettavaksi,
niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja
selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin o-
soittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen tontilla n:o 4 b saadaan
A:lla merkitty ullakonosa sisustaa toimisto-
tilaksi.

169. 24. kaupunginosan kortteleita n:o 950-952 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 11 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:209)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3296)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 1 päivältä lokakuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 24. kaupunginosan korttelien n:o 950 ja 952 sekä korttelin n:o 951 tontin n:o 2 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

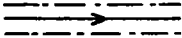
Asemakaavamääräykset:

I - IV

Rakennusala paloapiddättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten, jonka kattolista saa olla puusta. Roomalainen numero osoittaa rakennuksen tai rakennusosan enimmäiskerrosluvun.

Tonttien väliset rajat on jätettävä aitaamatta.

Tontin rakentamaton osa on istutettava, mutta saadaan sille tehdä tarpeelliset ajo- ja kulkutiet.

Viemäriä varten varattava alue.

170. 25. kaupunginosan kortteleita n:o 859 a ja 871 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 11 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:210)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3295)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 1 päivältä lokakuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelien n:o 859 a ja 871 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

I - IV

Rakennusala paloapidattavaan luokkaan kuuluva rakennusta varten, jonka kattolista saa olla puusta. Roomalainen numero osoittaa rakennuksen tai rakennusosan enimmäiskerrosluvun.

Tontin rakentamaton osa on istutettava, mutta sille saadaan rakentaa tarpeelliset ajo- ja kulkutiet.

171. 81. kaupunginosan kortteleita n:o 117 - 120 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 11 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:258)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3294)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 1 päivältä lokakuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 81. kaupunginosan korttelien n:o 117 - 120 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi sekä korttelien n:o 117, 118 ja 120 tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokarta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Asuintontti, jolle saadaan rakentaa kaksi-kerroksinen, enintään 8 m korkea ja enintään 220 m²:n suuruinen rakennus. Rakennus on sijoitettava vähintään 6 m:n päähän naapuritontin tai puiston puoleisesta rajasta.

Omakotitontti, jolle saadaan rakentaa yksi-kerroksinen enintään 5 m korkea ja enintään 100 m²:n suuruinen rakennus, jossa saa olla enintään kaksi asuntoa. Rakennuksen ulkokaton tulee kohota 30°:een kulmassa ja saadaan rakennuksen ullakolle sisustaa alakerran huoneistoon kuuluvia huoneita. Rakennus on sijoitettava vähintään 5 m:n päähän naapuritontin tai puiston puoleisesta rajasta.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettävä sisäasiainministeriön antaman rakennusten ja rakennusosien paloluokittelus koskevaan päätökseen sisältyvät muutokset.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

172. 22. kaupunginosan kortteleita n:o 698 ja 701 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

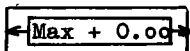
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 18 piltä 1952.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3232)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 2 päivältä huhtikuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 22. kaupunginosan korttelien n:o 698 ja 701 asemakaava ja korttelin n:o 701 tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen rakennusala. Rakennus-
alalla oleva numero ilmoittaa mihin enim-
mäiskorkeuteen rakennuksen tai rakennusosan
kattolista saadaan sijoittaa 0-tasosta luet-
tuna.

**173. 43. kaupunginosassa olevan Herttoniemen itäisen asun-
toalueen eteläosan asemakaava.**

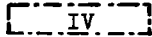
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 18 piltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:258 ja 1948:226)

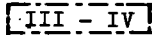
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3235)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 23 päivältä huhtikuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 43. kaupunginosassa olevan Herttoniemen itäisen asuntoalueen eteläosan asemakaava on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

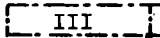
Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

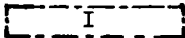
Rakennusala nelikerroksista ja enintään 14 m korkeata rakennusta varten.

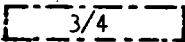
Rakennusala enintään nelikerroksista ja enintään 12 m korkeata rakennusta varten, jossa nelikerroksinen rakennuksen osa saa olla enintään puolet rakennuksen alasta.

Rakennusala kolmikerroksista ja enintään 11 m korkeata rakennusta varten.

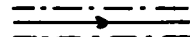
Rakennusala yksikerroksista ja enintään 5 m korkeata liikerakennusta varten.

Rakennusala, josta saa käyttää rakentamiseen enintään 3/4.

Yleisen rakennuksen tontista saa rakentamiseen käyttää enintään 2/5. Rakennusten korkeus saa olla enintään 14 m ja rakennettu kerrosala enintään 3/4 tontin pinta-alasta.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettävä sisäasiainministeriön antamaan rakennusten ja rakennusosien paloluokittelua koskevaan päätökseen sisältyvät vaatimukset.

Viemäriä varten varattu tontinosa.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

Täten vahvistetun asemakaavan alueella on seuraavat kadut ja yleiset paikat:

Abraham Wetterin tie - Abraham Wetters väg
Jättildäisentie - Jättens väg
Keijukaistenpolku - Älvornas stig
Roihuvuorentie - Kasbergsvägen
Satumaanpolku - Sagolandsstigen
Tuhkimontie - Askungens väg

174. 9. kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 25 p:ltä 1952.

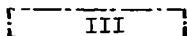
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:212)

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3264*)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päiväältä lokakuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 9. kaupunginosan korttelin n:o 199 tonttien n:o 2 ja 5 ja niiden välillä olevan Myllytien asemakaava on hyväksytty muutettavaksi sekä saman korttelin tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräykset:

Rakennusala enintään 3-kerroksista ja enintään 12 m korkeata rakennusta varten.

Tontilla n:o 2 b korttelissa n:o 199 saadaan kuitenkin rakennusalaista käyttöä enintään 5/6.

175. 10. kaupunginosan korttelia n:o 293 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 25 p:ltä 1952.

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3309*)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päiväältä lokakuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 10. kaupunginosan korttelin n:o 293 tontin n:o 2 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 2 tehdaskorttelissa n:o 293 saadaan Vilhovuorenpuiston ja Käenkujan varrella rakennuksen kattolista sijoittaa enintään tasoon + 28.50^o 0-tasosta luettuna. Vesikatko saa kohota enintään 20° kulmassa.

176. 15. kaupunginosan korttelia n:o 610 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 25 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945:315 ja 1949:195)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3305)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päiväältä lokakuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 15. kaupunginosan korttelin n:o 610 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

+ 0.00

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen O-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava. Ullakon lattia on sijoitettava 20 cm tämän korkeuden alapuolelle.

IV

Numero, joka osoittaa rakennuksen sallitun kerrosluvun.

Tontilla n:o 156 korttelissa n:o 610 saadaan rakennuksen kellarikerrokseen A:lla merkitylle osalle sisustaa liikehuoneita.

.....

Istutettava tontinosa.

177. 23. kaupunginosan kortteleita n:o 669, 671 ja 672 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 25 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944:207)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3238)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 23 päiväältä huhtikuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 23. kaupunginosan korttelin n:o 669 tontin n:o 4 sekä korttelien n:o 671 ja 672 asemakaava

on hyväksytty muutettavaksi ja korttelien n:o 669 ja 671 tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Liikennealueeseen rajoittuvilla teollisuustonteilla on julkisivuoikeus liikennealuetta vastaan.

Poistettavat kadunnimet:

Eteläinen Kaanaantie - Södra Kanansvägen
Kokkosaarentie - Ljusarövägen
Pohjoinen Kaanaantie - Norra Kanansvägen

Uusi kadunnimi:

Kaanaantie - Kanansvägen

178. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31003 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 25 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:201)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3301)

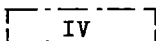
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivästä lokakuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan korttelin n:o 31003 tonttien n:o 4 ja 5 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään 5-kerroksista ja enintään 17 m korkeaa rakennusta varten.

Rakennusala enintään 4-kerroksista ja enintään 14 m korkeaa rakennusta varten.

179. 46. kaupunginosan korttelia n:o 19 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 25 p:ltä 1952.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:260)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3222)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 18 päivältä kesäkuuta 1952, jolla Helsingin kaupungin 46. kaupunginosan korttelin n:o 19 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niin kuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tehdaskortteliin n:o 19 rakennettaessa on rakennusjärjestyksen määräysten lisäksi noudatettava seuraavia määräyksiä:

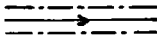
Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään 1/2.

Tehdasrakennuksissa saa olla paloapidättävät seinät. Tehdasrakennuksen korkeus saa olla enintään 16 m. Paloapidättävin seinin tehty rakennus ei kuitenkaan saa olla 9 m korkeampi.

Erilliset asunto-, konttori- ja ruokalarakennukset saavat olla enintään 9 m korkeita, kerroksia saa olla enintään kaksi ja tulee rakennusten olla ainakin paloahdastavaa luokkaa. Tontille saadaan rakentaa palonarkaan luokkaan kuuluvia yksikerroksisia ja enintään 5 m korkeita varastorakennuksia. Jos rakennuksen pinta-ala ylittää 600 m² on se palonkestävin seinin jaettava enintään 600 m² laajoihin osastoihin. Ullakkotilan käyttö on kielletty. Rakennusta ei saa sijoittaa lähemmäksi naapuritontin rajaa kuin puolet käytetystä rakennuskorkeudesta, ei kuitenkaan 6 m lähemmäksi.

Rakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään 9 m.

Korttelin n:o 19 kautta saadaan välille A-B rakentaa yleinen viemärijohto.

Viemäriä varten varattava alue.

180. Tonttijaonmuutokset vuonna 1952.

Kaup- osa	Kortteli	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
25	802	-	Tonttijako vahvistettu ..	12.12.51	9.2.52
29	29109	2 ja 3	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 6 Santavuorentien varrella	"	"
30	30016	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
46	22 ja 23	-	Tonttijako vahvistettu ..	19.12.51	"
30	30050	3,5 ja 7	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 1 Munkkiniemen Puistotien varrella	9.1.52	22.4.52
31	31035, 31106, 31108 ja 31109	-	Tonttijako vahvistettu ..	23.1.52	"
44	44004 ja 44005	-	Tonttijako vahvistettu ..	6.2.52	5.5.52
31	31098 ja 31099	-	Tonttijako vahvistettu ..	20.2.52	7.5.52
44	44001 ja 44021	-	Tonttijako vahvistettu ..	5.3.52	"
44	44002, 44003, 44006 ja 44027	-	Tonttijako vahvistettu ..	20.2.52	"
44	44020 ja 44026	-	Tonttijako vahvistettu ..	19.3.52	"
44	44039	-	Tonttijako vahvistettu ..	2.4.52	14.6.52
31	31074	-	Tonttijako vahvistettu ..	23.4.52	17.6.52
31	31100	-	Tonttijako vahvistettu ..	28.5.52	1.7.52
31	31033	-	Tonttijako vahvistettu ..	11.6.52	3.7.52
15	610	47 ja 49	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 156 Pihlajatie- varrella	18.6.52	9.7.52
30	30013 ja 30014	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	23.7.52
30	30025	-	Tonttijako vahvistettu ..	5.3.52	"
31	31003	-	Tonttijako vahvistettu ..	18.6.52	"
31	31022	-	Tonttijako vahvistettu ..	23.4.52	"
31	31076	-	Tonttijako vahvistettu ..	18.6.52	"
31	31083	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31103	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31112	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31119	4 - 8	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31124	-	Tonttijako vahvistettu ..	2.4.52	"
31	31050	-	Tonttijako vahvistettu ..	28.5.52	25.7.52
10	293	25 + 27	Jaettu kahdeksi tontiksi n:o 1- ja 2 Sörnäisten rantatien varrella	11.6.52	1.8.52

Kaup. osa	Kortteli	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
12 22	372a 700	- 15 ja 17	Tonttijako vahvistettu .. Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 15 + 17 Pälkäneentien varrella	" 18.6.52	1.9.52 "
46	21	1	Tonttiin n:o 1 lisätty 29,2 m ² :n suuruinen alue	5.3.52	"
21	665 ja 666	-	Tonttijako vahvistettu osittain	20.2.52	13.8.52
23	678	-	Tonttijako vahvistettu osittain	18.6.52	"
44	44014	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
46	10	-	Tonttijako vahvistettu osittain	20.2.52	"
31	31091	-	Tonttijako vahvistettu osittain	19.3.52	2.9.52
21	665 ja 666	-	Tonttijako vahvistettu osittain	28.5.52	23.9.52
24	954	-	Tonttijako vahvistettu ..	3.9.52	6.10.52
31	31010, 31049, 31096, 31100, 31111 ja 31116	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	24.10.52
6	111	6,8 ja 10	Yhdistetty yhdeksi tontiksi	1.10.52	11.11.52
30	30015	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31041, 31055, 31058 ja 31137	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	"
31	31054, 31061, 31064, 31084, 31085, 31086, 31088, 31095, 31110 ja 31122	-	Tonttijako vahvistettu ..	15.10.52	11.11.52
10	277	2 ja 4	Yhdistetty yhdeksi tontiksi Varastokadun varrella	"	18.11.52
23	667	-	Tonttijako vahvistettu ..	"	25.11.52

181. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1952.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup.valt. päätös	
						tehty	astui voimaan
1	Kunnalliskoti	Kylvettäjä	1	14		6.2.	1.3.52
2	Urheilu- ja retkeily- toimisto	Kirjaaja (vrt. taulu B, n:o 1)	1	24	IV	"	1.4.52
3	"	Toimentaja (vrt. tau- lu B, n:o 2)	1	23	IV	"	"
4	Huoltovirasto, yl. toimisto	I apulaisjohtaja	1	44	II	"	"
5	"	III apulaisjohtaja	1	39	II	"	"
6	"	Sihteeri	1	40	II	" ja 19.3.	"
7	"	Kanslianesimies	1	36	III	"	"
8	"	Kanslianhoitaja	1	27	III	6.2.	"
9	"	Autonkuljettaja-vahti- mestari	1	22	IV	"	"
10	" kassa- ja tili- toimisto	Kirjanpitäjä	1	23	IV	" ja 19.3.	"
11	" asiamiestoi- misto	Kanslianhoitaja	1	27	III	6.2.	"
12	"	Toimistoapulainen	1	21	IV	"	"
13	"	"	2	20	IV	"	"
14	Valmistava poikien am- mattikoulu	Opettaja	1	36		20.2.	"
15	Takavarikoimisaseman ja maidontarkastamon laboratorio	Laboratorioeläinlääkä- ri	1	42	III	19.3.	1.5.52
16	Sähkölaitos	Sähköyliasentaja (vrt. taulu B, n:o 17)	1	30		"	1.4.52
17	Marian sairaala	Lääkintävoimistelija (vrt. taulu B, n:o 18)	3	22		23.4.	1.1.53
18	Kivelän sairaala	Lääkintävoimistelija (vrt. taulu B, n:o 19)	4	22		"	"
19	Suomenkiel. kansakoulu	Kouluhoitajatar	2	25		"	1.9.52
20	Kiinteistötoimisto, maatalousosasto	Toimentaja	1	24	IV	"	1.7.52
21	Kaupunginkanslia	Kielenkääntäjä	1	41	1)	"	"
22	"	Toimistoapulainen	1	23	1)	"	"
23	"	"	2	21	IV	"	"
24	Painatus- ja hankinta- toimisto	"	2	18	V	"	"
25	Asiamiesosasto	Lainopillinen apulai- nen	1	39	III	"	"

1) Täydellinen ruotsinkielen taito ja hyvä suomenkielen suullinen ja kirjallinen taito.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup.valt. päätös	
						tehty	astui voimaan
26	Rahatoimisto	Toimistoapulainen	3	23	IV	23.4.	1.7.52
27	"	"	1	21	IV	"	"
28	"	"	11	18	IV	"	"
29	"	Vahtimestari	1	19	IV	"	"
30	Tilastotoimisto	Toimistoapulainen	1	21	IV	"	"
31	"	"	2	18	V	"	"
32	Palkkalautakunnan toimisto	Työläisasiainhoitaja	1	41	III	"	"
33	"	Notaari	1	35	III	"	"
34	"	Toimistoapulainen	1	20	IV	"	"
35	Rakennustarkastus- konttori	Piirirakennusvalvoja	1	33	IV	"	"
36	Palolaitos	Paloinsinööri	1	38	III	"	"
37	"	Paloteknikko	1	32	III	"	"
38	Terveydenhoitovirasto	Kotisairaanhoidon yli- hoitajat	1	28	III	"	"
39	"	Kotisairaanhoidajat	10	24	V	"	"
40	Tuberkuloositoimisto	Röntgenteknikko-auton- kuljettaja	1	27	V	"	"
41	"	Vastaanottoapulainen	1	15	V	"	"
42	" asuntolat	Asuntolan valvoja	1	28	IV	"	"
43	Sielullisesti sairai- den huoltolaitokset, vastaanottoasema	Osastonhoitajat	1	24	V	"	"
44	Äitiys- ja lastenneu- volat	Toimistoapulainen	2	20	V	"	"
45	Marian sairaala	"	1	18	V	"	"
46	Auroran sairaala	"	1	18	V	"	"
47	"	Keittiöapulainen	1	11	V	"	"
48	Nikkilän sairaala	Apumies	2	18	V	"	"
49	"	Pesuapulainen	2	13	V	"	"
50	"	Lämmittäjä	1	22	V	"	"
51	Huoltovirasto, yl. toimisto	Kodinhoitaja	20	12	V	"	"
52	"	Huoltotarkastaja	1	26	III	"	"
53	"	Toimistoapulainen	1	20	V	"	"
54	Kunnalliskoti	Keittiöapulainen	6	11	V	"	"
55	"	Dieettikeittäjä	1	13	V	"	"
56	"	Apulaisyrylihoitajat	1	24	IV	"	"
57	"	Hoitajat	7	22	V	"	"
58	"	Siivooja	13	11	V	"	"
59	"	Kylvettäjä	1	14	V	"	"
60	"	Osastonhoitajat	1	24	IV	"	"
61	"	Johtajat	1	24	IV	"	"
62	"	Keittäjä	1	13	V	"	"
63	Tervalammen työlaitos	Toimistoapulainen	1	19	V	"	"
64	Lastensuojeluvirasto	Apulaisnuorisonhuol- taja	1	29	II	"	"
65	"	Huoltotarkastaja	5	26	III	"	"
66	"	Toimistoapulainen	5	19	V	"	"
67	"	Vahtimestari (järjes- tysmies)	1	21	V	"	"
68	"	Vahtimestari	1	21	V	"	"
69	Sofianlehdon pikku- lastenkoti	Osastonhoitajat	1	24	IV	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup.valt. päätös	
						tehty	astui voimaan
70	Sofianlehdon pikku- lastenkoti	Osastonhoitajatar (sai- raanhoitajatar)	1	24	IV	23.4.	1.7.52
71	"	Lastenhoitaja	7	18	V	"	"
72	"	Keittiöapulainen	1	11	V	"	"
73	Kullatorpan lasten- koti	Lastentarhanopettaja	1	25	V	23.4.	1.7.52
74	Malmin lastenkoti	"	1	25	V	"	"
75	Nukarin lastenkoti	"	1	25	V	"	"
76	Urheilu- ja retkeily- toimisto	Toimistonhoitaja	1	24	1)	"	"
77	Raittiuslautakunnan toimisto	Raittiustyönohjaaja	1	31	IV	"	"
78	Nuorisotoimisto	Toimistoapulainen	1	19	V	"	"
79	Kaupunginkirjasto	Kirjastoamanuenssi	1	25	IV	"	"
80	"	Toimistoapulainen	1	18	V	"	"
81	Kaupunginmuseo	Kassanhoitaja	1	18	IV	"	"
82	Kiinteistötoimisto, tonttios.	Varastoalueiden apulais- tarkastaja	1	27	IV	"	"
83	"	Toimentaja	1	25	IV	"	"
84	" aserakaavaos.	Osastosihteeri	1	35	III	"	"
85	" kaupunkimit- tauos.	Mittausteknikko	1	31	V	"	"
86	" talo-os.	Osastosihteeri	1	35	III	"	"
87	"	Toimistonhoitaja	1	28	IV	"	"
88	"	Toimistoapulainen	1	20	V	"	"
89	Rakennustoimisto, talorakennusos.	Arkkitehti	1	43	III	"	"
90	"	Rakennusinsinööri	1	41	III	"	"
91	"	Toimistoapulainen	2	20	IV	"	"
92	"	"	2	18	V	"	"
93	" puisto-os.	Piirtäjä	1	24	V	"	"
94	" kanslia	Toimistoapulainen	1	18	V	"	"
95	Satamalaitos, kans- liaos.	Kanslisti	1	24	IV	"	"
96	" kassa- ja tili- virasto	Toimistoapulainen	1	20	IV	"	"
97	" varastoimis- ja laiturihuol- to-os.	Laiturihuollon kontto- rinhoitaja	1	31	IV	"	"
98	"	Toimentaja	4	21	IV	"	"
99	"	Laiturihuollon esimies	4	28	IV	"	"
100	"	Laiturihuollon kontto- rinhoitajan apulainen	2	25	IV	"	"
101	"	Tavaramerkitsijä	10	22	V	"	"
102	"	Varastonesimies	1	28	IV	"	"
103	" satamarakennus- os.	Arkkitehti	1	43	III	"	"
104	"	Piirtäjä	1	26	V	"	"
105	"	Toimistoapulainen	1	18	V	"	"

1) Suomen- ja ruotsinkielen täydellinen hallitseminen sekä englannin-
kielen tyydyttävä suullinen ja kirjallinen taito.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup.valt. päätös	
						tehty	astui voimaan
106	Elintarvikekeskus	Toimistonhoitaja	1	24	IV	23.4.	1.7.52
107	Kaasulaitos	Esimies	1	34	IV	"	"
108	"	"	1	30	IV	"	"
109	"	Toimistoapulainen	1	23	IV	"	"
110	"	"	1	18	V	"	"
111	" kaupallinen toi- misto	"	2	18	V	"	"
112	Sähkölaitos, höyryvoi- malaitokset ja ala- asemat	Insinööri	1	45	IV	"	"
113	" "	Konemestari	3	34	IV	"	"
114	" johtoverkko	Kojeistosuunnittelija	1	33	IV	"	"
115	" "	Johtotarkastaja	3	32	V	"	"
116	" "	Johtotarkastaja (tek- nikko)	1	32	V	"	"
117	" "	Mittariteknikko (mit- tarintarkistaja)	1	30	V	"	"
118	" "	Toimisto-osaston esi- mies	1	27	IV	"	"
119	" "	Piirtäjä	2	21	V	"	"
120	Tervalammen työlaitos	Autonkuljettaja	1	24		28.5.	"
121	" "	Traktorinajaja-vartija	1	22		"	"
122	" "	Autonkuljettaja	1	24		"	"
123	Rakennustoimisto, ta- lorakennusos.	Kanslisti	1	24		11.6.	"
124	Sähkölaitos	Kirjaaja	1	24		"	"
125	Kaupunginkirjasto	Sivukirjastonhoitaja	1	28		"	1.1.53
126	Suomenkieliset kansa- koulut	Vahtimestari	1	21		"	1.8.52
127	" "	Talonmies-lämmittäjä	1	21		"	"
128	" "	Talonmies-lämmittäjä- vahtimestari	1	21		"	"
129	Ruotsinkieliset kansa- koulut	Vahtimestari-lämmittä- jä-talonmies	1	21		"	"
130	Lastentarhat	Opettaja (vrt. taulu B, n:o 25)	2	26		"	1.1.53
131	"	Lastentarha-apulainen (vrt. taulu B, n:o 26)	1	11		"	"
132	"	Opettaja	2	26		3.9.	"
133	"	Talousoapulainen	1	12		"	"
134	Urheilu- ja retkeily- toimisto	Apulaistoimistopääl- likkö (vrt. taulu B, n:o 27)	1	38	III	"	"
135	"	Urheilunohjaaja (nais- puolinen)	1	31	IV	"	"
136	Kotitalouslautakunta	Talousopettaja	1	29		"	1.9.52
137	"	Talousopettaja-kodin- hoidonopettaja	1	29		"	"
138	"	Käsitönohjaaja	1	29		"	"
139	"	Vahtimestari-siivooja	1	14		"	"
140	Kiinteistötoimisto, kaupunkimittausos.	Kartanpiirustuspääl- likkö	1	38	IV	"	1.1.53

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup. valt.päätös	
						tehty	astui voimaan
141	Suomenkieliset kansa-	Koulupsykologi	1	31		3.9.	1.1.53
142	koulut	Talonmies-lämmittäjä-	1	21		"	"
	"	vahvistimestari					
143	Työnvälitystoimisto, merimiesos.	Toimentaja (vrt. taulu B, n:o 31)	1	25		3.9.	1.1.53
144	Toivolan koulukoti	Yläkoulunopettaja	2	31		"	1.9.52
145	Ryttylän koulukoti	"	1	31		"	"
146	Kouluhammasklinikka	Kouluhammaslääkäri	2	24		17.9.	1.1.53
147	"	Vahvistimestari	1	18			
148	Äitiys- ja lastenneu- volat	Toimistoapulainen	1	20		"	"
149	"	Kaupunginkätilä	3	25		"	"
150	"	Terveysisärs	5	25		"	"
151	Lastentarhat	Opettaja	1	26		1.10.	"
152	Tervälammien työlaitos	Apulaisjohtaja	1	35		"	"
153	Marian sairaala	Alilääkäri	1	38		"	"
154	"	Laboratorioapulainen	1	22		"	"
155	"	Keskuksenhoitaja	1	18		"	"
156	"	Apumies	4	18		"	"
157	"	Sairaala-apulainen	2	11		"	"
158	"	Keittiöapulainen	1	11		"	"
159	Auroran sairaala	Laboratoriohoitaja	1	24		"	"
160	"	Sairaanhoidaja	2	22		"	"
161	"	Laborantti	2	25		"	"
162	"	Laboratorioapulainen	1	22		"	"
163	"	Röntgenapuhoidtaja	1	18		"	"
164	"	Apuhoitaja	2	18		"	"
165	"	Vahvistimestari	1	20		"	"
166	"	Lasinpesijä	1	15		"	"
167	"	Sairaala-apulainen	2	11		"	"
168	"	Lämmittäjä-mekaanikko	1	24		"	"
169	Kivelän sairaala	Alilääkäri	1	38		"	"
170	"	Elektroencefalografi- lääkäri	1	38		"	"
171	"	Laboratoriohoitaja	3	24		"	"
172	"	Sairaanhoidtaja	2	22		"	"
173	"	Mielisairaanhoitaja	1	23		"	"
174	"	Laboratorioapulainen	8	22		"	"
175	"	Röntgenapuhoidtaja	1	18		"	"
176	"	Toimistospulainen	4	20		"	"
177	"	Autonkuljettaja	1	23		"	"
178	"	Sairaala-apulainen	1	11		"	"
179	"	Varastonhoitaja	1	15		"	"
180	Nikkilän sairaala	Apumies	1	18		"	"
181	"	Sairaala-apulainen	4	11		"	"
182	"	Lämmittäjä	3	22		"	"
183	Tuberkuloosisairaala	Apuhoitaja	6	18		"	"
184	"	Sairaala-apulainen	1	11		"	"
185	Malmin sairaala	Apuhoitaja	1	18		"	"
186	"	Apumies	1	18		"	"
187	"	Keittiöapulainen	1	11		"	"
188	Suomenkielisten kansa- koulujen kansalia	Toimistospulainen	1	18		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup.valt. päätös	
						tehty	astui voimaan
189	Kaupunginkanslia	Kanslisti	1	26	IV	15.10.	1.11.52
190	Sähkölaitos, reikä- korttikeskus	Reikäkorttikoneenhoi- tajien esimies	1	30	IV	29.10.	1.1.53
191	" "	Reikäkorttikoneenhoi- taja	3	26	V	"	"
192	" "	Toimistoapulainen	6	19	V	"	"
193	Suomenkieliset kansa- koulut	Veistokalustonhoitaja	2	22		12.11.	"
194	Rakennustoimisto, va- rasto-os.	Toimentaja	1	26	III	"	"
195	" "	Toimistoapulainen	1	22	V	"	"
196	" "	"	1	21	V	"	"
197	" "	"	1	18	V	"	"
198	" talorakennus- os.	Rakennusinsinööri	1	45		"	"
199	Kunnalliskoti	Apulaisylihoitajatar (vrt. taulu B, n:o 44)	1	26		26.11.	"
200	Tilastotoimisto	Reikäkorttikoneenhoi- taja	1	26	IV	17.12.	"
201	"	Toimistoapulainen	2	19	IV	"	"

B. L a k k a u t e t u t v i r a t .

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup.valt. päätös	
					tehty	astui voimaan
1	Urheilu- ja retkeily- toimisto	Toimistoapulainen (vrt. taulu A, n:o 2)	1	21	6.2.	1.4.52
2	"	Toimistoapulainen (vrt. taulu A. n:o 3)	1	20	"	"
3	Huoltovirasto, yl. toimisto	Apulaisjohtaja	2	40	"	"
4	"	Sihteeri	1	38	"	"
5	"	Aktuaari	1	32	"	"
6	"	Kanslianesimies	1	34	"	"
7	"	"	1	31	"	"
8	"	Kanslianhoitaja	1	26	"	"
9	"	Kirjaaja	1	24	"	"
10	"	Järjestysmies	1	22	"	"
11	"	Vahtimestari	6	21	"	"
12	"	Toimistoapulainen	12	18	"	"
13	" kassa- ja ti- litoimisto	Kirjanpitäjä	1	22	"	"
14	" asiamiestoi- misto	Ylijärjestysmies	1	25	"	"
15	"	Järjestysmies	2	22	"	"
16	Nikkilän sairaala	Räättäli	1	20	20.2.	1.2.52
17	Sähkölaitos	Työnjohtaja (vrt. tau- lu A, n:o 16)	1	30	19.3.	1.4.52
18	Marian sairaala	Hieroja (vrt. taulu A, n:o 17)	3	17	23.4.	1.1.53
19	Kivelän sairaala	Hieroja (vrt. taulu A, n:o 18)	4	17	"	"
20	Seurasaaren kansan- puisto	Saarenvartija	1	19	"	1.5.52
21	Kiinteistötoimisto, maatalous.	II apulaisagronomi	1	35	"	1.7.52
22	Elintarvikekeskuksen ruokatehtaan toimis- to	Toimistoapulainen	1	21	"	"
23	Tervalammen työlaitos	Auton- ja traktorin- kuljettaja	1	24	28.5.	"
24	"	Vartija	1	22	"	"
25	Lastentarhat	Opettaja (vrt. taulu A, n:o 130)	2	26	11.6.	1.1.53
26	"	Lastenhoitaja (vrt. taulu A, n:o 131)	1	13	"	"
27	Urheilu- ja retkeily- toimisto	Apulaisisännöitsijä (vrt. taulu A, n:o .50)	1	33	3.9.	"
28	Veneeristen tautien poliklinikat	II apulaislääkäri	2	29	"	"
29	"	Sairaanhoitaja	1	22	"	"
30	"	Toimistoapulainen	1	20	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup.valt. päätös	
					Tehty	Astui voimaan
31	Työnvälitystoimisto, merimiesos.	Vahtimestari (vrt. taulu A, n:o 143)	1	20	3.9.	1.1.53
32	Toivolan koulukoti	Alakoulunopettaja	1	26	"	1.9.52
33	Auroran sairaala	Laboratorioapulainen	1	22	1.10.	1.1.53
34	" "	Ovenvartija	1	19	"	"
35	" "	Asentaja	1	23	"	"
36	Kivelän sairaala	Osastonhoitaja	3	24	"	"
37	" "	Sairaanhoidtaja	8	22	"	"
38	Tuberkuloosisairaala	Naisvahtimestari	1	18	"	"
39	" "	Ompelija	1	14	"	"
40	Elintarvikekeskus	Varastomies	1	20	"	"
41	" "	Keittiöapulainen	19	12	"	"
42	" "	Varastoapulainen	1	12	"	"
43	Tuberkuloositoimisto, asuntolat	Pesuapulainen	2	11	29.10.	"
44	Kunnalliskoti	Osastonhoitaja (vrt. taulu A, n:o 199)	1	24	26.11.	"
45	Tilastotoimisto	Toimistoapulainen	3	18	17.12.	"

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup.valt. päätös	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
1.	Kaupungin talot ja poliisihuoneistot	Lämmittäjä	2	21	22	23.1.	1.1.52
2	Kaupungin talot	"	1	20	21	"	"
3	Urheilu- ja retkeilytoimisto	Toimistoapulainen	1	18	20	6.2.	1.4.52
4	Nikkilän sairaala	Apulaissuutari	1	15	21	20.2.	"
5	Kiinteistötoimisto, tonttios.	Omakotipuutarhaneuvoja	1	22	24	"	1.1.52
6	Kaasulaitos	Vahtimestari	1	21	22	19.3.	1.4.52
7	Kaupunginkanslia	Toimistoapulainen	1	21	23	2.4.	1.5.52
8	Rakennustoimisto, talorakennusos.	"	1	18	20	7.5.	1.6.52
9	Suomenkieliset kansakoulut	Sihteeri	1	35	37	11.6.	1.8.52
10.	Raastuvanoikeuden arkisto	Toimistoapulainen	1	20	22	18.6.	1.7.52
11	Urheilu- ja retkeilytoimisto, Tullisaaren kansanpuisto	Kaitsija	1	19	21	3.9.	1.1.53
12	"	"	1	20	21	"	"
13	Lastentarhat	Lastenhoitaja	1	15	18	"	1.9.52
14	Malmin sairaala	Alilääkäri	1	38	39	"	1.1.53
15	Tuberkuloosiparantola	Ylilääkäri	1	47	48	17.9.	"
16	"	Taloudenhoitaja	1	37	38	"	"

D. Toisen lautakunnan alaiseksi tai toiseen laitokseen siirretyt virat.

N:o	Lautakunta tai laitos,		Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup.valt. päätös	
	josta virka siirrettiin	johon virka siirrettiin				tehty	astui voimaan
1	Lastentarhain lautakunta	Lastensuojelulautakunta	Opettaja	4	26	23.1.	1.1.52
2	"	"	Lastenhoitaja	1	15	"	"
3	"	"	"	2	13	"	"
4	"	"	Talousapulainen	1	12	"	"
5	Lastensuojelulautakunta	Huoltolautakunta	Työ- ja opinto- tohuoltaja	1	35	"	"
6	"	"	Huoltotarkastaja	1	26	"	"
7	"	"	Toimistoapulainen	1	21	"	"
8	"	"	"	1	20	"	"
9	Ammattioppilaskoti	Reijolan nuorisokoti	Hoitaja	1	20	"	1.2.52
10	Reijolan lastenkoti	"	Keittäjä	1	13	"	"
11	Vastaanottokoti	Lemmilän vastaanottokoti	Tarkkailuluokan opettaja	1	32	"	"
12	Reijolan lastenkoti	Sofianlehdon vastaanottokoti	Lastenhoitaja	4	18	"	"
13	"	"	Yöhoitaja	1	18	"	"
14	"	"	Ompelija	1	14	"	"
15	"	"	Keittiöapulainen	1	11	"	"
16	"	"	Palvelija	2	11	"	"
17	"	"	Johtaja; uusi nimi: ylihoitaja	1	24	"	"
18	Ent. Sofianlehdon vastaanottokoti	Sofianlehdon vastaanottokoti	Johtaja	1	36	"	"
19	"	"	Ylikatsastaja	1	27	"	"
20	"	"	Emännöitsijä	1	23	"	"
21	"	"	Toimistoapulainen	1	18	"	"
22	"	"	Hoitaja	1	22	"	"
23	"	"	"	2	20	"	"
24	"	"	Apulaishoitaja	3	14	"	"
25	"	"	Ompelija	1	15	"	"
26	"	"	Siivoaja	3	11	"	"
27	"	"	Palvelija	1	11	"	"
28	"	"	Pesupulainen	1	14	"	"
29	"	"	"	1	13	"	"
30	"	"	Keittäjä	1	13	"	"
31	"	"	Leipoja	1	14	"	"

N:o	Lautakunta tai laitos,		Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup.valt. päätös	
	josta virka siirrettiin	johon virka siirrettiin				tehty	astui voimaan
32	Ent. Sofianlehdon vastaanotokoti"	"	Keittiöapulainen	1	12	23.1.	1.9.52
33	"	"	"	2	11	"	"
34	"	"	Lämmittäjä-mekaanikko	1	23	"	"
35	Ent. ammattiopilaskoti	"	Hoitaja	1	21	"	"
36	Pasilan lastentarha	Ahtolan lastentarha	Opettaja	1	26	3.9.	1.9.52

E. Muutetut ja uuden nimen saaneet virat.

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup.valt. päätös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi			tehty	astui voimaan
1	Marian sairaala	Ruokalanhoitaja	Emäntä	1	28	2.4.	
2	" "	Ruokalan apulais- hoitaja	Apuemäntä	2	21	"	
3	Kulkutautisairaala	Ruokalanhoitaja	Emäntä	1	28	"	
4	" "	Ruokalan apulais- hoitaja	Apuemäntä	2	21	"	
5	Kivelän sairaala	Ruokalanhoitaja	Emäntä	1	28	"	
6	" "	Ruokalan apulais- hoitaja	Apuemäntä	2	21	"	
7	Nikkilän sairaala	Ruokalanhoitaja	Emäntä	1	28	"	
8	" "	Ruokalan apu- laishoitaja	Apuemäntä	1	21	"	
9	Tuberkuloosisai- raala	Ruokalan apulais- hoitaja	"	1	21	"	
10	Malmin sairaala	Ruokalanhoitaja	Emäntä	1	20	"	
11	Kiinteistötoimis- to, maatalousos.	I apulaisagro- nomi	Apulaiskau- punginag- ronomi	1	39	23.4.	1.7.52
12	Veneeristen tauti- en poliklinikat	I apulaislääkäri	Alilääkäri	2	31	3.9.	1.1.53
13	" "	II apulaislääkäri	Apulais- lääkäri	1	29	"	"
14	Urheilu- ja ret- keilytoimisto	Korkeasaaren val- voja	Korkeasaa- ren inten- denti	1	38	"	"
15	Tuberkuloositoi- misto	Tuberkuloosilää- käri	Tuberkuloo- sitoimis- ton yli- lääkäri	1	43	17.9.	"
16	"	Kanslisti	Toimiston- hoitaja	1	25	"	"